

213

India

Tony
1/229

ADVENTURES,

&c. &c.

— 2 —
ВІДОВЛІ
ІАСТИМЛЯНЯ ПАРІО

ІІІ. ВІДОВЛІ ІАСТИМЛЯНЯ ПАРІО
ІІІ. ВІДОВЛІ ІАСТИМЛЯНЯ ПАРІО
ІІІ. ВІДОВЛІ ІАСТИМЛЯНЯ ПАРІО

ІІІ. ВІДОВЛІ ІАСТИМЛЯНЯ ПАРІО

ІІІ. ВІДОВЛІ ІАСТИМЛЯНЯ ПАРІО

ЛОНДОН:

ІІІ. ВІДОВЛІ ІАСТИМЛЯНЯ ПАРІО
ІІІ. ВІДОВЛІ ІАСТИМЛЯНЯ ПАРІО

பாமாரதகுரூபேன
கனு த.

THE ADVENTURES OF THE
GOOROO PARAMARTAN:

A TALE IN THE TAMUL LANGUAGE: ACCCOMPANIED
BY A TRANSLATION AND VOCABULARY,
TOGETHER WITH AN ANALYSIS OF
THE FIRST STORY.

BY BENJAMIN BABINGTON,
OF THE MADRAS CIVIL SERVICE.

LONDON:
J. M. RICHARDSON, 23, CORNHILL.
MDCCCXXII.

PRINTED BY J. HADDON, FINSBURY.

TO THE

HONOURABLE THE COURT OF DIRECTORS

FOR

MANAGING THE AFFAIRS

OF THE

UNITED EAST INDIA COMPANY,

This Translation,

IS

RESPECTFULLY AND GRATEFULLY

DEDICATED,

By their most obedient

and most humble Servant,

B. G. BABINGTON.

Digitized by the Internet Archive
in 2022 with funding from
University of Toronto

<https://archive.org/details/gc-sh10-0004>

PREFACE.

THE Tamul language is spoken by a population of more than five millions; being current in the Southern portion of the Peninsula of India, throughout the Jaghire, the districts of South Arcot, Salem, Coimbatoor, Combaconum, Tanjour, Trichinopoly, Madura, Dindigul, and Tinnivelly, as well as in many parts of the extensive kingdom of Mysore.

It is not derived from any language at present in existence, and is either itself the parent of the Teloogoo, Malayālam and Canarese languages, or, what is more probable, has its origin in common with these in some ancient tongue which is now lost, or only partially preserved in its offspring.

In its more primitive words, such as the names of natural objects, the verbs expressive of physical action or passion, the numerals, &c. it is quite unconnected with the Sanskrit, and what it thence so largely borrowed, when the Tamuls, by intercourse with the more enlightened people of the North, began to emerge from barbarity, has reference to the expression of moral sentiments and abstract metaphysical notions, and is chiefly to be found in the colloquial idiom. In this remarkable circumstance, and also in the construction of its alphabet, the Tamul differs much from the other languages of the South, which are found to admit the Sanskrit more largely in literary and poetical

compositions than in the ordinary dialect of conversation, and which adopt the arrangement of the Sanskrit alphabet with scarcely any variation. The higher dialect of the Tamul, on the contrary, is almost entirely free from Sanskrit words and idioms, and the language retains an alphabet which tradition affirms to have heretofore consisted of but sixteen letters, and which, so far from resembling the very perfect alphabet of the Sanskrit, wants nearly half its characters, and has several letters of peculiar powers.

Since, therefore, as might have been expected from its geographical situation, the Tamul language has stronger traces of originality than any of the cognate dialects of Southern India, it is, with propriety, taken first in the order of study, and he who adds a knowledge of this Southern tongue to the more polished language of the North,* has more than half accomplished the acquisition of all the Hindoo languages of India.

It is unnecessary to enlarge upon the utility of the Oriental languages to those who are destined to the conduct of public affairs in India; since the advantage of an immediate intercourse between the mass of the people and those who are intrusted with their government, is now not only generally acknowledged, but also earnestly sought, in the measures which have been adopted, both at home and abroad, for the education of the Honourable Company's Servants.

It is the object of the following pages, to furnish materials for commencing, in this country, the study of the Tamul language, and for this purpose a Tamul Tale has been selected, of which a Translation, Vocabulary and Analysis have been furnished.

* The *Sanskrit* is thus designated in the Tamul countries.

The Story of the Gooroo Paramārtan, is one of the lighter productions of that profound scholar and rare genius, father Beschi;* and, if it had any higher aim than the mere amusement which its author might derive from thus satirizing the

---

* The few following particulars, of one whose fame is so well established in the South of India, may not be unacceptable to those whose views are directed to that country. They are taken from a Tamul MS. in my possession.

Vīramāmooni or the great Champion Devotee, as Beschi is surnamed by the Tamuls, was a native of Italy, and one of the religious order of Jesuits. Having been appointed by the Pope to the East India Mission, he arrived, in 1700, at the city of Goa, on the Western coast. He thence proceeded to Āvoor, in the district of Trichinopoly, where he studied the Tamul language in both its dialects, as well as the Sanskrit and Teloogoo; and with a view to public employment, which it was ever the Jesuit policy to seek in order to promote their religious views, he made himself master of the Hindostanee and Persian. It is probable that he held political offices in the earlier part of his life, for we can hardly suppose him to have risen at once to the appointment of Divan, which he held under the celebrated Chunda Saheb, during his rule as Nabob of Trichinopoly, especially as Chunda Saheb did not assume the government of that place until the death of the Rajah, which happened in the year 1736.

From the moment of his arrival in India, he, in conformity with Hindoo custom, abandoned the use of animal food, and employed Brahmans to prepare his meals. He adopted the habit of a religious devotee, and on his visitations to his flock assumed all the pomp and pageantry with which Hindoo Gooroos usually travel. He founded a church at Konāngoppam Ariyanoor, in the district of Baroor, and my MS. notices particularly a picture of the Madonna and the child Jesus, which he caused to be painted at Manilla and set up in that church. It was in honour of this Madonna, of her husband Joseph and the Lord Jesus, that he composed the Sacred Poem called Tēmbāvani: which, vying in length with the Iliad itself, is by far the most celebrated and most voluminous of his works. It contains 3615 tetrasticks, each of which is furnished with a prose interpretation; and, to judge from the only Padalam or Canto which I have had an opportunity of reading, where the murder of the innocents is described, its merits are not over-rated. Vīramāmooni also founded a church at Tirookāvaloor,

Indian Priesthood, it was probably intended as a pleasant vehicle of instruction to those Jesuits whose labours required a knowledge of the Tamul language. Its grammatical accuracy, the variety of idiomatical expressions and constructions which it contains,

---

a name which he gave to the town of Vadoogapet, in the district of Ariyaloor, and on the Madonna there he composed three Poems : Tirookāvaloor Kalambagam, Anneiyajoongal Andādi, and Adeikala Mālei.—The following are the most important of the remaining works of this author; which, with exceptions that will be noticed, are extant only in MS.

Kitēri Ammāl Ammānei, a poem. Vēdiyarojookkam, a work in prose; where, as the name implies, the duties of one who has devoted his life to religion are laid down. Vēda Vilakkam, also in prose; which, from the title (the light of the gospel), I presume to contain some doctrinal exposition of the Roman Catholic Faith. A Dictionary, Tamul and French; another Tamul and Portuguese; a third Tamul and Latin (see Note to page 67). Sadoor Agharādi, or the Four Dictionaries; a Tamul work relating to the higher dialect. Of philological works he has furnished Tonnool Vilakkam; a Tamul Grammar of the higher dialect, written in Latin. Of this I made a Translation in 1814; which, having become the property of the Madras Government, is now, as I learn, under course of publication at their College Press. The Clavis Humaniorum Tamulici Idiomatis; a second Grammatical Treatise in Latin, relating to the higher dialect. A Latin Grammar of the common dialect; which has been published at the College Press at Madras; and of which a faulty and vulgar translation has long been before the public.

Such were the literary labours of Beschi, and he was distinguished as much for his piety and benevolence as for his learning. To the conversion of idolators his principal efforts were of course directed, and they are said to have been uncommonly successful. Perfect master of Hindoo science, opinions and prejudices, he was eminently qualified to expose the fallacies of their doctrine, and the absurdities of their religious practices; and, accordingly, he is much extolled for the triumphs which he obtained, in those controversial disputations which are so frequent among the learned in India, and for the almost miraculous skill which he displayed, in solving various enigmatical questions which his adversaries propounded for his embarrassment.

It remains a subject of regret, that talents so rare, should have been devoted to

and the apparently studied manner in which a great number of words are brought together in so small a compass, seem to justify this supposition ; but, whatever may have been its first design, if these advantages be considered, and we further add that the incidents, though by no means devoid of humour, occasionally somewhat coarse, yet owe no part of their interest to those immoral allusions so frequent in Hindoo compositions, it will, I think, be admitted, that it is not ill suited to the object to which it is here appropriated.

In the Translation, it has been my endeavour rather to adhere to the literal meaning of words, than to attempt, by indulging in latitude of expression, to give the force and spirit of the original. In languages so widely differing in idiom, as the Tamul and English, it became necessary to adopt decisively one or other of these methods of translation ; and though I am aware, that where the sole aim is to convey the force and style of an Author, this is far from being accomplished by a servile adherence to his diction, yet where instruction is the object, and the interpretation

the promotion of a religion scarcely less replete with error, than that which it supplanted : but we may draw this practical conclusion from Beschi's success, that a thorough acquaintance with Hindoo learning and a ready compliance, in matters of indifference, with Hindoo customs, are powerful human means, to which the Jesuits owed much of their success, and which should not, as is too much the case, be despised by those who undertake the task of conversion in a better cause. Vīramāmooni continued to hold the office of Divan, in Trichinopoly, until the year 1740 ; when that city being besieged by the Mahratta army, under Moray Rao, and Chunda Saheb being taken prisoner, he contrived to effect his escape, and fled to the city of Gāyal Patanam, then belonging to the Dutch. He there remained, in the service of the church, until 1742, when he was carried off by an illness, the particulars of which are not stated. His name is still remembered in Gāyal Patanam, and masses continue to be offered up for the salvation of his soul, in that city and its neighbourhood.

is intended as a substitute for a living teacher, it appears to me that the student is best assisted, when every passage is rendered as closely as is consistent with clearness and grammatical accuracy.

To detail the various cases, in which diversity of idiom and the consequent deficiency of analogous expression have obliged me to have recourse to periphrasis, would be but to point out what will be sufficiently apparent on inspection. I may mention, however, that I have found it difficult, and sometimes impracticable, to represent in English the honorific forms which so conveniently and elegantly serve in Tamul to distinguish the relative rank of persons. Those who are conversant with Italian, will call to mind, that there are several gradations of respect which one individual may indicate, by his mode of addressing another. He may commence his dialogue with *tu*, or *voi*, or *ella*, or *vossignoria*, and yet it would be difficult in our language to find an exact equivalent for the value of these expressions. In Tamul these honorific distinctions are marked, as well in substantives, and even in verbs, as in pronouns;* and they are preserved not only in addressing another, but also in speaking of a third person.

The Vocabulary is intended to contain all the words which occur in the original Tale, and to give such meanings to each as are in use in the common dialect of the language. The motive for thus enlarging it was to supply the want of a dictionary, which in this country is not procurable, and thus to put the student in possession of the greatest quantity of information which could be derived from the perusal of a single book.

The most complicated rules of the Tamul accidence, and those which admit of the greatest number of exceptions, relate to the

* See an instance in Page 122 and the Note upon it.

formation of the past and future tenses of verbs; and, as is usually the case with grammatical anomalies, they, for the most part, occur in words of frequent use, and such as will be found in the Tale before us. I have, therefore, with a view to familiarize the student's eye to these, inserted after each verb the terminations, in the first person singular, of the past and future tenses. The parts of speech are likewise stated throughout; and, with the kind and liberal assistance of Mr. Charles Wilkins, I have been enabled to refer the derivations from the Sanskrit, to their originals in the Dēvanāgari character. The printed Dictionary in use in India, does not give any of these particulars, and, to that extent, I may venture to hope, that the Vocabulary here offered is better adapted to the use of a beginner.

Tamul Syntax, more especially that of the low dialect,* has not hitherto been considered in detail by grammatical writers; nor do the native teachers, many of whom are acquainted with English, offer any very satisfactory explanations on this subject to their English scholars. The idiom is highly elliptical, and there is therefore room for discussion with regard to the supply of what is understood; some striking peculiarities exist in the powers of verbal derivatives, and numerous are the constructions which bear no analogy to what we find in other languages.

An Analysis of the first Story has been attempted, but, for the reasons just stated, it can hardly be expected that in all cases the explanations offered will prove quite satisfactory and free

* In Mr. Ellis's translation of Tirovalloovan Cooral, a collection of Moral Apophthegms, written in poetry, an analysis is given of the construction of each distich, by which the syntax of the higher dialect may be advantageously studied. The learned author did not live to complete this translation; but as 777 pages are already printed, it is to be hoped that this curious work will be carried on to its conclusion, by some one of the many Oriental Scholars now at Madras.

from objection. The method I have followed, has been to give a literal translation of each sentence, numbering the English words according to the Tamul order. I have then proceeded to parse the Tamul words in their natural arrangement, numbered consecutively to refer them to the English. This parsing embraces an explanation of the inflections which each word has undergone, the relation which it bears to the sentence in which it is placed, and the changes which, for the sake of euphony, take place in its initial and final letters.

This last branch of Tamul Grammar, is one to which I would particularly direct the attention of the Scholar; first, because, as the language is written without any division between the words, unless it be well understood, it is absolutely impossible to read with even tolerable fluency; secondly, because much stress is laid on it, as a point of education, among the more literary of the Natives; and, thirdly, because it will be found in some measure to illustrate the permutations which, in a minor degree, were in use among the Ancient Greeks. I may add another, and perhaps the most important reason for attaining a thorough knowledge of the changes of letters; namely, that they are not to be considered, in all cases, as merely conducing to harmony of sound, though this must have been their original, as it is their usual object: in many instances they serve the more essential purpose of marking a difference of sense in words, which, from their similarity, might otherwise be confounded.*

* Thus, the letters க, ச, ட, டு, occurring at the commencement of a word, are respectively doubled after an infinitive mood possessing its usual powers; but if that infinitive be used in the sense of an imperative, those letters remain without augmentation. So likewise when those letters at the commencement of a word follow a noun in the nominative case, they remain single; but they are doubled if that noun be nominative in form, but genitive in signification. Lastly

Both in the Vocabulary and Analysis, constant reference is made to the Tamul Grammar, recently published by Mr. Anderson; a work which, by judiciously uniting all the information scattered through several grammatical treatises, has supplied a long-felt deficiency in the elementary part of the language. I have also made use of the printed Tamul Dictionary, and of two MS. Dictionaries in my possession, the one Tamul and French, and the other French and Tamul. To the latter works I am more especially indebted, for much of the matter contained in the Notes.

It remains for me to notice one or two particulars, with which it is fit my readers should be acquainted.

In Tamul, as in Sanskrit, all the vowels are represented in writing, except the first, which is considered to be *inherent*, as essential to the proper articulation of every consonant to which other vowels are not affixed. Still there is an ambiguity, because a consonant may be *dead*, as the Tamuls significantly express it, that is, without any following vowel.

The Natives themselves do not distinguish in writing these two cases, trusting to the context for a solution of all difficulty; and we need not doubt that this is sufficient to guide them, when we recollect, that throughout the Mahomedan languages, not one only,

to give an example from our own Tale, we find this clause in the Second Story, “**ஏகோவந்தபோல்லாட்டுப்பேரன்ன:**” where we observe that the initial உ, of the word **போல்லாட்டு**, remains single, and we hence conclude that the preceding word is the past participle **வந்த**, from the verb **வருகிறது**. If, on the contrary, the initial உ had been doubled, we should have known the preceding word to be the pronoun **அதா**, and that the letter டு was introduced before it, with the force of the Greek *digamma*, that the hiatus occurring between the final vowel of the word **ஏகோ**, and the initial vowel of the word **உந்த**, might be avoided.

but all the short vowels are omitted, and it is only in elaborate works that the diacritical points are inserted to supply their place. Europeans, however, have felt the necessity for marking the difference between the *dead* and the *animated* consonant; and it has therefore been a practice among them to place a dot over quiescent consonants, where ambiguity was likely to arise, and to mark with a dash above, a consonant with the inherent vowel. This method is never more than partially pursued, and the double distinction is evidently unnecessary. Conceiving that, to a beginner, all cases must be equally ambiguous, I have, in the following Tale, marked the quiescent consonants throughout, in the manner just mentioned. One exception alone occurs, in the letter (*na*) ன, which is never marked as quiescent, and the reason is, that the fount of letter which I purchased did not contain the requisite character. It would have been easy to have had a new matrix cut, but of this circumstance I was not aware until a considerable portion of the work was printed; and then, for the sake of consistency, it appeared better to make no alteration. The Student will not find this deviation perplexing, for the letter ன is quiescent, only when in company with another ன (A. G. Sect. 22), or with its homogeneous *vallinam* (*ta*) ன.

The larger type used for the heading of Chapters, does not contain any dotted letters.

The English orthography which I have employed in representing Tamul words, is the same as that used by Mr. Anderson, excepting only that the *double o* is made to correspond with his Italian *u*. My motive for preserving this difference was, that I might retain the *u*, both short and long, for the purpose of representing the sound which the vowels ஽ and ஏ have, when followed by certain consonants of the cerebral class.

What is here offered to the public, is intended as a proof,

trifling indeed, but probably the last which it will be in my power to offer, of the desire that I feel to render myself useful to a service, for which I entertain the most unfeigned regard, and which nothing but extreme ill health should have induced me to quit. The performance, small as it is, will I fear be found to fall far short of perfection in its execution. In those Oriental languages which have long attracted the attention of European philologists, the assistance derived from books of reference is full and satisfactory; in the Tamul language this is far from being the case, and as the present small work was begun and has been completed in England, no opportunity has been afforded of consulting living authorities.

I am however fully sensible that I could have no right to put forth any book, especially one of instruction, which I did not believe to be at least tolerably free from error; and the experience of several years' practice in the Tamul language, latterly much increased, by my duties as Assistant Translator to Government, has afforded me some ground for the expectation, that such faults as may exist will not be found either very numerous or important.

With greater confidence do I ask indulgence for the typographical errors. Mr. Anderson's Grammar and the present composition, may be considered as containing the first attempts which have been made to print Tamul in this country, and the compositor was of necessity wholly unacquainted with the language. When it is averred that no pains have been spared to render the text accurate, perhaps the best apology is offered for those faults which may remain, and I may say, in the words of the great Porson, "Quod si in hac re et similibus aliquoties aut meo aut typothetarum errore peccatum est, ignoscat æquus

lector, secum reputans, quam facile et mentis et oculorum acies
hujusmodi minutis examinandis hebetetur."

In conclusion, I beg to offer my warmest acknowledgments to my friend Mr. Anderson. But for the hope of that Gentleman's kind co-operation, the present work would probably never have been undertaken; and had not that hope been amply fulfilled by the material assistance which he has throughout afforded, it would certainly never have been finished.

ERRATA.

Page	58	Line	4	<i>for</i> meadows	<i>read</i> belly
—	59	—	15	— conjurer	— divine conjurer
—	80	—	7	— repast	— supper
—	135	—	14	— ജ്യമനർ	— ജ്യമനർ
—	138	—	20	— കാട്ടിയൈക്കില്ലതു	— കട്ടിയൈക്കില്ലതു
—	139	—	7, 8	— അരവാം	— അരവാം
—	150	—	3	— ചമ്പീരം	— ചമ്പീരം
—	151	—	22	— ചാച്ചിഉണ്ട	— ചാച്ചിഉണ്ട
—	153	—	8	— ചീരുതു	— ചീരുതു
—	156	—	19	— തൂട്ടുകാമ	— തൂപകാമ
—	185	—	9	— മൃണ്ണങ്ങാഴ	— മൃണ്ണപാഴ
—	118	—	18	<i>insert</i> ആട്ടപാറത്ത്, <i>sub.</i> a tumult, a quarrel	
—	143	—	23	<i>insert</i> കീംബംത്, <i>sub.</i> a bough	

In Page 103, the sentence commencing “*This is a kind,*” is not correctly rendered. It should stand thus : “‘This is a kind of Poojeyi peculiar to the deity of our caste: you will hereafter understand it well.’ She added, as she was entering the house, in a low tone, as if talking to herself, ‘It will be completed on your head.’”

பாமாசுதகுரூவீன

குத்துத

முதலாவெது

ஆக்ஷாக்ஷாக்கடாக

குத்துத.

பாமாசுதனே ன் லேருகுருவானவர் ருநகார். அவரேயனதுக்குழியுத் சேய்ய மாடியுமதுபையும் பேறுதயுமிழுஸ்சனுமாடு நுமேன்று மவர்சூதாக்கலாகவருநகார்கலா. இவர்கலாக்கவுங்கான நுபயாகமம் உச்சூதாக்க உணர்வசாரிக்கக்கிழமங்கலா வழிபோய்ச்சிரும்பமாத்துக்குவருதுகய லோகுநால்குண்ணுத்சரமநேரக்கிலோ ராக்ஷுகநுரக்குச்சேன்றுர்கலா.

இநகநாக்கோட்டுகானுகயால்வைழுக்கிருக்கும்வேலூயமுகபக்கப்படாதேன்றுகு வானவர்மிழுஸ்சுனாயேவை ஆக்ஷானுக்கு நீரசோதிக்கவடார். அதற்கிபன்புற கய உலச்சுருடும்ஹீப்பற்றுவபக்கக்குதுகய லேநநீனகோல்ளாக்கப்பறுபறுயக்கோன்று போயது ஆக்ஷாக்யன்பாதுதாரானுன்மேட்டுக்கண்ணால்லேதோய்க்கான்.

ପଣ୍ଡକ କଣ୍ଠରୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

னன்றியங்குக்குத்திருந்துகோண்டுக்கப்பா
னயச்சம்முருங்கிலாமலாமுடிகமாயுப்பேஸ்
லாத்சோருந்துவைப்புக்குத்திருடினாகக்கண்
பார்கள். ஆகூ இந்தவுப்புத்துப்பட்டுங்கீக்
கோண்டிருந்துதினுலையல்லோவேஸ்கழன
யாஹ்வைத்துக்காமல்வைத்துமகாநன்றும்
யேன்றுவர்கள்சந்தோஷிப்படார்களேன்
முமடிசோன்னுன்.

அதற்குப்பேந்தயான வன்மம்ஹேருசேய்
திகுவக்குனுன். இந்தவாஹ்முக்குலாவபா
யத்துதிருந்துக்கள்மேத்தபேன்றுல்
லேருபந்ததுகேட்க. ஏருநாய்த்திருடின
வாட்குக்கஹ்கண்டக்குத்துக்கவாயிலேகவ
வைக்கோண்டுநடவாஹ்முலேநாக்குப்போ
நுகயம்கப்பாகபாஹ்வேஹேருமாம்ஹக
துன்டுதன்னீரிலேகாடுநன்தாம். நாயோ
வேன்றுலோருகப்படில்லாமலுகண்டது
பேராயகேன்றுகோண்றுக்குத்துப்பேராயங்கக
மருந்ததுன்டக்குத்துக்குத்துப்பேராயங்கக
கவ்வபவமும்நான்போகதுவமுதுவம்போ
யம்ஹுநாயும்வேறுமனையும்சேன்ற
கேன்றுன்.

இப்படிப்பேசுக்கோண்டிருக்குத்துக்க
நுரயல்ருநகோருங்கினுநாக்காருணாவரக்
கண்டார்கள். ஏருசாண்டுண்ணீர்மாத்தி
ரமாஹ்முலோடிவருகிலுத்தினுலவன்குத்
நாமேனீன்றுசம்ஹுங்குசாமம்சலசல
வேன்றுகடுக்குபநகான். இந்தக்கண்டிபர்
கள் ஜனயமோவேஸ்களாகுருக்குக்குங்

அப்படியேயந்தக்கே ராஸ்ரீக்கட்டு
நியங்கானே மனுப்பியன்கோ ண்டு போயுள்ள
வேரோ சோயும்துச்சோதிக்குமிடத்திலே முன்
இயல்வையந்தக்கின்றைச்சுற்றுங்கள் ம்பாத்துக்கக்
கண்டு கல்வூரிட்டு சோட்டுச்சுற்றும்புத்தும்
யம்பாய்வைபாதுசுக்கப்பபாதுசுற்காய்
பாருங்கோள் ஆம்முக்குநல்லசோத்திய
நேரமாயிமல் இப்போதுத்துச்சுவுக்குச்சுவு
தேவையில்லையேன்றுன். இந்தநன்றுமனுய
மனுப்பியன்சோல்லக்கூட்டிடப்பேல்லாருந்து
ஒரேன் மேற்குநகுக்கிமாவேன் பாரின்முய
குவரும்பகலமாகபாம்முல்லங்குநுரிகள்.
காலாலடிப்படி வழிக்கலாய்ச்சல
சலவேன்றுத்துச்சுக்கமிடாத்தடிக்குறிவுக்க
போவ்வோட்டுக்குக்காலுக்குண்ணீர்மே
லேடுத்துக்குதாக்கியப்பாம்பேரித்துநன்முக்
துணுக்கேண நேத்தும்பறுத்துக்குத்தாண்டுத்
தாண்டுந்தினுயக்கடநக்குபோனுரிகள்.

କ ନ୍ରାଟଚେଣ୍ଠ ଲୋହାଣ ସ୍ଵପ୍ନେ ପାତ୍ରଚଞ୍ଚଳକୁ
କୁକୁଳ ପାକ ମର୍ମିମୁନ୍ଦର ତୁ ଲୋହାଣକେ ଗାନ୍ଧି

டிருக்கிலூபோதுமநச்சின்மூடனேன்ட வன்றுன் உணக்கூடாமல்மற்றவர்களுடையேண்ணிலுள்ளன. என்னையெடுத்தில்லைவர்மாக்கீரங்கண்டத்திலுள்ள அப்பாடாவப்பாடாவோருவனும்கேடுபோனுணையேகானவருதுபேர்மாக்கீரமந்மற்கேடுவேண்டியபயாவேன்றுபயம்டான். எஸ்லாந்தாயும்வாநுசயாம்நிறுத்தியருத்துவமற்றும்குறைஷகுதானேகணக்குப்பார்க்கவேப்போதுநான்னாநோக்கிக்கணக்கேற்றுவினானபடியினுல்லவர்மாக்கீரமந்மற்கேடுமேன்றுர். அப்படியவனவன்றுன் உணவெட்டபோழிந்தவர்களுடையாக்கீரங்கூட்டுன்றுத்துவாய்வுக்குநான்குவேநீச்சுப்பமாய்மற்று.

அகுக்கப் பெரிகள்கூட்டுவேண்ணால்மக்கோ
வேண்ணாக துசம்குன்றோருவதேற்றுவ
ஹனக்கடிக்கோண்டுநேஉட்டுத்தநதியேக
ஸ்டிரைஸ்கடிக்கேலையதேங்கோடிக்கேலோ
காக்கியநகம்வைணாஸ்கீபாபுத்திப்பனீநக
புகழ்ப்படும்பாமாற்கஞ்சுநூலை
குங்கச்சல்லமத்சாக்கேபோறுயேகா அபாவ
னக்கங்குனாபேரயநேக்கோகருங்கம்பு
மகனேகோடுமவேங்குகட்டிலப்பேந்தினீ
லோகங்கிலாபாயேகா இனீக்குங்கம்புனுல
யுக்கட்டப்போவாயேகா உன்னாம்முகு
தும்வைக்காயா உன்னடிமனால்லேகா
னல்ப்பாயா உன்னுலகுஉநாயக்கினீமேய
உன்வையாமுன்றாவநா உன்பன்வாகுவா

இப்படிப்பலவுதாயுநச்சுப்புங்களே
ஏதுவையும் கீழ்க்கண்டு என்று
உருவாக்கல். ஆகியும் பத்தினமீது வூச்சு
தனத்திலைநாறே மாற்றுத்தங்களுக்கள்
வாய்மே போனவனின்னுணேன்னுமே
வனமூயவுமில்லையவனேவனேன்றுவை
ஏக்கு வுமில்லை. அத்துமொயிலேவழிப்
போக்கு கட்டுத்திமானுக்குவன்சேன்றும்
னீர்க்கு ஏதுமாவேதுவநகதுருக்குமேன்
னோல்லுங்கோலோன்றுகேட்டான். அவர்
கலுமோடுகுப்பநபநக்குத்துச்சோல்லவ
வனீவர்கள்மூலம் உலைச்சுக்கனத்துக்குநன்றும்கு
கண்டுகோண்டுக்குன்னுனக்கேல்லாமாயிரு
முநீங்கலோனக்கோத்துபேஞ்சானக்குத்து
சேய்வைக்கு வாய்மாற்பேஞ்சாமானக்கு
ஊமாங்கேயுத்துப்பிக்குபேணக்குத்திராணை
புண்டுபேஞ்வைத்துச்சுப்படத்துக்குவனக்குமேன்
அன். அதுக்குக்குருவானவர்சநக்கோடுப்
பட்டுதீயிப்பட்டுசேய்தால்வழிக்குத்துவத்து
ருக்கநாற்புத்துச்சுப்பனமுடுங்கேது
வோமேன்று.

அவனு ஸ்ரூ கய லேந்தின கட்டியையோ ஸ்ரூ கய கீலேயாக்கு மிருத்தைக் குத்தையோடு மருக்கு துநீஸ் கள் நிறைவேண்டியாய் குந்தீநகச்சுக்கட்டியால் ஒரு கீலோக்கட்டிப்பை வேயவன் வன்று நீபேயுது ரச்சோல் லையே ண்ணக்

கோண் டு பெந்தாலை வருமாஸ்கேபெந்திருக்கப்பண் யை வேணேன் அன். இப்படியூப்பு குணா நிறுத்தி முறை நீர் முறைக் குறை வை ன் முத்தி சின்மேலேபலக்கவோடடி போடவபுரும் அப்பாடாநான்குன் குறை வேண்ண அவனேன் கேன் அன். இவ்வாழ்வனே ஸ்லாநு டய் மோரு வை ச்சு வை சவேயவர் கஞ்சநக்கள் பேயர் வேஹ் வேஹுகவச்சாக்கவுஸ்கணக்கே உம் வுமாழ் பேயர்லோரு வனுஸ்கு நிறும்யா மஸ்நிற்கக்கண்போக்குக்கோண்டார்க்கள். ஆனுகயால்சீசேயப்பட்டு வெந்தக்கேவைத் துக்காருணமாகவும் ஹ்குசுத்துச்சோன்ன பண்டுத்துக்கோடுத்துவைப்புப்போனுர்கள்.

ଓ'ରେଣ୍ଟାପେତୁକୁଳିନୀର

സൗത്താനക്കൻ

ക്രി. 5.

படமாக்குவதனமந்து சூடாக்கலை ம
பஞ்சுக்குச் சேன்று டீன்பு ஆற்று லோதாங் கல்வி
படிப்பைத்து யச்சோல்லைக்கீர்ந்தார்கல்வி.

ஷில்நாஸ் கல்வி கணக்கே சுழல்லோன்றை கடிதாக நிமேன் அல்ல.

இது நல்லவுபாயந்தானே பணக்குக்குத் தலை வில்லையோ அத்தனை குறை கொண்ட சேபோயம் உல்லை. ஆகூலுமேல்லாக்காரியக்குக் குழுமாகுஞ்சியை வாஸ்கின்ற ஒரு குழுமம். ஜியா வேப்படியாகியும் மாமக்குக்கு சீயைசம்பாஞ்சுக்கே வேணுமேன்று சகலருத் தேவால்லக்குக்கு யை வில்லையேவ்வளவாயுக்குமேன்று குறை வம்ரூசாருங்கார். வைசாரிக்குமிடப்பக்கில்நா ஸுபோன் ஜம்பதுபேரன் ரீம் குறை உயா தேன்றுகேட்சியையும்மாக்கிருக்குக்கூல்காசமில்லையேன்று குறை வான்பெர்சாக்கார்.

இவ்வாறு பெரிகள்ட பலநானுமாலோ சு
ஊ சேய்து கோண் டிருக்னுக்ய லே மேய
யடக்க துவப்பச்வோருநாள்ப்போது
துசாயும் வேற்றையல்லை பட்டுக்கு வாரா சு
ஊக்கண்டுரலேஸ்குநகேட்டு நாள். கேட்ட
னயபங்கி யுமகப்படாக சிறு லம்மூநா வா
மது யேன் பவன் சும்முக சு அம்மால் லே
கீட்டப்போனான்.

எங்கும் காணுமல்லான அதை வந்து மட்டுக்கு சேன்ற வடிவத்திலே அப்பாடசுறவுக்காணேன் ஆகியும்பாரமல்லாத்தோத் சரூப்பாய்ந்துக்குக்கிணாயகப்பட்டதேன் உசந்தோடுமாய்ச்சொன்னுன். அதேபடி டியேன்றுத்துச்சோடுகுவுஸ்கெட்கப்பட்டோன்களும் வருக்கூட்டுக்கு

காடுகோல்லைக்குக்கோல்லைபோயேல்
லாத்சோகித்துவருநூய்வோகுபேரூ
வோயன்கறுஏச்சார்வைலோநாலைநதுகோ
லீநுகக்குதிறுஏகல்மேயவஸ்கிபக்கவஸ்
கண்பேன். போகப்போகவருகேசேஞ்சுவை
பக்கிலேங்குமிருநுகயனுஞ்சுவப்படாத
குதிறாழுப்புக்குஉங்கன் டு அதில்வநத
வோருவுணக்கேப்கவதுகல்குதிறாழுப்
நுபகானேன்றுமோவவோன்றுக்குநாலை
நதுபோன்மாக்கிரம்வைஷ்யாமேன்றுமவ
னேனக்குச்சோன்னுன். அப்யாவதுநல்ல
சநுமயத்சுலூபமாப்பச்சாகிக்குதிறாவ
ரும்நாமேப்படிவலாத்துக்கோமோவேப்
படிப்படிப்பெத்கோமோவப்படியேல்கா
குமேன்றும்டுயேன்கிறவன்சோன்னுன்.
எல்லாருக்குமிதுவேசம்மதியாகியவனே
பேமுடியனேன்றுவுணக்கூடுதுக்குநுகயாலை
நதுபோன்கோடுதுபனேடயன்ப்படுத்தி
யனுப்படுத்துகல்த.

சோன்ன தனது மக்குமாடி யுமிறுடைய ஆஸ்தி நிறைவேற்றும் பல வாஸ்கு படிமூலப்பட்டுப்போன படம் பாடுத்துப்போன பல வேறொரு சுருக்கே காக்கு துக்கக்கோண் பெருத்துவட்டான். நல்லசாக்கிட்டு நாக்காக்கு பல வருமேன்று விவரத்துக்கோள்ளுக்கோள்வருதாலும் நிறுப்பகாக்கு படம் பாடல்லோபோராக்கும். ஆகையும் நிறுத்தாரானுபகாக்கிலுக்குப்பாவற்றூயேன். இருநூக்கால்க்கு வட்டப்படாக்கேன் அனே பக்குத்துக்கோட்டு கால்க்கு உள்ளக்கூடுதலுவத்தாலும் பக்குவ

മாடாதுநிற்கவுமாடாது அப்புறம் துக்குப்
போம்புறசோல்லுஸ்கோலேன்றுள்ள.

என்றுதாகக்கேப்பேஸ்லாரும்வேஞ்சூழப்
டாடமாயோருவனுரவுண்டபார்த்துக்
கோண்டுபொய்யபாமல்பேசாத்துநதார்
கல்ட. அனேகநேரம்போன்டம்பாடுகுவா
னபர்தானேநமக்குள்ளேயோருவனுட
காங்தாலோழியவேஹேவழிகாணேன்
முகனி த்தனீயெநின்றுக்காவனுட
வவனவர்ப்போக்குச்சோன்றுள். ஒவன்தி
னநான்நானே ஆம்மூலேபோய்வேன்டி
யத்திர்த்தமேஸ்லாங்கோண்டுபெரவுக்காடு
லேபோய்வேன்டியவேரகரும்பசம்பா
தித்துக்கோடுக்கவுமேனக்குக்கியோகமா
கக்கோல்லாவனுடகாக்கக்கூடுமோவேன்
அன். அவனுவேன்றுலரவும்பகலுமா
கப்பன்வாஸ்காமல்மடப்பல்லூயலேநா
னேகூடநதுபத்துப்பேருக்குச்சோறுக்கவ
நானுவைக்கறுகுறைங்குமக்கவும்வைநாக
யானபணியாககுண்டுபன்னவும்வேரந
நீர்காச்சவுமடுப்பன்றுபயலேசாக்குமதல்
லோட்டுக்குபகாக்கிறகேன்றுலாகுமோ
வேன்றுசோன்றுன். மம்மேருவன்வடி
யாகுனனேநானும்மக்குப்போய்த்தநதா
வனம்பண்ணிபொய்கோப்பலாக்குக்கு
கட்டுவக்குநக்கால்சுக்கிசேய்குகுறுக்குமோ
பேஸ்லாவனுஷ்டபானஸ்குறையுக்கிட்டமன்
புதுஸ்காவனஸ்கல்லவநதிராநதுபுதுவ
ரும்புகுறைக்கோநகேதுக்குப்புச்சியமாயஸ்

கே கே கொண்டுவரது யேடுத்து சீலங்குள்ளத் தோ
டுத் துப்பலையைக்கிற கஸ் கலீலேயம்சுறை
யோடேசாத்திட்டதே வெப்பநிலைக்குத் தீயமேய
துய்சேய்வதேன் பார்சமல்லோய்க்கோ
ப்புடயைக்கிப்பதாமோவேன்றுன்.

இந்தவரையோசனையேல்லாம்பக்கிலேந
பக்கும்போகும்மீண்டும் சாமத்துச்சநக்கோ
நதயத்தோடுபறப்படமுடியுமநடயங்கு
ஏண்டநாக்காதவழிக்கப்பாஸ்ரூண்கண்டு
ஞாத்தவநடயாளாக்குப்போய்ச்சாம

பற்புசனிக்காய்ச்திரலாய்க்காய்ச்குக்கீ
பந்தவேராய்ன்கநுட்டுக்குச்சேன்றும் கல்.

அதுக்கு நண்டுமிகுவுக்கலீகுடும்நதுகாத்தி
நந்தஞ்சியானவன்கூட்டப்போய்நதுக்குத்
நந்தஞ்சுப்பகலீலேக்கநந்துகோருமுப்புப
யவசயமாய்ச்தநவேணுமப்பாவேன்று
கேத்துநந்துகல். அவனுமிவர்கள் பேறுத
நமகண்டுகோண்டு ஒருவத்துவத்துமசாதிக்
நந்தஞ்சுப்புப்புயநீங்கல்லபாங்கத்துக்க
வர்களோவேகுவைப்பேற்றுதாக்குமேன்
உவன்சோல்லப்போமய்யாவதுக்குநந்து
துபோன்தானுல்லாவுமூலமேன்றுநாங்க
லாமாயோமோவதோறுவநதுபோன்று
யும்பாங்குக்கோண்டுநல்லமுப்புப்புயக்
தாருமப்பாவேன்றுக்கல். அதற்குபரீங்க
கல்லநல்லக்கூரைங்குநந்துகுக்கோடுக்கு
ணந்துகப்பும்மாயநகவைங்குக்கோடுக்கு
சம்மதிக்குமேன். ஆனகயாலுங்கநந்துகோ
ருமுப்புச்சாப்போனநந்துகோநந்துகோன்
டுபோங்கோல் ஆனலநந்தமல்வோடு
வாங்கன்தாகப்பும்தீயலேவேலீவைபா
கேயுங்கோவேன்றுன். அவர்களிருவரு
மேல்லாக்கியும்புபோய்கோருகானுயக்
கோநகேநுக்குமநாலாதிகாலமேபவா
லாவேன்றுவடியும்போகுகேழுநதுபுகுப
படாக்கல்.

மாடுதங்குமேம்பகலமாய்க்குப்புப்புயமே
நுக்கேஹ்மாமஹ்மேருவன்றுன்னேவழுகாட்
டுக்கோண்டுபோனுக்கயல்மட்டுசோல்லக்

നു ടസ് കി അൻ ആ അക്രൻ തേരു റീ കം ചോ നീ
നേ തു

“ചവൽ ചേമ്പവാർച്ചക സ്കരുമതി ചേമ്പവാർ”

ഒരു കക്ഷയിലും പോക നിന്നു തു ലൈ ക നിന്നു
പോമ. നമ്മുടെ പാടി കുറകു കം കാം പ നിന്നു കു
കോ നിന്നു വരു കി ഇ ചവൽ കു നിന്നു പ ല നിന്നു തു വേ
ചാ തീ കു കു ഇ ഏ നാ ഇ പോ നിന്നു നാ മ ഇ ഇ മ പ തു
പോ നിന്നു പേരു കു കു കു നാ തു നാ തു പോ നിന്നു കു
കു വാ സ കു കു കോ നിന്നു പോ കു ശേ മേ യേ നിന്നു
ഡാൻ. അകു കു മ നു പാ യി കു ലൈ യാ ലോ ച ഞാ
ധോ

“ഉ ഇ കു ചാ ല പരു പ കേ യേ നിന്നു ട മ ശ ശേ ല ല ഗ മ
പ ശ കു കു കു മ ല”

വേൻ ഇ തു നി കേ ക വൈ ല ശ യോ. ഉ ല നി യ
മാ കു കു ചാ മ സ ല പ പ നിന്നു കു യ കു നി ല നി പ മ
പരു മോ മു യ മ ശ ശേ ല ല ഗ നു നി പ മ മ
അ പ കു കു കു യ മാ കു മ. എ നി കേ ഗ പ പ നി റേ നു
നാ കോ വേ കു പ നിന്നു കു യ സ ക ഉ ല നാ ച ചേ മ കു ല
നാ നാ നി ട മ ശ ന ത പ ല ജ ണ യ മ കു മ ശ ന ത
പ ാ രേ നി ല മ ന ത പ യ നി ചോ നി അ റൻ. അകു കു
പ ണ നി ലൈ ച ന ത കേ മോ “ഇ മ ണ ന കു വൈ ന ര ക
ചാ ല ശ ന കു ച ന കു മ ന ത കു മോ” ന ല വൈ ജ ണ കു കു
ന നി ല മ വരു ന കു വൈ ജ ണ കു കു കു കു കു കു കു കു കു
മേ നി ല റൻ.

അ പ പ ട യ യ പ ട ചേ കു കേ ഗ നി ട വേ കു ത ന ട
ന ക ട റ ന പ ച ന യ ന ത കേ ഗ സ കു ന മ ര ക കു റ ന കേ ഗ പ
പ കു കു കു കു കു പ ട ട വൈ മ കു കു ചാ ട ന പ ച ന കു കു കു
കു കു കു കു കു കു കു കു കു കു കു കു കു കു കു കു കു

டியன் பேரஸ்வரநசப்படவை குநதுக்கர்ந
துறடநது.

அப்போகநகப்பண்டிலேபதுங்கூமிருநக
குசலசீர்நதே குநதோடிப்போய்தா.
ஒகோகூடிலைருநககுக்குநாமாயோடுகேள்
குபயமாடிருவருமனுதப்பம்கூப்பிடதிக்கத்
கோபர்நதார்கள். மேடும்பள்ளாகுங்கா
கும்பேலீயும்பாராமலோபவேயுடுத்தசீ
ஊகள்குட்சேடியலேமாடிக்கூப்பிநததுபா
கூபடிப்பட்டநுபாகுமீதித்தகப்புநாசுநத
நயக்கூறுத்துக்குக்குங்காலாரத்தம்பாய
உபம்பேல்லாம்பேர்நுவவடியநேத்து
பனுதக்குவருகாகநுபக்குவங்குத்திற்கு
நாக்கக்குப்பேலேகேழுக்குவோடுயோடுந
குசம்படிப்பாமலைருவருநதுவத்துத்த
நுகக்குவைகுநதார்கள். இதுக்குங்காக
குசலபோய்க்கண்ணீலேசநக்கியாமலோ
லீத்துவேஞ்காரமோடிப்போய்தா. அவர்க
க்குமீனாப்புப்பாராமலேகுநதுகுங்கா
வுக்கல்லுக்குப்புக்கலாரலேகாயப்படி
கால்நோன்டிநேண்டியங்கங்கேகேடிச்
கலங்குப்போயன்னுக்கேல்லாம்பசூயும்
பதினையுங்கிபந்துங்குமிக்கடமன்புமடக்
திம்சேன்றுர்கள்.

முத்துவாசல்குநுழையும்போது அப்பாபாவப்படாவேன்றுத்தங்கள்வாயலேயுறுநதுகோன்றுகீழேயடித்துவைகுநதார்கள். ஏதோவேகோவநதபோல்லாப்பேன்னவேன்றுமாற்றுவர்கள்வநது

நுக்காக்கியேடுத் துக்கேப்புநடந்தவற்கமா
னமேல்லாமருவரும்வடபாமாய்ச்சோன்
னமீபாடுமதி யேன்பவன் சோன்னுன்.
அப்யாநான்டீஸ்நடநாப்போன்றயோருக்
காலுமித்துணவேகக்ஞினானுயக்காணேன்.
கஈப்புப்பாய்நடநசாம்பனீஸ்மாய்நீலாக்
ஞிலேயும்பேருமன் ஞிலேயும்சலோக்குறப்
மாய் ஏரும்புநீலாமாயன்னஸ்கூடி ஸ்கு
நடந்மழியானுலுமருசேயை வைத்துக் கூக்
கோண்டுருஷாம்கநுபநீலாக்கேஸ்வரா
யந்தாங்கிநீலக் ஞிலேநேத்சுபநாலுகால்
யீருத்துநீடியோட்டனஸ்குக்கும்வேககுத்
சோல்லவுஸ்கருதவுஸ்கூபாகேன்றுன்.

உதுக்கேல்லாருமங்கலாய்க்கிருக்கக்ஞரு
வானப்பாவர்களுயமத்தீ ஐந்துபோன்
போனதுவால்துசாணேயாகிலுஸ்குக்கினா
மஹியும்போனதுசாவுண. மஹியாய்ருக்க
வைப்படதயோடும்பிடித்தக்ஞிமேம்பத்சா
ரமாகிலுபோக்ஞின்மேலாருக்கட்போ
கிலுர்கள். நான்கிழவுனக்குமநந்தவற்கக்கு
க்கினாசும்மாயலவசமாய்க்கநந்தாலுமே
ஞாக்குவேண்டாம்ப்பாவேன்று.

മുണ്ണലപതി

പൊതനുകമാട്ടേഴ്പ

പയണമ്പോന്ന

കരുത.

പലന്താണോ മുന്തപന്നുതാടപ്പയ
ണ്ണ കുക്കപ്പച്ചമ്പവന്തതു. അക്കജണാതാടം
കാരണത്തുപയാകപ്പോകക്കൂപാതേൻഘേരു
മോളുമാടുവാപ്പനുകക്കമക്കിക്കോൻ
ഉപവന്താർക്കാം. അദ്ദേഹം കക്കുനിക്ക
അന്റപ്പനാസ്കോടുകക്കിന്നുന്തപലവല്ല
വല്ലുലൈയ്യട്ടന്തരക്കീൻമേലോരുചാമക്
കപ്പന്തപന്നപയണമാധ്യപ്പുളപ്പട്ടപ്പട്ടപ്പോ
നുർക്കാം.

കോടുമേഖണ്ണമുകാലമാകക്കോൾവാന
പക്കനുപക്കക്കശ്ചാംബുംബാംബോന്നുപേയല്ല
മേഖക്കപ്പോരുമാക്കുചേടുയുംകിന്തപ്പാ
മഞ്ചുമോറുമഞ്ചവന്നുമില്ലഗാമഞ്ചുമ
വേടവേണ്ണിയലകപ്പട്ടാർക്കാം. അപ്പ
ടുപ്പോകപ്പോകക്കോടുമേഖിലകോ
രച്ചങ്കപ്പോരുമില്ലപ്പസ്സക്കുന്നരച്ചങ്ങു
പോരേക്കുമുക്കുരക്കാംതുവന്നുമാടുനിന്ന്
ഈക്കുമേയുമുക്കുരന്താർക്കാം. അങ്കക്കങ്ങുചു

ஒரு கலை வனுடையே டுக்கிலைக் கீழேயாறு நிறமூலம் எல்லா நிறமையால்நிற த்தீணமாடு னிறமூலம் கூபங்கிச்சீலையால்வைச்சூக்கோண்டு ருநதார்கள். அவருக்கீதிலேவேஞ்வாறு கலாண்தின்டுலுக்குநாடுகாற்றுவைச்சமான் வுமாடு னிமேலே ஹமேலே ஹமேலென் மேலென் புபோய்ப்போதுசாய்நதுபோகாதுன் னேயோருச்சுமாறு சேன்ஹுறங்குறுக்குறுக்கள்.

ନାନ୍ଦିକାରେ ରାଜାଙ୍କ କିମ୍ପପେଗାନ୍ତି
ଲୋକରାଙ୍କ ରାଜପେଶୀଯ ତୋରୁଣ୍ଡିଯିଲେ

ഡൗക്കുപോകവേണ്ടുമെന്ന് ശരാഗക്കയമലേ
യൈടുച്ചിക്കാറൻ നാൻവാസജ്ഞാ മുകൾ സ്റ്റീഫനുകുക്കു
ങ്കുളിക്കേട്ടാൻ. അവൻകേൾക്കുനാനുള്ളാ
യമേണ്ടുനാസ്കൾിൽ പരുമ്പരയും പറ്റിപ്പേ
സപുത്രയുടീകാരൻ നുബക്കുപ്പോന്തുമ.
അവനേമകാസാംഗീരവേദിപുത്രിമാൻ
മേൽക്കം സമർപ്പിച്ചൻമുകവന്തിള്ളായുന്നേരുന്നു
ചവനവൻപൻ പന്നിനാഴിപ്പമാനാസ്കേൾക്കു
കശാചന്ദ്രപൻ യൈഡുല്ലപന്നാമുസ്കശാപ്പുമന്ന
മുകൾക്കുകുറ്റുകുറ്റുപന്നക്കുന്നമന്നമുമാ
മേ. ഒക്കാൻ ചീസ്റ്റപ്പേൻമുയൈടുച്ചിക്കാറ
ജ്ഞാപരുക്കേയുള്ളതുപന്നക്കുന്നമന്നമു

நயயவன்றுக்கிளேயமுருதவனுக்குக்கேட்க
தான். அவனுமாக்குப்போனுதனுயமோ
வந்தகூலபோருமேன்றன். கெட்டாக
வோயாவதுவேதாயமதுவேநீசியல்லோ
வந்தக்கீர்ணுவதானுங்கணக்குமாபேசு
வந்ததுக்குக்கூலப்பணமுமாடன்டில்லை
ருந்ததுக்குக்கூலப்பணநிழலும்போதும்.

ஆகியுமப்போகஸ்குமாக்குமாக்கு
நிழலும்கூலக்குப்பணச்சுக்குமோக்குக
கோண்டபவுனாச்சுக்கேணப்பட்டதுக்குப்ப
ணப்புப்புயக்காதிலேயடித்தடிக்குக
கேட்டாயோவேன்றன். அவனுமானுமயா
வானுமயாகேப்பேண்கூபக்கேப்பேண்கா
துநோகுபோருங்கூலபோருமப்பாவேன்
றன். குருவுகுன்பாவேணக்குப்போருமாந
கச்சுத்துமேனக்காகாதுநீயுன்மாப்புக
கோண்டபோயனிப்பயணங்கோத்தங்கா
லமேமேல்வதமேல்வதநபந்துபோகிலே
னேன்றுபவுனாப்போகச்சோன்னுர். வழுக்கு
நன்றுப்பக்கீர்க்கதாயக்காரணமிகவும்புகழு
நதுவாழுக்கீயாசுரவதித்தனுப்படினுர்.

நடவடிக்கை

കുട്ടികളുടെ പാഠകാര്യാലയം

துரண்டாஸபீட்ட

ക്രാന്തി.

கனுடயன் பேரலோர் ஜயந்தி கோவை
ரநகச்சுரை வம்மன் துறை முசுடபேரவு
தோருகுசிறை ரூஸ்லிக்கப்பனு கக்கோண்டு
வந்து விவக்தியுடைய நகதன் எம்பினை விடு
ணீராக விருதன்னீர்த்தேலீருத்தாக விடு
பத்திற்காக மன்குசிறையை நிறுவும் போய்விடு
முறை சுருக்கன் கண்டு சுதான்னீர்த்தேலாக குறை
குறை சேயப்பட்டுக்கநுடயன் நீர்த்தே

வந்தாலும் போதிட்டுக்காற்று விட்டிலே
தன்னீர் உலை சுறுசுயவேடு லேகோ ன் ஈனா கு
தினாயுமனுசநாக்குக்கக்கநாமேஸ்குதினாக
காட்டமோன் ஈல்லாக்குக்கக்கண்டுஞ்சுட்டு
ஞ்சினாவே மேன்முடியுள்ளது தேன் ஈருச்
சயத்தான். டன் ஊயும் பன நுக்கோடு
நும் போலேகூட்டுப்பட்டுக்கல்லது விட்டிலே
உருநான். அங்கோடே நீண்ணீரதிகமாயுண்டக்
குதினாயுருது உலை மேடுக்கவுங்காலு நுக்கவு
முட்டுப்பேல்லாம்பனதக்குங்குலாவுமிவை
நுக்குத்தோன்ஈனாக்குலைத்துமாமுறைப்
நீடுக்குலேகாட்டிவரந்து கண்டுகேல்லாது
கோன் துருந்.

இது கேஸ்லாருந்திட்டேன் வேற்றுக்கொடுச்சும் ஈப்பார்க்கமுறைச் சன் சோன்ன துமேயென் ஈகண்ணுகோண்டார்கள். இனியசுஜனாப்பாற்றும்படிக்காலோசுஜன சேய்துகோண்டுதண்ணோர்ஸ்ரஸ்கிப்டிடடுக்கவோருவருத்சம்மதியாகச்சிறைவனவர்னிழனக்கபலவதுகமலுக்குநீக்கிஞ்துநண்டில்லைப்படுமீன்டிடடுக்கிஈப்போலேயங்கயம்டடுக்குக்காறுமேல்டுக்கிறுதுநல்லவபாயுமேன்ஈச்சிலேந்துவேந்துகோண்டார்கள்.

தூண்டிலாகவோ ருவன் தைபத்திற்கு நககருக்கரிபா வடமதுக்குறையாகக் கோண்டிருபந

உயர்

சுகடி ச்சாக்டு நங்காண்டி ம் கயலுகக்ஞிரு
கடிமருநத்து சுலப்பாகுமேதெந்துக்கோண்
பாயக்கம்பண்ணீநுரீக்கல்ல. இத்தன்றும்
யேசாக்குக்குல்லோகருக்கரிவாழ்வாறுபெத்
துத்து சுலப்பாகோபேக்டுக்குத்துநாகாண்
கின்றவைபத்திலேகுருநகாரீகல்ல. அதுதோப்
பேன்றவைகுருநாவநாசயோடுதன்னீர்மிக
வருதலாம்பினாதுநிலங்கேதோன்றுநாஞ்சி
நாயநாதுல்லரீநேலரீநநுக்குக்கக்கண்டநு
போலேதோன்றுநாஞ்சிநுலேல்லாரும்பய
நதோடிநுரீகல்ல.

குண்பாசனுயப்பட்டுக்குருநாவபோருவ
னுதுக்குக்கவைபாமம்பிடுக்குநின்றுன்கு
வாத்து சுலபமரீநாகடி ஸ்புமேல்வாமேல்வா
வணுக்கவைடுக்கும்ச்சாகமனுசத்துநாக்கக்கு
வாத்துப்பேரியமீன்கல்லாஸ்வாறுபயக்கடுக்கு
நுத்தசாநுபடுயக்கண்டுதுக்குநாயகு
யாஸ்மற்றவர்காங்காயதுமுத்துக்குக்குநாய
தோவநாநுயக்கடுக்குதேன்றுன். சம்ல
நேரம்போன்றமற்பாடுது சுலப்பாநுகுய
மாக்கச்சூலையுத்தசாக்டும்போனாதுநிலப
பாகோபேக்டுனாகருக்கரிவாலாநாநுக்
பேபடர்நகாகுருநாகபேருங்கோடுமயலேமாட
டுக்கோண்டுக்குநாயன்வாயல்தாண்
டல்மாடுனபோகேஞ்குநாநமுத்தேன்று
சநுதோடுமாயக்கூட்டுப்பவேல்லாருங்கூ
டுக்குலப்பாநுகுயமாக்கலுபதுபன்று
தாநுகயாஸ்மற்றப்போகபோருமக்கவேல்
லாருமல்லாக்காகவைகுருநகாரீகல்ல.

ଓപ്പടിയപർകൾവുന്നതുകഴിപ്പായിരോ
കുറേമുഖ്യങ്ങൾപെട്ടെന്നുകേൾക്കപ്പേരു
ലാക്കുചുമ്പോളുന്നുപട്ടംസോൻനുംകൾ.
അതുകൂടിപ്പണിനുത്തമിഷ്ടംസക്കന്നുകുള്ളു
കയുടുമ്പേരുന്നതമൺകുളിയുടുമ്പുംസുഖ്യാ
രേമയ്ക്കുന്നുരുന്നുനുകുളിയുടുമ്പും
കാട്ടിയനുതമയക്കുന്നുകുളിക്കുന്നു.

അപ്പോക്കപർകൾക്കുള്ളവക്കാട്ടുകുളാർന്ന
തവ്യകാരുകയാസവസ്ഥമായ് വേൺടി
നുകുളിയുടുകോൾവട്ടപ്പന്നമാശ്ലഗക്കുന്നു
രേപ്പുന്നുകുട്ടുപവാസക്കുന്നുതുമതുകേച
മായപ്പോന്നതുമ്പൊപ്പനുകമാട്ടുനുമക്ക
മാക്കസക്കുലമവനുതുമ്പുട്ടുമാധ്യേലു
ലാമവനുക്കുസ്സോൻനുംകൾ.
ଓപർക്കംകപ്പട്ടാധിനാശംമനുക്കേരേന്നുകന്നു
ടുമനുകുളംകുമേനുക്കോരുനോൺടുക്കുക
യുടുന്നുകുമ്മുനകാനേ. ആക്കിയുള്ളുന്നുകൾ
യുകപ്പയനുക്കുകുചുവമാം അതുകുട്ടപ്പന്നാം
കാസകേരുപയിലുല്ലയാലപസമായക്കുളക്ക
മേനേൻനാരുക്കുപവാരുന്നുകോരേണ്ണു
രുമക്കുക്കോൺടുപോന്നു.

சிறதாபது

குசினரமேணீனால்

உள்ளுக்குட்போன

கஞக.

சேடன்ன தன்றுமயேயநுச்சமான
வர்களைச் சமாப்தி வருநாக தன் மாருக்க
நழுக்குக்கோண்டுபோனுன். அவர்த்தாவை
யவானஸ்லவேநஷ்டான் ஆகிழுநாகம்
மாஷ்டன் அப்படியேராப்போசனங்குக
நேய்பால்நயர்க்குநஷயஸ்லாமஸ்ரஷார்க்
குவேஶ்ராஜபாக்குப்புநகயாமஸ்ரேன்டு
வகேஸ்லாத்சம்பரமாய்க்கோடுங்கான்.

மஹநாட்காலமேயவன்வேலீயஸ்மேய்
நகங்குநாயயநஷப்டக்குக்குரவன்டுன்
பாகக்கோண்டுபோய்வைப்புக்காணிக்குக
நாகக்கோடுங்கான். குசினரபயதுசேன்
ஈநுமஸ்லாமலோருகன்குருடுமோருகாது
மேலீயடுன்காலலோருகானேன்டுயம்
பின்காஸ்டுதிக்காலுமாகக்குப்பாக
வநாகக்குரவுக்கோக்குபாகனமாய்நின்
ஈநு. இப்படியாகிழுஸ்குசினரபயநகசேன்
ஐமிலபசமாயகப்பட்டுக்கேன்றுமேஸ்லா

୨ ମର

ରୁ ମାତ୍ରମାତ୍ର ନହାରୀ କଲା. କୁଣ୍ଡପରିନାଚପଣୀ
ଯାକ ତୁ ପାଇବାରେ ବେଳେ ରୁ କା ଉଲ୍ଲଟିଟାଙ୍କ ତୁ କୁ
ହୁକ କବିମୋରୁ ବାନୀ ପାଇବା ଉଲ୍ଲଟିଟାଙ୍କ ତୁ ହୁକ
କବିମାତ୍ର ଶେରୁ ବାନୀ କଣ୍ଠ ଜଣା ତୁ ତୁ ହୁକ
ବେଶେରୁ ତୁ କଣ୍ଠ ପରୀ ମଧ୍ୟ ଦୂରୀ ଉଲ୍ଲଟିଟାଙ୍କ
ମେଧିକ କବିମାତ୍ର ତୁ ପାଇବା ଯାଏ ଲାଗୁ କାହାରେ

அகுக்குமேல் க்குசினாமுஸ்திப்புக்கேடி
னையபக்கிம்குசினாகோடுக்கவன்பமற்ற
லாயருநகவோருப்புத்தேண்டுங்கைக்கோடுக்
தான் ஆகியுமத்தேவால்கீழேமாடுப்
படும்பன்முட்டுவாரில்லாத்தினும்பாலைக்
கோடுகளைக்கிருத்துக்கட்டுநுரீகள். அப்படு
கட்டுவாலாத்துக்குவாரில்லாதும்
யாற்படிநுங்கும்பொருத்துநுவெத்தாரீகள்.
கங்கப்பட்டுப்பயுமிலுக்குவாருத்தும்பாகுக்
கிலுக்கேவேஞ்செழுயாசபடுமீபாடுக்குநட
யாமற்சமீபத்திலருநகபேப்புநுப்பக்குமடு
போயவ்வரண்டுநகாட்டுமணிவாரும்வாஸ்
கிக்கோண்டுவநகான்.

ଓঁ ত ন ন ম যে কু শ্ব স্তি প পে ল ল গ ম গ ন
প ন প চো র র শু কু হ র য র শ কু ল ন গ ন ট ষ ল
ক য এ ক র ক র স র ক র ম ট ন র ক র ল হ র ট এ ল
ল গ ম প ন ক ক ট ক ক র ন প য প ট প গ ম ক ক প
প র ম ম ক ক র ন প য ক ল ক র ন ক র ন ম এ
ল ল ম ল ন প ক ক র গ ক স ন ট অ প প গ ন ক ন ক
শ শু গ ক ক স ন ল গ র প ন ক ট প গ ল ক ন ক প
প ট ক ক র ন ক ন ন ক ক প গ র প ন প গ ম প ল ক
ক র ন ক ক ট ট য এ ট ন র গ র প গ র প ল ক ক ন ট

யவர்கால்களைப்படித்துக்கால்கம்மே
ருவன்றுண்ணேக்டியங்கூறியேச்சரிக்கு
யேச்சரிக்குக்கப்பாக்குப்பாக்கேன்றுகூட்ட
பிடிப்போனுர்கள்.

அனேகநதாரம்பூரித்துக்கோண்டுபோன
மன்புவழிச்சாரியாயக்காரனேடிவநது
குதினாக்குக்கநதுபன்றுண்டென்றுமைக்
தான். அதுக்கப்பர்கள்குருபேழனுதினாக்கு
காயாறுண்டோரைதுரையாபாரச்சம்மநக
மோவேன்றுதலார்நதவயதினும்கான
நுபநபக்கமாடாகநாக்கண்டோருவன்
தல்மமாகக்கநக்குதினாயகாக்குமதுக்கா
யமேதுக்காயமாதேன்றுவர்கள்கூட்டிட
அவனுச்சமாக்கியானமட்டுமையல்வை
மாடாகதினல்வேஹவழிகாறுமுறைது
பன்ஸ்கோடுக்கார்கள். குதினாயல்லா
ரைடாலநதசுக்கலநதேநவயல்லுயேன்
மாகுவத்சலக்குக்கோண்டுகீட்டரைநகசா
வடியலேயிஹாப்பாறப்போனுர்கள்.

அங்கேயகப்படவோருக்கோஸ்குனேபே
குருவானவர்கானேவேகுழுநூப்பாடுது
வக்குனுர். நான்டிலநதநாலாக்கோன்று
யோருக்காலுஸ்குதிரயேழினாக்குல்லை
இன்னுக்குத்தாகல்வைநசயேழிவநகரைபக்
கிலநதவத்தாயக்குதக்கண்பேன். இப்ப
டிநீதியல்லாமல்வழிபழிக்குமுக்களா
ஹாப்போலேநேஷன்ட்ரெமாய்ச்சம்பாதிக்
கிலுபனமாவர்களுக்குநன்றுயருக்குமோ
வேன்வயலேரியவாஸ்கின்னனமவர்க

வாக்குநேருப்பாகாதோவேன்று. இதுக்கவன் ஜியாகாலத்தின்கணமிது இந்நால்லீலேபணமேஞ்சுபணமேதேயவம்பணமேன்றும்பணமும்வாய்சிலக்குமேன்பகுமுன்கேப்போமிப்போடனத்திலும்வேறுமவநேசமுள்ளதுய்யாவேன்றுன். இந்தக்காலத்திலேசலர்கஷ்டக்குமிபணஸ்கண்டாலுநக்கியேகுக்கக்கூசார்கலோன்றுஞ்சுபானவர்சோன்று. அவனுமிதுசநகேகமோவதுவமவர்க்கவாக்குநாலுநத்தாய்நுக்குஅத்தாட்சிகேவாமேன்றுசோல்யுக்குறன்.

ஏ கு டாசா பண்டி தினவை நுலே சு ன்சா ட் து மடய வஸ்லா து வர்யே ஸ்லா ம் து வக்கு டம் பா டு டு க்கு தீ ரவர்யு ம் து வக்கு கா ன். ஒது அபன் மகனு க்கு டு கு லா ட்டு போ ரு நகா மஸ்நா மு கிற ஹீ நக வர்ய நு யக்கு கே ட்டு கிற து லே சு னு சக் கே பா யரு க்கு தே ன் ஹீ தக ட்டு னு கு வன் சோ ஸ்லா ஹீ டா சா மஹ மோ தூ சோ ஸ்லா மஸ்மக ஹன யது ப்பட னு ன். பலநா ட்டு போ னடி னு வக்கு வர்ய ப்பண்டி சேர்நக கு னு மே லே மக ஹன யடா சா வது தூ ப்பட மக்கு நக ட்டு னு கே ட்டு பா ன். மக னு வே ஹே ன் ஹீ நு ஹன யடா மஸ்நா ன் ஹு ப்பமண க்கு தே ன் ஹு டன்டிரா சா ஹீ து கு டு கு டு ரவர்ய ப்பண மா க்கு மே ன் ஹு ன். கே ட்டு ரோ பண ம் வநகா மு போ கு மே ப்படு வநகா ஹு ம்பா டமஸ்ல னு வயா வே ன் ஹு சோ ன் ஹு ன்.

ഉയ്ക

ഉപ്പട്ടിപ്പലപേശക നോപ്പോളു
പോക കിൻ ടൻ പചായുക്കാലത്തിലേ മീവ
വസ്തുക്കിനരയേഴുപ്പോയോരു പട്ടിക്കാട്ട
ലേച സക്കിനരകൾ. കുക്കിനരയുക്കാലയാ
മരാമാരുമേയുച്ചുക്കാലമേപ്പയൻ
തുക്കിക്കേട്ടിനരച്ച കീലകപ്പട്ടക്കാലം.
വൈച്ചുക്കിരുച്ചുരുളുന്നതുപാർക്കപ്പോരു
വൻവൻരച്ചുക്കിരുളുവുക്കിരുന്നതാൻ. അപ
രുമാനുചയപ്പച്ചോൻ റായപക്കിരീരാക്കി
ആപ്പത്രനാമുനകയുമേൻ പയറാലമേമ്പന
തച്ചേഗപ്പേണക്കുവേങ്കുസേകമാന കിനല
യകപ്പരാസേകമാധ്യപമാട്ടപ്പേണൻ
ശൻ. അതുകൂട്ടുനാടാൻ താനേ പോധന
ധമ്പയക്കോൾസയമർക്കിനുജുക്കുമ
പയർസേകസ്കോട്ടുകാലാനുചയപ്പച്ചമ്മ
കിപ്പേണൻശൻ. നാജുപ്പേരുസ്കൂട്ടിമേമ്പ
നകകോലംഖരയുപ്പാർക്കുമാകിക്കരുമേമ്പ
നകരുമകിക്കപ്പത്തുപ്പന്നക്കുസേകമേമ്പ
ചെപ്പന്നക്കുസേകക്കാൻപേണിലുക്കോൾക
കരുപ്പശയലേക്കിൽക്കപ്പട്ടക്കുനാജുപന്നക
യകവാസക്കുക്കിനരയുച്ചുരുട്ടാൻ.

കുവോവേൺഷലവേങ്കവഗധശസ്സത്തുക
കോൺടുമക്കനുകക്കുക്കിനരയേൻനാക്കുക
കിനുപനകക്കിനുലേശിലവുകവോക്കുകജുണാസത്സ
ലസകവോക്കുകജുണാസസ്തുകകേടുകവോക്കുകജുണ
ഒക്കേശിലാമേൻമക്കിനുമക്കുകകാകപ്പാ
പേൺിലകാനാനുപാകപ്പോകക്കുനാജു
കാർ. അതുകുങ്കുസ്സുടാകക്കണ്ണാരുമാ ആ
തകാടേൻിലുക്കാൻ റാനുപനുപക്കവുമ്മാലാ

காகேண்ணுத்சோல்லக்கோண்டிருக்கபோ
ருபல்லாவுபனீதேஸ்லாஸ்கேப்டுக்கபலஸ்ப
ப்பபேண்டாறுமயாவேண்ணுன். இநத்து
நீசுமேஸ்லாஸ்குசிறுநூற்யப்படித்துக்கோ
ஊத்திறுலேவநத்தாக்குத்திலபோபேசில
வபன்னீயேனுக்குதநுபணநநநநநாலந
தக்கோஊத்திறுத்தக்குத்திமித்துநீக்குவேணேன்
உன். சேலவுக்கத்திறுந்காரியமல்லபேன்
உபணங்கோடுக்கச்சம்மதித்துக்கோஊத்த
நுதக்கழிக்கச்சோன்னுர்கள்.

அப்போகநுகபல்லாவுபனீவர்கஞாயே
யக்கப்பலசபஸ்குகஞாசசேய்துபலபச்ச
உகஞாப்பட்டுந்குக்குத்திறுமேலேதாவது
னாஞாவேன்றும் அங்வேன்றுமநுவய
முப்புத்திழச்சிழமுமாம்திறுவலம்புநது
பால்குத்தகோண்டுதுநுபரியநநங்குதி
நூற்யத்தாடுத்தபநயமருநதபோற்றுக்
காகிற்குத்தபடித்துநீண்ணுன். இநதக்காகி
லேயாக்குநகோஊமேஸ்லாநிற்குது இப்ப
டிக்கோத்தகோஊத்துக்கழக்கழிக்கழுன்னந
தக்காகலுத்தார்களீப்போநுதக்குதுவம
உத்துப்போடாலநநால்குதோஊமுமை
உநீஸ்குமேண்ணுன். இவ்பாறபனேவேட
ரபாஞாக்கீடுக்காறுதயறுக்குக்கீழாகே
னாக்காக்கோண்டுபோய்க்கோஊநகோட
நாக்கபடிக்காழமாய்க்கழிவேடுப்புநுக்க
குமேலேமண்போடுக்குஶபோடுஷப்பு
புநநார்கள். இதீலேயன்றேஸ்லாத்சேன்
உதிறுல்மஹநாங்காலமேபோய்வேஞ்கோந
தநூற்பட்டுமெபத்துக்குச்சேன்னுர்கள்.

ஆற்பெரு

டிராமணன் சேரனன்

புரோகிதக

கனுத.

மாபுச் சுக்குச் சேன்றூட்டம் பாடுகிறவா
னைபர்வேங்கபெற்றுப்பட்டிருந்தார். சுநாகுஞ்சி
நாமிகவுட்கு ஒழுப்பட்டுக்கீநாயா னாம்
ஏஉலையல்லாமல்லபநாத்தேன்றூமிகவுத்தந
தோழுமாச்ச ஆறுலக்குஞ்சாயானுலேவ
முயல்ளுபரைத்ததுக்கவானுக்கஉளாந்துனக்
கநிழனாக்கவேங்கமனாக்கலேசப்பட்டுக்கோண்
டிருந்தார். அப்படியேசூழாக்கஉளாக்குப்
டினுவக்குக்கோண் டுதாம்பலபாமதா
னஸ்கஉளாச்சோல்லத்துவக்கினுர்.

தம்படமாரோவரவரநாடோஹமதிகமதி
கமாகப்பட்டறபத்சவாழ்வுகலோல்லாம்
போய்யானவாழ்வேன்றூக்கண்டுபடிக்க
கேளன். தீன்றுமகலப்படல்லாதநன்றுமயுங்
கசப்புக்கலப்படல்லாகவைன்றப்புநதுக்கஸ்
கலப்படல்லாதமகிப்சயுமஸ்கேக்கிறபயா
து. ஜனுயயோவைஉலையன்றூயுபகாரமாய்க
குஞ்சாவநாத்தேன்றூநாமிகவுமகிழ்நாத்தல்

லபோ இருசப்பாக்கியுக் கோடேகோடு
நதுடனேயன்று சுதானே வந்தது/நிதி கூலே
சங்கமாக்கண்டுமிருக்கலே. ஏற்குலீக்கேஜன
நக்கபுத்து சுதானை கசப்புவை திருச்சுபேணுமோ
ஆ சாலைநேல்லுநக்கன்று மியல்ளாது எவ்வெ
நக்கங்களைக் குநகோலுந்கோட்டுப்படியுது ண்
டி கேஸ்லாக்கால்லாது சுதானேயாகிலுநா
நேருத்தினத்தலா வைலநுபவை த்தகபோல்
லாப்புமேக்கக்குதினரயேஶுத்திராய்வே
னக்கியோக்கியமில்லையாக்கும்மேல்வை
திக்கேசிராய்ப்போகிலுகேன்னுலாகுநக்கன்
நமயேயாவைல்லையேயமன்யநக்கக்குதினர
யயக்கிரும்பவனுப்பக்கிலுகேகருமமேன்று.

அதுக்குச்சுழாக்கலோல்லாகுமாகாகாகா
காக்கேன்றுப்பட்டிசோல்லாக்கேயுனமயா
நீர்கோாண்டுக்குதினரயோநாங்கால்கேடு
னாக்குதினரயோவல்லவேகேபாக்கினமாய்க்
கானுகபுநக்குதினரயல்லோநாமனுநக்க
கிரும்பவனுப்பக்கன்குதினரவனக்குக்கேக்க
ராய்ப்போகிலுகாகும் இதுகோடுநுமயா
இதுவநக்கவைக்குதினரயயப்பட்டிக்கிருநக
கோடுத்துநக்கயநக்கவல்லாவன்குழுக்கடம்
பாபத்தக்கக்கோன்றுமில்லையேன்று

இதுக்கோடுன்னம்பலதாயங்கமாயபு
கல்வைபாகச்சோன்னகுதினமுக்குவுமனந
கேமீநீங்கால்கோன்னபட்டியாகப்பேன்
ஏ. ஆக்கிலுமன்றுவநக்கமோசம்போலேயன
வடாகபட்டிக்கிராமாலுகுதினரமேயவை

வோன்னுது வீட்டு லேக ப்ரதிவைக்கப்பேற்று
மேயதுக் கானியைப்பறந்தானேனேன்று.
அப்போபேறு கயென்பவனிதுக்காலோச
ஜனயேன்ன வீட்போகாதான் போயாலால்
கோப்புகளாவேடுக்கொண்டு வருகோரு
முறையை லேரேந்தி யானலாயம் க்ஷதிணாத்
திலேகப்படுகிறேனேன்று.

என்றுமிடுத்திலேபுறப்பட்டு வழியோ
குக்கிள்ளுநகடமூன்பகுக்கோடுயாலன்
மேலேகுந்தன்மைசேவனுவக்கோப்புக்கோ
டாலயால்வேடுக்குவக்கினுன். ஆகியுந
கானுனிப்பக்காத்தில்லுநகடுப்பக்காத்துக
வேட்கீழ்த்துக்கண்டு வழிப்போக்கானுக
வருத்தபோருப்பாமணன்கம்பமயப்படி
நீல்லாகேகோம்போடுநீயும்வழிப்போ
கிறயேன்று. அதுக்கவனிநக்குத்துறசுவ
னமேனக்குச்சோல்லவநுகாயோவேன்
ஈடுபயற்சோருகினுவக்கிருநகவேடு
வாலாம்பாமணஜனயேகுநகான். அவ
னுமிருநக்குறடன்பட்டுமூயப்பேன்மையை
கிடக்கப்பட்போய்வடான்.

பேறுகயோவேன்றுல்குன்றின்றுபடி
யன்ன முநின்மையேடுனக்குத்துறப்படி
மேல்மரமற்றுப்போய்குறுத்துக்கோடே
கானும்வழிநகான். அம்மம்மாவநுகப்பட
ராமணனவேஞ்சாஸ்திரமகாபுரோகிக்கன்
அவன்சோன்ன பட்டுக்காயீற்று வேன்மை
கெவேறுநகப்பாமணஜனப்பற்றுக்கோன்
போடுவுன். சுடுகியலவர்க்கட்டபோடுவ

பிரதமன் தட்டுவதைக்குக்கேள்வது பல்பல்போக்குச்சோன்னுலூமவன்றிடாத தினம்கணபசமலே ஆசனத்தீர்த்தீபனநாசமேன்றுள்ளன. இதேயெதயாறுக்கம்தகத்தோல்லுமென்றவனல்லதுக்கேட்க உன்குருக்கலூக்கிருப்பதாக்குறைநடவன்றுமக்கபொருக்குச்சாவகிடுனதுக்கறையால்மேன்றுப்பாமனன்சோன்னுள்ளன.

பேறுக்குமாலும் காரத்தேயென்று போய்வேட்டுணர்வு நடைபெற்று விட்டு சொன்னால் கீழ்க்கண்ட பார்ப்பு விடையை எடுத்து விட வேண்டும்.

ஈட்டு

னபுரோகிதமுறக்டப்பமாடாது' ஆசனத்சீ
தத்சீபனநாசமகாயுக்ஞிபசனம் இனியேச்
சமீக்ருக்யாக்ஞம்வேவண்டியது ஏதுக்கா
லுங்கால்சுக்ஞிசேய்யலாகாது இச்னமே
லாண்டபர்திருவளாமேன்று.

எழவு

குதினாயீஸ்ரேநதுவோ~~ஷ~~நத

கனுத.

சேடன்னபேச்சாக்குக்கயோடுநோ
லீருநாகட்டின்புசீர்துமலையேபோனாக்க
உர்க்கல்லனுக்கயம்பணம்பாக்குமொழியம
பக்கிலதுவாபாபாக்கேன்றனாக்கப்பாக்கு
யுருக்கூர்சும்முக்கீர்யப்பாக்கப்பாக்கல்ல.

ஏருநாலாவர்கள்மாபதங்குக்குக்கீரும்பவ
ருநுக்கயல்லஞ்சநாக்கஞ்சநாக்குக்கல்லாக்குநா
மேல்வரும்போதுகீழேபோக்குநாக்குநா
ருமாக்கோப்புப்படவேயவர்க்கஞ்சப்பாகு
ப்பாகுகேயேற்றாக்காம். அகஞ்சங்காஉர்க்கலே
உக்கார்க்கலேன்மேண்ணீசும்மார்பனேகந
தாரமவர்சென்றம்பன்புக்கஞ்சப்பாகேங்கே
காருங்கோவேன்றகேடார். அகங்கேயே
ற்றாக்கயபக்கீம்கீபக்குமேன்றம்பர்கள்ள
சோல்லவவர்கோடக்குக்கயற்றாக்குல்லா
மேடுக்கக்கேஞ்சநயம்ஸ்ஞயோநான்சோல்
லவேஞ்சுமோவேன்றுர். அப்படி யேயுப
னேமநடயனேடிப்போய்வயற்றாகபாகே
உக்குக்கோண்டுவருநுக்கயலன்மாக்கீர

முன் தூது பேர்களைப் பசுமபுற
காட்டிலே மேய்ந்திருந்து சிறந்து விட
பலேக் குறியத்துறைப்பாக்கிலே நாக்குறைன்
நகயல்நுவக்கான்.

அப்போக்கவர்ச்சஸ்யென்ற வேடுபாய்ச்
சனநாகார். அதுக் கேஸ்லாருங்கூட்டுயிதே
நகயாவது தச்சலாறு மேடுக்கச்சோல்ல
ஏன்கற்பத்தக்கல்லபோகம்பத்தபட்டு சேப்
க்குறில்லப்போந்திகோபங்காப்போனே
னேன்றுர்க்கல்ட. குருபோவேன்றுலப்படி
யன்றே எடுக்கத்துவது மேடுக்கத்தகாக
து முன்னடியது வற்றாது நடக்கப்பேணுமேன்
ரூர். அதுக்கவர்களாம்மாக்கிருக்கு
நாங்களாமாது தூர்ல்லபேன்றே டுக்கபேன்
டுயநகமாக்கிரும்பேற்படபேறுத்தச்சோன்
நர்களாவருமேற்குறிந்தார்.

அப்புறம்போனுகயல்வடிக்குநிலக்கிலே
ஏமாகக்கோலாந்தார்நாதநாதப்பாய்ப்ப
போக்குமநோன்றிக்காற்குநிறாகவற்று
முருக்காம். அத்தன்னுடயலருக்கு ஒழியம்
குருவுருதுறை கீழ்க்காலமேலுமாக வருமாறு
குருகோவேன்றுலமையென்றனமேடுக்கபோ
டுபாருங்கோவேன்றுகூட்டுடார். சீஷுரு
மோடுவருதுகுறுன்னேற்குக்கநகபோது
நயமேடுக்கோருவன்பாசிக்கவற்று
குறைப்பாகேடுக்கவும்வற்றுநகசோமன்
பேஷ்டு யேடுக்கவும்வற்றுநகசோமன்
நாதப்பேடுக்கவுமேன்றுவன்பாசிக்கபடி
ஏன்றேன்றுயேல்லாக்குறியமேடுக்குறிவக்

ମୁଦ୍ରା

எழுச்சினானதுக்கண்டு சீட்டுரிக்காலமோ மூலமிக்கப்போய்வன்றயேடுக்காரிகள். வைத்துக்கூடியற்றேற்றுத்தபடியன்றவருடம் பேஸ்லாத்சகாய்க்குப்பட்டகேன்றும் பாதுகாவதற்குமிருந்து வேற்கும்பாடு அரிகள். டன்டுப்புத்தும்படியெடுப்பேஸ்லாமுடுக்குப்பொக்குமாக்குக்கூடுதலான்தேபோய்வட்டாரிகள்.

எட்டாவது

குருவைச் சேமித

தக்ஞத.

குழுயல்வழிநுத்திப்பநுதசுமையுத்தில்
மாகவுமத்துப்பக்கம்போன்றாமணன்
ஒன்சோல்லயருநுதபுரோக்குத்தின்மே
லோகுத்தனுக்கும்தாபகமல்லாதேபோ
யம்ம. சீரும்பக்குத்தினாயேம்பாடு
மாக்திரமாகுப்படங்குலோருத்தேன்லுகன்
ஞெஞ்சுத்தானேவசாரப்பட்டார். ஆகியும்
பஞ்சுக்குச்சேருமலாவுமோன்லுத்தோல்லா
தேபோன்று.

தலாருத்தவயதுகாலத்திலேவழிநுதப
திருத்தமயன்றாக்குநித்தினாகோவ்த
வாமலாராட்மாய்ப்புரண் டுகோண் டு
சோன்ன புரோக்குத்தினாயுதேகான்லுன் தி
ஞல்வேஞ்வாய்ச்சுத்தலப்பட்டார். குத்தினா
யனைன்லுகுழுயல்வழிநுதத்தினுலுபலத்திரு
தவயாராடப்படுத்துதேன்லுநின்றுக்க
மாடாமலை ஆசனங்குலோருத்தக்கோடே
சாங்காலங்கிடுன் தின்லாக்குமிதேல்லா
மாகுதேன்லுந்சுமயக்கார். இந்தநின்றுபோ
பன்றாக்குநுழுநுதம்மலேபயந்து

பசுமையோரு நிமிடத்தின் கண்ணாடுமாட்டா
மலட்சுக்கட்டுப்பேறு சூசனையிடுமனிறத்தால் ம
திருத்தாக விடுவது சிறையாக
காலமே சூழாக்குமாற்றுவது காரணம்.

அவர்களும் வருத்துபார்க்கவெற்றுக் கூக்கு
சாயல்வேலுகவுமிருகன்னுழையாய்வுத்தாந
த்தாகவுதாகமேல்லாம்வெற்றுச்சுருக்கின்
தாகவுமதி லேபதுப்போடுவேலுப்புப்பட
ர்த்துபத்துப்பநாத்தாகவும் வாயீரமன்
இவாற்றுத்தக்குலாஹவும்பாமுக்காற்போலே
யுற்றப்பார்க்கவுக்கண்டுமொகவும்பயநு
கார்கள்.

அப்போதுவர்பேறுதுச்சுட்டுக்கம்பமா
ரேயேன்றாக்கல்லாறுமய்யல்லாபக்குச்சுபாச்
சேமத்தேப்புங்கொலோன்றுர். அகேநுது
யாபேன்றுபர்க்கல்லாபத்துக்கேட்க அகேன்
ன் ஆசனத்தீர்த்தீவனநாசமேன்றுதமல
நார்க்கலோபேன்றுமண்டுக்குருக்கல்லாகோஸ்
இவார். நேற்றுநான்றுத்தாந்துகுழையலேநீ
ருத்தகார்யமேத்தபாறுகயுறுலேனுக்குருப்
ப்பட்சீரநாக்கினாதாம். ஆக்குமுப்போ
திருநாதபத்தீநிலேனுக்குத்தோன்றுகே
போய்மல. பிழுவேஞ்வாய்ருப்புபாஞ்சு
நீர்நாததுங்கண்டேன்டமாமனைன்சோன்
னசாஸ்திரமாந்துனாத்தேன். அப்படியாகக்
நீருத்துமுடிப்பும்பன்பலையுமாடாட்டுக்
கண்டுசுசுற்றுமுடிப்பும்பன்பலையுமாடாட்டுக்
குடினுகேன்றுநான்றுநாத்துக்கண்டுகோண்டேன்.
இனிபேறுலோநாகேறுபயங்கர்த்துக்கீர

୮୪

மாய்ச் சேமத்துக்காயத்தம்பண்ணுடையக்
வேளன்று.

அதுக்கபர்க வடமநதச்சருணத்தினாக்குத்தச்சினுர்கள் அத்தச்சினுலை டால்லாச்சத்தினாகவேல்லியைபாதபக்கிநானுலைத்மாய்க்குரைன்மனநகேஸ்ப்பாலுதல்சோன்னுர்கள். என்னசோன்னுலைமபருக்குமனக்கிலேசமாலுறவுலையேன்றுகண்டுக்குன்னாரதாலுக்குக்காடனுமருதாதாசேதனாமர்க்கிமகன்சுசுக்கண்டுக்காலுமருதாதாசேதனாமும்படக்குத்தங்கள்குரைவுப்படிடுக்கசனையுயந்கியவர்மனநகேஸ்லைக்கோன்டுபோய்வைடார்கள்.

മെൻ്റപനക്കേൾസാമ്പദ്ധത്താമാധകക്കേട്ടപട്ടംപാടി അസർക്കന്വന്നതുംപുരുഷക്കുക്കേ
യുച്ചപ്പാ ഉമക്കുവനക്കുരുളുമേന്നനേര
പേര്ണനവല്ലമേന്നവസാരമേണ്ണനക്കുലേ
മേണ്ണനവേരുങ്ഗുവേമേരുങ്ങന്നപാവേമേരു
പികാവേസോൾഡിമേൻഷുകന്നവാധത്രക
ങ്കുട്ടക്കക്കേട്ടാൻ. അതുക്കേൾസാത്തുക
ങ്കുമ്മുസനാശത്താവനനുനാസമേണ്ണക്കുലപചന
മോഴിയവേലേരുമാവുക്കാത്രാസങ്ഗുസോൻ
നവരാൾ. അപ്പോകവൻനുൾലത്തകാൻ
ആസനാശത്രാമക്കുനാസമേണ്ണലുകപ്പോമ
നാൻസോൻനുനേരുനാതുമാവുള്ളുള്ളന
മാവുള്ളുക്കുനാസമാധപ്പന്നരുക്കുലേൻ അന
കപ്പട്ടാമന്നാജനമേരുന്നക്കുക്കുലേസോ
ലാവുള്ളുക്കുലക്കുരുക്കപ്പള്ളുസപന്നാജിപ്പവള്ളം

வநக்கோடுமேஸ்ஸாநிக்கிக்கீர்க்குப்போ
டுபேனவுணாக்காட்டுச்சூக்கிரமாய்க்காட்
பேன்றுன்.

இலக்னுக்கட்டுப்புத்துறையேன்லேருப்புத்துறையுண்
போ ஏருக்காலுமிப்படிடுப்படிப்புத்துறைகளுண்
பதுமில்லைக்கட்டுத்துறை அதாவதுக்காச்
சோல்லேன்று. இதுக்குமூலமோழி அசுள்
காதன் சோல்லுக்குப்பங்கானுன். இவ்வுறைக்கட்டு
புத்துறையும்சுமையம்புறச்சுமையங்களில்
கட்படாகபுத்துறையாக்கும்நன்றுயக்கேட்க.

ஏருசேடியருநகானவன்வேஷ்வபுபத்திக்
காரன் அனுத்தனம்பன்பாரசுக்குநக்கச்
னம்போடவானுசயனுலவர்களுணயேங்கே
கண்டாலுமசனக்குக்காறுப்பான். அவனுக்கு
மக்களில்லைகோன்படமுணவையோவேன்
அல்ப்படிநிக்கமோரிருபன்பாரசுக்குநக்கு
சேசோறுக்கவும்போடவுத்தால்படாகக்
கோல்வாடுப்புருடுன்சேய்கிறதுபோருநக
வைல்லையாகிருமித்தீலேபுருடுனுக்கேகாகிரு
ங்குசோன்னுலவன்மனம்போறுக்கமாட்டா
னேன்றுவாடுநகத்தினாலோருபாயமே
டுக்கால்.

ஏருநாவாடுநகச்சேடிகநுடயவீருநகதுகளுண்
ப்பன்பாரக்குதயனுமிட்கேன்வையுமில்லன்
நுலக்குப்படிச்சுமைப்பன்னைவேணுனுமய்யா
வேன்றுன். அவனுக்கம்மாத்திக்காறுல் இடு
போகநுடயலேவேலையாயருக்கிலேன்
நீர்தானேன்வைட்டுக்குப்போயேன்றுநக

கிருஞ்சசேய்ச்சோல்லரான்பெருமளவுமாக
கேகாத்திருமேன்றுள். பண்டாரத்சநாட்சோ
ஷமாட்பபோய்ச்சேட்சோன்ன நூதயபென்
மஜனயாடியோபேசோன்னுன். அதுக்கப
லீவனேருக்காலுமாக்கேபெராக்கபனுக்
ஞமேன்றுகண்டுகோண்டுமேக்கநல்லதுநீ
மாக்கேமருமேன்றுதைப்புக்கிண்ணுணமேலே
பாய்வாத்தான்.

பழபாடுபனேயைப்படுத்தும்பற்றநன்றுயுப்
பெருக்கியேஸ்குத்சாநுஸ்கிறுயக்கேலீத்
துஉக்கன்கால்றுகசுத்திகாத்சேய்துபுச்ச
யக்கேபேநேல்லுக்குத்துக்கோண்டாள். பழக
தில்நிறுமயச்சாம்பாலுக்கப்படிக்காநும்பு
சுக்கோண்டுக்கும்பும்புக்குலக்குக்குறும்பு
கமாய்வமுநகுதுநன்றானவேன்றுசிலமந
திருக்காநாச்சோன்னுள். சோன்னதின்
மேலேமீலாவுறைக்குக்குறும்குறுக்குறு
நன்னேயதிருநக்குப்பத்தில்லுபக்கான்.
அகேல்லாகும்புப்பார்க்குக்கோண்டு
நாட்சபண்டாரம்வேஞ்வாச்சாயப்பட்டு இந
நாள்மட்டுநான்காநுக்குப்பத்திசேயஸ்காநா
யப்போகண்பேன் இதேன்னவநுக்குறுச
யம்மாவேன்றுகேடான். அதுக்கபலீது
பேங்கலாகுலகேய்வத்தின்யைசேடிபுறுச
வநுக்கயன்மேல்நீருநன்றுயம்புயப்போல்
நேன்றுயைடுறுத்துமநகதுபோனுக்கயலது

வன்ற உலமே மலை குதியுமே நன்ற மர்ந்து சுக்கு
ஏ மாய்த் தன்னி லே சோன் அற்போலே
சோன்னுள்ள.

அப்படி சோன் அலு மவல்வீசு மட்டனப்
டி குப்பன்பாரஸ் காதிலே வை குருது.
அப்போதுவன் தே வாதின மாய்த் தப்படப்
ப்பு முத்தே வேண்டுமே சேடு ச்சிவீடு லே நூ
து முந்து விடனே சுக்குப்படபாது தப்படப்போய்
வீடான்.

அவன்போன படிய லே சேடு வந்து நான்
நுட்பன்பன்பாரமே ஸ்கடி யேன்று கேட்க
அவனும்நல்லபன்பாரமல்லோ வை நந்து வை
நு சுய நுப்பனீர். வந்து விடனே யுலக்கு க
நு யக்காச்சோல்லுக்கேடாரதுக்கு நானீடு
போ சேடு யார்வரு வாரே யவருக்கார
மல்லாமல் கோடுக்கு கப்படபாது சும்ரீ
மேன்று கோபாது யவர்க்கு துப்போட்டு
னு வர்க்கேட்கு மாடாமலுப்பனே குறுக்குக்
கோன்னுபோது ரேன்றுள்ளன். அதுக்கு ச்சேடு
அடியப்படியல்லவே பன்பாரஸ்கலோன்
னு கேடாலுங்கோடுக்கு குறுக்கு கேனுக்கு சுக்கு
மாதியேன்று லக்கு குறுக்கு குறுக்கு குறுக்கு
பன்பார்த்து குறுக்கு கேட்டு யுகுக்கு கோடுக்கு
கேரு வை லேபோதுன்.

பன்பார்த்து வருக்காரியகுடும்பது
போகுக்காண வோருக்கு குக்கு குலோ
து ஸ்கும்பு நந்து அவனுலக்கு குறுக்கு மோபே
டு வருவது குக்கு கண்படபோதுகோவேன்று

三

உலமேலேபுனுச்சுக்கவருகிறனேன்றேப்
டமேடுக்கான். சேடியும்பண்டாடமேடண்
பாடமேயேன்றபன்பற்றுக்கோடர்ந்தோ
டவவன்திகமத்தமாயோடக்குறப்பும்
சேடிக்குவயதுகாலதும்பேருந்தோருதியும்
ருநத்தினலோடமாடாமஸ்ரின்றவீட்டுக்
குஞ்சுரும்புறுன். அதுவேயுலக்குக்கட்புறுச
யறுக்கானநாக்கப்படாமணன்றுதுகின்மே
லேழுக்கால் ஆசனேஉண்மாகியவறுக்
கல்லாமலுமக்குநாசம்பாக்கயாவேன்
அர்ண்.

அதுக்குப்படமாற்குருவுக்காக்குத்தாயத் தின்பட்டியேடுன்றை அசுங்கதனேன்பார்கள்தா. எப்போதுக்காசுக்குமாச்சேய்துகோண்டுவருக்குயேன்றார். அவனுக்குக்கள்தாக்குக்கண்டுபொகாசுக்குருக்குமான்றுமீண்டும்சோல்லவந்தான். ஜயாடிராமனான்சோன்னபசனஞால்வாட்டுதானே. ஆகீருமதுக்கம்முக்குநன்றாக்கும்க்காண்வேண்டியது. இருப்படிப்பக்கும்குலும்மகன்பாற்சாவுக்குடியாலாமேன்றநுசரியே ஆனம்புக்காரணமல்லாமல் ஆசன்ஸ்குலர்க்குபோனுலேயவன்சோன்னபடியாகும். கண்ணோருலேயுக்கேஸ்ம்ஹலேயும்கூருக்குலர்க்குலேயுக்குப்படிப்பங்குலர்க்குநக்குமேக்கவசுகேயுமோ. அப்போகுலர்காகேபோனலைக்கேயுமாகும் இப்போகுநக்குக்கவுலையுடையுடையுடுமைனமேக்கேஸ்ம்ஹலையுநக்கா

தாம இந்த ண் ணீரை வை தூம இமால ஶே
துபுகுக்காரணமில்லாமலும் ஆசன சீதங்
கண்பாலப்போசுவனநாசங்கீடு னகேண்
ஹந்தாக்கலாம். இதோ தீயமால் மேல்லா
மபத்தமையாவேன்றன். அசங்கதன்சோன்
னாதுகுருவன்மனதீலேநதக்குதாயம்போ
லேதோன்றாம் ஆகலாம் சம்ஹத்தேஷ
யேழுநதுசாப்பிடவுமங்கங்கீயவநது
வக்கிறு.

இப்படிச்சிறநாள்மாத்தீரம்போன
மால்பாடுகுருதாக்கீரசோக்கீயக்கீலேக
னாமதுமேயோருபாடுமாயப்பேய்நகது.
அக்கோபேகுருவன்படுக்குக்கமேலேயருப்
பிபக்குக்குச்சேவுவயதுக்காம்போலே
மோட்டுநோரோஞுக்குவழநகாலுநதாக்கக்
க்கீநல்வருக்குக்கோயாகேபோயம். ம
துமைமநமேயோபோஞுக்குமோழுநகடன்
புகுக்கல்நாந்த்தீநீரயோபேபுரன்டுபட
புக்காக்கிள்ளீர்நகாகக்கண்டுகுவநமட
ங்கவயப்போவேலேருபுகுக்காரணமில்
உலயேநமக்கீரீச்சாக்காலம்வநகதேண்ற
நீச்சயக்கார்.

வநக்குலீர்ச்சிக்குச்சுடுர்கலாம்வேமே
உமிகாநதீரங்காநுமால்படுக்குக்கயன்கு
உநமாழுதலாயக்குருவன்ருப்பிடபச்சீதக

தினுல்பநாக கே ன் ஈ நீ ஹா க் து கு ன் சோ ன்
னை சு ஞ நீ ஹு உ வே ஹு ஸ்கா லம் தே னே ஹே னை
ணீ ஹு ர் கல். கா னை பநாக து ன் சா கி மஹு டு ரு
மை பர் க லோ ஗ போ க் க பு க் கி மா ன் க ளா ட
கக் கே ரா ள் ளா ச் சோ ன் ன ய க வு மோ க் கு க்
கோ ன்டு ப்போ கு து ப்பா மல் ஆ சன சீ து
சீ பவன நா சமே ன் பதோ ழிய பநா யா பவரு க்
கு மை மோ ழிய ச்சரீ யா கே போ ஹர்.

நா லு க் கு நா ள் பரீ வு வா உ ஹ பநா க மி து
சீ னை மன க் க வு ஹை யு த்சரீ பே லை யீ னை கு ந
தா ஸ்க மா டா கே ய வரோ ரு நா ள் சோ ப
மா யு க் கிபநு தா ர். அ து க் கே ள்லா ரு ஸ்கா கு
பே ன் உ சு ஹை மே ஹ் ஹக னை வை க்கு அ ய யே கா ம
து நா ரே மா யு நா து போ ஹ ரே யே ன் உ கு த
லூ ச்சு வை சே மெ க்கா சா ரம் பண ணீ க் கு ள் ப
பா டு ப்போ ஹ ர் கல்.

அ து க் கு மை பது கி லை ரு நா து டே ற்ய கோ டு ய னை
நை யு க்க ன் ணீ ஹ ஏ ஹ ப்பு ப்பட னை மே ன் உ வ
நா ய கி லை போ டு அ து க் கை சு கு பு பு பு க்கு ப
பே ரோ ரு மை க்க க்க கே யு க்கு க்க கு ஹ ஹ ஹ ர் கல்.
கு வு ம் போ கு வை கு கு மை க்க ந கே ள் நா தா
ஹு நா ன் ணீ ள் லை ழு ச்சு வை பா ஸ்க மா டா மஹு
மை பர் க ளா கு க்க னை ஹ க கா லா ளை சு யு க்க
உ ஹ கா ன்டு க்க மா டா மஹு மீ ஹை சு சு க்க னை க்
கு து ஹ பா மா ஹ கு கு மஹு பு யு கு கு ய லை
கே ஹ ஹ ர்.

இ கீ ன் மே லை வே கு பா யு க்கு டு ஸ்கு டு ய
பை நா ப்பா கே ரு க்கு ள் லோ சமா து ஹ வை க்கே

தெங்கு முறன் நு மட்டன்னு மபக்கக்கு சீலும் ரேநு
ருங்கச்சீழுர்கள்பெந்தேல்லாரும் ஆசனாக்கு
சீத்து சீபனா நாசமேன்றபாடுக்கோண்டு
போய்க்கல்லானாய்வேநுபக்கபக்கநுர்க்கல்.

பாமாஹதகருவை

கனகமுறைம்.

TRANSLATION.

H

THE
ADVENTURES
OF THE
GOOROO NOODLE.

FIRST STORY.

OF THE PASSAGE OVER THE RIVER.

THERE was a Gooroo* whose name was Noodle, who had five disciples serving under his command, Blockhead, Idiot, Simpleton, Dunce and Fool. These, having all six gone on foot through the surrounding villages, to make some enquiries respecting other disciples, were on

---

* For an account of the office and powers of the Gooroo, the reader is referred to the Abbé Dubois' work, on the Manners and Customs, &c. of the Hindoos. He will also be enabled to judge of the reverence paid this sacred character by a reference to the Institutes of Menu. Ch. xi. verse 229, 230 and 232.

their return to their Mattam,* when one day, they arrived in the third watch,† at the bank of a river.‡

Under a notion that this was a cruel stream, which, in consequence, could not be passed while it was awake, the Gooroo gave orders to Dunce, and dispatched him to ascertain whether the river were asleep. Upon this he lighted with a segar, and carried with him, a firebrand§ which he had borne in his hand, and without approaching the river, kept aloof and stretching out the brand at arms length, dipped it into the water.

* The Mattam is a secluded retreat, in which the Gooroo and his disciples reside when not engaged in visitations to those who are under their spiritual controul.

† In their civil day the Tamuls divide the twenty-four hours into sixty parts, called நட்டுக்க, each of which consequently contains twenty-four minutes. Seven நட்டுக்க and a half make one சாலூக் or watch, four of which are contained in the day and four in the night. The term சாலூக், however, is more commonly employed in marking the time of night than that of the day.

‡ The seven rivers celebrated in books, and classed together, are, கங்க, the Ganges—ஸ்ரீ உண, the Jumna—நன்மதுக, the Nerbudda—சார்சோஞ், the Saraswati—காபேர, the Cavery—குமார, the Kistnah, and கெந்தாரை, the Godaveri.

§ The firebrands used in India are either large stakes of a kind of wood (*Ixora parviflora*) containing bitumen enough to support a flame, and which are analogous to the *tedæ* of the Ancients, or they are, as described by Tavernier, “un linge entortillé et trempé dans l’ huile que l’on met dans une maniere de rechaut au bout d’un baton.”

Observing that as soon as he had immersed it, the water smoked with a hissing noise, away Dunce ran, hurrying, stumbling and tumbling, and cried out, "O Master! Master! this is not the time for passing the river. It is awake; and no sooner had I touched it, than it flew into a passion, hissed like a venomous serpent, and smoking in fierce rage, leaped and rushed at me. It is indeed a wonder that I escaped with the preservation of my life." To this the Gooroo replied, "What can we do in opposition to the divine will? We will wait a little while." So saying, they sat down in a spreading grove hard by, which formed a dark shade, and as each was relating, in order to pass the time there, different circumstances regarding this river, Blockhead spoke as follows :

"I have many a time heard my Grandfather tell of the ferocity and artfulness of this stream. My Grandfather was a great merchant. One day, he and a companion of his were driving along two asses laden with bags of salt, and when they had descended into the middle of the river, they washed themselves in the cool water, which was running up to their waists, (for, as it was in the hot season,* they were somewhat fatigued) and stopping the asses they bathed them also.

* According to book authorities the year is divided into six seasons, termed ഉൾപ്പെടെ കൂട്ടാവലമ്. The 1st called കട്ട, comprehends August and September; it is the rainy season, at least on the Western side of India. 2nd, കൂർച്ച, the cold season,

"On arriving afterwards at the opposite bank, they saw, not only that the river had devoured the whole of the salt, but that the salt had all been miraculously drawn out, while the mouths of the gunny bags, which were well sewed, were not in the least opened. They congratulated themselves, saying, ha! ha! since the river has seized upon this salt, is it not a great blessing that it has left us unswallowed?"

Upon this Simpleton began another anecdote. "The stratagems, wiles and thefts of this river have been numerous even in my day. Listen to one. A dog* holding fast in his mouth a piece of mutton which he

comprehends October and November. 3rd, புன்னை, the former dews, comprehends December and January. 4th, டென்னை, the latter dews, February and March, (these two bear some analogy to the first rains and latter rains of the Jews, see Deut. ch. xi. 14). 5th, குன்றேனை முகாலம், the first hot season, April and May. 6th, ஏதிர்வேனைஸ், the hottest season, June and July. The Tamul months commence about the middle of our own, which throws these seasons a fortnight in advance. In ordinary conversation the above distinctions are not observed, but the following are substituted: பாறுபகாலம் comprehends December, January, February and March, or the winter, and கெடாறுபக்காலம் comprehends May, June, July, August and part of September, while the rainy season is called மூற்குக்காலம், by which we understand October, November and December.

* The reader will here recognize a fable with which he is familiar. The author has more than once, as will presently be seen, introduced current stories which seemed to suit his purpose.

had stolen, was swimming in the middle of the stream, when the river deceitfully exhibited in its water another piece of flesh. As for the dog, he conceived, that, without any deceit, what he saw was the bigger; so when quitting the piece which he held, he dived to snap at the larger one, both the one and the other disappeared, and the dog went home empty."

Whilst they were thus discoursing, they spied a horseman coming from the other side. As only a single span depth of water was flowing in the river, he remained on horseback, and without being the least afraid, came hastily splashing through. On perceiving this, they cried out, "Alack! alack! if our Gooroo too had a horse, both he and we with him might descend into the river without fear." Then they began to entreat him, saying, "O Sir, you must by all means buy a horse." The Gooreeo Noodle however replied, "we will talk of this matter hereafter."

So as the day was declining and the evening approached, he sent again to examine whether the river were asleep. Idiot accordingly took the same fire brand, and on immersing it for the purpose of examination, he found that the water did not spirt up in the least, as the fire had been before extinguished; so being greatly delighted, he ran off, crying, "Now is the time! now is the time! come along quickly, and do not open your mouths or make any noise; the time of the deep slumber of the river is come; there is no occasion now for fear or alarm." Upon Idiot's shouting

out this good news, they suddenly started up, and without uttering a single word, all six of them cautiously descended into the stream. At each step, which was so planted that even the waves beaten up by their legs made no rippling sound, they raised their feet over the water, advanced them, pressed them down again, and with hearts beating pit-a-pat tripped along and passed the river.

As soon as they reached and ascended the bank, they were elated in proportion as they had before been sorrowful, and while they were jumping about, Fool who stood behind, counted all the rest without including himself.* As he only saw five persons while he was

* This story bears so close a resemblance to the 10th of "the Merry Tales of the Wise Men of Gotham," that we cannot but conclude, either that it was borrowed from that Tale, or what is more probable, that both had their origin in some commonly current story. The Merry Tales to which I allude are now so scarce, that the reader will perhaps have no opportunity of determining this important point unless assisted by the following extract.

"On a certain time there were twelve men of Gotham that went to fish, and some stood on dry land; and in going home one said to the other, We have ventured wonderfully in wading, I pray God that none of us come home to be drowned. Nay, marry, said one to the other, let us see that, for there did twelve of us come out. Then they told themselves, and every one told eleven; said the one to the other, there is one of us drowned. They went back to the brook where they had been fishing, and sought up and down for him that was wanting, making great lamentation. A courtier coming by, asked what it was they sought for, and why they were sorrowful. O! said they, this day we went to fish in the brook; twelve of us came out

counting, he took alarm, crying out, “Woe is me! woe is me! one is gone with the stream. Behold, Master, but five of us stand here.” Having placed them all in a row, the Gooroo himself counted them two or three times over; but as he always reckoned, omitting himself, he too pronounced that there were but five. Thus as one and all, each leaving himself out, added together only the others, it became certain among them that the river had swallowed up one.

On this account they howled bitterly, crying out “Alas! alas!” and embracing one another exclaimed, “O thou cruel river. O thou more obdurate than a block, more savage than a panther. Hast thou not feared, yea but a little, to swallow up the disciple of the Gooroo Noodle, who is saluted, respected, worshipped and praised from one end of the world to the other? Wretch! hast thou such a daring spirit, thou son of a black bear; offspring of a cruel tiger! Shalt thou attain to a future world? shalt thou hereafter roll

together, and one is drowned. Said the courtier, tell how many there be of you; one of them said eleven, and he did not tell himself. Well, said the courtier, what will you give me, and I will find the twelfth man. Sir, said they, all the money we have got. Give me the money said the courtier, and began with the first, and gave him a stroke over the shoulders with his whip, which made him groan, saying, here is one: and so served them all, and they all groaned at the matter. When he came to the last, he paid him well, saying, here is the twelfth man. God’s blessing on thy heart, said they, for thus finding our dear brother.”

thy cool stream along? May thy source be totally dried up and scorched; may the glare dart upon the sand in thy bed; may fire feed upon thy waves; may thy meadows be parched and withered; may thy depths be filled with thorns! Without moisture, without coolness, without even a mark to point out the place of thy former existence, mayest thou be in future consumed away!"

Thus did they vent their abuse and railing, stretching forth their hands and cracking their fingers.* Nevertheless, from their hasty stupidity, no one knew up to that moment which among them had been carried away by the river, and no one enquired who it might be. Just at that juncture, a sensible man who was travelling along the road came up, and touched with compassion demanded, "How now Master, how now, tell me, what is this bustle about?" They in turn related to him in due order what had happened, and he fully perceiving their idiotism replied, "What has happened, has happened.† If you will make me a suitable recompense, I have power to call hither him who is gone with the stream; for know, that I am deeply versed in

* The Hindoos in uttering a malediction, unite their hands by interlacing the fingers, and then projecting them forwards produce that sound commonly called cracking the joints. Their imprecations are still further strengthened, as they think, by casting dust at the object of them.

† That is, what has taken place is irremediable.

legerdemain." To that the Gooroo rejoicing answered, "If you will do this, we will give you forty-five fanams which we have provided for our journey." Then the other raising a stick which he held in his hand, "'Tis in this," said he, "that this art is contained. If you will range yourselves in a row, and as you receive a blow upon the back, will each reckon by calling out his name, I will cause all six of you to be here present." Having thus placed them, he first gave the Gooroo a thump on the back: "Holla!" cried he, "'tis I, myself, the Gooroo." "One," replied the man. In this manner he gave a blow to all of them, and each repeating his name respectively and casting up the account, they agreed in finding that not one among the six was missing. Being therefore astonished they came round the conjurer, and bestowing great praise on him, paid him the money which they had promised and went away.

SECOND STORY.

OF THE PURCHASE OF THE HORSE'S EGG.

AFTER the Gooroo Noodle and his five disciples had arrived at the Mattam, they went about relating the dilemma in which they had been placed in the river.

Upon this an old one-eyed woman,* who was in the habit of sweeping the Mattam, having heard in detail all that had happened, said, "I am of opinion that there was a mistake in the mode in which you counted yourselves and added up the sum. If one reckons, leaving out either himself or any other person, the amount will be erroneous; however, if another occasion should occur, I will tell you a method by which such a mistake as this

---

* The Tamuls divide the natural life of women, as our immortal Bard divides human life, into seven ages, നാവരകപ്പരവത്. Until seven years old they come under the denomination ചേത്യക; from seven till eleven they are considered ചേതുമന്ത്രക; from eleven to thirteen മാന്ത്രക; from thirteen to nineteen മാനന്ത്രക; from nineteen to twenty-five അന്ത്രവ; from twenty-five to thirty-one ചേരന്ത്രവ; from thirty-one to forty ചേരണ്ടമ്പ്രേരൺ: after the age of forty-one a female is reckoned an old woman, and is called, like the one-eyed dame in our story, കോമരട്ട.

may be avoided. Having picked up the ordure* which lies on the commons, collect it together, and when you have patted it smooth, gather around it, and stooping down, dip the ends of your noses in the dung. Then count the impressions made by your noses, and you may thus know, without any error in the account, how many persons there are. In this very same manner, some fifty or sixty years ago, did we take account of a number† of women who were collected together.

They all replied, "This indeed is a capital plan and costs no money; it did not occur to any of us. Nevertheless, for all purposes, it will be best to buy a horse. Sir, you must by all means procure a horse." The Gooroo demanded how much the price of a horse would amount to. As they heard upon enquiry that it could not cost less than from fifty to a hundred pagodas, the Gooroo determined that he had not ability to pay so much.

The matter thus remained a good while under consideration, when one day they perceived that their milch

* This is a suggestion which would not appear quite so extravagant to a Hindoo as it must to an European, for the women of an Indian family are frequently employed in collecting the ordure of cattle, which they form into flattened cakes and dry in the sun against rocks or walls. These cakes are used as fuel by all classes.

† The words in the original are *ten women*, but the number *ten*, as well as *four*, is frequently used in an indefinite sense; thus resembling the number *nine* in Greek, when applied to time: as, *εννημαρ μεν ἀνὰ στρατον ὕκειτο κῆλα Θεοῖς*, Hom. lib. i.

cow which had been turned out to feed, did not return home at the close of the evening; they sought her all over the village, but as, notwithstanding their search, she was not to be found, Blockhead on the following day went to seek her in the surrounding villages.

On his return to the Mattam the third day, unable to discover her any where, he exclaimed with delight, "The cow, Sir, I cannot find: 'tis no matter, however, for I have met with a horse for us at a very low price." "How is that?" demanded the Gooroo with eagerness. To which Blockhead replied, "When I was on my return, after I had been searching from village to village, from common to common, from enclosure to enclosure, in order to find the milch cow, I perceived four or five mares grazing and reposing on the bank of a large lake. As I went on farther I found, in a place which was near, a number of horses' eggs hanging down in every direction, which could not be encompassed by one's two arms. Upon enquiry of one who came up, he informed me that they were in truth horses' eggs, and that the price of each of them was only four or five pagodas. Here is a fine opportunity, Sir. We can thus, at an easy rate, obtain a high bred horse, and as for its docility, this will depend upon the manner in which we rear it and break it in." They all consented to this proposition, and having united Idiot with him, delivered into their hands five pagodas, and despatched them forthwith on their journey.

After Blockhead and Idiot had set out, in the manner just mentioned, to purchase the horse's egg, Fool thus

threw out a doubt. "Grant that the egg of a high bred courser be obtained, still when obtained, it is only after having been sat upon that it will be hatched; but who in the world is to hatch it I am sure I do not know. He says that it is not to be encompassed by one's two arms: though then we were to keep ten hens together upon it, they could not even stand upon it, much less cover it. Tell us then how we are to manage in this business." On hearing what he said, they all stared at each other with astonishment, and without opening their mouths, remained speechless.* After a considerable pause, the Gooroo addressed himself separately to each of the three who were present, saying, "I see no other way but that one of us should sit on it." Upon this each made his excuses. "It is my business," says one, "to go daily to the river and fetch all the water that is wanted, as also to go to the jungle and procure canes for firewood, how therefore can I possibly hatch it?" Says another, "After remaining night and day without intermission in the kitchen, dressing rice, cooking all kinds of curries, making fancy cakes and boiling water, for every body, thus killing myself at the stoves, how can the hatching be performed by me?" Says another, "Before day break I go to the river, and after having

---

* This sort of tautology, common in Tamul, seems not unfrequent in Scripture; as in Psalm xxxix. ver. 3, "I held my tongue and spake nothing."

cleansed* my teeth, rinsed my mouth, washed my face, purified my hands and feet, and completed all my ceremonies according to the rules, I have to go round the flower gardens, cull the new buds, bring them hither with due respect, tie long garlands, strew flowers over different idols, at the same time worshipping them, and daily assist at the Poojei of the deity. Such is my business; is it not? With all this, how can I hatch it?"

To this the Gooroo replied, "This is all quite true; neither can it be accomplished by the other two who are gone away; for one of them has more business than he can finish, in making enquiries respecting those who come and go, in giving answers to the questions which they propose, and in hearing and settling the disputes which are brought before him. Finally, Blockhead, on all occasions when we wish to transact any business, is he not the person who goes to the shops, to the fairs and

* According to Hindoo practice, cleanliness, or rather that particular cleanliness of person which is required by the law, and is called கடாகர்ந்தக, consists in four particulars, viz. 1st, சுடுவடம், shaving; which is performed on every part of the body except the top of the head, the upper lip, which however is shaved with Brahmans, the arm from the elbow to the wrist, and the leg from the knee to the ankle. 2nd, அப்டெய்ஸ்கம், anointment, or according to others, the bathing of the whole body, as opposed to கண்டஷ்வர்தனம், a bathing or washing of the head as far as the neck. 3rd, துத்தபைனம், the care and cleansing of the teeth. 4th, நீர்மலை பூஸ்திரம், clean raiment.

to the villages? It is very true, therefore, that you must follow those occupations which constantly require your attention. For my part, am I not here doing nothing? I will place the egg in my lap, embrace it with my arms, cover it with the skirt of my cloth, hug it in my bosom, guard it with tenderness, and thus hatch it. It is enough if we do but produce the horse, we will not regard the trouble which is to be endured."

Whilst all this deliberation was taking place in the Mattam, Blockhead and Idiot, who had set out in the third watch with the rising moon, after a journey of more than two kādams* and a half, bent their course towards the mark which they had before seen and noticed, and arrived at the borders of the lake where there was an abundance of pumpkins† in fruit.

On perceiving this, being greatly delighted, they went to the countryman who was attending there and entreated him, saying, "Master, we earnestly conjure you to give us one of these eggs." He, in his turn, seeing their idiotism, said, "Hey-day! do you suppose yourselves fit to buy such high bred horses' eggs as these? They are very costly indeed." To this they replied, "Go to Master, do we not know that five pagodas is the price of them? Look ye, friend, take your five pagodas and give us a good egg." To this he answered, "You are, to be

* The Tamul kādam, காடம், differs in length in different parts. At Madras and its neighbourhood it equals ten English miles.

† Called சுப்புக்காலி, or ash coloured pumpkin.

sure, fine honest fellows. In consideration of your good qualities, I consent to give them to you at this price; select therefore an egg to your liking, and go your ways, but do not publish it abroad that you have obtained it at this easy rate." They both of them selected and took away a fruit which was larger than all the rest, and rising early the next morning, they set out on their journey just as the day was breaking.

Blockhead having carefully taken the egg and lifted it on his head, the other went before shewing the way, and while they were thus going along, Blockhead began to say, "Ay, ay, our forefathers have said, *they who perform penance, are forwarding their own affairs.* We have now seen the proof of this with our own eyes. This in truth is the profit which has accrued by the penance continually performed by our Gooroo. A high bred horse, which is worth a hundred or a hundred and fifty pagodas, we purchase and take to him for five." To which Idiot replied, "Needs this any reflection? Hast thou not heard the saying—*from pious actions** alone proceeds delight,

* The Tamuls reckon thirty-two kinds of pious actions, some of which are sufficiently fanciful: these comprehend, however, if not all the possible varieties of charitable works, at least more than most people perform. Their enumeration is as follows. 1. The building hospitals for the poor. 2. Giving food to those whose employment is devotion. 3. Giving food to those who follow any of the six sects. 4. Supplying calendars or almanacks. 5. Furnishing remedies for the eyes. 6. Giving oil for the anointment of the head. 7. Associating with the female sex. 8. Marriage. 9. Sobriety. 10. Preserving the good works of another.

all else is irrelevant and unworthy of praise. From virtue, not only profit, but pleasure proceeds; except there be (virtue), all else will be misery and disgrace. Did not my father for a long time practise many virtues; and he found his profit and delight in the end, in having me born to him." To which the other replied, "Can this be doubted? *If you sow a castor oil tree, will an ebony tree be produced?** From good actions, good will proceed; from evil actions, evil."

11. Raising a shed where water may be furnished gratis to passengers.
12. Building a house, either of rest for passengers, or for some religious devotee.
13. Building tanks and repairing roads.
14. Planting trees.
15. Planting groves for the convenience of travellers.
16. Giving food to animals.
17. Giving money to preserve the life of any living thing whatsoever.
18. Erecting posts for cows to rub themselves against.
19. Giving food to prisoners or slaves.
20. Giving boiled rice for sacrifices.
21. Causing to make sacrifices.
22. Giving garments.
23. Furnishing provisions for a journey.
24. Furnishing Brahmans with the means of bearing the expense of assuming the sacred thread.
25. Pouring milk into the sacrificial fire.
26. Making gifts, more especially of money.
27. Giving quick lime to be eaten with betel leaf.
28. Paying for the barber employed in shaving another.
29. Furnishing remedies for diseases.
30. Giving drink to cows.
31. Furnishing a looking-glass.
32. Burning corpses. It would need a long commentary to explain the nature and value of these various good works. I confess myself unable to do so, but recommend that their merits should be made matter of conversation with the உடங்குடி மாணி, or instructor, by those who study the Tamul language in India.

* The Latin Dictionary, a most valuable work by our author, which is now in course of publication at the College Press at Madras, in quoting this common proverb says, "æquivalet dicto, quæ quis seminat

Thus conversing, after they had walked along for a considerable distance, the pumpkin, from striking against the bough of a tree which was bent and hanging down, was dashed out of his hands, and suddenly tumbling upon some shrubs which were spreading in bushes below, cracked and fell to pieces.

Upon this, a hare which was sitting in the bushes started up and ran away. Taking the alarm, they cried out, “Behold! the horse’s foal which was in the shell has run away;” and followed after to catch and seize it. Running, regardless of hills or dales, or woods or commons, the clothes which they had on became entangled in the thorny bushes, and were partly torn and partly detained. They continued the pursuit, with their flesh lacerated by the stumps which they trod on, their blood flowing in consequence of the thorns which stuck into them, their bodies all streaming with perspiration, their hearts beating, their two ears closed,* puffing and blowing with fatigue, and their bowels jolting; notwithstanding which, the hare was not caught, and they both fell down, wearied out and harassed with fatigue. In the mean

hæc et metet.” Perhaps it approaches still nearer to the very forcible interrogatory with which our Saviour inculcates the same moral: “Do men gather grapes of thorns or figs of thistles?” Matt. vii. 16.

* This is the undoubted meaning of the text; but whether violent exertion would produce the effect described, I will not pretend to determine. The effects of violent love on the same organ, as described by Sappho, seem at least equally wonderful, if not quite similar.
Οππάτεσσιν δ' ὁδεν ὄρημα, βομβεῦσιν δ' ἀκοάι μοι.

time the hare went on, and becoming concealed, so as no longer to be kept in sight, it ran away to a great distance. They too, regardless of their weariness, rose up, and with legs limping and wounded by thorns, stones and stumps, searched in every direction. Journeying in this afflicted condition, they suffered hunger and fasting all that day, and after sunset arrived at the Mattam.

When they entered in at the gate, they smote their mouths, crying, “Alas! alas!” and beating themselves, fell down. “What is it? What is it? What harm has come to you?” demanded the rest; who came, and, taking them by the hand, raised them up. After the two had related in detail all the circumstances that had happened, Blockhead spoke as follows: “O Sir, since the day that I was born, I never beheld so swift a horse as this: of an ash colour, mixed with black; in form and size like a hare, and a cubit in length. Although a foal* still in the nest, it pricked up its two ears, cocked its tail, which rose up the length of two fingers,† extended and stretched forth its four legs, and with its heart close to the ground, ran with a swiftness and impetuosity which can neither be expressed nor conceived.”

* A foal, when first born, is called සුදු; when somewhat grown, it becomes ලංඩු, a colt: the term පත්සන්තම් expresses the age of a full grown young horse; රුපපත්සන්තම්, that of a middle aged horse, and පුපපත්සන්තම්, one much advanced.

† By “two fingers,” is meant the breadth of two fingers, a finger’s breadth being a measure in common use, and the word *length* applies to the tail.

Upon this they were all bewailing, when the Gooroo appeasing them, said, “True indeed, the five pagodas are gone, but however, it is well that the horse’s foal is gone also; if whilst a foal it runs in this manner, when hereafter it shall become full grown, who will be able to ride upon it? I truly am an old man: a horse of this description, my friends, although it were presented to me gratis, I would not accept.”

THIRD STORY.

OF THE JOURNEY WHICH WAS MADE, MOUNTED ON
AN HIRED OX.

AFTER some time had elapsed, a necessity arose for performing a long journey. As they could not go so far on foot, they agreed for the hire of an ox without horns.* They settled to give for its hire, three fanams a day, and after one watch from sunrise had been employed in various affairs, they set out upon their journey.

It being a terribly hot season, as they travelled along, the rays of the sun darted directly upon them, and they found themselves in an open plain, without the advantage of a single tree or bush, and without either covering or shade. While they were thus jogging along, the old Gooroo, unable to endure the fierceness of the unrelenting heat, and bending like a green blade of corn, was in danger of falling off the ox. On perceiving this, his disciples laid hold of him and lifted him off, and, as there was no other shade, set him under the shadow of the ox, which they halted, and fanned him with their

* **CLOUT** ~~DO~~ **LACHT** does not mean an ox, naturally without horns, but one whose horns were seared when they began to sprout, so as to prevent their growth.

cloths. After he had by this means been much revived, as a cool breeze sprang up, he re-mounted the ox, and travelling gently along, they arrived, before the day declined, at a little village where they halted.

No sooner had they entered into a small rest house there, than, on paying the ox-driver his three fanams, he asserted that it was not enough. "How is this," replied they, "is not this the daily hire that we originally agreed for with you?" To which he, objecting, vociferated, "It is true indeed, that for the accommodation of the ox, as a conveyance, this hire was agreed upon; but moreover, in the middle of the way, my ox afforded accommodation as an umbrella against the heat: must I not then have hire for this too?" They asserted that this was an imposition, and flying into a passion, opposed him and raised a great dispute. As the quarrel increased, all the villagers who were passing to and fro, both men and women, assembled and formed a crowd. In the mean time a Padeiyāchi,* who was the justice, having appeased the fray; heard the dispute on both sides, and demanded of them whether they would abide by the decision which he should pronounce, and the judgment which he should give: after which he spoke as follows:

"I † myself once travelling home, put up one night at

* A certain caste of cultivators.

† This story, which, in other forms, is familiar to us in Europe, is derived from an oriental stock.

a large caravansara; where, besides lodging, they supplied, for money, those who frequented it with every thing that might be wanted in the way of food. I, however, as I had not enough for my travelling expenses, said that I needed nothing. They then transfixated upon an iron spit a large leg of mutton, for those who had arrived that day, which they roasted by turning it over the burning coals. This continued smoking with the heat, and the odour which it sent forth being very grateful, I thought that it would be nice to eat the bundlefull of boiled rice* which I had brought, with this savoury smell, and begged permission to be allowed to turn the spit for a little while. Thus, holding the rice over the smoke, I turned the spit with one hand, whilst with the other I fed myself with gratification at the savoury odour. Afterwards, when I was thinking of going, the master of the caravansara demanded payment for the odour which I had smelt. I asserted the injustice of his demand, and, both of us disputing together, we went before the head man of the village. Now he was a great Shastri, a very sensible man, extremely clever and much versed in the science of the law. Listen to the decision which he gave. ‘For him who ate of the dish, the price is money, but for smelling the odour which issued from the dish, the price is the odour of money;

* A native of India, when travelling, seldom fails to provide himself with a cloth full of cold boiled rice, (கடல் செந்தடி). This, when moistened with the juice of a lime, or a little pepper-water, is sufficient to satisfy his moderate appetite.

this is my decision.' So saying, he called the master of the caravansara near him, and forcing a bag full of money down upon his nose, he chaffed and scrubbed it. The other cried out, 'O dear! O dear! my nose is coming off, I have had sufficient payment.' Do ye hear this? Is not this justice, is not this law? This very decision applies to you. For journeying hither on the ox, the proper hire is money, and for remaining in the ox's shadow, the shadow of the hire-money is sufficient."

However, as the sun was now set, having settled the sound of the money, as the hire of the ox's shadow, he suddenly seized on the ox-driver, and having repeatedly thumped the money-bag upon his ear, he cried out, "Do'st hear?" To which he replied, "O yes Sir, O yes Sir, I have heard it, indeed I have heard it, my ear is sore; enough father, of hire enough." The Gooroo also said, "What I have already suffered sufficeth me; I cannot endure this vexation, take away thy ox; the remainder of the journey is short, in the morning I will proceed gently on foot." So saying, he discharged him. Then, greatly praising and complimenting the Justice who had so well settled his quarrel, he gave him his blessing and dismissed him.

FOURTH STORY.

OF THROWING A FISH HOOK TO CATCH THE HORSE.

ON the following day the Gooroo and his disciples dreading the heat, made ready as soon as the cock crew and set out on their journey. As they travelled at a slackened pace, before they had yet finished one kādam, finding that the heat began to scorch them, they halted in a cool grove. Whilst they were refreshing themselves there, Dunce retired to the fields,* and then went to wash his feet† in a neighbouring lake.

---

* This is one of several delicate forms of expression, the meaning of which will be at once perceived. The following are some others which should be borne in mind, in order to avoid mistaking the implied for the literal sense of the words. ஒன்றுக்குப்போமது, “to go for one purpose”—இடன்டுக்குப்போமது, to go for two purposes—குள்க்குப்போமது, to go to the tank—வாய்க்காலுக்குப்போமது, to go to the channel—ஊழுக்குப்போமது, to go to the river—வேலையேபோமது, to go out—கெடால்உலக்குப்போமது, to go to the field.

† This expression is equally guarded as the former, and has an implied meaning which cannot be mistaken.

There was an Ayinār* temple upon its bank, in which there was a large horse of newly baked clay, which had been brought and deposited there in fulfilment of a vow. The lake being full of water, and the water clear, Dunce saw the reflection of that clay horse in the lake; and, astonished that a horse should stand in the water, as he perceived that it was of similar colour, size and appearance with the clay horse which stood on the bank, there arose a suspicion with him that it might perhaps be its reflected image which appeared below.

Just† then, however, the water becoming undulated and ruffled by a breeze that blew over it, the horse also which appeared in it was agitated, and as he perceived that there was no motion whatever in the horse on the shore, he became convinced that the horse in the water was separate and alive; moreover, as if to drive it away, he shouted out, and pelted it with a stone. With this, the water becoming more undulated, the horse also seemed to him to raise his head, to kick out his feet, and to leap with his whole body in trepidation. So taking alarm, he ran to the rest and related every thing that he had seen.

* Ayinār, ଅଯିନାର୍ or ଅପ୍ତପନ୍ତାର୍; called also ଅରକରଣୀ and ଚାନ୍ଦକାର୍, is the son of Vishnoo. His distinguishing weapon is the କେଣ୍ଣଟାମୁହାମ୍, or club; his conveyance is a white elephant, whence he is called ପୋର୍ଣ୍ଣ ଉଷ୍ଣ ପାନ୍ଦୁନ୍ଦୁମୁହାମ୍, and a cock is the ensign displayed in his banners, on which account he is intitled କେଟାମ୍ଭକିକେଟାତ୍ରମେହାର୍.

† This story reminds us of that told of the Wise Men of Gotham, who raked in a pond for the Moon.

Upon this they all instantly arose and hastened to the spot, where, looking around them, they perceived the truth of what Dunce reported. They afterwards consulted* together how they should take it, but as none of them would consent to descend into the water and lay hold of it, after opposing, and rejecting several modes which one and another suggested, they at length determined, that it would be the best plan, by casting a hook, in the same way as one would catch a fish, to catch this also, and thus draw it ashore.

They made preparations by taking as a hook, a sickle that one of them had with him, and this they baited with a bundle† of boiled rice which they had brought, while for a line they took the turban that the Gooroo wore. In this manner, having thrust the sickle through the rice, they tied it with the turban, and threw it into the place where the horse made his appearance. By the great

* It is held that in consultation (ஸ்ரோதுங்க) five circumstances (பத்தாங்கம்) are to be considered. 1st, டீஹம் பேராபாயம், the exterior means. 2nd, புருஷத்தையசம்பக்சி, the fruits which we are to expect, and which should be among the following four: 1, காலம், good works; 2, வாழ்சும், riches, money or goods; 3, சுகம், pleasures; 4, மேடாக்குறம், paradise. 3rd, தேசகாலநியபாகம், the choice of time and opportunity. 4th, வாழ்ந்தட்டலாகாரம், a foresight of what may be the objections and the answers to them. 5th, கார்ய்சாங்கி, determination as to whether the matter under consideration can and ought to be done.

† See the Note in page 73.

undulation of the water, from the impetus with which it plunged in, the horse also which appeared there, seemed as if seen to leap, to wriggle and to kick, in consequence of which they all took alarm and ran away. One of them, however, who had hold of the turban did not let it go, but remained with it in his grasp. After the waves of the lake had subsided, he drew softly near, and as he continued to troll the bundle of rice which had been cast in, some large fish in the lake bit at the cloth; perceiving signs of which, he beckoned the rest to him by a signal with his hand and cried, "Look ye! the horse is biting the bait." On drawing up the turban after a little while, the cloth and the rice were both gone, in consequence of which, the sickle which was fastened to the turban stuck in a large weed that was spreading out beneath the water. They all cried out with delight, "Now that the hook has stuck in the horse's mouth, he is our own:" then uniting together they pulled at the turban, which being an old one, it gave way, and they all at the same instant fell on their backs.

A good man coming up at the moment when they had thus tumbled down, asked what was the matter, and they related every thing as it had occurred. Upon this, he, perceiving their simplicity, veiled with a cloth the clay horse which was on the shore, and shewing them that the horse in the water was also thus hidden, he did away with the delusion.

They then pointed out the Gooroo, and related to the man, with every particular, how, from their not having

money to purchase a horse, which was so absolutely necessary in consequence of his decrepid age, they had bought the egg of one; how it had been destroyed, and how they had suffered vexation on account of the hired ox. He, perceiving that they were well meaning folks, and without guile, had pity on them, and said, "I have a lame horse, an old one indeed, however, it will be serviceable for journeys of the description you make; fanam* or kāsoo is unnecessary, I give it you gratis. Come all of you to my house." So saying, he took them away with him,

* See the words வண்டி and காசூ in the Vocabulary. The latter word is usually pronounced *cash* by Europeans, but the Tamul orthography is used in the text, that the reader may not mistake it for an English word.

FIFTH STORY.

OF GOING HOME ON HORSEBACK.

THAT good man carried them away in the manner already mentioned to the village where he lived, which was in the neighbourhood. He was not a rich man;* he was indeed poor, but he was charitable; so he spread before them a repast, in which there was no lack of ghee, or milk, or tyer,† and gave them betel leaf‡ and nut,§ and tobacco, and whatever else was requisite in abundance.

* A rich man, சீடரையபொன். There are eight components, அடுட்டம் சுறை ஸ்கல்ட, which constitute சீடரையம், or wealth: viz. தனம், money—காரையம், corn, that is, land—குமாடர், children—வெஸ்கு, goods or personal property—பொகணம், conveyances, horses, camels, elephants—கேருது, relations—கேரனஸ்கல்ட, friends, allies—அடுதும், slaves. From this enumeration it will, I think, be granted that the Hindoos have tolerably clear notions respecting the good things of this world. The eight pleasures or enjoyments of life, அடுட்டபோகம், are 1st, பேரசனம், eating. 2nd, வெஸ்திரம், clothing. 3rd, கேருதும், odours. 4th, புழபம், flowers. 5th, தாம்புலம், betel and areka. 6th, டீகூபமான பேண்சாதி, a beloved wife. 7th, சஸ்காதகேராட்டி, a band of musicians. 8th, புலாடுணி, a couch of flowers.

† Milk curdled into a solid mass, by the addition of a small quantity of milk already curdled. It is usually eaten with rice.

‡ Piper Betel.

§ Areca Catechu.

On the following morning, he sent for the horse which was grazing in his fields, and setting it before the Gooroo presented it to him as a gift.* The horse, besides being aged, was blind of an eye, shorn of an ear, lame in one of his fore legs, and limping† in one of the hind legs: so that it was a conveyance suitable to the woeful form of the Gooroo. Although such his plight, they were all greatly delighted that they had got a horse, and that it had been obtained gratis. Gathering around, they lavished on it their caresses, this one patted it, that one laid hold of a leg and twisted it, one seized the tail and pulled it, another wiped its eyes, while another fed it by cramming grass into its mouth.

After this, on searching for the horse's trappings, he who had made them a present of the horse gave them an old saddle which was torn. However, as it wanted the hind-strap (crupper) which passes under the tail, they procured some pālei-kodi‡ stalks and tied them on: so likewise, as there was no rein to the bridle, they sub-

* This may seem somewhat tautological, but the word କେଟାଇଥିଲାଣ୍ଡା, *he gave*, does not necessarily imply that the object presented was a free gift; therefore the word କାରାନ୍ତାକା, a present or gift, is likewise expressed. Thus in Virgil,

Est mihi disparibus septem compacta cicutis
Fistula, Dametas *dono* mihi quam *dedit* olim.

† The text is ପ୍ରତିକାରାଲୁଟାଟିକାରାଲୁମ୍. I am not acquainted with the word ପ୍ରତିଟା; but am inclined to think it a mistake for ପ୍ରତିକାର, lame or limping, from ପ୍ରତିକାରମ୍, lameness.

‡ See the words ପ୍ରତିକାରାଲୁ and କେଟାଇଥିଲାଣ୍ଡା in the Vocabulary.

stituted twisted hay bands. After they had given themselves much trouble to obtain a belly band and girths, not being able to procure them, Blockhead went to a village in the neighbourhood, and purchased both these and a martingale.

When all the trappings had been thus obtained, the unlucky* days were passed over, and at a fortunate moment, according to the rules of astrology, all the village having come forth in company with them, shouting out and cheering, they placed the Gooroo Noodle on horseback at the head of the procession. Then, one of the five disciples laying hold of the bridle pulled forward. One placed near the tail, hooted, and drove the beast on. Two of them at the two sides, keeping hold of the Gooroo's legs, supported him; while another in front, acting as herald,† cried, "Take ye care, take ye care, look out, look out;" and thus they went along.

* If the 12th day of the Moon's age fall on a Sunday, the 11th on a Monday, the 5th on a Tuesday, the 2nd on a Wednesday, the 6th on a Thursday, the 8th on a Friday, the 9th on a Saturday, these days are accounted unlucky. On the contrary, if the 8th fall on a Sunday, the 9th on a Monday, the 6th on a Tuesday, the 3rd on a Wednesday, the 9th on a Thursday, the 13th on a Friday, the 14th on a Saturday, these days are esteemed lucky. In general, the 1st day of the moon's age, the 4th, the 6th, the 8th, the 9th, the 11th, the 12th, the 14th and the 15th, are esteemed unluckily, unless their ill luck be corrected by the day of the week according to the above table. On the contrary, the 2nd, the 5th, the 7th, the 10th and the 13th, are esteemed lucky.

† See Dubois' Work, page 67.

After they had travelled merrily along for a considerable distance, the collector of toll belonging to the highway came running up, and stopping them, demanded five fanams for the horse. To this they replied, by crying out, “What! toll for a horse ridden by a Gooroo! Has this any thing to do with commerce? This forsooth is a horse given by a person out of charity, who perceived that owing to his decrepid age he was unable to go on foot: what toll is there for this? ‘Tis an injustice.” As he would not quit his arrest, even until it was high noon, seeing no other way, they gave the five fanams. The Gooroo, too, reflecting that if he had been without a horse, this vexation would not have been occasioned, was in great tribulation.

They went to refresh themselves in a choultry which was near, and to a good man whom he found there, the Gooroo himself began making great complaint. “I never,” said he, “mounted a horse from the day that I was born. Now to-day, on the occasion of my riding for the first time, this is the injustice which I have experienced. Shall the money which they thus wickedly obtain, like thieves who unlawfully take possession of the road, do them any good? Shall not the money, which they consume* my belly by receiving, become a fire to them?”

* ପୁଷ୍ଟିର୍ଦ୍ଦର୍ଶ is a phrase, which translated literally signifies “the belly to burn,” or “be in a burning state,” but which means, also, “to be very hungry,” or to “grieve.” In the original, there is a kind of *double entendre*, therefore, which does not admit of translation, arising from the two-fold meaning of the phrase.

To which the other replied, “This, Sir, is the temper of the times ; in these days, money is the Gooroo, money is the deity ; we have heard it said of old, that *if you but name money, even a corpse will open its mouth.* Now-a-days, Sir, there is no other care or love but money.” The Gooroo answered, “In these times there are some, who if they see money, though it be in ordure,* will not scruple to lick it out.” Said the other, “Is there any doubt of this? And even that, Sir, doth not stink to them : listen to an evidence of this.

“A certain king,† from a desire of money, after he had imposed upon his kingdom all sorts of taxes which had not existed before, levied a tax also upon urine. This, even his own son not enduring, he remonstrated with his father, saying that it was shameful to demand such a stinking tax. The king, however, dismissed his son without making a reply. After many days had elapsed, and the money had been collected for the tax which had been

* The ordure of different animals has different names, which it is proper to bear in mind. The general term is சுடுடம்—that of the ox and buffalo is called சாலை, சாலைகம், or சாலைஸ்கம்—that of the elephant and of the horse, வேஷ்டி—of birds and lizards, ஏச்சம்—of goats and sheep, பெருக்னக—of the domestic fowl, கோபுரக்காடம்—of man, அவேஷ்டியம், மூலம். The above are terms of decency, but the word டீ, so often used by people of low caste and education, is to be avoided as grossly vulgar.

† This is the well known story of Vespasian and Titus, which the Author has artfully introduced in illustration of his subject.

imposed, the king, sending for his son, desired him to smell that money : ‘ Does it stink ? ’ demanded he. The son, not thinking of any ulterior meaning, said it smelt well enough ; upon which the king replied, ‘ This is the very money from the urine tax.’ Dost hear me ? It is enough, if the money but comes ; it is no matter, Sir, how it comes.”

After they had in this manner passed the day in much conversation, in the evening the Gooroo again mounted the horse, and when they had travelled along they halted in a hamlet. They did not tether the horse, but turned him out to feed at night, and when they went in the morning to seek him for their journey, he was not to be found. On entering and searching from house to house, a person had detained him tied up in his enclosure, and when they requested that he would give him up, he replied, “ The whole thirty hours* of the night he has been feeding on my grain, by which as I have suffered much injury, I will positively not let him go.” Upon this the chief of the village went himself to him ; but although he endeavoured to appease him, both by entreaties and threats, he said that he would agree to give him up, only on condition that the damage should be made good. A number† of persons assembled, who having enquired into the injury which had been done by the grazing, and having estimated what had been trodden down and what

* See Note in page 52.

† Literally, four persons ; but the number is used in an indefinite sense.

had been fed off, pronounced that there was a damage of ten fanams, or at least, that there was a damage of eight fanams. In the end, however, an agreement was made for four fanams; which the man having received, gave up the horse.

As for the Gooroo, being greatly distressed, “Wherefore have I this horse?” said he, “how many expenses, how many sorrows, how many degradations have been incurred in consequence of its coming; all this, my friends, is ill befitting my dignity.” So saying, he resolved firmly to go on foot. Upon this both his disciples and the village folk cried, “Fie, fie, this ill beseems you, besides, you are unable to walk on foot.” Then a certain Vallooovan* hearing all this, said, “You need not grieve, Sir. Undoubtedly all these calamities have come upon you, from the sin which has possessed the horse. If you, once for all, will incur an expense and give me five fanams, I will cast out and remove that sin.” Reflecting, that “*if one fears expense, business cannot be done,*” they consented to give the money, and told him to cast out the sin.

Then the Vallooovan, in order to deceive them, performed several ceremonies, plucked some green leaves, sprinkled them over the horse, screamed out, “Moona! moona! ah! oh!” And having performed circumgyrations round him, he came thrice to the right, and after patting and stroking the horse from the tail to

* See the word വാവ്ത് വാവ്ത് in the Vocabulary.

the head, seized hold of the single ear. "In this very ear," said he, "all the sin is lodged. It was in order to cast out such a sin as this, that the other ear was heretofore cut off. Now, if we cut off this also, the sin of the present day will be suppressed and stayed." With this, having sharpened a chopper, they cut off the ear, and in a trice bore it to a distance, in order that the sin might not attach to any one. They then dug a deep pit, buried it, and covering it with earth, placed a mark there and came away. As all that day was consumed, on the following morning they departed, and after having suffered much trouble arrived at the Mattam.

SIXTH STORY.

OF THE BRAHMAN'S PROPHECY.

AFTER their arrival at the convent, the Gooroo was very much out of spirits. The gift-horse was a very defective horse, yet it was a great happiness to him that it had come without purchase; still, however, harping and harping upon the sorrows and misfortunes which had happened on the road on account of the horse, he continued to suffer great anxiety of mind: so, assembling his disciples, he began to give them divers sage counsels. "Brethren, I perceive every day more and more, that all the pleasures of the world are false pleasures. Good unmixed with evil, a sweet unmixed with bitter, and joy unmixed with sorrow, are here unattainable. Alas! alas! were we not greatly delighted, that, through civility, we had obtained a horse without paying for him? Ye have witnessed the sad misfortunes which visited us, and, on that very day, immediately followed this good fortune. Must we swallow so much bitterness, in licking up one drop of honey? Ah! even the grain of fine rice* is

---

* ଏଟ ରେ କୁଳାଳୁ, is a superior kind of rice.

within its husk, and to fruits* of every kind there is a skin and a stone.† All this is indeed true; nevertheless, the evil which I have endured within the space of one day is extreme. It is certainly not befitting me to go about riding on horseback. Shall I have the audacity to go in opposition to the destiny above? No, no. It will be proper, then, hereafter to send the horse back again." To this all the disciples with one accord replied, "This must not be; this must not be. Do not talk so, Sir. Is this a horse which you have purchased? Is this a horse which we have sought? No indeed, it is a horse which came of itself, as a providential assistance; did it not? If we send it back, it will be to go in opposition to the divine will; will this be proper? This will, indeed, be a sin, Sir. Besides this, there is nothing to excite alarm, now that that Vallooovan has cast out the sin which had got possession of the horse."

By their stating at large, this, as well as many other reasons, the Gooroo himself having recovered his spirits, said, "Be it according as you have said; however, in order that the mishap which we met with the other day, may not occur in future, it will not do to turn the horse out to feed at night, but we must positively keep him tied

* In the acceptation of the word סְפִּתָּה, *fruits*, nuts of different sorts and plantains are not included; so that the saying is precisely true in the original, though not in the translation.

† In two cabs of dates there is one cab of stones and more.

A Hebrew Proverb.

up in-doors, and I do not know of any place for that purpose." Then, said Simpleton, "What need of consideration for this? I will go now directly and cut some Banian branches, and bring them, and in a moment I will construct a neat stable up in the corner."

The instant that he spoke, he set out, and ascending a large spreading Banian tree which was by the road side, he began to cut* with an axe a straight branch which projected. He, however, stood at the end, and chopped the part next the trunk; which a Brahman traveller who was coming along the road having perceived, cried out, "Ho! brother, † do not stand in this manner, you yourself will fall together with the branch." To this he replied, "Comest thou with this evil boding to me?" With that he hurled at the Brahman a knife which he kept sheathed at his waist. Whilst the other thinking, "Let this fool learn by suffering," retreated and made his escape.

* This adventure will remind the reader of that admirable stroke of satire in Hogarth's engraving of an Election: where a foolish fellow sits at the extremity of the Crown sign-post, and saws the portion on which he is supported. Our Author wrote before Hogarth's time, but the idea is very ancient; for, as I learn from an eminent Sanskrit Scholar, it is contained in an anecdote related of Kālidāsa.

† The terms அப்பார், a father; அப்பார், a father; அமைதி, a mother; சுமட்டி, a younger brother, &c. are frequently used, in familiar address, among persons who are not related to each other; for the Tamuls follow the rule of Erasmus, "Senes, ignotos adolescentulos filiorum cognomento salutant; adolescentes vicissim illos patres aut Dominos." In Greek, this idiom is common: thus, Ἐξ αὐλαῖς ματέρες; *Theocrit.*; and it is probably to be found in all languages.

As for Simpleton, he chopped away, still standing in the same manner in which he had stood before, so that when the wood was more than half cut through, it broke, and he himself fell down with it. "Am! am! ma!" exclaimed he, "that Brahman is a great Shāstri, a mighty Prophet, it has happened just as he predicted." So saying, he quickly rose up, and ran to overtake the Brahman. This latter, perceiving him running all on a sudden towards him, stood in terror, doubting what this senseless wild beast might do. Simpleton, approaching, made him a reverence, and said, "Sir, you are a great Shāstri, pray prophecy for me yet once more; I am a disciple of the Gooroo Noodle, for whom I have a great affection. As he is of a decrepid age, I am fearful that he will die in the course of a short time. Do pray now, for my comfort, tell me at what period his end will be, and what will be the signs that will appear previously to it."

The Brahman in order to effect his escape, made various excuses; but, as the other would not quit him, he at last said, "*Āsanam shūtam jīvana nāsham.*" "What is this Sir? pray tell me its meaning," asked the other importunately. The Brahman replied, "On whatsoever day your Gooroo's posteriors shall become cold, it will be a sign that his death is at hand."

So Simpleton, having made obeisance,* departed, and dragging the branch which he had cut to the Mattam,

* Obeisance, നംസ്കാരം. See Dubois' Work, page 207.

related circumstantially all the particulars that had passed. The Gooroo upon this was very sorrowful, and thus spoke. “It cannot be asserted that the said Brahman is not a great Shāstri, for every thing immediately happened to thee, exactly as he had foretold. In like manner, the prophecy which he has pronounced and sent to me, must be infallible. *Āsanam shūtam jīvana nāsham*, is a true saying. For the future, great care will be requisite: my feet* must never be washed, and for the rest—God’s will be done.”

---

* The force of this expression has been already adverted to. The literal meaning of the words would be inapplicable, but the implied sense has direct reference to the Prophecy.

SEVENTH STORY.

OF FALLING OFF THE HORSE.

AFTER the circumspection, which has been mentioned, had been for some time used, they set out upon a tour from village to village; impelled by the consideration, that should they travel around the district, the disciples might collect their money, but that in the Mattam no income could be realized.

One day, when they were on their return to the Mattam, as the Gooroo was jogging along on horseback, his turban happened to fall off behind him, in consequence of encountering the branch of a tree which hung downwards.* Thinking that the disciples had picked it up, after he had travelled on quietly for a considerable distance, he asked them, “Where is my turban? please to

---

* The roads, in India, are not unfrequently lined with Banian trees, whose wide spreading boughs, covered with thick foliage, afford a welcome shade to the traveller. From these boughs, the largest and lowest of which are horizontal, numerous roots are suspended, which in time reach the ground and become new trunks. They may with truth be said to hang downwards; an expression, which would scarcely apply to the bough of any other tree.

give it me." They replied, "It is yonder, and probably lies on the spot where it fell." Upon which he grew angry, and said, "Is it not necessary to pick up every thing that hath fallen?" So Idiot immediately ran off, and as he was bringing along the fallen turban which he had picked up, he placed in it some dung loosely evacuated by the horse (for he had been feeding on the commons, upon grass that was green in consequence of some showers of rain which had fallen that night), and delivered it into the Gooroo's hand.

He then became exceedingly enraged, crying out, "Fie fie." To this they all with one accord, replied, "How is this, Sir? Did you not deliver your instructions before, saying, that every thing which fell was to be picked up; and now, because Idiot acts according to those instructions, you fly into a passion; wherefore is this?" As for the Gooroo, he replied, "Not so. There are some things which it is proper to pick up, and others which it is improper to pick up. You should act with some shew of sagacity." To this they replied, "We are not men so clever as all that." So they requested that he would write down, separately, such things only as they were required to pick up, and these he wrote accordingly.

After this, in travelling along, the ground being slippery and wet, the lame horse, which tottered as it went, tripped and fell down, and the Gooroo tumbling head downwards and feet upwards into a large hole which was near, roared out for help, and cried, "Pray run and pick me out." The disciples ran to him, and one of them taking out the

cadjan,* which he had before written and given to them, began to read thus: “To pick up a fallen turban†—to pick up a fallen waist-cloth and short cloth—to pick up a fallen jacket and drawers.” Thus the Gooroo lay there

---

* A name, probably of Portuguese origin, used by Europeans at Madras to signify the leaf of the Palmyra tree. (See the word கூவு in the Vocabulary.) The languages of Southern India are usually written, or rather engraved, on this material.

† The articles of clothing (காட்டுக்கல்) among the Tamuls are few and simple; though their names, some of which are synonymous, and others expressive of differences in manufacture, colour and other circumstances, are extremely numerous. It seems probable, that anciently they wore no sewn garments, and that the jackets now so much in use among the higher classes of citizens, and the boddices worn by dancing women, as well as females of the higher orders, were introduced by the Mussuhmans on their conquest of the country. To this day, those who, residing far from towns, and following rural occupations, are less disturbed in their observance of the customs of their ancestors, wear none but long unsewn cloths, in the precise state in which they come from the loom; and in none of the Ancient Sculptures of Southern India, are either jackets or boddices to be found, the men or gods being represented naked, and the women being furnished with a broad ornamented belt, which passes horizontally across the breasts and under the arms. The turban is likewise of modern introduction and partial use; Brahmans, with the exception of those who hold official situations, seldom wear it, and many other classes, more especially in the country, go bare-headed even in the hottest weather. The genuine dress of the men, therefore, consists of the செட்டலோகூர்லோ, a cloth which delicacy absolutely demands, and which is the only covering worn by the labouring classes—the செட்டலோக்கி, a cloth of 8 cubits in length, which is passed several times around the waist and between the legs, thus entirely covering the lower half of

naked, while they went over each article, one by one, according as it was read out, and notwithstanding all his entreaty and all his rage, because this was not written in the cadjan, they persevered in refusal, saying, "Sir, where is it written that you are to be picked up? shew us. We will do exactly according to what is written; but we will never consent to do that which is not written." He, perceiving their obstinacy and seeing no other way of

the person—the କୌଣ୍ଡିତ୍ର, a cloth, of 4 four cubits length, which is usually carried over one of the shoulders and is occasionally used to cover the head—the ଏଟିଟାତ୍ର, a cloth, of from 19 to 20 cubits, which envelops the upper part of the person. Perhaps the ଚଂରାଟମ୍, a sort of short trowsers reaching half way down the thigh, and worn by soldiers and athletæ, may be also of ancient origin. To these we may annex the modern additions, of the କଷାୟପିତାନ୍, or turban, of 30 cubits length—the ଚିତ୍ତକାଳ, or linen vest, which fits the body in the upper part and has a full skirt, and the ପାତାଳ, or trowsers worn by dancers.

The true dress of the women is a single cloth of 14 cubits in length, called କଷାୟମ୍ or ପାତାଳମ୍. By dexterity in the art of wrapping this around the waist, and bringing the end over the shoulder, the females in India form as elegant and modest a dress as that made with so much labour, and adjusted with so much art, by the fair sex in Europe. The use of the needle and scissars, therefore, which some seem so anxious at the present time to teach them, would prove at best but a needless art. It might even be morally hurtful, because those additional articles of clothing which require to be made up, are principally used by courtezans, and those whose subsistence depends on decoration of person. These wear, under the ପାତାଳମ୍, the ଟାଙ୍କିରକ୍, or boddice, already observed to be of Mussulman origin, and the ପାତାଳମ୍, which are loose drawers or trowsers.

escape, took a cadjan and a stile, and wrote, in the place where he was lying, "And if I fall you are to pick me up."

His disciples, when they saw what was written, all, with one accord went and picked him up. As his body was entirely covered with mud, because there was muck in the hollow into which he had fallen, they washed him in some water which was at hand; and, afterwards, having put on all his clothes as before, they seated him on the horse and conveyed him to the Mattam.

EIGHTH STORY.

OF THE INTERMENT OF THE GOOROO.

FROM the great alarm and bustle, on the occasion when he fell and lay in the hole, no one called to mind the prophecy which the Brahman had previously made. It was only after having again mounted on horseback, that the Gooroo himself, perceiving that his posteriors were cold, grew sorrowful. Nevertheless, he refrained from saying any thing, until their arrival at the Mattam.

Owing to the shock of falling at his decrepit age, he could obtain no sleep that night, but tossed about restlessly, and suffered great tribulation from the thoughts of the above-mentioned prophecy. Not allowing himself to suppose, that the pain which agitated his frame and caused his restlessness, arose from the fall from the horse into the pit; he was confirmed in the notion, that it doubtless all proceeded from his approaching death, occasioned by the coldness of his rump. With this thought he was distracted and terrified within himself during the whole night, and unable to close his eyes even for a single instant, he groaned frequently, and, urged by the unsettled state of his mind, he afterwards at break of day sent for his disciples.

On their coming to see him, they were greatly alarmed to perceive, that his countenance was changed; that his

two eyes had sunk in their sockets; that his face was withered and shrivelled, and that over it there was a pale hue mixed with brown; that his mouth was without moisture; his speech confused, and that he stared as it were upon vacancy. Then, fetching a deep groan, he exclaimed, “O! my brethren, place me in the sepulchre and perform the rites of burial to my corpse.” “How is that, Sir?” demanded they in terror. “How is that!” replied the Gooroo, “have ye then forgotten the words, *Āsanam shītam jīvana nāsham*. In the pit, into which I fell yesterday, there was much water and mud, in consequence of which my rump became wet. Nevertheless, owing to the mishap which then took place, this did not occur to me. I afterwards perceived that my posteriors were very cold, and I thought upon the shāster which the Brahman had pronounced. Accordingly, I have experienced pain of body and uneasiness during the whole night, nor have I obtained the least sleep, so that I am become fully sensible that my death is approaching. Further deliberation is needless, ye will speedily prepare for my interment.”

They too, on thinking of that augury, were terrified; but although terrified,* they did not disclose, but sup-

* अ॒त् स॒ अ॒र्ट् का॑ल्त् अ॒त् स॒ अ॒र्यु॒त्, *they were terrified,*
but although terrified. This repetition, though somewhat redundant, adds force to the disjunction. Thus also in the following passage:

’Ορῆς; φρονεῖς μὲν εὖ, φρονοῦσα δ', οὐ θέλεις
Παιδίας τ' ὀνῆσαι, καὶ σὸν ἐκσῶσαι βίον.

Eurip. Hippolytus, line 313, 314.

pressed their inward alarm, and administered every species of consolation in order to tranquillize the Gooroo's mind. Perceiving, that notwithstanding all that they could say, the tribulation of his mind was not appeased, they sent for one named Asangadan (the mocker), the son of Achēdanamoorti (the irrational), who had formerly been the soothsayer of the village, and took him to cast out the evil spirit which possessed their Gooroo, and to comfort his mind. After he had heard all the circumstances which had previously occurred, Asangadan came, and, with eyes, mouth and nose, convulsed (by his grimaces), demanded, "What is the matter with you, Sir? Say, what ailment has come upon you, what pain, what grief, what affliction? My Gooroo! my Master! my Father!" To all this the Gooroo made no other answer, except the sentence, *Āsanam shūtam jīvana nāsham*. Then the other replied, "Very well then, that Brahman has asserted, forsooth, that a coldness of your rump will be your destruction, and I will cause the heat of his rump to be his destruction. Point me out that Brahman, I will perform rice-beater Pōōjei* upon him, and thus cast out and put an end to all the evil which has happened through his means. Point him out immediately, point him out."

"Is there," said the Gooroo, "such a pōōjei, as rice-beater pōōjei? I have never seen or heard of such a pōōjei; tell me what it is." To this, Asangadan began

* See the word ପୂଜେ in the Vocabulary.

to reply, saying, “This sort of pōōjei is certainly a pōōjei which is not to be found among the Oodsameiyams,* or Poorrachchameiyans. Listen attentively.

“There was a merchant† who was a great worshipper of Shivan; and who, from his desire to give food daily to Pandārams,‡ used to invite them to a meal wherever he met them. He had no children, and as for the wife whom he had married,§ it being a great plague to her to dress and serve rice in this manner daily for one or two Pandārams, her husband’s way of going on was by no means agreeable to her; nevertheless, as she knew that if she said any thing to her husband on this subject he would not brook it, she hit upon a stratagem. One day,

* See the words உட்சநமயம் and புறச்சநமயம் in the Vocabulary.

† The Brahmans hold, that of the four castes, namely, Brahmans, Warriors, Merchants and Cultivators, only the first and last remain in the present age, or Kaliyoogam. Those, however, who hereditarily follow commerce maintain, as might be expected, a contrary doctrine, and assert themselves to be true ஏபசையர், or Merchants. There are, according to native authority, three distinct occupations, வசையர்க்கோழல், allotted to this general caste. 1st, கோக்குஙாக்குஙாக்குங்குஙல், guarding or keeping cattle. 2nd, மாடப்போகுங்குஙல், to exercise commerce.. 3rd, ஏஞ்சேகாழல், following agricultural labour.

‡ An account of the Pandārams will be found in the Abbé Dubois’ Work, page 66.

§ *Literally*, whom he had bought.

the merchant being in the bazar, he called a Pandāram* whom he met and said to him, ‘Sir, I mean to distribute alms in my house to-day ;’ and, as the other accepted the invitation, he added, ‘I am busy in the bazar just now; do you yourself go to my house, give notice to my wife, and wait until I arrive.’ The Pandāram went away blithely, and delivered the merchant’s message to his wife. To this she, perceiving that he was one who had never been there before, replied, ‘Very well; please, Sir, to remain here.’ So saying, she spread a mat upon the bench of the house. She then immediately proceeded to sweep the court thoroughly, sprinkled it every where with cow dung, purified her feet and hands, and then with much solemnity took in her hands the beater† for pounding rice. She then rubbed it all over with ashes, and

* Les riches idolâtres s'estiment heureux et croient que leur maisons sont remplies des bénédictions du ciel, lorsq'ils ont pour hôtes quelques-uns de ces Faquires, qu'ils honorent d'autant plus qu'ils font plus d'auteritez.

Tavernier. Voyages, 1676, Paris, Partie 2nde, Ch. vi.

† To deprive the rīe of its husk, which is a domestic office assigned to the females of the family, a long pestle (ୟାନ୍ତରକ), or rather staff, made of ebony or some other heavy wood, and shod with iron, is employed. The rice called, when in the husk, *Paddy* (୪ୟାଦୀ), is collected into a heap upon a hardened floor, or sometimes in a hollow in the ground, and two women usually work together. They stand opposite to one another with the heap between them, and each receives and raises the instrument with the left hand, and then forces it down again violently with the

having smeared herself also, laid the rice-beater in the middle of the court, and prostrating herself three times before it, muttered some incantations. When she had pronounced these, she wiped the rice-beater again, and placed it where it had been before. The Pandāram, who had been watching all this, was greatly astonished, and said, ‘I have now witnessed wonders which I never to this day beheld. Pray, Dame, what sort of pōōjei is this?’ To this she replied, ‘This is a kind of pōōjei peculiar to the deity of our caste.’ She added, speaking in a low tone, as if talking to herself, ‘You will hereafter understand it well; for, on your going to enter the house,

---

right, giving it a slight inclination forwards, so that it may easily be caught by the left hand of the opposite party. As the rice becomes dispersed, it is pushed back into the centre with their left feet, causing a side movement; whence results a constant though slow revolution around the heap. This work, as indeed every other kind in India, which is performed by more than one person, and admits of adaptation to musical measure, is accompanied by a song.

From a consideration of the above custom, it seems to me not unlikely, that the operation referred to in the following passage of the Proverbs, ch. xxvii. 22, may have been that of clearing grain of the outer husk, and not that of pounding it into flour: “Though thou shouldest bray a fool in a mortar, among wheat with a pestle, yet will not his foolishness depart from him.” Which may mean, “Though you should endeavour to separate him from his follies, as you separate wheat from its husk, by pounding, you would not succeed.” This explanation seems the more probable, from the frequent allusion throughout the Scriptures to grinding wheat in mills, which were undoubtedly of the same kind as the hand mills used in India. Vide Exod. xi. 5, Judges xvi. 21, Matt. xxiv. 41, Isa. xlvi. 2.

it will be completed* on your head.' Although she thus spoke, yet just as she intended, it caught the Pandāram's ear. 'Have I not providentially escaped with my life,' thought he: so as soon as the merchant-woman had entered into the house, without making a noise, he effected his escape. No sooner was he gone, than the merchant came, 'Where, hussey, is the Pandāram whom I sent?' demanded he. She replied, 'He is a pretty Pandāram—is he not?—whom you have sent this time. As soon as he arrived he asked me to give him the rice-beater; to which I replied, the merchant will be here immediately, I must not give it you without his permission; stay a little. So saying, behold how I spread the mat for him; but he, without listening to me, instantly broke away.' The merchant answered, 'Not so, hussey, whatever Pandārams may ask, you have my consent to give them.' So saying, he took the rice-beater in his hand, and went out in the street to seek the Pandāram and give it him. The Pandāram, in order to see the end of the affair which was about to happen, remained crouched in an alley in the street, and when he spied the merchant coming with his rice-beater, 'See, see, he is coming to close the pōōjei upon my head,' thought he, and so he took to his heels. The merchant too, ran in pursuit of him, crying out, 'Pandāram, Pandāram,' while he encreased his speed

* ନେମାନ୍ତର ହୁଏଇଲେବୁ କଥିମାତ୍ର, *it will be completed on your head.* Τελευτάσεται τι καινὸν δομόις, *Something new will be completed in your family.* Eurip.

more and more ; till, in the end, the merchant unable to run any longer in consequence of being advanced in age, and having a pot belly, returned to his own house. Such is rice-beater pōōjei, and destruction will no more come upon you, Sir, than will the Brahman's posteriors become heated, if I accomplish it upon his back."

Upon this the Gooroo Noodle laughed, and said, "It is with reason that they call you Asangadan (the mocker), for you are always cracking your jokes." The other perceiving that the Gooroo laughed, left off banter and again took up the discourse. "Sir, the words which the Brahman spoke are according to truth, indeed ; but it is necessary to understand the meaning of them rightly. True it is, that if a coldness be perceived in the posteriors, it is a sign of death; but it will be as he asserted, only when the rump grows cold without any extraneous cause. You fell into water and mire : if upon this your posteriors became cold, is it any great wonder? It would in that case be a wonder if they did not grow cold. Now, therefore, abandon this chagrin. For the future, if, without sitting down in mire, or falling into the water, or without any other extraneous cause, you perceive the *Āsanam shītam*, then you may infer that the *jīvana nāsham* is nigh at hand. Except in so far, all else, Sir, is nonsense." What Asangadan said, penetrated into the Gooroo's mind, and it appeared to him like reason ; therefore, having brightened up a little, he arose, and began to eat, and to talk, and to go about from place to place.

After but a very few days had in this manner passed, one night, during his sleep, there fell incessantly a heavy shower of rain. In consequence of this, a dripping of water from the roof fell upon the Gooroo's bed, directly close to his posteriors; notwithstanding which, it was unknown to him from his being asleep. After the rain, and with it the dripping, had ceased, the Gooroo having rolled in his sleep, lay slumbering with his rump immediately upon the wet which had fallen. By the coldness thus produced, he suddenly awoke; and perceiving that his rump was exceedingly cold, he became convinced that now there was no extraneous cause whatever to produce the cold, and that the period of his death was arrived.

The disciples, also, without perceiving any external origin for the coldness, supposed that even the coldness of the bed proceeded from the frigidity of the Gooroo's rump, and thought, therefore, that this was the time of the fulfilment of the Prophecy. The people of his caste, also, who came to visit him, as they were possessed of about as much sense as themselves, coincided in all that was said: while the Gooroo uttered no other answer to those who came, but, "Now, without failure, *Āsanam shītam jīvana nāsham.*"

Unable to sustain the encreased depression of spirits, and the diminution of bodily strength, which in this manner he suffered from day to day, he one day fell into a swoon. Upon this they all made lamentation;

and placing their hands upon their heads,* began to weep and to howl, crying out, “ Alas ! alas ! he is deceased, he is dead ! ” And, after performing the ceremonies appertaining to burial, they proceeded to bathe him.

For this purpose, having filled brimful of water a large trough which was in the Mattam, they tossed the supposed corpse into it, and having pressed him down, a number of them with one accord began to rub and to wash him. When thus washed, he recovered from the swoon ; but being unable to draw breath in the water, and incapable of making any signs with his hands and feet, which they squeezed together, the Gooroo Noodle perished, through their stupidity, by the hands of these idiots.

Upon this, a great multitude having assembled, they placed him in a sitting posture in a litter adorned with flowers, and raising him up, they crowded together before, behind, and at the sides. Whilst his disciples came and carried him along, chanting thus, *Āsanam shītam jīvana nāsham* ; and, having placed him in the grave, they buried him.

* This method of shewing affliction was customary among the Jews : thus, “ And Tamar put ashes on her head, and rent her garment of divers colours that was on her, and laid her hand on her head, and went on crying.” 2 Sam. xiii. 19. See also Jerem. ii. 37.

VOCABULARY.

VOCABULARY.

ஓ, *interj.* expressive of admiration.

One of the indicative letters (ஈடுபெட்டு), being the contracted form of the demonstrative pronoun, அந்த. Used in composition as *alpha privativa*. ANDERSON'S GRAMMAR, Part 1 of Section 60.

ஓஓ, *interj.* expressive of admiration.

அன், *interj.* expressive of mystery.

அகட்டப்படுகிறது—பட்டென்—டவேன், *v. n.* (*compounded of* அகட்ட, the interior, and படுகிறது, to undergo), to be laid hold of, to be taken, to be found, to come into possession. A. G. Sect. 107.

அகடு, *sub.* what is interior; the belly.

அகோரம், *sub.* (஘ோர்) horror, fierceness, fervency, vehemence of the wind—of a fever.

அக்கன், *sub.* (அग्निः) fire, the god of fire; who is also the guardian of the S.E. quarter.

அஸ்கலாயக்கிறது—யக்கேண்—யப்பேன், *v. n.* to be straitened; to be in distress, to be afflicted, to shew great sorrow or compassion.

அ�ங்கே, *adv.* there, thither.

அசஸ்கதம், *sub.* (அ *privative*, and ஸ்தந்) falsity, derision, disdain, contempt.

அசஸ்கதன், *sub.* a mocker, a derider.

அசனம், *sub.* (அஶன்) food, nourishment, a meal.

அசாட்டம், *written better, ஆசாட்டம், sub.* (அாசார்) custom, fashion, politeness, urbanity.

அசுநுக, *sub.* (அஸ்யா) suspicion, envy.

அசேதனம், *sub.* (அ *privative*, and செதநா) irrationality, folly.

அநுச்சீழ கு—நுச்ச நூட்சே நீ—நுச்சபேன், *v. n.* to shake, to move, to stir; *Lat.* labare.

அநுச்சீழது—நுச்ச கே நீ—நுச்சபேன், *v. a.* to shake, to move, to jog; *Lat.* labefacere.

அஸ்த்தமானம், *sub.* (அஸ்த:) the setting of the heavenly bodies, especially the sun: the evening.

அஸ்த்தமிக்சீழகு—மாஞ்சே நீ—மாப்பேன், *v. n.* the sun to set.

அஞ்ச, *written better, ஓராகு, adj.* five; *marked thus, ரூ.*

அஞ்சீழநு—சீண நீ—சீபேன், *v. n.* and *a.* to fear, governs a dative: as, கோட்டம்பூஞாகே பெர்க்கஞ்சாகு, “The church cat fears not the gods.” A Proverb: corresponding with, “Familiarity breeds contempt.”

அஞ்சாயம், *sub.* (அ *privative*, and ந்யாய்) injustice, imposition, wrong, impropriety.

அடக்கீழது—க்கீணேர்—க்குபேன், *v. a.* to cover up, to bury, to include, to conceal, to restrain.

அடா, *interj.* of address to inferiors; more especially in expression of anger or contempt, fellow! sirrah!

அடா, *sub.* a stroke, a blow; ஈரகடா, five blows. A foot; *synonymous with* கால: *thus*, அடா பண்கிலாது, to prostrate one's self at the feet, to worship any one. A footstep;—with எடுக்கிலாது, to watch footsteps;—with டெட்டிக்கிலாது, to detect footsteps: *thus*, வருச்கல்வான்னடியே ஏக்கட்டபோ, go and watch the footsteps of the robber who is come: *the person returning says*, அடா நயப்படிடாங்கேன், I° found out or traced his footsteps. A shoe: *as*, மாசியடி, a sandal; the sole of a shoe: *as*, ஒந்தச்சேருப்புக்கேக்காஜாயடி போட்டிருக்குது, how many soles, or rather layers of sole, are there in these sandals? A foot measure: *thus*, மத்தியானத்துக்கேக்காஜாயடி, how many feet (as measuring the length of a man's shadow, a common mode of ascertaining time in India) does it want of noon? A pace: *thus*, அப்பாலேநாலடி போடுக்குற ன்னேயகப்பட்டான், he was taken before he had gone four paces hence: *thus also*, அடாக்கடி, frequently, *passim*. The foot of a tree, the trunk: *thus*, ஏனக்குமாச்சடி போதும், the trunk of the tree is sufficient for me;—the foot of a mountain: *thus*, மூஸயடிப்படி, a town at the foot of a mountain: அடா வாழம், *also signifies* the foot of a mountain. *Synonymous with* காலை, under: *thus*, மாக்கடி ய

ஸருக்கேன், I was under the tree. *Synonymous with* கீடு, near: *thus*, என் வீடு கே பரவை ஸ்தாயி ருக்குது, my house is near the temple; hence அடுச்சேர், a suburb, *i. e.* a village near a city. *Synonymous with* ஆங், the beginning: *thus*, அடுபீ லேக்குத்தயைக்குப்பக்கு, commence the story at the beginning; hence அடுக்குத்து, *signifies* the first shop in a market. A foundation: *thus*, அடு யோடுபேவீடு வை நாக்கு, the house hath fallen from its foundation. The floor of a room: *thus*, அடுமீலேமண்டிக்கீபக்கும், there will be dirt on the floor;—*sometimes* the dirt itself: *thus*, அடுக்கிபக்கும்படும், suffer the dirt to remain. The base of a vase: *thus*, உாக்கிருக்குக்கடு யோவ்வாது, the base does not suit the vase. A base thing: *thus*, அடுச்சுக்கு, base goods. A line of a stanza: *thus*, இந்தப்பாட்டுக்கேந்து ஊட்டுத்துண்டு, how many lines are there in this stanza? An interjection of familiar address to females; used especially by a husband to his wife, by a father to his daughter, by a son to his mother, and by women to each other; considered indecorous, however, as coming from an indifferent person.

அடுக்கிற நுட்டுத் தேன்—டுப்பேன், *v. a.* to strike; *used metaphorically with* மாறு, rain, to rain;—*with* காற்று, wind, to blow;—*with* சாப்சு, evidence, to cite a witness. To slay (not with a sword but) with a club: *thus*, ஆப்புடையடுத்து கான், he slew the goat. *In this sense the compound*

verb அடிக்குப்போகீசிலது is often used.
அடிக்குங்கொள்ளுகிலது, to beat one's self;
also to wrangle with another; in which latter sense it
governs an ablative in கு: thus, என்னேபேய
டிக்குங்கொள்ளாதே, do not wrangle with
me. அடிக்குவிழுகிலது, to cast one's self on
the ground through excess of grief.

அடிப்பட்டீசிலது—பட்டேன்—இபேன், v. p. to
be beaten.

அடுக்காப்போலே, used adverbially: comp. of
அடுக்கால், conjunct. form from அடுக்கிலது, to
be near, and போலே, q. v. near, as if touching.
 A. G. Part 2 of Sect. 100.

அடுப்பு, sub. an oblong hole in the ground to contain
a fire for culinary purposes, a stove, an oven, a forge.

அனுபக்கிலது—அனுபந்தேன்—அனுபவேன், v. a. and n.
to obtain, to get; to resort to; to be enclosed.

அனுபக்கிலது—அனுபக்கேன்—அனுப்பேன், v. a.
to close, to stop up, to shut in, to lock up.

அனுபக்காக்கிலது—காக்கேன்—காப்பேன்,
v. a. to sit on (eggs), to hatch.

அனுபயால்தம், sub. a mark, a sign; *metaph.* a proof.

அணுகிலது—கிணைன்—கிபேன், v. n. to draw
near, to approach.

அழனாக்கிலது—உணாத்தேன்—உணாட்டேன், v. a.
to unite, to embrace; to quench, to extinguish.

அண்டுகிலது—டிரைன்—இபேன், v. n. to ap-
proach.

அண்ணுடை, sub. vicinity, proximity; *adj.* near.

அச்சுக்கில்து—டு னே ன்—ட்டு வேன், *v. a.* to reprimand, to rebuke, to hoot at.

அச்சுக்கம், *adj.* (**அதிகம்**) more, larger, very large; *used adverbially*, more. A. G. Part 5 of Sect. 151.

அச்சுக்கம்தாகமாக, *adv.* more and more.

அச்சுக்காடன், *sub.* (**அதிகாரः**) one in office, in authority or power.

அச்சுக்காடம், *sub.* (derived as the preceding) an office or duty.

அச்சுக்காலம், *sub.* (**அதி** and **காலः**) the early morning; *used adverbially with the emphatic affix σ, signifies, betimes, in the early morning.*

அச்சுசேய்ம், *sub.* (**அதிஶயः**) a wonder, a miracle, admiration.

அச்சுருக்கில்து—புருத்தேன்—து வேன், *v. n.* to tremble, to quake, to start up.

அச்சுப்பஞ்ச, *written vulgarly*, அச்சுப்பங்ச, *sub.* (**அधृति**) a tremor, a quivering, a shock or concussion.

அஞ்சல், *local ablative of the pronoun அது*, sometimes signifies, in the mean time.

அது, *rem. demons. pron. n.* it, that thing. A. G. Part 1 of Sect. 59.

அஞ்சம், *sub.* (**அங்க்**) the middle, the half.

அஞ்சாந்தாம், *sub.* (**அங்கராத्रः**) midnight.

அஞ்சுணா, *adj.* so many; *Lat. tot, quot, tantum, quantum*; sometimes it has the force of adeo: as, ஏங்கஞ்சுணா மன்றப்பயனே, adeone stupidus es?

அஞ்சாட்ச, *sub.* (**அங்கஸः**) evidence, proof by example.

அ�கீர்த்தி, *sub.* (அபகீர்த்தி, from அப and கீர்த்தி:) disgrace, infamy.

அபக்கம், *sub.* (அவந், from அ neg. and வந்) vanity, falsehood; *adj.* vain, false.

அதையம், *spelt also, அபயம், அனையம் and அயயம், sub.* a shout, a cry—usually of supplication for mercy or protection.

அப்படா or அப்பட, *interj.* of admiration, of affliction.

அப்பா or அப்ப, *vocative case of அப்பன், used as an interj.* of admiration; also as an expression of good will in addressing one of inferior rank, but advanced age.

அப்பன், *sub.* a father.

அப்பால், *properly a sub. comp. of அ for அந்த, that, and எந்த, a part; generally used with the emphatic affix ஏ, as an adv. signifying, apart, beyond, further, furthermore.* A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 154.

அப்பலம், *properly a sub. comp. of அ for அந்த, that, and எந்த, a part; generally used as an adv. signifying, on the further side, then, further, moreover.* This word is perhaps derived from the Sanscrit அபர, opposite. A. G. Sect. 154.

அமக்குகிலது, *more correctly, அமர்த்துகிலது—மக்கிளேனன்—மக்குபேன், v. a.* to appease, to allay, to assuage; to prepare; to seat; to find.

அமர்கிலது—மக்குதேன்—மக்குபேன், *v. n.* to settle, to subside, to grow still or quiet, to be suppressed; to agree; *Lat.* convenire; to be found or obtained.

அங்குமிலது, *sync.* *for* அங்குமிலது—க்கேண்டு—க்கேவேன், *v. a.* to press down, to squeeze; to crush, to crowd together, to immerse; *metaph.* to oppress.

அங்குநதுக்கிலது, *more correctly*, அமுநதுக்கிலது—கேண்டு—கைவேன், *v. n.* to sink, to go to the bottom, to be drowned.

அம்மாமா, *written also*, அம்மம்மா, *interj.* of admiration.

அம்மாவா, *sub.* a mother; *also* a honorific affix to proper names of women, *as* மாயம்மாவா; used in the vocative as a respectful title of address to any matron.

அம்மாஞ்சிரம், *sub. comp. of அ for அநச*, and மாஞ்சிரம், quantity; (**மாநா**) so much, so much and no more; *Lat.* tantum, quantum: *declined through all cases.* A. G. Parts 1 and 2 of Sect. 151.

அயம், *see ஆயம்.*

அரைபாவா, *sub.* a sickle, a large cutting instrument of any kind.

அருங், *sub.* the edge of any thing, the hem or border of a cloth; vicinage, proximity of dwelling; in the last sense it is used either in the local ablative or in the nominative, with the emphatic affix ஏ.

அருமட, *sub.* a bud.

அதுர், *sub.* the middle, the waist; *adj.* half.

அலந்துக்கிலது—டானேந்துக்கேவேன், *v. a.* to importune, to entreat earnestly, to tease.

அல ஈ கீ ல து—இ னே ன்—இ பேன், *v. n.* to cry,
to weep aloud, to bewail.

அலு/வல், *sub.* business, occupation.

அலல், *sub.* a wave, a billow, a ripple.

அ உலக் கீ ல து—உலந தே ன்—உல பேன், *v. n.* to un-
dulate, to fluctuate, to be unsteady or wavering.

அல்லா மல், *negat. vineiyech.* from the defect. verb,
அல்ல; beside being, except it be. A. G. Part 3
of Sect. 102.

அல்லோட, *sync. for* அல்லபோட, the defect. *v.* அல்ல,
with the affix ட; is it not so? no? *Lat.* nonne? yes!
yes! A. G. Part 4 of Sect. 142 and Note.

அபகாசம், *sub.* (அவகாஶ) ability, means, possi-
bility, leisure.

அபசாம், *sub.* (அவசர:) necessity, opportunity, haste
arising from necessity; a good action; an important
service.

அபசாயம், *sub.* (அவஶ்ய) infallibility, certainty, ab-
solute necessity; *adj.* true, certain, infallible.

அபஞ், *sub.* (அவஞி:) a boundary, a term, the fixed
period of life; a strait or difficulty; *Lat.* angustia.

அபங்ட, *rem. pron. demons. f.* she, that woman. A. G.
Part 1 of Sect. 59.

அபங், *rem. pron. demons. m.* he, that man. A. G. Part 1
of Sect. 59.

அபங் பங், *a reduplication of the pron.* அபங்; each
one, every one; *Lat.* unusquisque.

அஷ்ட கீ ல து—ஷ் ர செ ன்—ஷ் பேன், *v. n.* to be
loose, to become untied, to be detached.

அவைமுக்கிலாது—முத்தே ன்—முப்பேன், v. a. to untie, to loosen.

அவையம், see அவையம்.

அமும், see ஆமும்.

அமுலுகிலாது—முன்மேன்—முலுபேன், v. n. to be hot, to burn, *whether naturally, or metaphorically, as with anger.*

அமும்முகிலாது—முன்மேன் ன்—மும்முபேன், v. a. to set fire to, to burn.

அமுகிலாது—முத்தே ன்—முபேன், v. n. to weep.

அமுக்கு, sub. dirt, filth, ordure, moral impurity.

அமுநதுகிலாது—ஒன்றே ன்—நுபேன், v. n. to be wedged in (*être enfoncé*), to grow fast, firm or compact; used adverbially in the infinitive, to imply force or firmness: as, அமுநது வனாக்கிலாது, to rub forcibly; அமுநது ச்தங்கக்கிலாது, to nail fast.

அனுமுக்கிலாது—ஒன்றே ன்—நுமுப்பேன், v. a. to call.

அனுமுப்பீக்கிலாது—பீஞ்சேன்—பீப்பேன், v. causal, to call by means of another person, to cause to call.

அளவு, sub. a measure, a definite quantity. A. G. Parts 1 and 3 of Sect. 151.

அமும், sub. virtue, charity, a benefaction.

அமுகிலாது—மாநதே ன்—மாபேன், v. n. to know, to recognize, to understand; to be collected.

அமுகிலாது—முமேன்—முபேன், v. n. to cease, to be cut off, to be broken.

அமுக்கிலாது—முக்கே ன்—முப்பேன், v. a. to cut, to break; to complete (an account); to kill; to reap; to pluck fruit or flowers.

அ�ராது போகி ஈது—னே ன்—பேர்ன், *v. n.* to be cut off, to break in pieces.

அஸ்து, *num.* sixty; *marked thus,* சுட்டு.

அஸ்பர், *deriv. sub.* six persons, male or female.

அதில்கி ஈது—அதிலா கே ன்—அதில்பேர்ன், *v. a.* to slap (the cheek), to smite, to beat home (a nail).

அஸ்சுனா or அஸ்சுனா, *sub.* (அச்விநா) worship, adoration, consecration.

அஸ்தம், *sub.* (அர்஥ः) signification (of a word or sentence); midnight; wealth.

அஸ்பதம், *sub.* (அபுर்வ) a wonder, a miracle, admiration.

அஸ்து ஈக்கூர், *sub. comp. of* அஸ்தை, *adj. from* அன்றை, then, that day, and கூர், hire; daily hire or wages.

அடக்கி ஈது—டைந்தே ன்—டைபேர்ன், *v. n.* to go out, to be extinguished.

அனுஷ்டானம், *sub.* (அனுஸ்஥ான) ceremonies, sacrifices and pious exercises, *chiefly those of the Brahmins.*

அனுச்சனம், *adv.* (அனு and ஦ிந்) daily, every day; generally used with the affix உம்.

அனுபவக்கி ஈது—வைக்தே ன்—வைப்பேர்ன், *v. a.* (அனுமத) to experience, whether joy or sorrow.

அனுபவகி ஈது—பேனே ன்—பேர்ன், *v. a.* to send, especially a person.

அனேகம், *sub.* (அனேக) numerosity, abundance; *adj.* many, numerous, long *as applied to time.*

அன்டு, *sub.* affection, love.

அன்டு, *vineiyech. of the def. v.* அல்ல, besides, *syno-*

nymous with அல்லாகே, இது என்று யே. It governs a nom. or acc. case (A. G. Part 3 of Sect. 102), and used in the commencement of a sentence with the emphatic affix ஏ, it signifies moreover.

அன்று, sub. that day, on that day, then; அன்று கோட்டு, from that day forwards.

அன்று, 3rd pers. sing. pres. from the root அல்; it is not, no; implying particular negation. A. G. Sect. 80.

ஆ ஆ, interj. (ஆ ஆ) expressive of grief or compassion—of admiration—of consent.

ஆக்ஷமகு—ஆனேர்ன—ஆபேர்ன, sub. v. to be, to become; to be of service to; to prosper; to be completed; to become celebrated. A. G. Sect. 104.

ஆக்ஷமம், conj. mood, from ஆக்ஷமகு, q. v. with the affix உம்; although, nevertheless, either, or, at least. A. G. Part 5 of Sect. 104.

ஆகக்கோவ்டவ்ட, comp. of the infin. ஆக of the verb ஆக்ஷமகு, and the infin. கோவ்டவ்ட of கோவ்ட ஈக்ஷமகு, used conjunctively; because, this being so. A. G. Part 2 of Sect. 98.

ஆக்கிமகு—கோரேர்ன—குபேர்ன, v. a. sync. for ஆக்குகிமகு; to make; to dress victuals (faire la cuisine). A. G. Sect. 104.

ஆக்கும், 3rd pers. n. fut. from ஆக்கிமகு, q. v. used as a particle which, affixed to the last word of a sentence, implies a doubt, as நானாக்குப்பற வானக்கும், he will perhaps come to-morrow; but, affixed to a word in the middle of a sentence, implies certainty, as

ଓତାକୁମ୍ପଣ୍ଡନୀୟମ, this is certainly virtue.

A. G. Part 1 of Sect. 104.

ସୁଚନ୍ଦମ, *sub.* (ଆସନ୍) the rump, a seat, a throne, the seat or skin on which devotees sit: as, ଶତକାରୀନମ, the seat of lion's skin; ହୃଦୟାକଙ୍କରାଚନ୍ଦମ, the seat of tiger's skin; କୋରୁଥିନ୍ଦ୍ରଚନ୍ଦମ, the seat of deer's skin.

ସୁଚନ୍ଦେଶନମ, *comp. sub.* (ଆସନ and ଉଷ୍ଣ) heat of the rump.

ସୁଚାରମ, *sub.* (ଆଚାର୍) urbanity, politeness, good manners, usage.

ସୁଶ୍ରୀଲକ୍ଷମିତ୍ରକର୍ମଚର୍ଚେତନ୍ତିପାତ୍ରମ, *v. a.* (ଆଶିସ୍) to bless, to bestow a blessing on.

ସୁଅଶ, *sub.* (ଆଶା) eagerness, desire, hope.

ସୁରଜା or ସୁରକ୍ଷାମରମ, *sub.* a kind of tree resembling ebony: (*Diospyros Ebenaster, Koenig.*).

ସୁରକ୍ଷାଯମ, *sub.* (ଆସର୍ଯ୍ୟ:) surprise, admiration, a wonder, a miracle.

ସୁର୍ବ, *sub.* a sheep, a goat; *the latter is usually distinguished as ପୈଲ୍ଟାପୈଲ୍ଟାର୍ବୁଦ୍ଧି*, or the white sheep, though the propriety of this name is not shewn by the actual want of colour which it implies.

ସୁର୍କିଲତ୍ତାର୍ବେଳାନ୍ତିପାତ୍ରମ, *v. n.* to dance, to balance one's self, to vacillate, to have play as an elastic pole moved by the wind, to gesticulate; *with such words as signify water, to bathe.*

ସୁର୍ତ୍ତମ, *verbal sub.* dancing, movement in general, the motion of any thing which plays or vibrates; *used*

adverbially, with the infin. ആക, *it signifies after the manner of:* as, പേരുംയണ്ടമാകപ്പോൾ കാലിപ്പ്, you talk like a drunken man.

ആൺ, *sub.* a male, whether applied to man or other animals.

ആൺപാരൻ, *deriv. sub. from* ആന്തകിശ്വ, *to govern; a ruler; commonly,* the Lord.

ആപച്ചതു, *sub.* (ആപത്തി:) calamity, affliction, danger.

ആമണാക്കി, *sub.* the castor oil shrub: (*Ricinus communis*).

ആട്ട, *sync. for* ആക്കം, *3rd pers. n. fut. from* ആക്കി, *q. v. used as a particle of particular affirmation;* yes, it is, it may be. A. G. Part 3 of Sect. 104.

ആധകകാരൻ, *deriv. sub. from* ആധമ, *q. v. and* കാരൻ (കാര:); an agent or doer, a tax or toll-gatherer.

ആധമ, *sub.* (ആധ:) a toll, a road tax.

ആധച്ചമ, *sub.* preparation.

ആടാട്ടമ or ആളാട്ടമ, *sub.* restlessness, the delirium of a sick person; contention, wrangling.

ആൽ or ആലമാട്ടമ, *sub.* the Banian tree: (*Ficus Indica*).

“Les Francs l’ appellent l’ arbre des Banianes, parce qu’ aux lieux ou’ il y a de ces arbres, les Idolâtres vont se mettre dessous et y faire leur cuisine.”

Tavernier. 2de Partie, livre 3me. Paris, 1676.

ആറോഗ്യജ്ഞാ, *sub.* (ആലോചന) deliberation, counsel, consideration.

ആവശ്യം, *sub.* desire, appetency.

ஒடும், *sub.* depth, profundity.

ஒல்லை, *deriv. sub.* the sixth thing; also an ordinal
adv. sixthly. A. G. Part 4 of Sect. 137.

ஒலி, *sub.* a river.

ஒலி, *num.* six; *marked thus,* சுர்.

ஒலக்கிலது—இனேன்—இபேன், *v. n.* to grow soft, to be mollified, to console one's self, to take comfort.

ஒலக்கல், *verbal sub.* from ஒலக்கிலது, *q. v.* consolation, recovery from fatigue; *Lat.* refrigerium.

ஓங்கே, *adv.* here, hither.

ஓடும், *sub.* a place, a house, accommodation; *used with the infin.* ஒக, or vineiyech. ஒடு, signifies, instead of. A. G. Part 4 of Sect. 97.

ஓடுகிலது—ஓட்டுபேன்—ஓட்டுபேன், *v. a.* to afford or give, to do or act, to furnish, to apply; to fetch (a sigh). A. G. Part 2 of Sect. 109.

ஓந்து, *sub.* the waist or middle.

ஓதாவது, *pron.* this thing. A. G. Part 5 of Sect. 117.

ஓது, *n. prox. demons. pron.* this (thing). A. G. Part 1 of Sect. 59.

ஓசேடு, *comp. of* ஓது, *q. v.* and the particle ஏ, (A. G. Part 1 of Sect. 142) *interj.* behold! *interrog.* is it this?

ஓத்துண, *adj. comp. of* ஏ *for* ஓந்த and துண, a measure; so much, thus much, this quantity.

ஓத்தன்றும், *sub. comp. of* ஏ *for* ஓந்த, and தன்றும், manner; so, thus, in this manner; *generally used*

adverbially, with the infin. ആക, *or the emphatic affix, ഏ.*

ଓരତ, *prox. pron. adj.* this. A. G. Sect. 60.

ଓପ୍ତପ୍ତାତ୍, *sub. comp. of* ୧ *for* ଓରତ, *and* ପାତ୍ର, *a measure; so, in this manner; used as an adv.* A. G. Part 4 of Sect. 153.

ଓପ୍ତପ୍ତାକ୍ରୋତ୍ତତ୍, *used adjectively, comp. of* ଓପ୍ତପ୍ତାକ୍ରୁ, *and* ଯତ୍ତକ୍ରୁ *from the defect. v.* ଯକ୍ରମ, it is equal; like this, such like; *Lat. hujusmodi.* A. G. Sect. 77.

ଓପ୍ତପ୍ତାପ୍ତପାତ୍, *used adjectively, comp. of* ଓପ୍ତପ୍ତାତ୍, *q. v. and* ପାତ୍ର *from* ଉତ୍ସର୍ଗିତ୍, *to undergo; such.* A. G. Sect. 107.

ଓପ୍ତପୋତ୍ତତ୍, *sub. used adverbially, comp. of* ୧ *for* ଓରତ, *and* ପୋତ୍ତତ୍, *time; now, the present time.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

ଓପ୍ତପୋତ୍, *adv. comp. of* ୧ *for* ଓରତ, *and* ପୋତ୍ *put by apocope for* ପୋତ୍ତତ୍, *q. v. now, at present.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

ଓପ୍ତପୋତ୍, *sub. used adverbially, comp. of* ୧ *for* ଓରତ, *and* ପୋତ୍ *for* ପୋତ୍ତତ୍; *now; used also in the dative, ଓପ୍ତପୋତ୍ତନ୍ତକ୍ରୁ, with the same force.* A. G. Part 2 of Sect. 152.

ଓଟାଳକ୍ରିତ୍ତତ୍—କି ଲେଣ ନୀତ୍ରିତ୍ତି ଲେବଣ, *v. n. used with such words as signify the mind, to be moved with pity, to feel compassion, to be tender-hearted.*

ଓଟାଳନ୍ତ୍ରୁ *num. two: marked thus, ୨.*

ଓଟାଳକ୍ରମ, *sub. (ରତ୍ନ)* blood.

ଓଟାଳ୍ୟ, *sub. the night.*

ଓରାଙ୍କିର, *sub.* (ରାତ୍ରି:) night.

ଓରାମାତ୍ର or ରାମାତ୍ର, *adv. comp. of* ରାତ୍ରି, night, and ମାତ୍ର, implying succession of time, being the root of ମାତ୍ରକିରଣ, to be changed; during the night, every night, all night. *The root* ମାତ୍ର, *is also added to* ଉଚଳ, the day, କାଲାତ୍ମ, the morning, and ଅନତି, the afternoon, *with the sense of* every: as, କାଲମାତ୍ର, every morning.

ଓରୁ, *adj.* two; used only in composition.

ଓରୁକକିରୁତୁ—ଗରୁଡେଣ୍ଟ—ଗପିଦେଣ୍ଟ, *sub. v.* to be, to exist, to be alive; to remain; to be seated: it is the auxiliary verb used in forming compound tenses.

A. G. Sect. 89.

ଓରୁପଦାତମ, *sub. comp. of* ଓରୁପଦ, verbal sub. state, and ଓଦାତମ, a place; the place of dwelling; a basis, a seat, the breech.

ଓରୁପଦ, *adj. from* ଓରୁମପ, iron; made of iron.

ଓରୁଲାକିରୁତୁ—ଗରୁଣ୍ଟେପଣ୍ଟ—ଗଲାପେଣ୍ଟ, *v. n.* to be dark.

ଓହର, *sub.* food, prey, bait to catch animals or fish.

ଓହରକକିରୁତୁ—ହରକିରୁଡେଣ୍ଟ—ହରପିଦେଣ୍ଟ, *v. n.* to make a roaring, rumbling or murmuring noise; to breathe with difficulty, to wheeze.

ଓଲପସମ or ଓଲାହସମ, *sub. used adverbially with* ଫଳ or ଫଳ; gratis.

ଓହଲ, *sub.* a leaf.

ଓଲଲାଟାହାଟାଳ, *conj. form, used adverbially, otherwise.* A. G. Part 4 of Sect. 102.

ଓଲଲାଲ, *v. defect.* it is not. A. G. Sect. 80 and 102.

ଓପେଣ୍, *prox. demons. pron. m.* he, this man. A. G. Part 1
of Sect. 59.

ଓଡ଼ିକ କିମତୁ—କୁଟ ଚେଣ୍—କୁପ୍ରେଣ୍, *v. a.* to
draw, to drag, to bring by force.

ଓଲା ପ୍ରପାତ୍ର କିମତୁ or ଓହଳା ପ୍ରପାତ୍ର କିମତୁ—
ଶାନେଣ୍—ଶାପେଣ୍, *v. n. comp. of* ଓହଳା ପ୍ରତ୍ଯେ,
fatigue, and ଶାନ୍ତିକିମତୁ, *q. v.* to repose, to rest
after fatigue, to be refreshed.

ଓହଳା କିମତୁ—ହଳା କୁଟ ଚେଣ୍—ହଳା ପ୍ରେଣ୍, *v. n.*
often used comp. with ପୋତମତୁ; to grow thin; to
be wearied.

ଓହଳା ପ୍ରତ୍ଯେ, *sub.* fatigue, weariness, faintness.

ଓହଳକ କିମତୁ—ହଳକ କିନେଣ୍—ହଳକ କୁପ୍ରେଣ୍, *v. a.*
sync. for ଓହଳକ କିମତୁ; to cause to descend, to
lift off, to lay down, to unload, to disembark.

ଓହଳନ କିମତୁ—ହଳନ କିନେଣ୍—ହଳନ କୁପ୍ରେଣ୍, *v. n.*
to descend, to alight, to disembark, to take up
quarters; to drip down.

ଓହଳକ ପାଦ୍ରି, *sub. comp. of* ଓହଳକ କମ୍, what may
be tied tight, and ପାଦ୍ରି, a thong; a girth.

ଓଣ୍ଠା, *adv.* hereafter, for the future, henceforward.

ଓଣ୍ଠା ଲୋଗ କମ୍, *sub. comp. of* ଓଣ୍ଠା, *q. v.* and ଲୋଗ
କମ୍, the world; the future world.

ଓଣ୍ଠା ପ୍ରତ୍ଯେ, *sub.* sweetness.

ଓଣ୍ଠା ପମ୍, *sub.* pleasure, delight; more especially of a
sensual kind.

ଓଣ୍ଠା ଲ୍ଲା, *vineiyech. from the defect. v.* ଓଲୁଷଣ; without.

A. G. Part 3 of Sect. 102.

ଓଣ୍ଠା ଲ୍ଲା, *sub.* this day, on this day, now.

ଓଣନ୍ତମ, *adv.* yet, still, more; *Fr.* encore.

ଓଣନ୍ତାନ୍, *deriv. sub.* from the pron. *adj.* ଓଣନ୍ତା; such an one; *Lat.* talis.

କର୍ତ୍ତରଚିରକର୍ତ୍ତାଲକୁ, *v. n.* the vineiyech. from କର୍ତ୍ତରକର୍ତ୍ତାଲକୁ, with the auxiliary *v.* to be moist; *Lat.* madeo.

କର୍ତ୍ତାମ, *sub.* moisture, humidity.

କଣମ, *sub.* diminution, defect, lack; ignominy, vileness; objection.

୧ ଉଚ୍ଚରକର୍ତ୍ତାଲକୁରାତ୍ ଚେଣ୍ଟାମ୍ବୁଦ୍ଧର୍ମ, *v. a.*
(ଉଚ୍ଚାର) to utter, to pronounce, to say.

୨ ଉଚ୍ଚ, *sub.* (ଉଚ୍ଚ) the summit of any thing, the zenith.

୩ ଉଚ୍ଚମତିଶୀଳାନମ, *sub.* (ଉଚ୍ଚ and ମଧ୍ୟାମ:) high noon.

୪ ଉତ୍ତମ, *sub.* the body; sometimes the trunk only.

୫ ଉତ୍ତମ, *sub.* the body of a man; the external body, as opposed to କୁଟୁମ୍ବ, the entrails.

୬ ଉତ୍ତମଂ, *sub.* generally used adverbially with the emphatic affix σ; immediately, quickly. For the use of this word as an *affix*, see A. G. Part 2 of Sect. 149.

୭ ଉତ୍ତମପ୍ରତିକୁଳ, *sub.* clothes, clothing.

୮ ଉତ୍ତମକାଲକୁରାତ୍ ଉତ୍ତମକାଲକୁରାତ୍ ଚେଣ୍ଟାମ୍ବୁଦ୍ଧର୍ମ, *v. n.* to break, crack or fall to pieces; to be ruptured.

୯ ଉତ୍ତମମାୟମ, *sub.* comp. of ୨ ଉତ୍ତମ, within, and ଉତ୍ତମମାୟମ, a sect; (*সମ୍ମାନ:*) a certain sect.

“Secte interieure, c'est à dire qui place dans le corps humain les lettres misterieuses ର, ମ, ଷ, ପ, ଡ.

Ces sectes sont six: ପାତମାମ୍ ଓ ପାତମାମ୍ବାମ୍, ଗାନ୍ଧି

வம், பாசுவதம், மகாநீட்டகம், களார
குகம் ou காலாகுகம் ou காலாகுகம்
et வயறவம்.

ண்டு, v. *defect and impers.* there is, it is; it is true;
Lat. est pro habeo. A. G. Sect. 81, and Part 3 of
Sect. 104.

ண்டுபண்ணுகிலது, v. a. *comp. of ண்டு*, q. v.
and உண்ணுகிலது, to make; to create; to feign.

உதவுகிலது—உடறேனன—உவபேன்; v. a. to
assist, be serviceable to; *in a neut. sense*, to be
useful.

ஊகக்கிலது—ஊகக்கேன்—ஊகட்டபேன், v. a.
from ஊக, the heel; to kick, to recoil.

ஊசயம், sub. (**உடய:**) the rising of any heavenly
body, especially the sun.

உங்கமட, sub. (**உறம்**) the best thing, the most ex-
cellent thing, perfect goodness: *used adjectively*,
high, excellent, true, genuine, upright, perfect.

உங்கடம் or உங்காடம், sub. (**உறர்**) an answer;
permission, leave.

உங்கோயொகம் sub. (**உயோగ:**) an office, employ,
situation.

உங்குப்பார்க்கிலது, *or more properly, உம்மூப்*
பார்க்கிலது—உக்கேன்—உப்பேன், v. a.
comp. of the vineiyech. உம்மூ, which seems to imply,
perfection or completeness, *when added to certain verbs*,
and உார்க்கிலது, to see; to stare at, to regard
stedfastly.

உபகாடம், sub. (**உபகார:**) civility, favour, benefit

उपायः, *sub.* (उपायः) a stratagem, an artifice, an expedient, a means of success against an enemy.

2 申, *sub.* salt.

25, *sub.* the husk of rice or other grain, coarse bran.

汝, oblique case plur. of the prim. pron. 汝, your; frequently used honorifically for the singular. A. G. Part 1 of Sect. 57. For the use of 汝 as an inseparable affix, see A. G. Sect. 140.

உயிர்மீடு, written also, உயிர்வீ and உயிர்மீடு, sub-height, elevation.

सूक्त, *sub.* life, the soul; a vowel.

உருப்புக்கூறு or **உறுப்புக்கூறு**—**டன்-டன் டிவேரன்**, to roll, to trundle; *Lat. volvere.*

**ஒரு லக்கி மது—ஒன் டென்—ஒரு வடிவேண், v. n.
to roll, to have a revolving motion.**

ஒத்துக்கூடு—ஒத்துக்கேன்—ஒத்துப்பேற், v. a.
to chafe, to bray, to rub to powder; *Lat.* terere.

உலக்குக், *sub.* a rice-beater or stamper: being a long staff made of heavy wood and shod with metal.

உங்டவாடக ஈது—ஆ கேன் என்—ஆ வேரன், *v. a. comp.*
of உங்ட, within, and ஆகிஈது, to become;
to be subject to, to be amenable to; to be admitted
to; to intermeddle with.

உ வகுக்காரு கிழது—காட்டுந் தேன்—காரு
பேறன் *v, n.* to sit down.

2 **στ στ**, past part. from the def. v. 2 **στ στ**; which hath.
For its use as an *attributive adjunct*, see A. G. Sect. 55.

ശ്വർ നുംകാളി, *sub.* drawers, under trowsers.

INT *sub.* an inward part; used with the emphatic

affix σ, as a post position, it signifies within ; used adjectively, signifies inner. A. G. Sect. 148.

ഉഖ്യ, *sub.* friendship, affinity, relationship, consanguinity.

ഉന്നക്കു, *dat. case of ദുർബ*; to thee. A. G. Sect. 57, and 61.

ഉൻ, *oblique form of ദുർബ*; thy. A. G. Sect. 57, and 61.

ഹന്തിയമ or ഹന്തിപ്പമ or ഹന്തിക്കമ, *sub.* profit, gain.

ഹന്താൻ, *deriv. from ഹന്ത*, a town; a villager, a townsman, a countryman.

ഹന്ത, *sub.* a town, a village, a district.

ഹന്ത്രിയമ, *sub.* office, function, work, service, menial employment.

ഹന്ത് ശ്രൂ, *sub.* a source, a spring.

ഹന്തൻ ശ്രൂ ശ്രൂ കു—ശ്രൂ കേ റൻ—ശ്രൂ കേ റൻ, *v. n.* to lean upon a stick for support; *v. a.* to dig holes in the earth for setting plants or sowing seeds.

എൻകുമ, *adv. comp. of എൻകു*, where, and the *affix ഉമ*; every where.

എച്ചരാക്കരുക, *sub.* care, caution, circumspection; used in exclamation by way of warning.

എടുക്കു ശ്രൂ—ഉച്ച കേ റൻ—ഉച്ച കേ റൻ, *v. a.* to take, to carry or bear, to bring forward, to raise; to assume.

എ റൻ റഹു കു ശ്രൂ കു—ഈ കേ റൻ—റഹു കേ റൻ, *v. n.* to reckon, to estimate, to esteem, to think, to imagine; to honour, to respect.

எண்ணீக்குக்கா, *sub. number, estimation; honour.* This word resembles the Latin word *ratio*, in its twofold meaning of *number* and *respect*.

எதிர்க்கூடுதலாக—ஏத் தேர்ந்தெட்டன், *v. a. to oppose, to resist, to advance against.*

எது, *interrog. pron. what thing?* A. G. Part 1 of Sect. 59.

எக்குறை, *adj. comp. of எ for எந்த, and குறை, a measure; how many, how much; Fr. combien.*

எப்படியாகவும், *adv. comp. of எப்படி, how, and அக்குவும், although; however, by any means whatsoever; Lat. quocumque modo.*

எப்போதும், *adv. comp. of எப்போது, when, and உம்; always.* A. G. Part 4 of Sect. 140.

எறக்கும்பு, *sub. comp. of எற்ற for எற்றும், burning, and கரும்பு, cane; firewood.*

எற்கிழ்ச்சு—ஏற்கேன்றவேன், *v. n. to burn.*

எற்கிழ்ச்சு—ஏற்கேன்றப்பேன், *v. a. to burn.*

எற்கோட்டு, *sub. comp. of எற்ற for எற்றும், burning, and கோட்டு, wrath, (கீபு:); a great passion, a fiery rage.*

எல்லாம், *sub. and adj. all.* A. G. Note to Page 29.

எல்லாரும், *sub. comp. of எல்லாச், all, and உம்; all, masc. Lat. omnes.* A. G. Note to Page 29.

எவன், *interrog. pron. who?* A. G. Part 1 of Sect. 59.

எவ்வளவு, *adv. comp. of எ for எந்த, and அவ்வளவு, a measure; how much? Fr. combien.* A. G. Part 3 of Sect. 151.

எழுகிழ்ச்சு—ஏற்கேன்றுவேன், *v. n. to rise, to get up.*

எட்டுப்பகு, *adj.* seventy; *marked thus*, எட்டு.

எல்லாது, *adj.* docile, facile, easy.

எற்கூட்டு—ஏற்கேன்—ஏற்போன், *v. a.* to throw at, to pelt.

எற்கூட்டு—ஏற்கேன்—ஏற்பட்டுப்போன், *v. n.* to burn, to shine with heat.

என்கூட்டு—என்றேமன்—என்றேபோன், *v. n.* to say, to be named, to be called. A. G. Sect. 103.

என்மதுக்குப்பம்ம, *comp.* of the verbal என்மது, and பற்ம, *vineiyech.* from பற்மக்குமது; literally, having considered what is said, in consideration of which.

என்மார்க்கூட்டு, *v. n. comp.* of என்ம, q. v. and இருக்கூட்டு, q. v. to think, to be thinking of; to be about to do; to be for or on the part of.

என்ம, *vineiyech.* from என்கூட்டு; having said; frequently used as a conjunction, that. A. G. Part 1 of Sect. 103.

என்ன, *pron. adj.* also used adverbially, what? it admits of declension. A. G. Part 1 of Sect. 60, and Part 2 of Sect. 62.

எது, *sub.* (हेतुः) a cause, an origin.

எது, *adv.* what! why!

எத்துக்கூட்டு, *see* எற்மகூட்டு.

எந்துக்கூட்டு—நான்னேன்—நகுபோன், *v. a.* to lift up in the arms, to carry in the hands.

எயக்கூட்டு—யக்கேன்—யட்டுப்போன், to cheat, to deceive, to impose upon.

எரை, *sub.* a large artificial lake for irrigation.

ஏவகி மது—ஈணன்—வபேன், *v. a.* to order ;
to spur on, to incite.

ஏகும், *adj.* poor, not rich.

ஏம்கி மது—ஈணன்—ஈபேன், *v. n.* to ascend,
to mount up, to exceed, to erect one's self.

ஏம்கண்பே, *adv.* antecedently.

ஏம்மகிமது—ஈபேன்—ஈபேன், *v. a.* to sum up,
to multiply ; to lift or hoist up, to cause to mount.

ஐந்து, *num.* five ; *marked thus,* சு.

ஐம்பது, *num.* fifty ; *marked thus,* சுடு.

ஐயன், *sub.* spelt also, அப்பன், a father, a Brahman,
a venerable old man. Used frequently in the *voc.*
in addressing a superior.

ஐயங்கர், *sub.* a certain Hindoo deity; *called also* அம்பகாரன்.

ஐதுயயேந, *interj.* of compassion or of grief, alas !

ஐபர், *deriv. sub.* five persons.

ஏக்கிமது—ஏக்கேன்—ப்பேன், *v. n.* to be like, to
agree with, to be conformable with.

ஏக்டுகீமது—ஏக்கேன்—ஏபேன், to stick toge-
ther, to unite.

ஏண்ணுகிமது, *more correctly*, ஏண்மகிமது, *v. n.*
to be fitting, to agree, to be in union ; *Lat.* convenio.

ஏண்ணுகு, *more correctly*, ஏண்மகு, *neg. v.* 3rd
pers. *n.* from ஏண்மகிமது ; it is not suitable ;
it is not permitted, it must not be.

ஏதுஸ்கிமது—ஏதுஸ்கேனன்—துஸ்குபேன், *v. n.*
to retire, to crouch for concealment, to hide one's self ;
Lat. ad secessum ire.

ஏச்ச, *past part. from def. v.* ஏக்கும், equal to, like, suitable, having relation to.. A. G. Sect. 77.

ஏஞ்சுக்கோல்லாகிமது, *v. n.* to consent, to agree; to allow or grant; to engage; to relate to; Fr. avoir du rapport. A. G. Sect. 77.

ஏப்படவு, *sub.* union, concord; evenness.

ஏரு, *num. one; marked thus,* க.

ஏருபாட்டமாடு, *adv. from* ஏரு, one, பாட்டம், a shower (ondée de pluie), and ஆஸ் *from* ஆகிமது, in a shower.

ஏருமக்க, *infin. from* ஏருமக்கிமது; used adverbially, together, at once. A. G. Part 4 of Sect. 100.

ஏவ்வோன்று, *pron. sub. from* ஏர்ன்று, repeated, as எக்கீக் in Sans. each, one by one.

ஏழிக்கிமது—ழிந்தேன்—ழிவேண், *v. n.* to cease, to pass away as time; to be excepted; to die.

ஏழிய, *infin. from* ஏழிக்கிமது; used as a conjunction, except, unless. A. G. Part 3 of Sect. 100.

ஏதுக்கு, *sub.* a leak in the roof of a house, a dripping of water.

ஏற்குங்கு, *sub.* order, regularity.

ஏற்குங்குபட, *comp. of* ஏற்குங்கு, and பட, *infin. of* படுகிமது, to undergo; used adverbially, in or according to order, regularly.

ஏல்லாக்கிமது—லாத்தேன்—லாப்பேண், *v. a.* to hide, to conceal.

ஏற்றுக்கூடும், *adj.* single; generally implies one of a pair, where the other is wanting: as, ஏற்றுக்காது, a single ear.

ஏர்ன்று, *sub.* one.

ஒ, *interj.* (ஓ) of compassion.

ஒகை, *interj.* of admiration.

ஒங்கிலது—கெணன்—டபேன், *v. a.* to raise over the head, to brandish.

ஒடுகீலது—டகெனன்—டபேன், *v. n.* to run, to sail.

ஒட்டம், *sub.* a race, a flight.

ஒட்டுகீலது—டகெனன்—டபேன், *v. a.* to make to run, to conduct, to drive, to chace.

ஒரம், *sub.* a border, a bank, a strand, a margin, an edge.

ஒர், *num.* one. A. G. Part 1 of Sect. 134.

ஒஹல, *sub.* a Cadjan leaf; a leaf of the Palm kind, on which the Tamuls write; a letter or epistle written on such a leaf.

கசப்பு, *sub.* bitterness.

கஉட்டம், *sub.* excrement.

கபக்கிலது—பந்தேன்—பட்டபேன், *v. a.* to pass (a river), to go over (a mountain), to go through (a town).

கபச, *see கதை.*

கபவேன், *def. v.* that I may. A. G. Sect. 83 and 90.

கபன், *sub.* a debt.

கடுக்கிலது—டகுத்தேன்—டடுப்பேன், *v. a.* to bite.

கடுது, *sub.* that which is hard, cruel.

கடுவாந்தம், *written also, கடுவாந்தம்,* *sub.* a bridle.

கடுக, *infin. from* கடுகி மது, *used adverbially*, quickly.

கடுகி மது—டக்கேன என—டபேன், *v. n.* to hasten.

கடை, *sub.* a shop; *in a collective sense*, a market, a bazar.

கடை, *sub.* an end, a termination, a limit; *used adjectively*, the last.

கடைச, *see* கடை.

கடுக்கெள்ளகி மது—கோண்டென்ஸ் வடகை மறைபேன், *v. a.* to embrace.

கடுச்சாகம், *sub. comp. of* கடு *for* கடுன, tied, and சாகம (*contracted from* பிஸாடன்), boiled rice; a bundle or cloth full of boiled rice, the usual viaticum on an Indian journey.

கடுயம், *sub.* (கத்து?) the act of proclaiming the titles and sounding the praises of a Prince or other great personage.

கடுயஸ்கூலி கி மது—மைனேன்—மைபேன், *v. a.* to proclaim the titles and sound the praises of a Prince or other great personage.

கடுயக்கூது—யைக்கேன்—யைப்பேன், *causal v.* to cause to bind; to cause to build.

கட்டுக்கி மது—டக்கேன என—டபேன், *v. a.* to tie, to bind; to build; *metaph.* to marry.

கட்டுடை, *sub.* a stump, a billet.

கணக்கு, *sub.* (எண்) an account, a computation.

கண், *sub.* the eye.

கண்டம், *sub.* (கண்டு) a piece or morsel of fish or flesh.

கண்டீட்டுக்கி மது, *v. a. comp. of* கண்டு, vineiyech.

from காண்கிறது, q. v. and பீடக்கிறது, to seize, q. v. to find or perceive, to comprehend, to understand.

கால, *sub.* (கதா) a story, a tale, a fable.

கட்டு, *sub.* (கபட:) deceit, dissimulation.

கயம், *sub.* a rope, a cord; a fishing line.

கருக்கருவாங்த, *sub. comp. of* கருக்கு, the teeth of a sickle, *and* அருவாங்த, a sickle; a serrated sickle.

கருதுகிறது—தீரேன்—துபேன், *v. n.* to imagine, to think ; to estimate.

கருமதி, *sub.* (கம) a business, a deed, an affair, an action, a work.

கருதுமி, *sub.* blackness ; used adjectively கருமி, black.

கரும்பு, *sub.* sugar cane ; see ஏற்கரும்பு.

கருஞ, *sub.* a border, a bank, the shore.

கலப்பு, *sub.* mixture ; used adjectively, mixed, adulterated.

கல்லங்கு, *sub. comp. of* கல்லி, a stone, a rock, *and* உஞ்கு, a chamber ; an excavation in a rock used for sepulture, a grave, a sepulchre.

கல்லி, *sub.* a stone.

கல்லு, *sub.* sorrow, care, embarrassment.

கவுகிறது—யைனேன்—வபேன், *v. a.* to seize with the teeth, to snap at.

கழுகிறது or கழுவுகிறது—யைனேன்—பேன், *v. a.* to wash ; to polish (gems).

கழுகிறது—ழுந்தேன்—ழுபேன், *v. n.* to pass (time); to glide away ; to pass loosely by the bowels.

க பிருக்கில்லது—பிருக்கே ன்—பிருப்பேன், *v. a.* to make to pass away, to turn out, to remove, to abolish.

க டிறுக, *sub.* an ass.

க டிவக்கில்லது, *see* க டிவக்கில்லது. கால்தி கால்தி கூருகில்லது—கூரி னேன்—கூருவேன், *v. n.* comp. of கால்தி, joy, and கூருகில்லது, which, though used only in composition, is probably from the root கூட்டி, a point, and may signify to be pricked or touched; to rejoice, to be much amused.

க ஸ்தாவ்தன், *sub.* a robber, a rogue, whether by caste or profession.

க ஸ்து, *sub.* a rocky steep, a knob, a clod.

க ஸ்துபை, *sub.* a milch cow, buffalo or goat.

க ஸ்துபைச, *sub. comp. of* க ஸ்துபை, an animal giving milk, and ச, *q. v.* a milch cow.

க ஸ்து, *sub.* any seasoned meat or sauce which is eaten as an accompaniment to boiled rice, a dish or mess; *Lat.* ferculum.

க ஸ்துப்பு, *sub.* the colour black; *used adjectively*, black.

க ஸ்துப்பக்கில்லது or க ஸ்துப்பக்கில்லது—பீங்கேன்—பீப்பேன், *v. a.* (*probably derived from* க்ளப்) to order, to teach, to give instructions.

க னாம், *sub.* (஘ன்) weight; *metaph.* honour, consideration: *as*, க னாமாவ்தாவ்தபன், a man of weight or consequence; *used adjectively*, heavy.

க னை, *sub.* a ripe fruit.

க ட கூ, *interj.* expressive of distress or lamentation.

காக்கிலது, *written also* காட்க்கிலது—ஏக்கேரன்—நிலபெண், *v. a.* to watch, to guard, to keep, to preserve.

காசு, *sub.* (காஷிபண) a nominal money, the 80th part of a fanam (*see பணம்*). Also used for money in general. The English word *cash* remarkably resembles this word, both in sound and meaning.

காச்சகிலது—சேனேரன்—சேவேண், *v. a.* to make hot, to boil.

காடு, *sub.* a jungle, a forest, a heath, a common or waste.

காட்டுக்கிலது—ட்டனேரன்—ட்டவேண், *v. a.* to shew, to point out.

காண்க்குக, *sub.* an oblation, an offering, a present. காண்சிலது—கண்டேண்—காண்டேரன், *v. a.* to see, to find.

காண்டீக்கிலது—டீக்கேண்—டீப்பேண், *causal v.* to cause to see, *i. e.* to shew, to point out.

காசம், *sub.* a measure of distance, varying in different parts, but equal to ten English miles in most of the Tamul countries.

காது, *sub.* the ear; the eye of a needle, a button hole.

காபு, *sub.* an unripe fruit, *as opposed to பழம் or கணி*, a ripe fruit. In composition, however, this word is used with some ripe fruits; as cucumbers, cocoa nuts, &c.

காய்கிலது—யந்தேரன்—யவேண், *v. n.* to burn, to scorch, to be hot, as the body with a fever.

காய்க்கிறது—பத்தேன்—பட்டேன், *v. n.* to be in fruit, the fruit to form.

காய்ப்பட்டுகிறது, *v. p.* to be dried, as damp linen.

காய்ப்பட்டுகிறது, or, to distinguish it from the preceding verb, காய்த்துப்பட்டுகிறது, to be wounded.

காரன் or காமன், *an affix borrowed from the Sanscrit कार्, and signifying an agent or doer:* thus, கே
உல் காரன், a servant, *from* கே
உல், work,
ஞ்சியோக்காரன், a groom, *from* ஞ்சியோக, a horse. A. G. Sect. 121.

காரம், *sub.* (कार्यं) a business, an affair, a matter.

காலமே, *used adverbially,* (कालः) in the morning: from காலம், time, *and the emphatic affix* ए; thus bearing some analogy with our expression *betimes*.

கால், *sub.* the foot; the name of the sign π, which renders the short *a* long, and assists in forming the vowel *o* when not initial.

கால்கடுவகிறது, *v. a. comp. of* கால், *q. v.* and கடுவகிறது, *q. v. literally,* to wash the feet; *by implication,* to perform ablution after answering the calls of nature.

காற்று, *sub.* the wind.

காணல், *sub.* glare; the vibratory appearance over a fire, or over the surface of the ground in hot, clear weather.

கிடக்கிறது—பற்றேன்—பட்டேன், *v. n.* to remain recumbent, to lie down; *Lat. jacere.*

கிடக்கு/கிறக்கு—பட்டு தீயேன்—பட்டுப்பேன், *v. a.* to lay down.

ಕೊನ್ನಿಟಕೊಳ್ಳತು—ನಿಟಕ ತೆ ನೀ—ಕೊನ್ನಿಟಪ್ಪಂತೆ ನೀ,
v. n. to be obtained ; to be found.

ಕೊಟ, *infin. from* ಕೊಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳತು, *used adverbially*, near.

ಕೊಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳತು—ಟಾ ನೇ ನೀ—ಟಾ ಪೇರಂ, *used impersonally*, to be near, to be with, to approach, to be found : thus, ಇ ನೀ ಕಂತಿಕೊಟ್ಟಿಟೋ, tibi ne conveniet? Much used in this sense in Mysore. It would be more elegant to say ಇ ನೀ ಕಂತಿಕೊನ್ನಿಟಕ ಟ್ಯೂಟೋ.

ಕೊಮಾ, *interj.* expressive of silence, *hush*.

ಕೊಡೋಷುಂಚಕ ನೀ, *sub.* (ಗೃಹಸ್ಥः) a master of a family, a housekeeper, a goodman.

ಕೊಲೋಸ ಮ, *sub.* (ಕ್ಲೋಷः) sorrow, affliction, sickness, pain.

ಕೊಫ್ಮತ, *adj.* old; whence, ಕೊಫ್ಮಪಂ, *sub.* an old man, ಕೊಫ್ಮಹಾ, *sub.* an old woman.

ಕೊಫ್ಮಕೊಳ್ಳತು—ಮ್ರಾತ ತೆ ನೀ—ಮ್ರಾಪ್ಪಂತೆ ನೀ, v. a. to tear, to pull in pieces, to scratch ; to engrave.

ಕೊಂಟಾಂಟಪುಕೊಳ್ಳತು—ಟಾ ನೇ ನೀ—ಟಾ ಪೇರಂ, v. n. to rise up, to stand forth. ಕೊಂಟಾಂಟಾಂಟೋವೆಂತು, a piece of sculpture or carved work, with figures in relief.

ಕೊರಮಾತ, *sub.* (ಪಾಸः) a village.

ಕೊರಣರ, *sub.* colewort, greens, potherbs, grass.

ಕೊರಣತ ಕಣ್ಣಾತ, *sub. comp. of* ಕೊರಣರ, *q. v.* and ಕಣ್ಣಾತ, a stem or stalk ; a kind of colewort which grows high.

ಕೊಟ್ಟು, *postposition*, beneath, under ; *adv.* down, downwards.

ಕೊಳ್ಳಿಕೊಳ್ಳತು—ಈ ನೇ ನೀ—ಈ ಪೇರಂ, v. a. to split, to tear, to scratch, to lacerate ; to carve

କୁଟଳ, *sub.* the inside, the entrails; *see ଉପାଳ.*

କୁଟ୍ଟିଯାନ୍ତପଣ୍ଡ, *deriv. noun, from କୁଟ୍ଟି, with which it is synonymous;* an inhabitant, a countryman, a labourer.

କୁଠାଟ, *sub.* an umbrella.

କୁଣ୍ଡମ, *sub.* (ଶୂଣ୍ଣ:) temper, disposition, natural quality; sometimes used for good disposition.

କୁଞ୍ଚିକର୍ମତ୍ତୁ—କୁଞ୍ଚିତ୍ତେଣ—କୁଞ୍ଚିତ୍ତେଣ, *v. n.* to leap, to spring, to jump for joy.

କୁଞ୍ଚିତା, *sub.* a horse.

କୁଞ୍ଚିତାରକକାରଣ, *sub. from* କୁଞ୍ଚିତା, *q. v.* and କାରାଣ, *q. v.* a horseman, a groom.

କୁଞ୍ଚିତ୍ତୁକର୍ମତ୍ତୁ—କୁଞ୍ଚିତ୍ତେଣ—କୁଞ୍ଚିତ୍ତେଣ, *v. a.* to prick, to pierce, to sting, to stab; to pound in a mortar.

କୁମ୍ପତ୍ତି, *sub.* a bow, a reverence.

କୁରୁ, *sub.* (ଶୂରୁ:) a religious instructor or director; *Lat.* sacerdos.

କୁରୁଟଣ୍ଣ, *sub.* a blind man; କୁରୁତ୍ତା, a blind woman.

କୁରୁତ୍ତିକର୍ମତ୍ତୁ—କୁରୁତ୍ତେଣ—କୁରୁତ୍ତେଣ, *v. n.* to be blind.

କୁରୁଟ୍ତି, *sub.* blindness; *used adjectively,* blind.

କୁରୁପାନୀପଣ୍ଡ, *see କୁରୁ:* ଅନୀପଣ୍ଡ redundant, as ଅଲପତ୍ତ, A. G. Part 5 of Sect. 117.

କୁର୍ରନ୍ତିପ, *sub.* a scream or cry expressing woe.

କୁଲମ, *sub.* (କୁଳ୍ଳ) a caste, a race, a tribe, family or house.

କୁମ୍ଭ, *sub.* a pit, a hole, a ditch, a grave.

କୁଲାମ, *spelt also, କୋରାଲାମ,* *sub.* a tank, a pond used for domestic purposes; whereas ଏମ୍ is a much larger reservoir used for the irrigation of land.

குலா மகி மது—மனே ன்—மவேன், *v. n.* to speak inarticulately—confusedly, to stammer.

குலா குமது—லூ ட்ரகே ன்—லூ குவேன், *v. n.* to be cold; to be refreshed.

குலூ ட்க்கிமது—லூ ட்க் கே ன்—லூ ட்டப்பே ன், *v. a.* to make cold, to cool.

குலூ ட்ச்ச, or better, குலூ ட்க்கி, *sub. cold.*

குலூப்பாட்டுக்கிமது, written also, குலூ ட்டப்பாட் டுகி மது and குலூப்பாட்டுக்கிமது—பாட்டு னே ன்—பாட்டுவேன், *v. a.* to bathe, to wash.

குணரக, corrupted for குலூ ட்ரக, *past part.* from குலூ குமது, *q. v.*

குணறம, *sub. cold, coolness.*

குறாரம, *sub. cruelty, obstinacy.*

கூ, *interj. (கூ)* of lamentation.

கூசுகிமது—சனே ன்—சவேன், *v. n.* to fear, to be afraid, to be daunted, to be put to the blush.

கூட, *infin. from கூடுகிமது, q. v. used adverbially,* together. Sometimes it merely strengthens an assertion: as, கேட்டேன்கூடுக்கேட்டேன், I have heard it, indeed I have heard it.

கூடு, *sub. a nest, a cage.*

கூடுகிமது—டனே ன்—டவேன், *v. n.* to unite, to club together; to be possible; Fr. se joindre, etiam venerie, d' où vient qu'il faut user de ce verbe et de ses composés avec circonspection. M.S. Dict.

கூடும, *impers. v. neut. fut. from கூடுகிமது, q. v.* it may be, it is possible.

கூட்டும, *sub. a crowd, an assembly, a tribe, an association.*

கூட்டுப் பாலி, *sub.* a companion, a colleague, an associate, a partner.

கூட்டுக் கீழத்து—டனேன்—டுபேன், *v. a.* to unite, to cause to associate, to conjoin ; to add up.

கூட்டப்படுகீழத்து—டபேன்—டமுபேன், *v. a.* and *n.* to hail, to call to, to shout out.

கூடல், *sub.* hire, wages.

கூவகீழத்து—ரைனேன்—வுபேன், *v. n.* to crow, to coo as doves.

கேஞ்சகீழத்து—சனேன்—சபேன், *v. n.* to beg coaxingly, to entreat humbly and earnestly.

கேப்கீழது or கேப்கீழது or கேல்க்கீழது—கேப்பேன்—கேல்ப்பேன், *v. a.* and *n.* to hear, to obey ; to ask.

நக *sub.* the hand, the arm ; the sleeve of a coat. Like χείρ and manus, this word also signifies, by analogy, an elephant's trunk.

கோத்தும், *adj.* small, little ; *sub.* smallness ; *adv.* little by little.

கோட்டு, *sub.* a parasitical plant ; a flag or ensign.

கோட்டது or கோட்டயது, *neut. conj. deriv.* from கோட்டும், cruelty ; literally, it is a cruel thing, what is cruel—horrible. A. G. Sect. 125 and 126.

கோட்டயாஸ், *sub.* a Banian tree (*Ficus Indica*).

கோடுக்கீழது—டுத்தேன்—டப்பேன், *v. a.* to give (to a third person). A. G. Part 1 of Sect. 110.

கோட்டும, *sub.* fierceness, violence, tyranny, cruelty, hard-heartedness.

கோட்டுப, *sub.* the stone of fruits.

கோண் டு போகிலது, *v. a. comp. of* கோண் டு *from* கோங்ட வாகிலது, *q. v. and* போகிலது, *q. v. to take away, to remove, to carry along.*

கோண்டு பெந்து / ரட்டுகிலது, *v. a. comp. of* கோண்டு *from* கோங்ட வாகிலது, *q. v. பெந்து from* பெருகிலது, *q. v. and ரட்டுகிலது, q. v. to advance in argument, to adduce.*

கோச்து, *sub.* a bunch, a clump, a bush.

கோப்பலீக்கிலது or கோப்பலீக்கிலது—லீத்தேன்—லீப்பேன், *v. a. and n. to rinse the mouth, to gargle; to rise in blisters.*

கோப்ப, *sub.* a branch.

கோம்ப, *sub.* a bough or branch; a horn of an animal; the sign ச.

கோஸ்ஹல, *sub.* a back yard; corn or grain growing on high ground and not watered artificially.

கோங்டலீக்ட்டுப, *sub. comp. of* கோங்டலீ, a brand, *and* கட்டுப, a short stake; a firebrand made of wood; *Lat. teda.*

கோங்ட வாகிலது—கோண் பேன்—கோங்ட வாகிலேன், *v. a. to take, to receive; to buy; to marry; to obtain (sleep). For its use in composition see A. G. Part 1 of Sect. 106.*

கோ, *interj.* expressive of grief.

கோட்டாய், *sub.* a hatchet.

கோந்தநால்ட, *sub. comp. of கோந்த, the West wind, and நால்ட, a day; the summer season.*

கோண்ணுக, *sub. cotton canvas—called in India, from the Tamul name, gunny: sacks made of such canvas.*

கோடக்கில்துடைக்கேண்டாட்டுப்பென், *v. n. from the sub. கோடம், which is from the Sanscrit கீபः, wrath; to grow angry, to be enraged.*

கோர்க்கில்துடைக்கேண்டாட்டுப்பென், *v. a. to run through, to transfix; to string or thread (beads).*

கோடைஸ், *sub. a temple or pagoda, a church.*

கோடி, *sub. a domestic fowl, whether cock or hen.*

கோல்லாநுகக்ஞுசினார, *sub. a mare. The word கோல்லாநுக designates also the female of the ass.*

குடிண்ணம், *sub. (ஸ்ணः) an instant, a moment.*

சகநி, *sub. (शादः) mud, a puddle.*

சகல, *adj. (सकल) all, the whole; whence சகலம், neut. sub. every thing; சகலर், masc. every body.*

சங்குக்கேடு, *sub. comp. of சங்குக, honour, and கேடு, destruction; a disgraceful action, turpitude.*

சஞ்சலம், *sub. (चञ्चलं) anxiety, embarrassment, wavering.*

சப்ஸங்கு, *sub. a ceremony, whether of marriage, burial, religion, or of compliment.*

சட்சி, *sub. suddenness, quickness, surprise.*

சட்டாட, *sub. a jacket, any sewn upper garment.*

சண்டாட, *sub. a tumult, a quarrel, a battle.*

ଚନ୍ଦ୍ର, *sub.* flesh; also like the Greek word σάρξ, the pulp of a fruit.

ଚନ୍ଦ୍ରମ, *sub.* (ଶବ୍ଦः) a sound; also as φωνή and vox, a voice, a word.

ଚନ୍ଦ୍ରଟ୍ଟ, *sub.* a bustle, a noise made by a crowd; also like ὅχλος and turba, the crowd itself.

ଚନ୍ଦ୍ରକଂକିଲୁରୁ—ଚନ୍ଦ୍ରକେଣ—ଚନ୍ଦ୍ରପତିରୁ, *v. a.* (सन्धिः) to strike against, to come in contact with, to meet, to strike (the eye or ear).

ଚନ୍ଦ୍ରିରଙ୍ଗ, *sub.* (चन୍ଦ୍ରः) the moon.

ଚନ୍ଦ୍ରକେଳମ. *sub.* (सନ୍ଦେହः) doubt.

ଚନ୍ଦ୍ରମାର୍ତ୍ତ, *sub.* a fair, a market where goods are sold on certain days.

ଚନ୍ଦ୍ରମୋହମ, *sub.* (সন্তোষঃ) joy, pleasure.

ଚମର୍ପଞ୍ଚକର୍ଣ୍ଣ, *sub.* (সমর্থ) a capable or skilful man, an industrious man.

ଚମର୍ଣ୍ଣ, *sub.* (সম) equality, the middle; the deity death; so called perhaps because “æquo pulsat pede pauperum tabernas regumque turres;” *adj.* level, even.

ଚମାରୁ, *sub.* certain castes bury their dead in a sitting posture, the legs crossed; this word expresses that posture.

ଚମାପତ୍ର, *sub.* (সমীপঃ) vicinity, nearness; *adj.* near, nigh.

ଚନ୍ଦ୍ରମକଂକିଲୁ—ଚନ୍ଦ୍ରମକ୍ଷେଣ—ଚନ୍ଦ୍ରପତିରୁ, *v. a.* to dress victuals, to cook.

ଚନ୍ଦ୍ରମାସମ, *sub.* (সমযঃ) an occasion, a favourable moment, an opportunity; a general term for the sects of philosophy.

- சம்பாதிக்கிறது—தீங் சேன்—தீப்பேன், *v. a.*
 (सम्पादित) to get, to acquire, to attain ; to enjoy.
- சம்பாதம், *sub.* (सम्भारः) plenty, abundance, completeness.
- சம்பார்வைக்கிறது—யைக் சேர்வை—யைப்பேன், *v. a.*
 to suffer or enjoy ; *Gr.* πάσχειν.
- சம்மதி, *sub.* (सम्मतिः) consent, approbation.
- சம்மதிக்கிறது—தீங் கேள்வி—தீப்பேன், *v. n.*
 from the sub. to consent, to agree to.
- சம்மநாதம், *sub.* (सम्बन्धः) connection, alliance.
- சமயக்கிறண, *sub.* a sign, a wink, a beckoning.
- சாசம், *sub.* a jest, raillery, pleasantry, banter.
- சாம், *sub.* a row or arrangement in a line, a garland, a string of precious stones.
- சாம், *adj.* just, right, equal.
- சாம்போன்டு, *phrase*, it is all right, it hath been adjusted.
- சாரம், *sub.* (शरीरं) form, the body, whether of man or other animals.
- சலசல, a natural word, representing the rippling of water, or the whispering of wind through the foliage of trees.
- சலாக்னுக, *sub.* (शलाका) a spit, a probe, a ramrod.
- சலக்கிறது—லைக் சேன்—லைப்பேன், *v. n.* to be sorrowful, to be dejected,
- சலைப்பு, *sub.* sorrow, dejection.
- சலபம், *sub.* (शवं) a corpse.

சபனம், *sub.* written also சுனம், (ஸவன்) a prophecy, an augury, deduced usually from the flight of birds.

சம்ல, spelt also, சக்ஞ, *adv.* a little; when used with the affix உம் and a negative it signifies not even a little, not at all.

சணி, *sub.* (ஸானிஃ) Saturn; a devil.

சாக்ஷது—சேம்மேன்—சாபேன், *v. n.* to die.

சாந்த, *sub.* a wink, a hint.

சாந்தகம், spelt also, சாணகம், *sub.* (probably from குருஞ்) the dung of cattle.

சாந்தஸ்கி and சாணி, see சாந்தகம்.

சாண, *sub.* a span.

சாசும், *sub.* boiled rice.

சாநி, *sub.* (ஜானிஃ) a caste, a race, a kind, a sex.

சாதிக்கூறது—நித் தேண்—நூட்டேன், *v. n.* to persevere, whether with constancy or obstinacy, to be obstinate.

சாதிக்குநிறை, comp. of சாதி, q. v. and குநிறை, q. v. a horse of caste, i. e. of good caste; as we say a man of family, i. e. of good family.

சாதிஊன, *sub.* perseverance, constancy, obstinacy.

சாத்துக்கூறது—நீண்ணு—குபேன், *v. a.* to apply (one thing to another); to shut, but without locking, to close; to put garlands on an image; to apply (ashes to the forehead).

சாட்டெடுக்கூறது—டட்டேன்—டடுபேன், *v. a.* to eat and drink (a meal).

சாமம், *sub.* (யாம�) a watch or period of three hours.

சாம்பல், *sub.* ashes.

சாம்பல்பூசனீக்காய், *sub. comp. of சம்பல்,*
q. v. and பூசனீக்காய், a gourd; a gourd of an
 ash colour. Probably the same variety (*cucurbita hispida*) as the கரையாணப்பூசனீக்காய், so
 called from the custom of serving it up at weddings.
 “*Espece de longue citrouille, que les voleurs ne
 derobent jamais.*” *M.S. Dict.*

சாயல், *sub.* a shadow, likeness, resemblance, image.

சாய்கிலது—யந்தேன்—யவேன், *v. n. (perhaps
 from வை—சாய்தி)* to bend, to decline, to go down
 (the sun).

சாய்ஸ்காலம், *sub. (சாய்காலः, comp. of சாய், even-
 ing, and கால், time) the evening; metaph. the time
 of death.*

சாட்டு, *sub.* a slope, a declivity; ardent desire; *Lat.*
concubitus.

சால or சாலஞ்சலை, *sub.* a sort of rice of
 superior quality.

சாவு, *sub. (ஶவ்)* death.

சாவ்கிலது, *written better, சாகிலது, q. v.*

சாஸ்திரம், *sub. (ஶாஸ்திரं)* a science, an art; sooth-
 saying.

சாஸ்திரி, *sub. (ஶாஸ்திரி)* one read in the sciences,
 a doctor.

சாஷ்டாஸ்கம், *sub. (ஸ,with,அஷ்ட, eight, அங், a
 member) a reverence by the prostration of the eight
 members, viz. the hands, the feet, the shoulders, the
 breast and the forehead.*

சாக்கு, *a natural word*, expressive of force and rapidity.

சாமக்கூறது—ஈடு தேன்—ஈடுபேன், *v. n.* to laugh, to smile.

சால, *adj.* some.

சாலவு, *sub.* expenditure, money for expenses; *Lat.* viaticum; permission or leave.

சாபரன், *proper name*, (**ஸிவ:**) the deity Shiva.

சாஸ்து, *adj.* little, a few, some.

சாஸ்தாக்கூறது, *spelt also*, சாஸ்தாக்கூறு—ஊது தேன் or னாநு தேன்—ஊதுப்பேன் or னாப்பேன், *v. n.* to be angry.

சாக்காம், *sub.* (**ஶிவம்**) quickness, haste.

சாச்சா, *interj.* fie! fie! “Ceux qui savent vivre, ne disent jamais ce mot devant les personnes de distinction, ni hors du discours familier.” *M.S. Dict.*

சாதம், *sub.* (**ஶிதம்**) cold.

சார்தம், *sub.* (*perhaps from ஸிமா*) a country, a district.

சாமாரன், *sub.* (**ஶ்ரீமாந்**) a goodman, a host; an opulent man.

சாஷல், *sub.* (**செல்**) a cloth, clothes.

சாவனம், *sub.* (**ஜிவன்**) life, a livelihood.

சாஹக்கூறது—ஈடு தேன்—ஈடுபேன், *v. n.* to hiss, to puff.

சாஉடன், *sub.* (**ஶிஷ:**) a disciple, a pupil.

சாட்சீக்கூறது—சாட்சேன்—சாட்சேன், *v. a.* to burn, to roast, to bake.

சாஞ்சி, *sub.* (**ஶுஞ்சி:**) purity, cleanness; *adj.* clean, pure.

சுஞ்சிகாம், *sub.* (शुद्धिःकरण) purification.

சும்மா, *adj.* still, quiet, lazy; *generally used as an adv.*
quietly, simply, only.

சுருங்கி ஈது—ஏங்கி னேன்—ஏங்கு பேன், *v. n.*
to shrink, to shrivel.

சுருட்டு or சுல்லட்டு, *sub.* a roll or scroll: hence the word *chooroot*, used by the English in India, to signify a roll of tobacco leaf, *i. e.* a segar.

சுல்லடம், *sub.* (सुलभं) facility, brevity; *as an adj.*
easy, short.

சுழலுகி ஈது—ஈன் ளே ன்—ஈ லு பேன், *v. n.*
to revolve, to whirl round; *Lat.* verti in gyrum.

சுழல்லகி ஈது—ஈம் லா னேன் ன்—ஈம் லபேன்,
v. a. to cause to revolve, to whirl round, to turn.

சுந்தாநு சுந்தாநு, *a natural word*, expressing the sense of oppression or suffocation produced by heat.

சுறாந், *a natural word*, expressing rapidity of action; also, smarting pain.

சுறக்கம் or சுறக்கு, *sub.* vivacity, fervour, activity; sharpness, haste.

சுற்று, *sub.* a circuit, a round about way; *adj.* circuitous.

சுற்றுகி ஈது—சுற்று னேன் ன்—சுற்றுபேன், *v. a.*
to surround, to envelope, to pass round.

குலநால்ட, *sub.* an unlucky day.

குற, *infin.* from குறகுமாது, *q. v.* used adverbially, around.

குறகுமாது—குறந சேன்—குறபேன், *v. a.* to surround, to environ.

செடி, *sub.* a shrub.

சேடி, *sub.* a merchant, one of the caste of merchants.

This word is not synonymous with பாயன், the third of the four orders of Hindoos; but denotes a certain subdivision of that order: a female of this caste is called சேடி ச்சி.

சேய்கிறது—சேய்தேன்—சேய்வேன், *v. a.* to do, to make.

சேய்சி, *sub.* news, intelligence.

சேல்லுகிறது—சேன்றேன்—சேல்லுவேன், *v. a.* and *n.* to receive; to pass (to a place), to pass (money), to pass (with regard to time); to stand good in law; to be expended. For one of its uses see A. G. Part 1 of Sect. 110.

சேரடி, *sub.* the ear.

சேவ்னுபை, *adj.* straight, direct, right.

சேணம், *sub.* a saddle.

சேதம், *sub.* (குட) loss, damage.

சேமம், *sub.* (ஸ்ம) interment, burial.

சேமக்கிறது—மீத்தேன்—மீட்டேன், *v. a.* to bury.

சேருகிறது—சேர்ந்தேன்—சேருவேன், *v. a.* and *n.* to be collected, to assemble, to approach, to arrive at.

சேற்று, *sub.* mire, mud.

ஞஷமக்கிழனா, *see* சமக்கிழனா.

சேர்ந்திறது—நந்தேன்—நவேன், *v. n.* to glide down (as corn from a heap), to shower down, to trickle down.

சோக்கிலு—க்கேணன்—குட்டேன், *v. a.* to sheath, to stick in (the bosom—a girdle—the pocket, &c.)

சோல்லுக்கிலு—சொன்னேணன்—சொல்லுவேன், *v. a.* to say, to speak, to tell.

சோதிங்கிலு—தீஞ்சேந்—தீப்பேன், *v. a.* (ஶீதந்) to examine, to try.

சோதிருடம், *sub.* (தயோதிஷ்) astronomy, astrology.

சோத்தியம், *sub.* (ஸ்வபன்) a profound sleep, a lethargy.

சோடம், *sub.* languor, faintness, a swoon; idleness.

சோமன், *sub.* a cloth of eight cubits length, worn around the waist by men.

சோலை, *sub.* a grove.

சோல, *sub.* boiled rice; the pith of certain palms of which a kind of sago is made.

உங்கா, *sub.* (ஸ்தி) like ருஷி, signifying a woman generally, or a wife in particular.

உந்துகிங்கிலு—தீஞ்சேந்—தீப்பேன், *v. a.* (ஸ்துதி:) to praise, to flatter.

தாழைம், *sub.* memory, recollection, reason.

தாயம், *sub.* (ந்யாய:) justice, reason, right, propriety.

தாணம், *sub.* (ஜான்) wisdom, intelligence, spirituality.

தகட்டுப்பன், *sub.* quasi சுக்மட்டுப்பன், in contradistinction to சுற்றுப்பன், the father's younger brother, and பேரூப்புப்பன், the father's elder brother; a father.

தகருகிலது—கர்நாகேன்—கருபேன், v. n. to fall to pieces, to break in pieces.

தகுகிலது—தக்கேன்—தகுபேன், v. n. to be fitting or proper; *Lat.* convenire. A. G. Sect. 84.

தனுகருகிலது—தனுகநாகேன்—தனுகபேன், v. a. to hinder, to forbid, to stop.

தஸ்கட்டுட்டுட, sub. the girth of a saddle.

தஸ்கிலது—தஸ்கினேன்—தஸ்குபேன், v. n. to rest, to stay, to halt, to sojourn.

தஸ்குகிலது, *see* தஸ்கிலது.

தபவகிலது—யனேன்—யபேன், v. a. to touch, to rub, to stroke; *Lat.* palpare.

தடி, sub. a stick, a cudgel.

தடி, a natural word, expressing suddenness.

This word, like all those of a similar nature, is used with the verb என்கிலது, which seems to serve as a kind of introduction to what has of itself no regular meaning in the language. A. G. Part 1 of Sect. 99.

தனுபக்கிலது—தனுபக்கேன்—தனுப்பேன், v. a. to hinder, to obstruct.

தட்டுக்கிலது—டுகேன்—ட்டுபேன், v. a. to pat, to rap, to knock.

தண்டல், sub. burning coal.

தண்ணீர், sub. comp. of தண்ண, cold, and நீர், water; cold water, water generally. In common language உச்சுசத்தண்ணீர் is cold, literally, green or raw water; so called because it has not been boiled.

சுந்தரப்பனம், *sub. comp. of ஦ந்த*, a tooth, *and ஧ாவன்*, cleansing; the act of cleaning the teeth.

சுந்திரம், *sub. (தந்த्र)* a trick, a stratagem, a device.

சுப்பைக்கூறு—யைக்கேண—யைப்பேன், *v. causal from சுப்பைக்கூறு*, *q. v.* to cause to escape.

சுப்பைக்கூறு—டனேண—பேன், *v. n.* to escape.

சுமடி, *sub.* a younger brother, a younger male first cousin; used also, in familiar discourse, by any person to one much his junior.

சுமை, *spelt also, சுமீடி*, *sub.* curdled milk.

சுரக்கூறு—சுந்தேண—சுருபேன், *v. a.* to give.
A. G. Part 1 of Sect. 110.

சுங்க, *sub.* the head, a principal.

சுங்கப்பாகு, *sub. comp. of சுங்க*, *q. v. and பாகு*, a cloth, or properly the warp before it is crossed by the woof; a turban. “Linge de trente coudées, dont on ceint la tête.” *M.S. Dict.*

சுபம், *sub. (நப:)* penance.

சுபழக்கூறு—பைசீரேண—பைசீபேன், *v. n.* to totter, to stumble, to make a false step, to err.

சுயைக்கூறு—யைக்கேண—யைப்பேன், *v. n.* to be fatigued, to be sinking from weariness.

சுயை, *infin. of சுயைக்கூறு*, used adverbially, except, beside. A. G. Part 3 of Sect. 100.

சுழவக்கூறு—யைணேண—வைபேன், *v. a.* to encompass with the arms, to embrace.

சுலாம்புக்கூறு—மட்டேண—மட்பைபேன், *v. n.* to undulate, to shake (as water in a vessel which is moved).

த ஸ்தர கீழ்து—ஸ்தர சீர்தென்—ஸ்தர கீழ்வேன், *v. n.*
to be relaxed, to be infirm—feeble—decrepid.

த உள்கீழ்து—உள்நடேன்—உள்வேன், *v. n.* to
be fettered.

த உள்கீழ்து—உள்கீழ்தேன்—உள்டுபேன் *v. a.*
to fetter the legs of an animal when turned out to
feed, to fetter generally.

த ஈவாய், *sub.* a juncture, an opportunity, a time.

த ஈமம், *sub.* (धर्म) charity, virtue, such as leads to
good works.

த ஈமாஷ்டன், *sub.* (धर्मिष्ट) a charitable person, a
man of good works.

த னீத் த னீயாய், *adv.* reduplication of த னீ, alone ;
one by one, separately.

த னீநும், *sub.* mode or manner ; see ஓங்க னீநும்.

த காக்கீழ்து, *syncope for* த காக்குகீழ்து—த காக்க
னேன்—த காக்குவேன், *v. a.* to combat, to
come against, to butt, to dash against ; to attain.

த காங்கீழ்து—த காங்கீ னேன்—த காங்குவேன்,
v. a. to support, to endure; to ward off; to lean
upon.

த காட்டினீவாச, *written also*, த காட்டுனீவாச
and த காஶ்புனீவாச, *sub.* a thong to fasten the
saddle to the bridle or halter ; a bearing rein.

த காண்டுகீழ்து—த காண்டுகேன்—த காண்டு
வேன், *v. a.* to jump over, to skip over, to
surmount.

த காவூந்த, *written also*, த காடூந்த, *sub.* an alleviation,
a melioration ; *adj.* well.

தான், *reflect. pron.* himself, herself, itself. A. G. Part 1
of Sect. 57.

சடாச, *see சடாசு.*

தட்டு, *sub.* abuse, scolding, imprecation.

கண்ணல்லை, *sub.* a kind of bench made of brick or mud,
and usually occupying the portico and outside of
an Indian house.

தரவையம், *sub.* (*துய்*) riches, money.

தரவையவரன், *sub.* (*துய்மான்*) a rich man.

தரல்த, *sub.* abundance; *adj.* abundant, numerous,
thick or in crowds.

தராணி, *spelt also தறணி,* *sub.* strength, ability;
possessions; dignity; talent.

தரக்காமது—தரந்தேன்—தரவேன், *v. n.*
(*தியீக்*) to wander, to vacillate.

தரக்காமது—தரந்தேன்—தரப்பேன், *v. a.* to
twist a rope, to turn a handmill.

தருடுக்காமது—தருடேன்—தருடவேன், *v. a.*
to steal.

தருட்டு, *sub.* a theft.

தரும்ப, *infin. from தரும்பகூழது,* *q. v.* used *ad-*
verbially, again. A. G. Part 6 of Sect. 96.

தரும்பகூழது—தரும்பேன்—தரும்பவேன்,
v. n. to turn, to return, to turn back.

தருவலாம், *sub. comp. of தரு,* sacred, and *உள்ளம்*,
mind; the will (of God—of a king—of any great
personage).

தறக்காமது—தறந்தேன்—தறப்பேன், *v. a.* to open.

சீனம், *sub.* (दिनं) a day.

சீனநக்சீனம், *adv.* (சீனம் repeated) daily.

சீன்கீழது—சீன்கேளன்—சீன்கேரன், *v. n.* to eat; more commonly used with respect to animals than men.

சீன்தம், *sub.* evil; especially death.

சீ, *sub.* fire. “*Au Maduré, ne se dit que du feu de l'incendie.*” *M.S. Dict.*

சீட்டுக்கீழது—தட்டேனன்—தட்டுபேன், *v. a.* to sharpen; to beat rice from its husk.

சீப்பும், *sub.* evil.

சீருக்கீழது—சீருதேன்—சீருபேன், *v. n.* to be settled or cleared up, to finish, to cease; to be cured.

சீருக்கீழது—சீருத்தேன்—சீருப்புபேன், *v. a.* to finish, to settle (a dispute, an account), to expiate (an offence), to pay a debt; *Lat.* luere; to correct.

சீருத்தம், *sub.* (तीर्थं) water, usually holy water.

சீருப்பு, *v. sub.* from the verb சீருக்கீழது; a decision, an award of arbitrators.

சீமாணம், *sub.* a decision, a decree.

சீநலை, *sub.* a judgment of condemnation or acquittal, a sentence of death.

சீஷங்கா, *sub.* an evil action, ill luck.

துக்கம், *sub.* (दुःखं) sorrow, grief, mourning.

துபஸ்கீழது—பஸ்கீரேனன்—பஸ்குபேன், *v. a.* to begin.

துபருக்கீழது, or better, கோபருக்கீழது—பஸ்ருதேன்—பஸ்ருபேன், *v. a.* to follow, to pursue.

துடிக்கீழது—டிக்கேன்—டிட்டப்புபேன், *v. n.* to pant, to throb, to struggle, to twitch or be convulsed.

குநட, *sub.* the thigh.

குநடக்கீழ கு—நடக்கேன—நடப்பேன், *v. a.*
to wipe.

குணீகீழ கு—நுணீர கேன—குணீபேன், *v. a.*
to dare, to venture to do.

குணைக்கு, *a natural word*, expressive of shuddering.

குண்டம், *sub.* a piece, a morsel.

குண்டு, *sub.* a piece, a morsel.

குரகம் *sub.* (துரகः) a horse.

குரகம், *sub.* (துரிதं) misfortune, evil, calamity.

குவக்கீழது, *sync. for* குவக்குகீழமது—வக்கீ
னேன—வக்குபேன், *v. a.* to begin.

குவாக்கீழது—வண்டேன—வாக்குபேன், *v. n.*
to yield, to warp, to shrink, to bend. “*Au Maduré,*
le debiteur, qui ne peut payer, être a la merci de
son créancier.” *M.S. Dict.*

குல்டல்ரி, *spelt usually*, குல்ரி, *sub.* a drop.

குல்டல்கீழது—ல்ரி னேன—ல்ருபேன், *v. n.* to
leap, to skip, to jump for joy.

குழ்வசனம், *sub.* (தூர், *particle implying ill*, வசன்,
speech) abuse, improper language.

குள்டம், *sub.* affliction, calamity, adversity.

குக்கம், *sub.* sleep.

குக்கீழது, *sync. for* குக்குகீழமது—கீனேன—கு
வேன், *v. a.* to lift, to weigh, to carry suspended,
to lend the hand to raise one who is fallen.

குஸ்கீழது—குக்குகீனேன—குஸ்குபேன், *v. n.*
to sleep.

குண்டால், *sub.* a hook, a fishing hook.

தாரம், *adj.* (दूरं) far, distant.

தாவகிலு—நென்ன—வபேன், *v. a.* to sprinkle, to strew lightly.

கேய்வம், *sub.* (देवः) a deity.

கேரகிலு—நென்ன—வபேன், *v. n.* to see, to know, to understand; to select. *Frequently used impersonally in the future:* as, எனக்குத் தேரூபும், it is known to me, *i. e.* I know.

கேரு; *sub.* a street.

கேருவ, *see* கேரு.

கேலி கிலு—நென்ன—வபேன், *v. n.* to be clear, to grow clear.

கேலீக்கிலு—நென்ன—வபேன், *v. a.* to sprinkle, to strew, to sow.

கேற்கிலு—நென்ன—வபேன், *v. n.* to snap or break off; to splash about as water when beaten; to start (the eye out of the head), to break (water against rocks); *v. a.* to fire pellets from a bow: கேற்றைஸ்யு, a pellet bow.

கேடுகிலு—நென்ன—வபேன், *v. a.* to seek.

கேட்க்கிலு—நென்ன—வபேன், *v. a.* to scrub, to clean by rubbing.

கேவன், *sub.* (देवः) a deity.

கேவாதீனம், *sub.* (देवादिन) the providence of God; *used adverbially, signifies by chance, or rather the Lat. divinitus.*

கேற்கிலு—நென்ன—வபேன், *v. n.* to be comforted, to take courage, to rally.

କେ ମୁଖୀ ଲତ୍ତ—ଲା ନେଣ୍ଠ—ଲା ପୋର୍ଣ୍ଣ, *v. a.* to console, to animate.

କେ ଠିଂ, *sub.* honey.

ନାଚକ କିଲତ୍ତ—ନାଚକ କେ ଠିଂ—ନାଚ ଟିପୋର୍ଣ୍ଣ, *v. a.* to prick, to sew, to penetrate, *both lit. and metaph.*

କୋର୍ସକିଲତ୍ତ—କୋର୍ସକିନେଣ୍ଠ—କୋର୍ସକିଲୋର୍ଣ୍ଣ,
v. n. to hang down.

କୋଟାରୁ କିଲତ୍ତ—ଟାର କେ ଠିଂ—ଟାର ପୋର୍ଣ୍ଣ, *v. a.* to bind, to tie; to follow.

କୋଟକିଲତ୍ତ—କୋଟ ଟିପୋର୍ଣ୍ଣ—କୋଟ କାରେଠିଂ,
v. a. to touch.

କୋଟକ କିଲତ୍ତ—କୋଟକ କେ ଠିଂ—କୋଟକିଲୋର୍ଣ୍ଣ,
v. a. to make to adhere; to string flowers.

କୋଟା, *sub.* a large vase, a trough.

କୋନତ ଯାର, *sub.* trouble, inconvenience, difficulty:
a Teloogoo word.

କୋନତି, *sub.* the belly, the paunch.

କୋଟଟ, *a natural word* expressive of the noise which a heavy
body makes when falling on the ground or into water.

କୋଟପଣି, *see* କକଟପଣି.

କୋଟକ କିଲତ୍ତ—କୋଟକ କେ ଠିଂ—କୋଟକ କାରେଠିଂ
ପୋର୍ଣ୍ଣ, *v. a.* to immerse.

କୋଟଳ, *sub.* skin, leather, the pod or husk of seeds,
the peel of fruit, the skin of kernels; *Lat.* cutis.

କୋଟନୁଲକିଲତ୍ତ—କୋଟନୁଲା ନେଣ୍ଠ—କୋଟନୁଲା
ପୋର୍ଣ୍ଣ, *v. n.* to appear, to suggest itself (to the
judgment, imagination or senses).

ତେଗୁଡ଼ମ୍, *sub.* (ଦୌଷः) a sin, malignity, whether physical or moral.

ନକ୍ଷିଲ୍ଲନ୍ତ, *sync. for* ନ କ କ କିଲ୍ଲନ୍ତ—ନକ୍ଷିଲ୍ଲନ୍ତ—
ନକ୍ଷିଲ୍ଲେଣ୍, *v. a.* to lick.

ନଚ୍ଚନାକମ୍, *sub. comp. of* ନଚ୍ଚ, the adjective form of
ନତ୍ତଚ, poison, and ନାକମ୍, (ନାଗଃ) a snake; a
poisonous serpent.

ନଟକିଲ୍ଲନ୍ତ—ନଟକିଲ୍ଲନ୍ତ—ନଟକିଲ୍ଲେଣ୍, *v. n.* to go,
to walk, to take place, to be usual, to succeed.

ନଟ୍, *sub.* the middle.

ନନ୍ତା, *sub.* walk, gait, mien.

ନନ୍ତାଙ୍କାଟାମ୍, *sub.* a virandah, a porch, the entrance
of a house.

ନତୀ, *sub.* (ନଦୀ) a river.

ନମ୍ରଂଶୁକାରମ୍, *sub.* (ନମସ୍କାରଃ) salutation, re-
verence, adoration.

ନୟମ୍ପଯମ୍, *sub. comp. of* ନୟମ୍, kindness, and
ପଯମ୍, fear; coaxing and threatening.

ନଳଲ୍, *adj.* good.

ନଳର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞା, *sub. comp. of* ନଳ୍, good, and ର୍ଯ୍ୟଜ୍ଞା,
temper; good fortune, happiness, good conduct.

ନପମ୍, *sub.* (ନଵ) newness; *adj.* new; the number
nine, marked thus, ୯.

ନର୍ତ୍ତନ୍ତମ୍, *sub.* a good, a benefit, happiness.

ନର୍ତ୍ତମ୍ଭୁତ୍, *adv. from* ନର୍ତ୍ତମ୍, good; well.

ନାଶମ୍, *sub.* (ନାଶଃ) destruction, extinction.

நாடேரஸ்மி, *adv.* daily.

நாடாரன், *deriv. noun, from நாடு, a country ; an inhabitant, the head of a village or district.*

நாய், *sub.* a dog.

நாலூ, *num.* four ; *marked thus, எ=; often used indefinitely for several.*

நாட்டினக, *sub.* an Indian hour of twenty-four minutes, used sometimes for the distance walked in that time.

நால்தா, *sub.* a natural day of twenty-four hours.

நாலைக்குநால்தா, *adv.* daily, from day to day.

நாலைக்குநாலை நாலை நேரன்—நாலைபேண், *v. n. to stink.*

நால்பது, *num.* forty ; *marked thus சுடு.*

நால்பத்தத்ச, *num. comp. of நால்பது, q. v. and அத்ச, q. v.*

நான்றைக்கும், *from நான் for நாலை, four, and றைக்கும், a sort ; different kinds, all sorts, in all ways.*

நீச்சயம், *sub.* (*நிஶ்ய:*) certainty, ascertainment.

நீச்சயக்கிறது—யாக்கேறன்—யாப்பேண், *v. a. to ascertain, to verify, to be convinced of.*

நீங்கும் or நீங்கியம், *adv.* (*நிதிய்*) always ; *as an adj. eternal, continual.*

நீங்கியர், *sub.* (*நிதா*) sleep.

நீமசம், *or better, நீமாடும், sub.* (*நிமிஷ:*) a moment.

நீமங்கும், *sub.* (*நிமித்த*) cause, sake, a motive ; an augury.

நீமாடும், *see நீமசம்.*

நீரம்புகிறது—மடினேறன்—ம்புபேண், *v. n. to grow full.*

நிறை, *sub.* a row, an arrangement in a line.

நிலம், *sub.* a place, the ground, the soil, the land.

நிற்கொள்ளுகிறது, *v. n. from* நிற்கல், station, and கொள்ளுகிறது, *q. v.* to be firm or settled, to be established.

நில்லுகிறது or நிற்கிறது—நின்மேன்—நில்லுவேன், *v. n.* to stand, to stay, to be durable.

நிழல், *sub.* a shade or shadow; *metaph.* protection.

நிறம், *sub.* colour.

நிற்குகிறது—இட்டினேன்—இட்குபேன், *v. a.* to make to stand, to stop; to place or set up.

நிறமாணம், *sub.* (நிர்மான) nakedness.

நிறைகிறது—யறந்தேன்—யற்பேன், *v. n.* to be full; *the infin.* நிறையட is used as an adverb, fully.

நிறமபெறகிறது—பெற்றேன்—பெற்பேன், *v. n.* to be accomplished or fulfilled (sacrifice or prayer).

நிற்கிறது, *see* நில்லுகிறது.

நிற்னாக்கிறது—உணக்கேன்—உணப்பேன், *v. n.* to think.

நின்ற, *vineiyech.* from நிற்கிறது, used with nouns of place in the local ablative to express motus à loco: as, கோட்டைனீர்றுபந்தேன், I came from the church. A. G. Part 2 of Sect. 49.

நிக்கிறது, *sync.* for நிக்குகிறது—நிக்கினேன்—நிக்குபேன், *v. a.* to reject, to remove, to leave out, to do away, to subtract.

நிஸ்கிறது—நிஸ்கினேன்—நிஸ்குபேன், *v. n.* to retire; to wear off, to come off.

நீட்டுக்கிழகு—நீட்டு னேன்—நீட்டு வேன், v. a. to stretch forth, to protract.

நீதி, sub. (நீதி) justice, truth.

நீங்கம், see நீங்கம்.

நீராக்கிழகு, written vulgarly நீஞ்சகிழகு—நீஞ்ச னேன்—நீஞ்ச வேன், v. n. to swim.

நீப், pers. pron. thou. A. G. Part 1 of Sect. 57.

நீர், sub. water, urine.

நீலம், sub. length.

நுற்றுக்கிழகு—நுற்றுக்கே ன்—நுற்று வேன், v. a. to enter crouching, to creep in.

நுண், sub. an end, extremity, tip.

நூற், num. a hundred; marked thus, ८.

நூற்றுக்கிழகு, num. a hundred and fifty; marked thus, ८५.

நேஞ்சம், written also நேஞ்ச, sub. the heart; metaph. the mind, the soul, the will, the conscience.

நேடுங்கம், sub. length; adj. நேடு, long.

நேப், sub. ghee, melted butter.

நேராக்கிழகு—நேராஞ்சேன்—நேராப்பேன், v. a. to break down with noise, to crush, to pound, to crack (the fingers).

நேருங்கிழகு—நேருங்கினேன்—நேருங்க வேன், v. n. to be squeezed, to be crowded.

நேருப்பு, sub. fire.

நேல்யூ, sub. rice, before it is freed from the husk, in India called by the English Paddy.

நேல்ர்க்கிழகு—நேல்ர்ந கே ன்—நேல்ர்கேபேன்,
 v. n. to wriggle, to writhe.

நேஸ்ட்டிடம், sub. (நிஷ்டர்) cruelty; adj. cruel.

நேசம், sub. affection; virtuous love.

நேத்தி, spelt also நேத்தை, sub. beauty, neatness, elegance; adj. beautiful, neat, elegant.

நேடம், sub. time, occasion; lateness; a crime or fault.

நேஷ்ம, sub. a vow.

நேஷ்ம, sub. yesterday.

நேஏண்டி, vineiyech. from நேஏண்டுக்கிழகு, to be lame; used adjectively, lame.

நேஏக்கிழகு—நேஏந கே ன்—நேஏகேபேன், v. n.
 to ache or smart; to be sick; Lat. dolere.

நேஏவி, sub. sickness, pain.

உகால், sub. day, correlative with சாதி, night.

உக்கம், sub. (பக்ஷ:) the side.

உசி, sub. hunger.

உசு, sub. (பகு:) in Sanscrit this word signifies an animal in general, but in Tamul by antonomasia, an ox, or, more commonly, a cow: thus in Italian the word *animale* is used colloquially for a hog.

உசுநும், sub. greenness; adj. உசும் or உசுசு or உசுநுச, green, raw.

உத்தநுடக்கிழகு—உத்தந கே ன்—உத்தபேன், v. n.
 to be dim or overcast, as the countenance or eyes of a dying man.

பஞ்சாடம், *sub.* the age of a horse or bullock.

பஞ்ச, *sub.* cotton, wool.

படருகிலது—படர்ந்தேன்—படருவேன், *v. n.*
to spread.

படா, *sub.* a measure, a manner, degree; the step of
a door. A. G. Sect. 153.

படாக்கிலது—படாக்கேன்—படாப்பேன், *v. a.*
to learn; to read, to chant, to recite.

படாப்பக்கிலது—பக்கேன்—பாப்பேன், *v. causal,*
to cause to learn, to teach. *Governs two Accusatives.*

படுகிலது—படுபேன்—படுவேன், *v. a.* to suffer;
to be the patient in an action. A. G. Sect. 76 and 107.

படுக்குக, *sub.* a bed, a couch.

படுக்கிலது—படுத்தேன்—படுப்பேன், *v. n.* to
lie down.

படுத்துகிலது—துணேன்—துவேன், *v. causal,* to
cause to suffer. A. G. Sect. 107.

பஞ்சயாச்ச, *sub.* one of a particular caste of
Soodras or cultivators; *synonymous with பல்டாந்.*

பட்சம், *written also பக்கம், sub.* (பக்க:) love, affec-
tion, partiality; the side.

பட்டுக்காடு, *sub.* a hamlet, a woodland village: “பட-
டுக்காடு வேறை கிலது, aller vendre par les
villages.” *M.S. Dict.*

பட்டுணி, *sub.* the state of fasting, *or rather,* of subsisting
on very light diet; regimen.

பணம், *sub.* (பண்) a fanam; a silver coin of which
forty-five make a Star Pagoda (ஸ்ரீவடாகரன்).
The fanam varies in value in different parts; at

Madras it is equal to about $2\frac{1}{3}d$. There are likewise gold fanams, chiefly in use on the Western side of the Peninsula: the word is also used, like the *Lat.* *nummus*, for money in general.

பண்ண கூட து—பண்ண தேன்—பண்ண வேன், *v. n.*
to stoop, to lower or humble one's self.

பண்ணயாரம், *sub.* a cake, a fritter.

பண்ணபாரம், *sub.* one of a peculiar sect of Shaivas, who, though not Brahmans, devote their lives to religion and subsist on charity.

பண்ண கூட து—பண்ண வேன் என்—என் ஏற்று
வேன், *v. a.* to make, to do.

பகலம், *written also* பகனம், caution, care, circumspection.

பகலகூட து—பகல வேன் என்—பகல வேன், *v. n.*
to be in a hurry, to be over hasty.

பகுங்கூட து—பகுங்கூட வேன் என்—பகுங்கு வேன்,
v. n. to crouch, to skulk for the purpose of concealment.

பகுகக்கூட து—பகுகக்கூட தேன்—பகுகக் கு வேன்,
v. n. to palpitate, to pant.

பக்ஞி, *sub.* (மக்தி:) piety, faith.

பக்கு, *num.* ten; *marked thus*, ட: sometimes used indefinitely, as பக்கு பேர், a number of persons.

பக்குகூட து, *see* பக்குகூட து.

பயணம், *sub.* (பியாண்) a journey.

பயந்தேன், *def. v.* when used separately, it has only the past tense; but it is generally employed in conjunction with the auxiliary verb இருக்கூட து, or the verb உடுக்கூட து; I feared.

பயம், *sub.* (பிய்) fear.

പയർ, *sub.* grain of various sorts, as growing in the fields, legumes or pulse.

പടമ, *adj.* (परम) great, grand; *never used but in composition.*

പടമാർത്തൻ, *sub.* a simpleton.

പടാക്ക, *sub.* inattention, careless gaping, absence of manner.

പനകാസ്ത, *written also* പന്യാസ ട, *sub.* (परिहासः) a joke, drollery, pleasantry, mockery.

പനംസേച്ച ട, *sub.* (परिष्केद) total destruction; *used adverbially, with a negative, it denotes positive refusal, and may be rendered absolutely not, positively not.*

പനമണ്ട, *sub.* (परिमलः) a pleasing odour.

പനയന്ത, *sub.* (पर्यन्त) a boundary, a measure; *adv.* until.

പര, *adj.* different, several, many.

പരൻ, *spelt also* പരമ, profit, advantage, reward.

പത്ര, *adj.* old, *from* പത്രം, age.

പത്ര, *sub.* a ripe fruit.

പത്രങ്ങ, *sub.* a hay or straw band.

പത്രപ്പ, *sub.* a brown colour, *properly* the colour of dead leaves.

പത്രയക്ക, *vineikkoorippoo or conjugated derivative, from* പത്രം; what is old, not recent, ancient; cold rice boiled the preceding night and usually forming the morning meal.

പവ്വപവ്വ, *a natural word,* expressing the glimmer of twilight, the glitter of a spangle.

പവ്വപവ്വ ട, *sub.* a hollow, a valley, a depth, a hole.

பறக்கிறது—பறந்தேன்—பறப்பேன், *v.n.* to fly.

பறக்கிறது—பறக்கேன்—பறப்பேன், *v. a.*

to obtain possession by seizure; to pillage; to cull;
to pounce on.

பற்றுவதைக்கிறது—விவச்சேன்—விவப்பேன்,

v. a. to light, to set fire to.

பற்றுகிறது—பற்றனேன்—பற்றப்பேன், *v. a.*

to seize, to take; to overtake; to kindle, to excite; to
attach one's self to; to consider, to take into account.

பாடு, *sub.* a turban; *see* துல்லப்பாடு.

பாக்கியம், *sub.* (भाग्यं) happiness, good fortune.

பாக்கு, *sub.* betel nut, the fruit of the காட்டு or
Areca (Areca Catechu).

பாடு, *sub.* suffering, pain, misfortune.

பாடுகிறது—பாட்டேன்—பாட்டபேன், *v. a.*
to sing.

பாட்டும்பாட்டுமாய்ப்பேய்கிறது, to rain in
intermitting showers.

பாடன், *sub.* a grandfather.

பாதி, *sub.* a part, the half.

பாடு, *sub.* a mat; a sail, which in India is frequently
made of matting.

பாய்கிறது—பாய்ந்தேன்—பாய்வேன், *v. a.*
and *n.* to strike upon, to play upon (as a water
engine on a fire), to leap upon (as a tiger on his
prey); to flow; to be mixed or shot (as one colour
with another in a cloth).

பாடம், *sub.* (भारः) a weight of twenty குலாம்;
weight in general, importance.

பார்சம், *sub.* (பார්ෂි:) the side; பலதுபார்சம், the right side.

பார்ச்சீமகு—பார்ச்சேன்—பார்ஷபேன், *v. a.* to see, to notice, to examine.

பாஸல், *sub.* a kind of parasitical plant (Asclepias volubilis).

பால், *sub.* milk.

பச்சுச, *sub.* (பிஸ) alms.

படாக்கீமகு—படாக்கேன்—படாப்பேன், *v. a.* to seize, to lay hold of, to catch.

படஞ்சீமகு—படஞ்சைன்—படஞ்சுவேன், *v. a.* to pluck out, to depose, to turn out.

பணம், *sub.* a corpse.

பகற்றுகிமகு, *spelt also* பகக்துகீமகு—பகற்றுக்கூரைன்—பகற்றுக்கூரை, *v. n.* to talk incoherently (as one in a delirium).

பகா, *sub.* (பிதா) a father.

பரதுகீமகு—பரந்தைன்—பரதுவேன், *v. n.* to be behind.

பரமக்கீமகு—பரமக்கேன்—பரமாப்பேன், *v. a.* to astonish, to astound, to amaze.

பராமணன், *sub.* (஬ாலண:) a brahman.

பலக்கு, a natural word, expressive of the sound and force of a blow; whack!

பறமுக்கீமகு—பறமுக்கேன்—பறமுப்பேன், *v. n.* to gain a livelihood, to subsist; to recover from sickness.

பலுகு, *sub.* the after part; used adverbially, behind, afterwards.

தெருக்கிறது—தீர்ந தே ன்—தீஷ ம ப் பே ன், *v. n.*

to be born, to spring, to proceed, to arise.

தெருபத்சம், *sub.* (ப்ரபந்) the world, all nature.

தெருப்படுகிறது—தீஷ பபத் பேன்—தீஷ ப்படு
பேன், *v. n.* to set out on a journey.

தெருயாசம் or தெருயாசம், *sub.* (ப்ரயாஸः) labour,
trouble, pains.

தெருப்பு, *sub.* birth, nativity.

தெற்பாடு, *postposition, governs a dat.* after, since.

தெறுமாண்டம், *sub.* (஬லாண்த) mightiness, grandeur.

தெற்றல், *sub.* a rent or fissure.

தீர்ன், *postposition, behind, after; governs a genitive or dative.*

தீர்ன்டு, *sub.* what is after or behind ; often used adverbially.

தீர்ன்பாஸ்கிறது, *comp. of தீர்ன், and பாஸ்கிறது,*
q. v. to retract, to intermit, to recede.

தீர்ன்றுப்பார், *sub.* a crupper.

தீர்ன்றன, *adv.* moreover ; often used in conversation as an
expletive.

தெருக்கிறது—தீஷ னே ன்—தீஷ பே ன், *v. a.* to
tear, to rend.

புகழுகிறது, *written also புக முகிறது—புக முந*
தே ன்—புக பேன், *v. a.* to praise.

புகம், *sub.* praise.

புனக, *sub.* smoke.

புனக்கிறது—புனகந தே ன்—புனக பேன், *v. n.*
to smoke or emit smoke.

புனக்கிறது—புனகந தே ன்—புனக பேன்,
v. causal, to cause to smoke, to expose to smoke.

புனக்கில்லூ—புனக்கேன்—புனக்ட்டேன்,

v. a. to bury, whether a corpse or treasure.

புனகயூலை, *sub. comp. of* புனக, *q. v.* and ஓலை, a leaf; tobacco.

புண்ணையம், *sub.* (புண்ட்) virtue, a good action.

புது, *adj.* new.

புக்கி, *sub.* (புக்கி) sense, wisdom, understanding.

புக்கிமான், *sub.* (புக்கிமான்) a wise or sensible man.

புரவுக்கலூ—புரண்டேன்—புரவுபேன்,
v. n. to roll about, to wallow, to burst its banks
(a river).

புருஷன், *sub.* (புருஷ:) a husband.

புரோக்கதம், *sub.* a prophecy or thing predicted.

புரோக்கன், *sub.* (புரோக்கன்) a family priest, or an astrologer who predicts lucky and unlucky days, and details the circumstances contained in the புஞ்சாலகம் or almanack.

புரை, *sub.* a tiger, any animal of the tiger kind.

புரை or புரைலை, *sub.* grass.

புறக்காரணம், *sub. comp. of* புறம், the exterior, and காரணம், காரண், a cause; an extraneous cause.

புறச்சநுமயம், *sub. comp. of* புறம், the exterior, and சநுமயம், ஸமய், established custom; a certain sect. “Ordinairement on distingue deux sortes de சநுமயம் sans qu’ on sache bien sur quoi se fonde cette distinction. Les six interieures sont, &c. see the word உட்சநுமயம். Les six sectes ex-

terieures sont, 1. ଲୋକାଯତ୍ତ, peu connue.
 2. ବୁଦ୍ଧିତୀ, secte de Buddha. 3. ଚମଣୀତୀ, secte, aujourd'hui fort odieuse, qui adore ଶ୍ରୀ କଣ୍ଠ: c'est de cette secte que sont sortis la plupart des livres de sciences. 4. ମୋହାର୍ମକ ଥୁତ. 5. ପଞ୍ଚଶରାତ୍ରିତୀ, secte de la cinquième nuit, parceque, lors qu'il y a cinq vendredis à un mois, ils célèbrent la nuit du cinquième avec de grandes abominations. 6. ମାତ୍ରପାତ୍ରମତୀ, secte des phantastiques qui n'admettent rien de réel, excepté peut-être Dieu." *M.S. Dict.*

ପରିଚଳା or ପରିଚଳା, *sub.* the outward side, abroad, not in doors; *used adverbially*, elsewhere.

ପରିକାନତିରାମ, *sub. comp. of* ପରିମ, *q. v.* and କାନତିରାମ, *q. v.* an extraneous origin.

ପରିମ, *sub.* a side, the outside.

ପଣାଳ, *sub.* water.

ଫୁ, *sub.* a flower.

ଫୁସକାପଣାମ, *sub. comp. of* ଫୁସକା, a flower garden, and ପଣାମ, ବନ୍, a grove; a garden in a grove.

ଫୁଚଣୀକାଟ, *sub.* a gourd, a pumpkin (*Cucurbita hispida. Thnnb.*).

ଫୁଚ କିମ୍ବାରୁ—ଫୁଚ ରେ ରନ୍—ଫୁଚ ରେଣ୍, *v. a.* to smear, to daub; to anoint.

ଫୁତ୍ତଚ, *sub.* (ପୂଜା) worship; which, as performed in a Hindoo temple, consists in decorating, anointing and making offerings to the idol. Sacred music accompanies this ceremony; the officiating Brahmans chant appropriate Hymns to the Deity, and the Courtezans attached to the establishment propitiate his favour by a solemn dance.

புச்சயம், *sub.* (பூஜ்ய) veneration, respect; *as an adj.* venerable; *Gr.* Σεμνὸς.

புண்டு, *sub.* a shrub, a bush, a plant.

புந்தேர், *comp. of பு*, *q. v.* and தேர், a car; a car or litter adorned with flowers for removing the dead.

புரக்கிழகு—புரக்கேன்—புரப்பேன், *v. a.* and *n.* (பூர்) to fill; to rejoice.

பேண், *sub.* a damsel, a woman; the female of quadrupeds.

பேண்டு, *sub.* a woman.

பேய்கிழகு—பேய்கேன்—பேய்வேன், *v. n.* to shower down; மனும்பேய்கிழகு, to rain; பனைபேய்கிழகு, the dew to fall; முத்தீரம் பேய்கிழகு, *Lat.* mingere.

பேயர், *sub.* a name; *also frequently used for a person;* though, when it has this meaning, it is more correct to spell it பேர்.

பேராச or பேராது, *vineik.* what is great, *from* பேரு
தும், *sub.* greatness; *adj.* பேராய, great.

பேருக்கிழகு, *sync. for* பேருக்குக்கிழகு—பேருக்
க்கனேன்—பேருக்குவேன், *v. a.* to multiply
(in arithmetic); to sweep.

பேருமதி, *sub.* greatness, bigness; *adj.* பேரும்.

பேருமாச்ச, *sub.* *comp. of பேரும்*, *q. v.* and மாச்ச,
an inspiration; a sigh.

பேலம், *sub.* (கல்) force, power, strength.

பேறகிழகு—பேற்றேன்—பேறவேன், *v. a.*
to obtain, to beget; to bear (a child); to be worth;
adj. வடிவபேற்ற, valuable.

ପେଚ୍ or ପେଚ୍ସ, *sub.* a word, a speech, a rumour.

ପେଚକିଳତୁ—ପେଚ ନେଣୁ—ପେଚ ପେଣୁ, *v. a.* to speak, to talk.

ପେଟିଲାପ, *sub.* the suburb of a fort, a bazar, a village.

ପେଣୁକିଳତୁ—ପେଣ୍ଣିଚେଣୁନ୍ତି—ପେଣୁଚେଣୁ, *v. a.* to cherish, to nurture.

ପେତତ, *sub.* an idiot, a fool.

ପେତତତମ, *sub.* folly, simplicity, idiotism.

ପେଟ୍, *sub.* a person.

ତୁପ, *sub.* a bag, a sack, a purse.

ପୋତୀ, *sub.* a bullock-bag; an ox-load. “A Mysore, c'est une mesure de grains qui contient trois ଶଲକ ଗୁରୁତ୍ୱ.” M.S. Dict.

ପୋଟ, *sub.* a lie, a falsehood.

ପୋରକିଳତୁ—ପୋରିଛେଣୁ—ପୋରିପୁଣେନୁ, *v. a.* to hatch, to sit on eggs; to fry.

ପୋରୁନତୁକିଳତୁ—ପୋରୁନତ୍ତିଚେଣୁନ୍ତି—ପୋରୁନତୁପେଣୁ, *v. n.* to agree (respecting wages); to consent.

ପୋଲାଟ୍ଟି, *sub.* evil, a mishap.

ପୋତ୍ତୁ, *sub.* the sun; time.

ପୋହକିଳତୁ—ପୋହିଛେଣୁ—ପୋହିପୁଣେନୁ, *v. a.* to brook, to endure; to pardon.

ପୋଣୁ, *sub.* gold, a gold piece, a Pagoda.

ପୋକିଳତୁ—ପୋରେଣୁନ୍ତି—ପୋରେଣୁ, *v. n.* to go. A. G. Part 2 of Sect. 109.

போக்கன், *sub.* a traveller. போக்குவரத்து
போக்கில்லது—க்கிரேனன்—க்குபேன், *v. causal,*
to make to go, to make to pass (time).

போக்கு, *sub.* an excuse, a frivolous excuse, an evasion.
போசனம், *sub.* (भोजनं) food, a meal.

போடுகில்லது—போட்டேன்—போடுபேன்,
v. a. to throw ; to place. A. G. Part 1 of Sect. 106.
போகு, *sub.* time ; used chiefly in composition. A. G.
Sect. 152.

போகும், *v. def.* 3rd pers. neut. fut. it is enough.
A. G. Sect. 82.

போமய்யா, *phrase*, go to, friend ; *Lat.* agendum.

போருகில்லது—போரந்து—போரும், *v. impers.*
to be sufficient.

போச்சுவை, *sub.* a covering, a cloak, a cloth, the
end of a cloth.

போல—போல—போலே, *infin.* used adverbially;
from the obsolete verb போலுகில்ல, to be like ;
like.

மகன், *sub.* a son ; மகள், a daughter.

மகா, *adj.* (महान् or महा) great, grand, mighty.

மகனம், *sub.* (महिमा) dignity, grandeur, glory.

மகிழ்ச்சில்லது or மகிழ்ச்சில்லது—மகிழ்ச்சுகேன்—
மகிழ்ச்சுபேன், *v. n.* to rejoice.

மகிழ்ச்சி, *sub.* delight, pleasure.

மடப்பால்டி, *sub.* the kitchen of a Pagoda or
Choultry.

மடம், *sub.* (ஸ்ட:) a sort of convent, where holy men dwell together retired from the world.

மடி, *sub.* the lap, the bosom ; *Lat.* gremium.

மடிக்கீழது—மடிந்தேன்—மடிப்பேன், *v. n.* to die, to perish.

மந்தபன், *sub.* a dunce, an idiot.

மடி, *sub.* a simpleton.

மட்டு, *sub.* a limit, a bound, a measure. A. G. Sect. 150.

மணக்கிலது—மணந்தேன்—மணப்பேன், *v. n.* to smell sweetly, to emit a sweet odour.

மணம், *sub.* an agreeable odour.

மண், *sub.* earth, ground.

மதிக்கிலது—மதிச்சேன்—மதிப்பேன், *v. a.* to estimate, to appraise.

மஞ்சியானம், *sub.* (மஷ்யால:) noon.

மந்தோம், *sub.* (மந்து:) a spell, an incantation; a prayer.

மயக்கம், *sub.* a swoon; a reverie, a bewildered or bewitched state.

மரம், *sub.* a tree, timber, wood.

மரவு, *sub.* cheapness, an easy rate.

மஸ்லாக்க, or better மஸ்லாட்க்க, *infin. used adverbially, from* மஸ்லாட்க்கிலது, to throw on the back; supinely, thrown on one's back.

மது, *sub.* rain.

மஹக்கிழு—மஹந்தேன்—மஹப்பேன், *v. a.* to forget.

மஹ, *sub.* a foal; also the young of certain other animals when affixed to their respective names, as ஆட்டுமஹ, a lamb..

மாக்கிலகு—மாத் தேன்—மாட்டேன், v. a.
to arrest, to stop, to detain.

மாயல், verbal sub. an arrest, a detention.

மா, adj. another, the next.
மாக்கிலகு—மாத் தேன்—மாட்டேன், v. a.
to oppose, to disobey, to contradict, to reject, to refute.

மாத்து, vineiyech. used adverbially, from மாக்கிலகு,
q. v. anew, over again.

மாமோழி, sub. comp. of மா, q. v. and மோழி,
a word; an answer.

மாவக்காம், sub. comp. of மா, q. v. and வக்காம்,
அதற்; an answer.

மநாக்கிலகு—மநாக்குத் தேன்—மநாக்கட்டேன்,
v. a. to conceal, to hide.

மநாக்கு, verbal sub. shelter, concealment.

மாத்து, adj. other, the other.

மனத்தாஸ்கிலகு, see இத்தாஸ்கிலகு.

மனம், written also மனச or மனது, sub. (மன:) the
mind.

மனுஉரன், written also மனிதன் or மனுதன்;
(மனுஷ:) a man.

மஹாபாடி, sub. from மஹா, a house; the woman
of the house, a housewife, a wife.

மன்றத்திலகு—மன்றத்தேன்—மன்றத்தே
வேன், v a. to beseech, to entreat.

மாஸ்குஉடம், sub. (மாஸ்) flesh, meat; applied also to
the flesh of fish.

மாடு, *sub.* an ox, a cow.

மாட்டுகீழ்நு—மாடு கேனன்—மாட்டு வேன்,
v. n. to be entangled, to adhere, to catch.

மாட்டுவேன், *neg. v. 1st pers. sing. from* மாட்டுகீழ்நு,
 to be able and willing; I will not. A. G. Sect. 79,
 and Note in Page 89.

மாஞ்சிரம், *adv.* (மாற்) only. A. G. Part 1 and 2
 of Sect. 151.

மாம்சம், *sub.* (மாங்ஸ) flesh, meat; applied also to the
 flesh of fish.

மாய்கீழ்நு—மாய்ந்தேன்—மாய்வேன், *v. n.*
 to languish, to die.

மாட்டு, *spelt also* மாட், *sub.* the breast, the chest.

மாகவும், *infin. with the particle உடு*, used adverbially,
 from மாகுகீழ்நு, to increase; greatly.

மாஞ்சுகீழ்நு—மாஞ்சனேன்—மாஞ்சவேன், *v. n.*
 to increase, to exceed; to grow proud.

மாதக்கீழ்நு—மாதந்தேன்—மாதப்பேன், *v. n.* to
 float (as a raft).

மாதிக்கீழ்நு—மாதிக்தேன்—மாதிப்பேன், *v. a.*
 to tread under foot, to stamp on.

மாருகம் *spelt also* மாலுகம், *sub.* (மூங்:) a beast,
 a wild animal.

மாஹஸ்சன், *spelt also* மாலேஸ்சன், *sub.* (மூங்கு:) a
 fool, one who wants common sense.

மாண்டு, *vineiyech. and* மாநாவும், *infin. both used*
adverbially, from மாநாக்கீழ்நு, *q. v.* again.

மூலகில்து—மூண் டென்—மூல வேன், v. n.
to turn, to take a turn, to change.
மூண், sub. a fish.

குகங்குபார், sub. comp. of குகம், q. v. and பார்,
q. v. a bridle.

குகம், sub. (முख்) the face, the visage, the countenance.
குகஞ்கில்து, written also மோருகில்து—குகர்ந
தேன்—குகருவேன், v. a. to smell.

குகாநதீரம். sub. an origin, a motive, a cause:
அவன்குகாநதீரம், by his means.

குகிள்து—குகிநதேன்—குகிவேன், v. n. to
be complete, to terminate: குகிவகாலம், the
time of ending, i. e. of death.

குகிள்கம், spelt also குகல்கம், sub. (முஹ்தி) a
fortunate time (for any purpose).

குசல், spelt also குயல், sub. a hare.

குடி or குடிவு, sub. an end; also a crown; the hair
fastened in a tuft at the top of the head.

குடிகில்து—குடிநதேன்—குடிவேன், v. n.
to finish, to terminate; also to be platted or
knotted.

குடுக்கு, sub. a lane, an alley without a thoroughfare.

குடு or குடவும், infin. used adverbially, from குட்டு
கில்து; to the end; entirely.

குடி, verbal adj. cutting or knocking (one leg against
another), limping.

குட்டுட, sub. an egg.

ମୁଣ୍ଡ ମୁଣ୍ଡ, *natural word*, expressive of mumbling or muttering.

ମୁହାର, *sub.* the commencement; the principal (of a sum of money); stock in trade; *adj.* the first; ମୁହାର ଲାଗ୍ଯ, *adv.* even; ମୁହାର ମୁହାର ନେଟ୍, beginning with, from: *as*, ଓନ୍ତମୁହାରକ କୁମୁଦ ମୁହାର ନେଟ୍, beginning with to-day, *i. e.* from henceforth.

ମୁହୁର୍ତ୍ତ, *sub.* the back.

ମୁଣ୍ଡଚାରୀ, *sub.* a turban; *a word in use among Mahrattas and Musselmans.*

ମୁହେଚ୍, *vineiyech.* from ମୁହୁର୍ତ୍ତକୁମୁଦ, to go before; used adverbially, before.

ମୁହୁର୍ତ୍ତଚାରୀ, *num.* thirty; *marked thus, ମୁହୁର୍ତ୍ତ.*

ମୁହୁର୍ତ୍ତମ, *sub.* a cubit. *This word signifies also the elbow or the knee, according as it may be prefixed to the word ମୁହୁର୍ତ୍ତ, the arm, or କାଳୀ, the leg.*

ମୁହୁର୍ତ୍ତ, *adj.* whole, entire; ମୁହୁର୍ତ୍ତମ or ମୁହୁର୍ତ୍ତାମ, *adv.* all, altogether, wholly.

ମୁହୁର୍ତ୍ତକିମ୍ବଲ—ମୁହୁର୍ତ୍ତକେଣ—ମୁହୁର୍ତ୍ତପେଣ,
v. n. to spring up, to shoot up, to grow.

ମୁହୁର୍ତ୍ତଲ, *sub.* a thorn, a spur, a fish-bone.

ମୁହୁର୍ତ୍ତପଣ, *sub.* an obstinate or stubborn person.

ମୁହୁର୍ତ୍ତକିମ୍ବଲ—ମୁହୁର୍ତ୍ତନେତ୍ରନେ—ମୁହୁର୍ତ୍ତପେଣ, *v. n.* to break.

ମୁହୁର୍ତ୍ତକିମ୍ବଲ—ମୁହୁର୍ତ୍ତତେଣ—ମୁହୁର୍ତ୍ତପେଣ, *v. a.* to break.

ମୁହୁର୍ତ୍ତକିମ୍ବଲ, *sync.* for ମୁହୁର୍ତ୍ତକିମ୍ବଲ—ମୁହୁର୍ତ୍ତକିମ୍ବଲ ନେଣ—ମୁହୁର୍ତ୍ତକିମ୍ବଲ ପେଣ, *v. a.* to twist; *v. n.* to grumble, to mutter.

கூடும், *sub.* a time; *Fr.* fois; a turn or alternation; a custom, a rite; a relationship.

காலத்தெடு, *sub.* a complaint, representation of injuries.

காலம், *sub.* the open court in an Indian house.

கான், கான்பு, கான்பாக, *postposition*, before; whether as respects time or place.

கான்னேர், *sub. pl.* forefathers, ancestors.

கால்சுப்பு, *sub.* apparatus, furniture.

காக்கு, *sub.* the nose; also used for the beak of birds, the mouth-piece of a trumpet, the lip of a lamp.

காச்சு, *sub.* an inspiration or inhalement.

காபன், *sub.* a blockhead, a fool.

காடுகிலது—காட்டி கேள்வு—காடு வேறு, *v. a.* to cover up, to shut, to close, to conceal.

காஞ்சீரம், *sub.* (மூற்) urine.

காட்ச்சி, *sub.* (மூஷிஃ) a body, a person, a god.

காலை, *sub.* a corner (of a room or building); a quarter or Rhumb.

காலை, *sub.* deprived of an ear; with a broken neck (a bottle).

கான்ம், *num.* three; marked thus —.

கொஞ்ச, *adj.* much, very.

கொய்ய, *sub.* truth.

கொல்டவு, *adv.* gently.

கொடு, *sub.* a hillock, a rising ground.

கொய்கிலது—கொய்க்கேளு—கொய்வேறு, *v. n.* to feed, to graze.

ମେଧକ୍ଷିଲକୁ—ମେଧକ୍ଷ ତେଣ—ମେଧକ୍ଷ ଦେଣ,
v. a. to feed (a flock).

ମେଲ୍, *sub.* the upper part; used as a postposition, above, upon, after. A. G. Sect. 147.

ମୋଧକ୍ଷିଲ ରୁ—ମୋଧକ୍ଷ ତେ ରେ—ମୋଧକ୍ଷ ଦେଇନ,
v. n. to crowd together, to swarm as bees.

ମୋରାମ, *sub.* difficulty, danger; deceit.

ମୋରୁ, written also ମୋରୁ, *sub.* the roof of a house.

ମୋରତ୍ତମ, *sub.* a stump, a block: ମୋରତ୍ତମାରୁ, an ox without horns, or with only the stumps of the horns remaining.

ମଞ୍ଚକ୍ଷ, *sub.* (ୟୁକ୍ତି:) sense, wit, attention.

ଯେଗାକମ, *sub.* (ୟୋଗ:) union, conjunction of the stars.

ଯେଗକ୍ଷଯତ୍, *sub.* (ୟୋଗ୍ୟ) worthiness, propriety, decorum.

ରାଜା, *sub.* (ରାଜା) a king.

ରାତ, ରାତ୍ରି, ରାତ୍ରିତୀର୍ଥ, *sub.* (ରାତ୍ରି:) night.

ରୂପତ୍, *sub.* (ରୂପ) figure, form, shape; hence beauty: as, ରୂପକାଳିନାରୂପିତ, a beautiful woman.

ରାଗଯତ୍, *sub.* a stable.

ଲେଞ୍ଜୁକ କେଟୁ, *sub. comp. of* ଲେଞ୍ଜୁକ, ଲଙ୍ଗୁଳି, modesty, and କେଟୁ, loss; disgrace, shame, a shameful action.

ଲେଞ୍ଜୁ ଓ ଲଙ୍ଗୁ, *sub. dung.*

ଲୋକାକ୍ଷୀପନତମ, *sub. comp. of* ଲୋକ, the world, ଆଦି, first, and ଅନ୍ତ, final; from one end of the world to the other, universally.

ପଣ୍ଡକ, *sub. a manner, a mode; a kind, a species.*

ପଚନାମ, *sub. (ବଚନ) speech.* “Paroles qui font un sens.” *M.S. Dict.*

ପଣ୍ଡଚ, *spelt also ପଣ୍ଡଚ, abuse, scolding.*

ପଟାକ ଲକ୍ଷ—ପଟାନ କେ ରେ—ପଟାପେରେ, *v. n. to transude, to drip down.*

ପଣ୍ଣା ସକି ଲକ୍ଷ—ପଣ୍ଣା ସକି ରେ ରେ—ପଣ୍ଣା ସକି ପେରେ, *v. a. to revere, to adore, to salute with respect.*

ପଥକୁ ଓ ପଥଚ, *sub. age, years (as indicating age): as, ଅପରାଂକକେ ଏହି ଉନ୍ନାପଥଚ, what age is he? ପଞ୍ଚକୁପଥଚ, ten years old.*

ପଥାଳ, *sub. meadow land, fit for the cultivation of rice.*

ପଥାର, *sub. the belly.*

ପାର, ପାର, *infin. repeated, of the verb ପରାକରିଲା, q.v. used adverbially, in the sequel, in the course of time; continually.*

ପାରୁ, *sub. an income, receipt, revenue.*

ପାରୁ, *sub. tribute.*

வர்தச, *sub.* order, arrangement, rule, regulation, a row.
வருகிறது—வந்தே என—வருபேன், *v. n.* to come; to be attainable. A. G. Part 1 of Sect. 110, and Part 2 of Sect. 106.

வருடம், *sub.* (वर्षः) a year.

வலம், *sub.* the right side; *adj.* right (not left).

வரை, *sub.* pain, spasm.

வழக்கு, *sub.* a dispute, a quarrel, a law-suit.

வழி, *sub.* a way, a road; *metaph.* the manner of doing any thing.

வழிச்சாற், *sub.* a public road, a beaten path.

வளத்துக்கிறது, *written also* வளத்துக்கிறது—வளத்துக்கேற்றன—வளத்துப்பேறன் *v.a.* to rear, to bring up, to educate.

வளவு, *sub.* a house, a house or houses in one enclosure.

வள்ளுவரன், *sub.* one of a certain caste; the priests of the Pariars, who, though considered vile by the other castes, have various gradations of rank among themselves.

வழங்கிறது—வழன்டேறன்—வழவேறன், *v. n.* to be parched or dried up, by fire—the sun—a fever, &c.

வற்கம், *sub.* (वर्गः) a sort or kind.

வற்தமானம், *sub.* (वर्तमान्) intelligence, news, business.

வற்றுக்கிறது—வற்றுண்ணன—வற்றுப்பேறன், *v. n.* to grow dry, to be dried up.

வாகனம், *sub.* (वाहनं) a vehicle, a conveyance. Usually applied to the cars and animals on which

idols are placed, and on which the Deities which they represent are supposed to ride.

வாஸ்கிழமுது—வாஸ்கினேன்—வாஸ்குபேன்,
v.a. to receive from another's hand ; to buy. A.G.

Part 1 of Sect. 110.

வாசல், *sub.* a doorway, a gateway.

வாசமண, *sub.* an odour.

வாசக்கிழமுது—வாசத்தேன்—வாசட்டபேன்,
v.a. to read ; to play on stringed instruments.

வாபறக or வாறப, *sub.* hire, the letting out to hire.

வாறுத, *sub.* (வாடா) pain, torment.

வாய், *sub.* the mouth ; the opening of a bag—of a wound, &c.

வார், *sub.* a thong, reins ; those enumerated as belonging to a saddle horse are ஏகக்குவார், ஒஹுக்குவார் and காம்புணைவார், q.v.

வாஸ், *sub.* the tail, a train.

வாழ்ச்சுகிழமுது—வாழ்ச்சினேன்—வாழ்ச்சு
குபேன், v.a. to praise, to wish prosperity to.

வாழ்வு, *sub.* pleasure, prosperity.

வாழ, *sub.* a way, a manner ; *never used alone* ; generally in composition with the demonstrative pronoun.

வாழ்றுத, spelt also வார்ச்சுத, *sub.* a word, a speech.

வைக்கிழகம், *sub.* (வியஹ:) a statue, an idol.

வைசார்மண, *sub.* (விசாரண) consideration.

வைசாரம், *sub.* (விஷாத:) sadness, thoughtfulness, solicitude.

ରେଚାର୍କ କିମ୍ବା ରୁ—ରେଚାର୍କ କେ ନେ—ରେଚାର୍କ ପ୍ରେଣ୍, v. a. to think of, to care for; to provide respecting; to enquire into.

ରେଚାର୍କ ଲତୁ or ରେଚାର୍କ ଲତୁ—ରେଚାର୍କ ଲାନେ ନେ—ରେଚାର୍କ ପୋର୍ନ୍, v. a. to fan.

ରେଚେଉଡ଼ମ୍, sub. (ବିଶେଷ:) an especial thing; adj. especial.

ରେତୁଚ, sub. a time or bout; a blow; a spring.

ରେଟୁକିଲତୁ—ରେଟୁର କେ ନେ—ରେଟୁର ପୋର୍ନ୍, v. n. to rise (as the sun), to break forth (as the dawn).

ରେଟୁକିଲତୁ—ରେଟୁପେନ୍—ରେଟୁ ପେନ୍, v. a. to quit, to leave, to abandon; to open (the mouth).
A. G. Part 2 of Sect. 109.

ରେଟୁଳ୍, sub. a caravansary, an inn.

ରେଟୁର ରେଟୁକିଲତୁ, v. a. the verb ରେଟୁକିଲତୁ following its own vineiyech. to abandon entirely, to set at liberty.

ରେତମ୍, sub. (ବିଧ:) a kind, a sort, a manner.

ରେତ୍, sub. (ବିଧି:) destiny, fate.

ରେତନ୍ତୁକ, sub. (ବିଦ୍ୟା) an art or science, a craft, legerdemain.

ରେନନ୍ତୁକ, sub. an ornament, a specimen of art, a curiosity; ରେନନ୍ତୁକପାଣୀ, ornamental, curious, elegant.

ରେପାମ୍, sub. a detail, a particular account.

ରେଯାପାରାମ୍, sub. (ଆପାର:) commerce, traffic, merchandize.

ରେଯାପାରୀ, sub. (ଆପାରୀ) a merchant.

ରେରାଳ୍, sub. a finger, a thumb, a toe.

ହେରକିଲତୁ—ହେରନ୍ କେଣ—ହେରପ୍ ପେଣ୍, v. a.
to spread, to stretch, to extend; *metaph.* to amplify
or relate at large.

ହେରାଯୁ, *sub.* extension; *metaph.* detail.

ହେରମପୁକୀଲତୁ—ହେରମଟି ନେଣ୍—ହେରମଟି
ପେଣ୍, v. a. to desire.

ହେନରକିଲତୁ—ହେନରନ୍ କେଣ—ହେନରପ୍ ପେଣ୍, v. a. from ହେନର, seed; to sow seed.

ହେଲକିଲତୁ, *sync.* for ହେଲକିଲତୁ—ହେଲକି
ନେଣ୍—ହେଲକିଲାପେଣ୍, v. a. to turn from, to
avoid, to flee from.

ହେଲାଲ, *sub.* a price, a value.

ହେମୁକ୍ତଚପ୍ତକୀଲତୁ—କାତି ନେଣ୍—କପ୍ତକୁପେଣ୍,
v. a. comp of ହେମୁକ୍ତକିଲତୁ, q. v. and କପ୍ତକୀଲତୁ,
to knock; to dash out of another's hand.

ହେମୁକ୍ତକିଲତୁ or ମାମୁକ୍ତକିଲତୁ—ହେମୁକ୍ତକେଣ—
ହେମୁକ୍ତପେଣ୍, v. n. to open one's eyes, to
awake.

ହେମୁପ୍ତ, *sub.* a wild stare of alarm; ହେମୁପାଗ୍ତ
ମାପ, *adv.* staringly, in a staring manner.

ହେମୁକ୍ତକିଲତୁ—ହେମୁନକେଣ—ହେମୁପେଣ୍, v. n.
to fall.

ହେମୁସଙ୍କିଲତୁ, *written also* ହେମୁସଙ୍କିଲତୁ—ହେମୁସ
କିନେଣ୍—ହେମୁସଙ୍କିଲାପେଣ୍, v. a. to devour,
to swallow up: *only applied to animals, or inanimate*
objects personified.

ହେମୁମପୁକୀଲତୁ, *written better* ହେରମପୁକୀଲତୁ—
ହେମୁମଟି ନେଣ୍—ହେମୁମପୁଲୋପେଣ୍, v. a. to
desire.

வை வூலக்கிழமு—வை வூலக்கே ஸ்—வை வூலட்
பேன், *v. n.* to grow stiff or erect (as the ears of
a hare).

வை வூல, *sub.* a question, an interrogation.

வை சுக்கிழது—வை சுணே ஸ்—வை சுபேன், *v. n.* to
strike or dart (*as rays*); to blow (*as the wind*); to stream
forth (*as an odour*).

வை சுசு, *sub.* a blow, a stroke, a throw.

வை டு, *sub.* a house; the squares on a chess board.

வேஞ், *adj.* (*வகு*) many, much, very.

வேஞ்மாணம், *sub.* (*வகுமான்*) an honour, a present
from a superior.

வேஞ்லீ, *sub.* rage.

வேஞ்வாக்கிழது—வேஞ்ன் பென்—வேஞ்வா
வேன், *v. n.* to grow angry.

வேட்ரபாங்ட, *sub. comp.* of வேட்டு, root, or *in-*
definite part. of வேட்டுக்கிழது, to hew, and
அரிபாங்ட, *q. v.* a chopper or bill.

வேட்வேலீ, *sub.* an open field or plain; வேட்
வேலீயாட், *adv.* openly, publicly.

வேட்டுக்கிழது—வேட்டி ஸேன்—வேட்டுவேன்,
v. a. to cut, to hew, to dig, to engrave.

வேநநாட், *sub. comp.* of வேம், contracted for வேஞ்ம,
from வேக்கிழது, *q. v.* and நாட், *q. v.* hot water.

வேயல், *spelt also* வேப்யல், *sub.* heat of the sun,
glare, sunshine.

வேலீ, *sub.* an open space, a field; *adj.* open,
public.

பேளியை கீழ்த்து, *v. a. comp. of* பேளை, *q. v.*
and யடுக்கீழ்த்து, *q. v.* to divulge, to make
 manifest.

பேஞ்சப்படு, *sub.* whiteness, the colour white.

பேஷமனே, *adv.* in vain, emptily, without ad-
 vantage, without foundation.

பேச்சுஊல் or பேக்குஊல், *sub.* Betel leaf, (*Piper*
Betel).

பேகம், *sub.* (*வீர:*) swiftness, impetuosity, haste, heat,
 anger.

பேகீழ்த்து—பேந்தேன்—பேகுபேன், *v. n.* to
 be hot, to burn.

பேங்குக, *sub.* a royal tiger.

பேஷ்டி, *sub.* (*வீஷ*) a cloth of four cubits.

பேணும், *or more properly* பேண்டும், *used imper-
 sonally, from* பேண்டுகீழ்த்து, *q. v.* it is necessary,
 it is desired. A. G. Sect. 78.

பேண்டாம், *neg. impers. verb,* it need not be, it must
 not be, it is not desired.

பேண்டடிய, *contracted for* பேண்டடன், *past part.*
from பேண்டுகீழ்த்து, *q. v.* wanted, desired.

பேண்டுகீழ்த்து—பேண்டடி ஸே ர்—பேண்டு
 பேன், *v. a.* to wish, to desire, to pray.

பேர்னப, *sub.* sweat.

பேஷன், *sub.* work, labour, a business.

பேஷன், *sub.* a time, an opportunity, an occasion.

பேசு, *adj.* separate, different, other.

பேஷப்பட, *infin. used adverbially, from* பேஷபு
 கீழ்த்து, to change; separately.

வேணும் காலம் or வேணும் காலம், *comp. of* வேணல், heat, *and* காலம், *q. v.* the hot season.

நிபக்கிழது—நிபத்தேர்—நிபட்டேர், *v. a.*
to keep; to place, to lay, to put, to set.

நிபத்துக்கொள்ளுகிழது, *v. a. comp. of* நிபத்து,
vineiyech. from நிபக்கிழது, *q. v.* *and* கொள்ளுகிழது, *q. v.* to suppose; to grant or admit (for the sake of argument).

ANALYSIS.

CONTRACTIONS USED IN THE ANALYSIS.

Abl.	Ablative Case.	Pagh.	Paghupadam or Derivative Noun.
Acc.	Accusative Case.	Part.	Participle.
Adj.	Adjective.	Past.	Past Tense.
Adv.	Adverb.	Pers.	Person or Personal.
A. G.	Anderson's Grammar.	P.Dem.Pron.	Proximate Demonstrative Pronoun.
C. Abl.	Causal Ablative Case.	P.N.	Plural Number.
Comp.	Compound.	Pres.	Proper Name.
Conj.	Conjunction.	Reflect.	Present Tense.
Cop. Conj.	Copulative Conjunction.	R.Dem.Pron.	Reflective.
Dat.	Dative Case.	Remote	Remote Demonstrative Pronoun.
Defect.	Defective.	S.	Section in Anderson's Grammar.
Der.	Derived from.	S. Abl.	Social Ablative Case.
Deriv.	Derivative.	Sing.	Singular.
Fem.	Feminine.	Sub.	Substantive.
Fin.	Final.	V.	Verb.
Fut.	Future Tense.	Vett.	Vett-ttoomeiporool, or Noun, with the form of the Nominative Case and the signification of the Oblique or Genitive. A. G. S. 26.
Gov.	Governed by.	Vett.Togh.	Vett-ttoomeittoghei, the Oblique, or Aorist, Case. A. G. S. 43.
Hon.	Honorific Form.	Vin.	Vineiyechcham of the past tense, sometimes called Gerund. A. G. S. 72.
I. Abl.	Instrumental Ablative.	Vineik.	Vineikkoorippoo or Conjugated Derivative. A. G. S. 126.
I. C. W.	In Construction with.	Voc.	Vocative Case.
Imp.	Imperative Mood.		
Impers.	Impersonal Verb.		
In.	Initial.		
Ind.	Indicative Mood.		
Infin.	Infinitive Mood.		
Interj.	Interjection.		
Interrog.	Interrogative.		
L. Abl.	Local Ablative.		
Masc.	Masculine.		
Neg.	Negative.		
Neut.	Neuter.		
Nom.	Nominative Case.		
Ord.	Ordinal.		
P.	Part of a Section in Anderson's Grammar.		
P. Adj.	Pronoun Adjective.		

The *numeral letters* followed by *figures* mark a reference to the *sentences* and *words* of the Analysis: thus, “see II. 7,” signifies, see the *seventh word* of the *second sentence*.

The dependence of Adjectives and Participles on the Substantives which they qualify, is not always stated: and, in like manner, I have not deemed it necessary to notice obvious cases of grammatical concord.

When one word depends on, or qualifies another, and yet is undeclined, I have called the former *in construction with* the latter, to distinguish this case from that wherein there is a conformity of gender, number, &c. which I have expressed by the word *agreement*.

ANALYSIS OF THE FIRST STORY.

I.

There was⁵ a³ Gooroo⁴ called² Paramārtan.¹

¹ பாமா ம் சன், *p. n. sing. nom.* coupled by the connective *vin.* என்று, with குரு பொன்றபடி, with which word it may therefore be considerd in apposition.

² என்று, from என்கிறது, connective *vin.* A. G. P. 1 and 2 of S. 103; the fin. உடு cut off.* A. G. S. 13.

³ ஏறு, *num. adj.* A. G. P. 1 of S. 134.   ⁴ குருபொன்றபடி, *sub. comp. of sub.* குரு, and ஆனபடி,† *past*

---

* For the sake of brevity, the elision of the letter உ, according to A. G. S. 13, and the interposition of the letter உ or ஒ, according to A. G. S. 14, will not again be noticed. A comparison of the words connected together, as in the Tamul text, with the same words separated, as in the Analysis, will plainly shew the application of these rules, which are so frequently used as to make it worth while to dispose of them once for all.

† The verbal pagh. ஆனப்பன், ஆனபவந், ஆனது, are frequently added by a pleonasm to nouns substantive: thus, குருபொன்றபன், *literally*, he who is the Gooroo, *i. e.* the Gooroo.

verbal pagh. masc. from മുക്കിയാളു, A. G. P. 1 of S. 113, sing. nom. hon. before the v. ഇരുന്നതാർ. ⁵ഇരുന്നതാർ, from ഇരുക്കിയാളു, v. past. 3rd pers. sing. hon. A. G. Note in Page 42, and P. 2 of S. 66.

II.

Five persons,⁷ called⁶ Matti, Madeiyan, Pēdei, Mileichan and Mōōdan,⁵ were⁹ as disciples,⁸ to do⁴ service³ at his¹ commanding.²

¹ ഇപർ, r. dem. pron. A. G. S. 43, and Note in Page 37, vett. hon. i. c. w. the verbal noun എടുന്നതുക്ക്. ²എടുന്നതുക്ക്, from എവക്കിയാളു, past verbal pagh. neut. A. G. P. 2 of S. 113, sing. dat. case. ³മൂന്ത ഫ്രിയമ്, sub. sing. nom. put for acc. gov. by the v. ചേയ്യ; the fin. മ് changed to സ്ത, A. G. S. 31. ⁴ചേയ്യ, from ചേയ്ക്കിയാളു, v. infin. gov. by the v. ഇരുന്നതാർകാൾ. ⁵മാട്ടിയമ്, മാതൃപ്പയമ്മ, പ്രേതചയമ്, മുഖ്യസചനമ്, മാന്ത്രിമ; the five foregoing sub. here used as p. n. are connected by the cop. conj. ഉമ, which follows each; they are placed in apposition with ഇപർ, through the medium of the connective vin. എൻഡ്. ⁶എൻഡ്, see I. 2. ⁷ഇപർ, num. deriv. A. G. P. 2 of S. 136, pl. nom. to the v. ഇരുന്നതാർകാൾ. ⁸ശൗചാക്കലാറക, from ശൗചൻ, sub. pl. nom. rendered adverbial by the addition of the infin. ആക, A. G. P. 3 of S. 97. ⁹ഇരുന്നതാർകാൾ, from ഇരുക്കിയാളു, v. past. 3rd pers. pl. the letter ഒ precedes this word,* A. G. S. 14.

---

* See Note in the Preceding Page.

III.

These¹ all six,² having gone³ on foot⁴ in the ways⁵ of the villages,⁶ to enquire for⁶ other⁴ disciples,⁵ in coming¹² again¹⁰ to the Mattam,¹¹ one¹³ day,¹⁴ in the time¹⁷ of the third¹⁵ watch,¹⁶ arrived²¹ at a¹⁸ river¹⁹ bank.²⁰

¹ ഓപർകൾ, from ഓപൻ, *p. dem. pron. pl. nom.* to the *v.* ചേൻലർകൾ. ² അഖരങ്ങൾ, *num. deriv.* see II. 7, *pl. nom.* in apposition with ഓപർകൾ, the particle ഉമ is added to imply totality, A. G. P. 4 of S. 140, the fin. മ changed to സ, A. G. S. 31. ³ കാരണത്താക, from കാരണത്ത, *sub. comp.* of കാരം, and നത്ത, united, A. G. S. 37, and rendered *adverbial* by the addition of the *infin.* ആക, see II. 8. ⁴ മാർ, *adj.* ⁵ സാമ്പാകകഘരാ, from സാമ്പൻ, *sub. pl. acc. gov.* by the *v.* രചസാനകക. ⁶ രചസാനകക, from രചസാനകക്കാരു, *v. infin. gov.* by ചേൻലർകൾ. ⁷ കാലമാസകൾ, from കാലമാസ, *sub. pl. nom. vett.* A. G. S. 26, i. c. w. the *sub. പെട്ട*, the in. ക doubled, A. G. S. 22. ⁸ പെട്ട, *sub. sing. nom.* for *l. abl.* ⁹ ഓപോച്ച, from ഓപോക്കാരു, *vin. i. c. w.* ഓപർകൾ. ¹⁰ തിരുമ്പട, from തിരുമ്പകാരു, *vin. i. c. w.* ഓപർകൾ; this word *literally* signifies, “having turned,” but generally corresponds with the English “again;” the in. ത is doubled, because the preceding word is considered as a *vin.* in $\textcircled{2}$, of which, in fact, it is a contracted form, A. G. S. 21. ¹¹ മാപ്പനുക്ക, from മാപ്പമ, *sub. sing. dat.* A. G. P. 3 of S. 47. ¹² പെരുളകയറ്റ, *l. abl.* of പെരുളക, a *verbal* in $\textcircled{2}$, A. G. P. 1 of S. 114, from പെരുളകാരു.

¹³ ഒരു, num. adj. ¹⁴ നെന്ത്, sub. sing. nom. used elliptically for the l. abl. the fin. ന്ത might have been changed to ന്താ, A. G. S. 37. ¹⁵ ചേൻശമ, ord. adj. A. G. P. 2 of S. 147, the fin. മ changed to ശ, A. G. S. 31. ¹⁶ ചപ്പമുമ, sub. sing. vett. i. c. w. ചേരച്ചീല, the fin. മ is dropped, A. G. S. 32. ¹⁷ ചേരച്ചീല, from ചേരമ, sub. sing. l. abl. A. G. P. 4 of S. 49. ¹⁸ കുട്ടി, num. adj. the in. കു is lengthened, and the fin. കു cut off, A. G. P. 2 of S. 134. ¹⁹ ചുമ്പുമ, adj. formed from the sub. ചുമ്പു, the fin. മ changed to പു, A. G. S. 31. ²⁰ കത്തോക്കു, from കത്തര, sub. sing. dat. A. G. P. 3 of S. 47. ²¹ ചേരണശ്വർകാല്യ, from ചേരണശ്വർക്കാല്യ, v. past. 3rd pers. pl. agreeing with ദൈവർകാല്യ, the in. വാം is doubled, A. G. S. 19.

IV.

The Gooroo⁹ thinking thus:⁸ “This¹ river² is cruel;³ therefore,⁴ at the time⁶ that it is awake,⁵ it cannot be passed;”⁷ having commanded¹¹ Mileichan,¹⁰ sent (him)¹⁵ to examine¹⁴ the river’s¹² sleep.¹³

¹ ദൈവ, p. adj. A. G. P. 1 of S. 60. ² നെന്തി, sub. sing. nom. ³ കോട്ടതു, from കോട്ടുമ, vineik. A. G. S. 125 and 126, 3rd pers. sing. neut. as a verb, agreeing with നെന്തി. ⁴ ചുമ്പക്കാല, sing. c. abl of ചുമ്പക, verbal in ചു, from ചുക്കാല, A. G. P. 1 of S. 118. ⁵ രൈപ്പുക്കിയുക്കുമ, consisting of രൈപ്പുക്കു, vin. from രൈപ്പുക്കുലു, and ഉരുക്കുമ, fut. part. from ഉരുക്കുലു; comp. part. fut. used for the pres. A. G. P. 1 of S. 92, i. c. w. വേച്ചുന്നയാൾ. ⁶ വേച്ചുന്നയാൾ, from വേച്ചുന്ന, sub.

sing. l. abl. A. G. P. 4 of S. 49, the fin. வ் changed to வு, A. G. S. 36. ⁷கடக்கட்டப்பாது, *passive voice of the neg. v. A. G. S. 76, comp. of கடக்க, infin. from கடக்கீமது, and படாது, neg. v. 3rd pers. neut. from படுகீமது.* ⁸என்று, see I. 2. ⁹ஞரவாணபர், see I. 4, *nom. to the v. யட்டார்.* ¹⁰முறைச்சுறை, from முறைச்சன், *p. n. acc.* ¹¹எடு, from ஏவுகீமது, *vin. i. c. w. ஞரவாணபர்.* ¹²ஆம்மான், from ஆம், *sub. sing. vett. togh. A. G. Note to Page 37, i. c. w. நித்தியார்.* ¹³நித்தியார், *sub. nom. for acc. gov. by the v. சோக்க, the in. ரு is dropped, A. G. S. 35.* ¹⁴சோக்கக்க, from சோக்கீமது, *v. infin. gov. by யட்டார்.* ¹⁵யட்டார், from யடுகீமது, *v. past 3rd pers. sing. masc. hon. agreeing with ஞரவாணபர்.*

V.

For this purpose,¹ when he had kindled⁶ fire⁵ in a tobacco leaf³ chooroot,⁴ carrying along¹⁰ the firebrand,⁹ which he bore⁸ in his hand,⁷ without approaching¹³ the river,¹² standing¹⁵ afar off,¹⁴ stretching (it) forth,¹⁶ he² immersed¹⁸ it¹¹ into the water.¹⁷

¹உசம்பு, from உகு, *r. dem. pron. sing. neut. dat. A.G. P. 5 of S. 47.* ²இவன், see III. 1, *sing. masc. nom. to சோங்கான்.* ³பனக்யழல், *sub. sing. vett. i. c. w. சுருட்டல்.* ⁴சுருட்டல், from சுருட்டு, *sub. sing. l. abl. the in. ச் doubled, A. G. S. 26, the fin. வ் changed to வு, A. G. S. 36.* ⁵தி, *sub. sing. nom. for acc. the த changed to வு, A. G. S. 36.* ⁶டம்முறைபக்க, from டம்முறைபக்கீமது, *v. infin. or vin. of the pres.*

used for *vin.* of the *past.* A. G. Note in Page 120, the in. ഉ is doubled, A. G. S. 18. ⁷ തകയാൾ, from തക, *sub. l. abl.* the in. ക is doubled, A. G. S. 22. ⁸ ഏനച്ചീൻ, from ഏനകുകൊള്ളതു, *past. part. i. c. w.* കോംഡാർക്ക കച്ചല്ലപ്പയ, A. G. P. 1 of S. 92. ⁹ കോംഡാർക്കച്ചല്ലപ്പയ, from കോംഡാർക്ക കച്ചല്ലപ്പ, *sub. sing. acc.* ¹⁰ കോൺടുപോച്ച, from കോൺടുപോകൊള്ളതു, *vin.* കോൺടു, from കോംഡാൾക്കൊള്ളതു, and *vin.* ചേപാച്ച, from ചേപാകൊള്ളതു, *comp. vin. i. c. w. ഓപെൻ.* ¹¹ അഹക, see V. 1, *acc. gov. by* ചേരാച്ചത്താൻ. ¹² ആ മുള്ള, see IV. 12, *acc.:* in this instance, as the rule A. G. S. 14 is not observed, the vowel ആ is written in its initial form. ¹³ അൺപാതു, from അൺടുകൊള്ളതു, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, *i. c. w. ഓപെൻ.* ¹⁴ തൂടാമ, *sub. used adverbially,* the fin. ട is dropped, A. G. S. 32. ¹⁵ നീൻ മു, from നീ മുകൊള്ളതു, *vin. i. c. w. ഓപെൻ.* ¹⁶ എടു, from എട്ടുകൊള്ളതു, *vin.* also *i. c. w. ഓപെൻ.* ¹⁷ ത ണ്ണൻസീറ രേ, from ത ണ്ണൻസീറ, *sub. sing. l. abl.* ¹⁸ ചേരാച്ചതാൻ, from ചേരാച്ചകൊള്ളതു, *v. past. 3rd pers. sing. masc. agreeing with ഓപെൻ.*

VI.

He who was called⁹ Mileichan,⁸ perceiving that⁷ as soon as² he immersed it,¹ the water³ smoked⁶ with a hissing noise,⁴ hurrying,¹⁰ stumbling,¹¹ falling¹² (and) running,¹³ exclaimed,⁴¹ “Sir! Sir!¹⁴ it is not¹⁹ now¹⁷ the time¹⁸ to pass¹⁶ the river:¹⁵ it²⁰ being awake,²¹ as soon as²⁴ I²² touched it,²³ hissing²⁸ like²⁷ a poisonous²⁵ serpent,²⁶ smoking³⁰ in fierce rage²⁹ (and) leaping,³¹ it is indeed⁴⁰ a wonder,³⁹ that saving³⁷ (my) life,³⁶ I³⁵ escaped³⁸ from the fury with which³⁴ it opposed³³ me.”³²

- ¹ கோடுக்க, see V. 18, *past part.* i. c. w. ஒபன்.
- ² ஒபன், *sing. nom.* used elliptically, for the *l. abl.* to denote celerity, A. G. P. 3 of S. 149. ³ சண்ணீசு, *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* புதுகருதகு, A. G. S. 117, the in. க changed to ம, A. G. S. 33. ⁴ சுலீசு, *a natural, indeclinable word,* A. G. Note to Page 85.
- ⁵ என்று, *connective vin.* see I. 2. ⁶ புதுகருதகு, from புதுக்கீற்று, *past verbal pagh.* agreeing, in its capacity of v. with சண்ணீசு, and, as a *noun, nom.* for acc. gov. by கண்டு, A. G. P. 1 and 2 of S. 117. ⁷ கண்டு, from காண்கீற்று, *vin. i. c. w.* மூலஸ்சர்ன். ⁸ மூலஸ்சர்ன், see IV. 10, *nom.* to என்றுன், from என்கீற்று, *fut. verbal pagh. sing. nom. masc.* in apposition with மூலஸ்சர்ன், A. G. P. 5 of S. 117. ¹⁰ புது, from புதுக்கீற்று, *vin. i. c. w.* மூலஸ்சர்ன்.
- ¹¹ கபஸி, from கபஸிகீற்று, *vin.* also i. c. w. மூலஸ்சர்ன், the in. க doubled, A. G. S. 21. ¹² ரைதுருது, from ரைதுகீற்று, *vin.* also i. c. w. மூலஸ்சர்ன்.
- ¹³ கடி, from கடிகீற்று, *vin.* also i. c. w. மூலஸ்சர்ன்.
- ¹⁴ ஜயாவய்யா, *sub. sing. voc.* in the reiterative form, from ஜயன் and அய்யன், which two modes of spelling are used indifferently. ¹⁵ நதினய, see IV. 2, *acc. gov.* by the v. கடக்க. ¹⁶ கபக்க, from கபக்கீற்று, *v. infin. gov.* by the *sub.* கற்பாடு, the in. க doubled, A. G. S. 20.
- ¹⁷ குபபோ, *adv.* A. G. P. 2 of S. 152. ¹⁸ கற்பாடு, *sub. sing nom.* to அன்று. ¹⁹ அன்று, *defect. v. 3rd pers.* A. G. S. 80, 'agreeing with கற்பாடு. ²⁰ அது, see V. 1, *nom.* to the *part.* எதிர்க்க, which, with the following *noun*, has a *verbal capacity*, according to a peculiar

construction, whereby the force of the *relative*, otherwise wanting in this language, is conveyed: thus, நான் பார்த்தைட்டுக்கு, “to the house which *I saw*;” அதே ன் உண யே தீர்த்த வேஞ்ணக்கு, “to (or from) the rage which *it opposed to me*.”²¹ ரைஷ்மிக்கீருநது, see IV. 5, *comp. vin.* of the *past.* i. c. w. அது.²² நான், *pers. pron. sing. nom.*²³ தோடு, from *தோடுக்கிறது*, *past part.* being, as to its *verbal capacity*, in regimen with நான், and in its *adj. character* i. c. w. உடப்பேன்.²⁴ உடப்பேன், see VI. 2. ²⁵ நச்ச, *adj* from நத்ச. ²⁶ நாகம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by the *particle* போலே. ²⁷ போலே, properly the root of the *v.* போலூக்கிறது, here used as a *particle* of similitude, A. G. P. 2 of S. 100. ²⁸ சூரியங்கு, from சூரிக்கிறது, *vin. i. c. w.* அது.²⁹ எறாகேபக்கீல், from எறாகேபாபம், *l. abl.* the fin. எல் changed to எல், A. G. S. 36. ³⁰ புதுகநது, see VI. 6, *vin. i. c. w.* அது.³¹ பாய்நது, from பாய்க்கிறது, *vin. also i. c. w.* அது.³² என் உண, see VI. 22, *acc.*³³ எத்தெந்த, from எத்தீர்க்கிறது, *past part.* in its *verbal capacity* agreeing with அது, and as an *adj.* qualifying the following word.³⁴ வேஞ்ணக்கும், from *வேஞ்ண*, *sub. sing. dat. gov.* by the *verbal* கட்டணக்கே. ³⁵ நான், see VI. 22, *nom.* in regimen with கட்டணக்கே. ³⁶ உயர், *sub. nom.* for *acc. gov.* by புதுமங்கு. ³⁷ புதுமங்கு, from புதுமக்கிறது, *vin. i. c. w.* நான். ³⁸ கட்டணக்கே, from கட்டப்பக்கிறது, *past verbal pagh.* as a *verbal*, in regimen with நான், and, as a *noun*, *sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood; the

emphatic particle σ is added, A. G. S. 144. ³⁹ அத்சேயம், sub. sing. nom. predicate of the sub. v. understood, the fin. ம் is changed to ந, A. G. S. 31. ⁴⁰ தான், emphatic particle. ⁴¹ என்றான், from என்கீழ்கு, v. past. 3rd pers. sing. masc. agreeing with மூலஸ்சர்ட்.

VII.

To that¹ the Gooroo,² saying,¹⁰ “What⁵ can we⁴ do⁶ against the divine mind,³ we will wait⁹ a little⁷ time;”⁸ they sat down¹⁷ in a flowery grove¹⁶ in the vicinity,¹¹ which spread,¹⁵ making¹⁴ a dark¹² shade.¹³

¹ அதுக்கு, see V. 1. ² குரவானபர், see I. 4, i. c. w. என்ற. ³ கேப்பீரவளாத்துக்கு, from கேப்பீரவளம், sub. comp. of கேப்பன், and கீரவளம், sing. dat. ⁴ நாம், see VI. 22, pl. nom. A. G. P. 1 of S. 57. ⁵ என்ன, interrog. pron. used absolutely, A. G. P. 2 of S. 62. ⁶ சேய்வோம், from சேய்கீழ்கு, v. fut. 1st pers. pl. agreeing with நாம், the fin. ம் changed to கு, A. G. S. 31. ⁷ சம்ஹ, adj. ⁸ நேரம், sub. sing. nom. absolute, the fin. ம் changed to ந, A. G. S. 31. ⁹ காக்கிரப்போம், vin. காக்கு, from காக்கீழ்கு, and இரப்போம், from இரக்கீழ்கு, comp. v. fut. 1st pers. pl. ¹⁰ என்ற, used for என், from என்கீழ்கு, A. G. Note to Page 120, vin. placed absolutely with குரவானபர். ¹¹ அண்ணுடயீல், from அண்ணுட, sub. sing. l. abl. ¹² இருண்ட, from இருஷ்கீழ்கு, past part. i. c. w. நிழுலை. ¹³ நிழுலை, from நிழீல், sub. sing. acc. ¹⁴ சேய்கு, see VII. 6, vin. i. c. w பூத்சோஉலயீல். ¹⁵ படந்த, from படஞ்சீழ்கு,

past part. ¹⁶ ഫത്ത് ചോഉലയൻ, from ഫത്ത് ചോഉല, sub. comp. of ഫ, and ചോഉല, sing. l. abl. ¹⁷ ഉളക്കാർന്നുകാർക്കാൾ, from ഉളക്കാർക്കാൾക്കിലതു, v. past 3rd pers. pl. gov. by അപർക്കാൾ, understood.

VIII.

To pass³ the time² there,¹ while¹⁰ each⁸ was relating⁹ various⁶ particulars⁷ of this⁴ river,⁵ he who was called Matti¹¹ spoke as follows.¹²

¹ അടക്കേ, *adv.* ² പേരമുതു, *sub. sing. nom. for acc. gov. by* പേരക്ക. ³ പേരക്ക, from പേരക്കിലതു, *v. infin. A. G. P. 3 and 4 of S. 73.* ⁴ മുന്ത, see IV. 1. ⁵ നൃത്യൻ, see IV. 2, *vett. togh.* in regimen with രഡ്സേ ഉച്ചകംണ. ⁶ പര, *adj.* ⁷ രഡ്സേ ഉച്ചകംണ, from രഡ്സേ ഉച്ചമ, *sub. pl. acc.* ⁸ അപരാപരൻ, *r. dem. pron.* repeated in a distributive sense. ⁹ ചോൾരക്കേരൻ ദൈരുമ, comp. of *vin.* ചോൾര, from ചോൾരു കിലതു, *vin.* കേരൻ ട, from കേരം ഉച്ചകിലതു, and *fut. part.* പരു മ, from പരു കിലതു, *A. G. P. 2 of S. 106, comp. part.* in its *verbal capacity*, agreeing with അപരാപരൻ, and, as an *adj.* in regimen with അവട രഡം. ¹⁰ അവാരഡം, from അവാവി, *l. abl.* *A. G. Note in Page 136.* ¹¹ മദ്ധ ദ്യേരം പരൻ, see VI. 8 and 9. ¹² ചോൺനാചാപതു, has the same force as ചോൺ നാതു, the termination അപതു being redundant, *A. G. P. 5 of S. 117, from ചോൾരു കിലതു, past verbal pagh. neut.* as to its *verbal capacity*, i. c. w. മദ്ധ ദ്യേരം പരൻ, and, as a *substantive, nom. to the sub. v. understood.*

IX.

"I have heard¹² my⁹ Grandfather,¹⁰ many, many⁷ times⁸ relate,¹¹ both⁴ the cruelty³ and⁶ artfulness⁵ of this¹ river.²

¹ ഒരുച്ച, see IV. 1. ² നുച്ചിയൻ, see VIII. 5. ³ കുമ്മാർമ്മ, sub. ⁴ ഉച്ചമ്, cop. conj. the fin. മ് changed to ച, A. G. S. 31. ⁵ തന്തിയാർമ്മ, sub. ⁶ ഉച്ചമ്, cop. conj. കുമ്മാർമ്മ and തന്തിയാർമ്മ, used in nom. for acc. under gov. of ചോറല്ല. ⁷ പക്ഷപാദ, adj. ⁸ ഫ്രായുമ, sub. sing. nom. used elliptically for pl. l. abl. ⁹ എൻ, from നുത്തൻ, see VI. 22, vett. togh. ¹⁰ പത്രാൻ, sub. sing. nom. placed absolutely with the infin. ചേരാല്ല. ¹¹ ചേരാല്ലു, from ചേരാല്ലയുക്കുമ്മകു, v. infin. or vin. of the pres. A. G. P. 1 of S. 94. ¹² കേടുരക്കുമ്മേൻ, comp. of vin. കേട്ടു, from കേട്ടക്കുമ്മ, and the sub. v. pres. 1st pers. sing.

X.

"My¹ Grandfather,² it may be,⁵ (was) a great³ Merchant.⁴

¹ എൻ, see IX. 9. ² പത്രാൻ, see IX. 10, subject of the sub. v. understood. ³ രേഖ, adj. ⁴ രൂദ്യപത്രാൻ, sub. nom. predicate of the sub. v. understood. ⁵ ആക്കുമ്, from ആക്കുമ്മകു, fut. 3rd pers. neut. used intransitively, A. G. P. 1 of S. 104.

XI.

"One day,² as both⁹ he¹ himself⁸ and¹² his¹⁰ companion,¹¹ driving¹³ two⁶ asses⁷ laden with⁵ salt³ bags,⁴ (and) descend-

ing¹⁶ into the mid¹⁴-river,¹⁵ were coming along;¹⁷ in order to relieve fatigue²⁷ a little,²⁶ as it was²⁵ the summer²³ season,²⁴ they themselves²⁸ bathed²⁹ in the cool²¹ water,²² which was running²⁰ up to¹⁹ (their) middles,¹⁸ and having halted³² the asses³⁰ also,³¹ they washed (them).³³

¹ அபர், r. dem. pron. masc. sing. nom. hon. ² ஏரு
நாவ்ட, see III. 13 and 14. ³ உப்பு, sub. vett. ⁴ போதி,
sub. nom. for acc. gov. by ஏற்றன, the in. உ is doubled,
A. G. S. 19 and 26. ⁵ ஏற்றன, from ஏற்றக்கூடு,
past part. i. c. w. கடினத்துக்கங்கள். ⁶ இரண்டு, num. adj.
⁷ கடினத்துக்கங்கள், from கடினத்து, sub. pl. acc. gov. by
ஏடுக்கோண்டு. ⁸ தான், reflect. pron. in appo-
sition with அபர். ⁹ உம், cop. conj. ¹⁰ தன், from
நான், vett. togh. ¹¹ சூட்டாவ்டு, sub. sing. nom.
¹² உம், cop. conj. அபர், தான் and சூட்டாவ்டு are
conjointly nom. to சூரியப்பாட்டுறவர்கள். ¹³ ஏப்
ட்டுக்கோண்டு, comp. of vin. ஏடு, from ஏட்டு
கூடு, and vin. கோண்டு, i. c. w. அபர்தானு
நாதன் சூட்டப்பால்யும். ¹⁴ நடு, adj. the fin. உ
followed by வ, A. G. S. 14. ¹⁵ ஆற்றல், see IV. 12,
l. abl. ¹⁶ இறங்கி, from இறங்கிலகு, vin. same con-
struction as ஏடுக்கோண்டு. ¹⁷ பெறுத்தயீல்,
l. abl. of பெறுத்த, verbal from பெறுகிலகு. ¹⁸ இறை,
sub. sing. nom. gov. by மட்டும். ¹⁹ மட்டும், properly
a sub. here used as a postposition, A. G. S. 150. ²⁰ ஏடுக்கூடு,
from ஏடுக்கூடு, pres. part. i. c. w. தன்னோட்டே.
²¹ சூரியநத, from சூரியகிலகு, past part. ²² கண்ணோட்டே,
from தன்னோட்டே, from தன்னோட், l. abl. ²³ கொறுப்,
sub. vett. ²⁴ நாவ்ட, sub. sing. nom. placed absolutely

with the *infin.* ஆகக்கோல்வா. ²⁵ ஆகக்கோல்வா, from ஆகிலது, and கோல்வாகிலது, *comp. infin.* or *vin.* of the *pres.* used absolutely. ²⁶ சம்ம, *adv.* the in. ஏ doubled, A. G. S. 22. ²⁷ இவனப்பாம், from இவனப்பாமல்கிலது, *infin.* gov. by குலீக்து. ²⁸ தாஸ்கலாம், from தான், *reflect. pron. pl. nom.* coupled by the *conj.* உம், with the *nom.* to குலீப்பாட்டுநர்கல்வா, the in. ச doubled, A. G. S. 22, the fin. ம changed to ஈ, A. G. S. 31. ²⁹ குலீக்து, from குலீக்கிலது, *vin. i. c. w.* தாஸ்கல்வா. ³⁰ கழுதுக்குலா, see XI. 7. ³¹ உம், *cop. conj.* the ம dropped; it ought rather to have been changed to ரா A. G. S. 32, but it seems to be considered as a syllable of the preceding word. ³² நிலாங்கி, from நிலாங்கில்கிலது, *vin. i. c. w.* தாஸ்கல்வா. ³³ குலீப்பாட்டுநர்க்கல்வா, from குலீப்பாட்டுக்கிலது, *past. 3rd pers. pl.* the in. க doubled, A. G. S. 21.

XII.

"Afterwards,¹ when they passed^{3, 4} to the further bank,² they perceived,²³ that²² the river⁷ had eaten⁸ all⁶ the salt,⁵ and,⁹ moreover,¹⁰ (that) it had²⁰ miraculously¹⁷ drawn out²⁰ and stolen²¹ all¹⁹ the salt,¹⁸ without opening¹⁶ in the least¹⁵ the mouths¹⁴ of the gunny bags¹³ which were well¹¹ sewed.¹²

¹ டன்ட, *adv.* ² அக்கறாக்கு, *comp.* of அ for அநாச, and கறாக்கு, from கறா, *sub. sing. dat.* ³ சேர்ன்ம, from சேல்லுகிலது, *past part. i. c. w.* இப்பங்கீல், the in. ஏ doubled, A. G. S. 19. ⁴ இப்பங்கீல், from இப்பம், *sub. sing. l. abl.* A. G. Note in Page 163.

⁵ ஒப்பு, *sub. vett.* ⁶ எஸ்ஸாக்னக்யம், from எஸ்ஸாம், *sub. sing. acc. gov.* by கீன்றது; for the addition of the particle ஒம், see A. G. Note in Page 29. ⁷ ஆல, see IV. 12, *nom. to verbal pagh.* கீன்றது, and கீரட்டனது. ⁸ கீன்றது, from கீன்கீறது, *past verbal pagh. neut.* ⁹ ஒம், *cop. conj.* ¹⁰ அஸ்ஸாமஸ், from *defect. v.* அஸ்ஸ, *vin.* used *adverbially*, the fin. ஸ changed to ன, A. G. S. 37. ¹¹ ரன்றய், *sub. ரன்ற*, rendered *adverbial* by the addition of the *vin.* ஆப், A. G. P. 4 of S. 104, the in. ரட dropped, A. G. S. 37. ¹² ஹக்க்கீரடக்கீரட, *part. comp. of vin.* ஹக்க்கீரட, from ஹக்க்கீறது, and the *part.* of the *sub. v.* the in. கீரட doubled, ஆப் being properly a *vin.* in ஓ, A. G. S. 21. ¹³ கே டாண்றக, *sub. vett.* ¹⁴ பொறய, from பொப், *sub. sing. acc.* ¹⁵ சம்லம், *adv. the in. சி doubled*, A. G. S. 20, the fin. ம changed to ந, A. G. S. 31. ¹⁶ தீற்பொமஸ், from தீற்கீறது, *neg. vin.* A. G. P. 1 of S. 75, i. c. w. ஆல். ¹⁷ அம்பக்மாய், *sub. அம்பக்ம*, rendered *adverbial* by the addition of ஆப், see XII. 11. ¹⁸ ஒப்பு, *sub. vett.* ¹⁹ எஸ்ஸாம், *sub. nom. for acc. the fin. ம changed to சி*, A. G. S. 31. ²⁰ சோரநதுவட்டு, *vin.* சோரநது, from சோர்க்கீறது, and *vin.* வட்டு, from வட்டுக்கீறது, *comp. vin. i. c. w. ஆல்*. ²¹ கீரட்டனது, from கீரடக்கீறது, *past verbal pagh. neut.* agreeing, as a *v.* with ஆல. ²² ஆக from ஆக்கீறது, *infin. joined to கீரட்டனது*, with the same force as the *connective vin.* என்ற, A. G. P. 2 of S. 117. ²³ கண்டார்கள்த, from காண்கீறது, *v. past. 3rd pers. pl. masc. the in. கீ doubled*, A. G. S. 22.

XIII.

They¹³ rejoiced,¹⁴ saying,¹² ‘Ha, ha,¹ since it has seized⁴ this² salt,³ indeed it is⁵ (*lit.* is it not?) a great¹⁰ blessing¹¹ that the river⁷ has left,⁹ without swallowing,⁸ us:’ ”⁶ thus¹⁵ spoke¹⁷ Matti.¹⁶

¹ வுவு, *interj.*   ² ஓநக, see IV. 1.   ³ உப்பு, see XII. 5   ⁴ டடுங்குக்கே காண்டு ரநக்கின்றே, *comp. vin.* டடுங்கி, from டடுங்குமது, *vin.* கேகாண்டு, and ஓரநக்கின்றே, from ஓருக்கிமது, *comp. past. verbal pagh. c. abl.*   ⁵ அல்லோட, *defect. v.* அல், with the particle க, having the force of an *emphatic interj.* A. G. P. 4 of S. 142.   ⁶ எங்க உநா, see VI. 22, *pl. acc. gov.* by ஈட்டது.   ⁷ ஆம், *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* ஈட்டகு.   ⁸ ஈடுங்காமல், from ஈடுங்கிமது, *neg. vin. i. c. w.* ஆம்.   ⁹ ஈட்டது, see IV. 15, *verbal pagh.* as a *v.* agreeing with ஆம், as a *noun*, subject of the *sub. v.* understood.   ¹⁰ மகா *adj.*   ¹¹ ஏன்னும், *sub. sing. nom.* predicate of the *sub. v.* understood.   ¹² என்ற, see I. 2.   ¹³ அவர்கள், see XI. 1, *pl. nom.*   ¹⁴ சந கோடுப்பட்டார்கள், from சந கோடுப்பட்டு கிமது, *v. past. 3rd pers. pl.*   ¹⁵ என்ற, see I. 2.   ¹⁶ மாடு, *p. n. sing. nom.*   ¹⁷ சோன்னுன், from சோல் யுக்கிமது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.*

XIV.

Upon that¹ Pēdei² began⁵ another³ anecdote.⁴

¹ அகற்கு, see V. 1.   ² பேறுதயானவர்ன், *p. n.* see I. 4, *nom.* to துவக்கினுன், the in. உ doubled,

A. G. S. 19. ³மாற்றேரு, *adj.* comp. of the *adj.* மாற்ற, and the *num. adj.* ஏரு: in this compound we find an exception to the general rules of connection. ⁴சேய்தி, *sub. nom.* for *acc.* ⁵துவக்கினுன், from துவக்கீலது, *v. past. 3rd pers. sing.* agreeing with பேறுக்யானவரன்.

XV.

“The stratagems, tricks and deceits⁴ which belong³ to this¹ river,² have happened⁸ numerously⁵ in my⁶ day:⁷ pray listen.⁹

¹இநுச், see IV. 1. ²ஷம்ட க்கு, see IV. 12, *dat.* gov. by உவ்டவ்ட, used as in *Lat.* “est pro habeo,” A. G. S. 47. ³உவ்டவ்ட, from the *defect. v.* உண்டு, *past part.* ⁴உபாங்கந்திரந்திருட்டுக்கல்ட, *subs.* of which the last alone has the *pl.* termination, *nom.* to நடநக்கு. ⁵மேஞ்ச, *adv.* ⁶என், see IX. 9. ⁷நாவ்ரை, see III. 14, *l. abl.* the in. ந is changed to ன, A. G. S. 35. ⁸நடநக்கு, from நடக்கீலது, *v. past. 3rd pers. neut.* ⁹கேட்க, from கேட்கீலது, *infin.* put for *imp.* A. G. P. 2 of S. 96.

XVI.

“Whilst⁹ a¹ dog,² having snapped up⁵ a morsel of mutton,⁴ which he had stolen,³ (was) swimming⁸ in the mid⁶-stream,⁷ the river¹¹ deceitfully¹⁰ exhibited^{15, 16} in the water¹⁴ another¹² piece of flesh.¹³

¹ஏரு, see III. 13. ²நாட்டு, *sub. sing. nom.* to the *verbal pagh.* பேறாறுக்யாஸ். ³ஊருட்டன, from ஊரு கீலது, *past part.* ⁴ஷட்டுக்களூக்கண்டுக்குத, ⁵ஷட்டுக்களூக்கண்டுக்குத,

sub. comp. of ஆட்டு, *vett. togħ.* from ஆடு, கட்டு, *vett.* and கண்பத்துக், from கண்பம், *sing. acc. gov.* by the *vin.* கவ்யைக் கோண்டு, ⁵ கவ்யைக் கோண்டு, comp. of *vin.* கவ்யை, from கவ்வுக்கிழ்சு, and கோண்டு, see VIII. 9, i. c. w. நாடு. ⁶ see XI. 14. ⁷ ஆற்றலே, see XI. 15. ⁸ நீரதி, from நீரதுக்கிழ்சு, *vin.* i. c. w. நாடு. ⁹ போனகமயல், *sing. l. abl.* (A. G. Note to Page 117) of போனக, *verbal* in ஜி, from போக்கிழ்சு, as a *v.* in regimen with நாடு, the in. உ doubled, A. G. S. 21, the fin. ஸ changed to ம், A. G. S. 36. ¹⁰ கடப்பாக, from கட்டு, *sub.* rendered *adverbial* by the *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 97. ¹¹ ஆஸி, *nom.* to காட்டனது. ¹² பேலேரு, *adj. comp.* of பேஸி, and ஏரு. ¹³ மாமசங்குண்டு, *sub. comp.* of மாமசம், and குண்டு, *nom.* for *acc. gov.* by காட்டனது. ¹⁴ கண்ணாரே, see XI. 22. ¹⁵ காட்டனது, from காட்டுக்கிழ்சு, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with ஆஸி. ¹⁶ ஆகும், contracted form of ஆகும், *v. fut. 3rd pers. neut.* here used expletively.

XVII.

“With respect to² the dog,¹ from its appearing,⁹ that⁸ what he saw⁶ was,⁷ without⁵ any³ deceit,⁴ the larger;⁷ having quitted¹² the piece¹¹ which he had snapped up,¹⁰ when he dived^{16, 15} to snap at¹⁴ the larger one,¹³ both that and this¹⁷ disappeared,¹⁸ and²⁰ the dog¹⁹ went²³ home²² empty;”²¹ (thus) he spoke.²⁴

¹ நாடு, *sub. sing. nom.* to the *part.* ஆடும் நக்கின, which, with the following *sub.* போது, has the force of a *verb.* ² ஏபேன்னால், comp. of the *particle* ஏ, and the *conj. mood* என்னால், from என்கிழ்சு,

A. G. P. 3 of S. 142. ³கரு, see I. 3. ⁴கபட, *sub.* sing. nom. gov. by the *postposition* ஓல்லாமல், A. G. P. 3 of S. 102. ⁵ஓல்லாமல், from *defect.* v. ஓல், neg. *vin.* used as a *postposition*, the fin. ல changed to ம், A. G. S. 36. ⁶கண்டகு, see VI. 7, *past verbal pagh.* nom. to the *vineik.* பேறாயகு. ⁷பேறாயகு, from பேருதம, A. G. S. 125 and 126, in its *verbal capacity* gov. by கண்டகு. ⁸என்ற, see I. 2. ⁹சேரன்ற ணதினலே, *l. abl.* (A. G. P. 2 of S. 117) of சேரன்றனகு, *past verbal pagh.* from சேரன்றக்கிறது, here used impersonally. ¹⁰கவிஷயருநக, from கவிஷ, see XVI. 5, and ஒருநக, *past part.* of the *sub. v.*; *comp. part.* i. c. w. குண்டக்குநக. ¹¹குண்டக்குநக, from குண்டம், *sub. sing. acc.* ¹²வீட்டு, from வீடுக்கிறது, *vin. i. c. w. நாடு.* ¹³பேறாயகு, from பேறாயகு, see XVII. 7, *acc. gov.* by கவிபை, the in. உ doubled, A. G. S. 19. ¹⁴கவிபை, see XVI. 5, *infin. gov.* by அமிழ்நதினபோது, the in. க doubled, A. G. S. 20. ¹⁵அமிழ்நதின, from அமிழ்நதுக்கிறது, *past part.* as a *v.* agreeing with the *sub. நாடு*, as an *adj. i. c. w. பேரகு.* ¹⁶பேரகு, *sub. nom.* put for *l. abl.* used with the *part.* அமிழ்நதின, to denote time; it is more usually employed with the *pres.* or *fut. part.* in this sense, A. G. P. 1 of S. 152. ¹⁷அதுவுமதுவும், *r. and p. dem. pron. sing. neut.* united by the *conj. உம்*, repeated. ¹⁸பேரம்மல், contracted for பேராயனாது, A. G. P. 4 of S. 66, from பேரக்கிறது, *v. past. 3rd pers. neut.* agreeing with the *pron.* அதுவுமதுவும். ¹⁹நாடு, see XVI. 2, *nom.* to சேர்ன்றது.

²⁰ ഉമ, cop. conj. ²¹ പേശമനേ, adv. ²² ഉന്തരാൾ, from ഉന്തർ, sub. sing. l. abl. the fin. ല changed to മ, A. G. S. 36. ²³ ചേര്ന്മാള, from ചേരലയുക്കിമാള, v. past. 3rd pers. neut. ²⁴ എൻമാൻ, see VI. 41.

XVIII. .

Whilst discoursing² thus,¹ they saw⁷ a⁴ horseman⁵ come⁶ from the other side.³

¹ ഉപപട്ട, adv. A. G. P. 4 of S. 153. ² പേശക്
കേരാൺടച്ചരക്കരക്കയല, v. comp. of vin. പേശ, from പേശക്കാള, vin. കേരാൺട, see VIII. 9, and
രീക്കരക്കയല, l. abl. of രീക്കരക്ക, verbal in ങ, from രീക്കക്കാള. ³ അക്കത്തയരാളരാള, l. abl.
from അക്കത്ത, for അടക്കക്കത്ത, and vin. രാള, from രീക്കക്കാള; a phrase, denoting “motus a loco,” A. G. P. 2 of S. 49. ⁴ എറ, see I. 3. ⁵ കൂദാക്ക
കാരജ്ഞ, from കൂദാക്കക്കാരണ, deriv. sub. from കൂദാക്ക, A. G. S. 121, acc. gov. by the v. കണ്ടപാർ
കാൾ. ⁶ പെട, from പെരുക്കാള, infin. placed absolutely. ⁷ കണ്ടപാർകാൾ, see VI. 7, v. past. 3rd pers.
pl. the in. കാ doubled, A. G. S. 22.

XIX.

As⁷ only⁴ one¹ span² water³ came⁷ running⁶ in the river,⁵ he,⁸
remaining¹¹ on¹⁰ the horse,⁹ without fearing¹³ in the least,¹² came¹⁶
hastening,¹⁵ making the noise jala-jala.¹⁴

¹ എറ, see I. 3. ² ചാൺ, sub. vett. i. c. w. തണ്ണ
ഞോർ. ³ തണ്ണഞോർ, see XI. 22, nom. to the verbal
pagh. പെരുക്കാളകാൾ. ⁴ മാക്കിടമ, adv. ⁵ ആമ

ஏலே, see XVI. 7. ⁶கடி, from கடிக்காது, *vin.* i. c. w. சுண்ணர். ⁷வருகிறதீங்கள், see XVIII. 6, verbal *pagh.* *c. abl.* A. G. P. 2 of S. 117, as a *v.* agreeing with the *sub.* சுண்ணர். ⁸அபன், see XI. 1, *nom.* to வருதான். ⁹குகிறத, *sub. vett.* gov. by the *postposition* மேல். ¹⁰மேல், *postposition*, A. G. P. 2 of S. 147, the fin. ல and the in. ர of the following word coalesce, to form ன், A. G. S. 35. ¹¹நென்று, from நெல்லுக்காலது, *vin.* i. c. w. அபன். ¹²சம்மும், see XII. 15. ¹³கூசாமல், from கூசுக்காலது, *neg. vin.* also i. c. w. அபன், the fin. ல changed to ம், A. G. S. 36. ¹⁴சலசலவேன்று, *a natural, indeclinable word,* coupled with the *connective vin.* என்று, A. G. Note to Page 85. ¹⁵கடுகி, from கடுகிலது, *vin.* i. c. w. அபன். ¹⁶வருதான், see XVIII. 6, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XX.

Perceiving² this,¹ they³ began²² to intreat,²⁷ saying,²⁶ “Alack! alack!⁴ if there were⁹ a horse⁸ to our⁵ Gooroo⁶ also,⁷ both¹¹ he,¹⁰ and¹⁵ we¹⁴ approaching¹³ him¹² (*i. e.* with him), might descend¹⁹ into the river¹⁸ without¹⁷ fear:¹⁶ Sir,²⁵ you must,²⁴ by whatever means,²⁰ buy²³ a²¹ horse.²²

¹இனுஞ், from இஞ், *p. dem. pron. sing. neut. acc.*

²கண்டு, see VI. 7, *i. c. w.* இபற்கால்த, the in. க doubled, A. G. S. 20. ³இபற்கால்த, see III. 1, *nom.* to the *v.* குபக்காறுக்கால்த. ⁴ஐயுயபேர், *interj.*

⁵எஸ்கால்த, see VI. 22. *pl. vett. togh.* ⁶குருக்காலாக்கு, see I. 4, *pl. hon. for sing. dat.* ⁷ஒம், see IX. 4.

⁸ குஞ்ச, see XIX. 9, *sing. nom.* before the *conj. mood* இருந்தால். ⁹ இருந்தால், from இருக்கீமலது, *conj. mood*, A. G. S. 91. ¹⁰ அபர், see XI. 1, *nom. to the verbal ஒமல்கலாம்*. ¹¹ உம், *cop. conj.* ¹² அபந்த, see XI. 1, *acc. hon. gov. by the vin. அண்டி*. ¹³ அண்டி, from அண்டுகீமலது, *vin. i. c. w. நடங்கவுட*. ¹⁴ நடங்கவுட, see VI. 22, *pl. nom.* coupled with அபர், by the *conj. உம்* repeated. ¹⁵ உம், *cop. conj.* ¹⁶ பயம், *sub. sing. nom. gov. by இல்லாமல்*. ¹⁷ இல்லாமல், see XVII. 5. ¹⁸ ஆம்மால், see XVI. 7. ¹⁹ ஓமல்கலாமே, see XI. 16, *verbal in ல்* coupled with the *neut. fut. ஆமே*, from ஆகீமலது, A. G. P. 1 of S. 119, the particle ஏ is added for the sake of emphasis, A. G. P. 1 of S. 144. ²⁰ எப்படியாகியும், comp. of the *adv. of interrog. எப்படி*, and the *conj. form of the v. ஆகீமலது*, coupled with the *conj. உம்*, having an indefinitely disjunctive signification, A. G. P. 5 of S. 104. ²¹ ஏரு, see I. 3. ²² குஞ்ச, XIX. 9, *nom. for acc.* ²³ பாஸ்க, from பாஸ்கீமலது, *infin. gov. by வேணும்*. ²⁴ வேணும், from the *defect. v. வேண்டு*, *impers. fut. 3rd pers. neut.* A. G. S. 78. ²⁵ ஜயா, from ஜயன், *sub. sing. voc.* ²⁶ என்ற, see I. 2. ²⁷ மன்றாட, from மன்றகீமலது, *infin.* ²⁸ குவக்கிறுப்பகல்தா, see XIV. 5, *3rd pers. pl. gov. by வேச்கவுட*.

XXI.

The Gooroo Paramārtan,¹ however,² saying⁷ “We will speak⁶ of this³ matter⁴ hereafter,”⁵ on account of the approach¹¹ of the

eventide,¹⁰ the day⁸ having declined,⁹ sent¹⁶ again¹² to examine¹⁵ the river's¹³ sleep.¹⁴

¹ படமாற்சுக்கு, *sub. comp.* of படமாற்சன், see I. 1, and குகு, see I. 4, *nom.* to அனுப்புதூர். ² ஆனல், from ஆகிறது, *conjunctive mood*, used as a *disjunctive conj.* ³ இருக், see IV. 1. ⁴ சேய்ச், see XIV. 4. ⁵ மேழலக்கு, from மேல், *sub. sing. dat.* A. G. P. 4 of S. 47. ⁶ பேசுவோம், see XVIII. 2, *v. fut. 1st pers. pl.* ⁷ என்ற, see I. 2. ⁸ போடுது, *sub. nom.* ⁹ சாய்ந்து, from சாய்கிறது, *vin.* of the past, used absolutely with the *sub.* போடுது, for *vin.* of the pres. or *infin.* ¹⁰ அங்கமானாநேரம், *sub. comp.* of அங்கமானம், and நேரம், *nom.* to the verbal *pagh.* கூடி னாந்திலே, the fin. ம changed to ஸ், A. G. S. 31. ¹¹ கூடி னாந்திலே, *c. abl.* of கூடி னாது, *past neut. verbal pagh.* from கூடுகிறது, governed, in its verbal capacity, by அங்கமானாநேரம். ¹² சீரும்ப, see III. 10, *infin.* used *adverbially*. ¹³ ஆஸ்வ, from ஆஸ், see IV. 12. ¹⁴ நீஞ்சீந்த, see IV. 13. ¹⁵ சேர்சுக்க, see IV. 14. ¹⁶ அனுப்பீதுத், from அனுப்புகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. hon.*

XXII.

So¹ when¹⁰ Madeiyan,⁵ carrying along⁶ that² very⁴ firebrand,³ (and) plunging it⁸ in,⁷ examined;⁹ perceiving¹⁶ that it did not spirt up¹⁵ in the least,¹⁴ because¹³ the fire¹² had been¹³ before¹¹ extinguished,¹³ greatly rejoicing¹⁷ and running,¹⁸ he exclaimed,³⁶ “An opportunity! an opportunity!¹⁹ without opening²¹ the

mouth²⁰ and without uttering a sound,²² come²⁴ quickly:²³ a sound²⁶ sleeping time²⁷ hath arrived²⁸ to the river;²⁵ there is no³⁵ necessity³⁴ now,²⁹ either³¹ to fear³⁰ or³³ to be alarmed.”³²

- ¹ അപ്പട്ടിയേ, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153, the particle എ added, A. G. P. 1 of S. 144. ² അരക, *r. pron. adj.* ³ കോൾാർക ചം ത്രപ്പയ, see V. 9. ⁴ ചാരേ, an emphatic affix, the in. ച doubled, A. G. S. 20. ⁵ മ ത്രപ്പയൻ, see II. 5, *nom.* to എ റം അൻ. ⁶ കോൺ ട്രപ്പാപ, see V. 10. ⁷ ഉൾത്തേ, *sub.* used adverbially, A. G. P. 3 of S. 148. ⁸ കോപ്പച്ച, see V. 18, *vin. i. c. w.* മത്തപ്പയൻ. ⁹ ചോഴക്കുമ, see IV. 14, *part. fut. i. c. w.* ഓപച്ചീല, the in. ച doubled, A. G. S. 19. ¹⁰ ഓപച്ചീലേ, see XII. 4. ¹¹ കുൻ, *adv.* ¹² ചീ, see V. 5, *nom.* to the verbal pagh. അരാനകച്ചിന്നേ, the in. ച changed to ഉ, A. G. S. 33. ¹³ അരാനകച്ചിന്ന ലേ, *c. abl.* of the past verbal pagh. അരാനകത്തു, from അരകില്ല. ¹⁴ ചമ്മുമ, see XII. 15. ¹⁵ കില്ലമ പാകയുച, *acc. sing.* of കില്ലമ്പാകതു, from കി ല്ലമ്പകില്ല, neg. verbal pagh. A. G. S. 113, gov. by ക ണ്ണ ടു. ¹⁶ ക ണ്ണ ടു, see VI. 7, *i. c. w.* മത്തപ്പയൻ. ¹⁷ ക ല്ലകൂർ നതു, from ക ല്ലകൂർകില്ല, *vin. i. c. w.* മത്തപ്പയൻ. ¹⁸ ഷട്ടി, see VI. 13, *i. c. w.* മത്തപ്പയൻ. ¹⁹ ച ത്രമയത്ത് ച ത്രമയമ, reiterative comp. of exclamation, the in. ച doubled, A. G. S. 21. ²⁰ പാപ, *sub. nom.* for *acc. gov. by* ഔപാതു. ²¹ ഔപാതു, see IV. 15, *neg. vin. i. c. w.* റോസകല്ല, understood. ²² ച ത്ര ച പംപാതു, from ച ത്ര ച പംപകില്ല, comp. of ച ത്ര ച മ, and പ ടുകില്ല, neg. *vin. i. c. w.* റോസകല്ല, understood. ²³ ച ശുക്കാപ, from ച ശുക്കു, *sub. ren-*

dered *adverbial* by the *vin.* ஆய், see XII. 11. ²⁴ பொருஸ் கோல்ட், see XVIII. 6, *imp. 2nd pers. pl. A. G. P. 1* of S. 68. ²⁵ ஆம்மக்ஞ, see XV. 2. ²⁶ நல்ல, *adj.* ²⁷ சோஞ்சியநேரம், *sub. comp.* of சோஞ்சியம், and நேரம், *nom.* to ஆயம்ம. ²⁸ ஆயம்ம, from ஆகிழது, *v. past. 3rd pers. sing. neut.* ²⁹ இப்போது, *adv.* ³⁰ அஞ்ச, from அஞ்சகிழது, *v. infin. gov.* by the *sub.* சேனவை. ³¹ உம், *cop. conj.* the fin. ம changed to ஸ, A. G. S. 31. ³² கூச, XIX. 13, *infin. coupled*, by the *conj.* உம் repeated, with the *infin.* அஞ்ச. ³³ உம், *cop. conj.* ³⁴ சேனவை, *sub. sing. nom. i. c. w. defect. v.* இல்லை. ³⁵ இல்லை, *defect. v.* A. G. S. 80. ³⁶ என்றன, see VI. 41.

XXIII.

Madeiyan³ shouting forth^{4, 5} this¹ good news,² the whole six,¹² having⁸ all⁶ quickly⁷ arisen,⁸ without¹¹ saying¹⁰ kima,⁹ carefully¹³ descended¹⁵ into the river.¹⁴

¹ இங்க, see IV. 1. ² நன்னமதய, from நன்னம, *sub. sing. acc. gov.* by சோஸ்ரை. ³ மறுடயன், see XXII. 5, placed absolutely, with the *infin.* கூட்டமட. ⁴ சோஸ்ரை, VIII. 9, *vin. i. c. w. மறுடயன்.* ⁵ கூட்டமட, from கூட்டடக்ஞிழது, *v. infin. absolute,* the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁶ எல்லாரும், *deriv. noun,* A. G. Note in Page 29, *pl. nom.* to இழங்கினர்கள்ட, the fin ம changed to ர, A. G. S. 31. ⁷ சிமரேன்றம், *natural word,* with the *connective vin.* என்ற, see XIX. 14. ⁸ எழுநது, from எழுகிழது, *vin. i. c. w. எல்லாரும்.* ⁹ கிமா, *natural word.* ¹⁰ என்பார், from என்கிழது,

neut. verbal pagh. A. G. S. 113, *masc. pl. nom.* in apposition with எல்லாரும். ¹¹ ஓன்று, from the *defect. v.* ஒல், *vin.* here used as a *particle of negation.* ¹² அஇபரும், see III. 2, *nom. pl.* in apposition with எல்லாரும். ¹³ பகலமாக, from *sub.* பகலம், with *infin.* ஆக, see II. 8. ¹⁴ அம்மால், XI. 15. ¹⁵ இமூங்கனுச்சால், see XI. 16, *v. past. 3rd pers. pl.*

XXIV.

At each¹¹ footstep¹²—which was placed¹⁰ in such a manner, that⁹ even⁴ the waves³ which were beaten up² by the feet¹ gave forth no⁸ sound,⁷ as it were⁶ *jala-jala*⁵—having taken¹⁶ and lifted¹⁷ (their) legs¹³ over¹⁵ the water,¹⁴ and having planted¹⁹ and pressed them down²⁰ beyond,¹⁸ with hearts beating,^{22, 23} as it were *toonookoo*,²¹ tripping along,²⁴ they passed²⁶ the river.²⁵

¹ காலாடல், from கால, *sub. sing.* for *pl. i. abl.*

² அடிப்பட, from அடிப்பட்டி உசு, *past part. nominal comp. v.* A. G. S. 107. ³ அஉலகால், from அஉல, *sub. nom. pl.* to the *part.* ஓபாக. ⁴ ஏதையாட, *sub.* ஏதை, with ஆட, see XII. 11. ⁵ சலசல, see XIX. 14, the in. ச doubled, A. G. S. 21. ⁶ என்னும், from என்கிலது, *part. fut. i. c. w.* சுக்கம், the fin. ட changed to ண, A. G. S. 31. ⁷ சுக்கம், *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by ஓபாக.

⁸ ஓபாக, from ஓடுகிலது, *neg. part. i. c. w.* பட்டக்ஞ, from பட்ட, *sub. sing. dat.* expressive of the end, A. G. P. 2 of S. 153. ¹⁰ நவக்க, from நவக்கிலது, *past part. i. c. w.* அடிக்ஞ. ¹¹ ஏவ்வோரு, *adj.* ஏரு repeated in a distributive sense, A. G. S. 135. ¹² அடிக்ஞ,

from അട്ട, *sub. sing. dat.* ¹³ ക ട ഉണ, see XXIV. 1, *acc.* gov. by എ ടുച്ച ത, the in. ക doubled, A. G. S. 19. ¹⁴ ത ണ്ണണ്ണോ ട, see XI. 22, *nom.* gov. by the *postposition*, മേരം, the in. ക doubled, A. G. S. 20. ¹⁵ കേമരം, *post-position*, A. G. S. 147. ¹⁶ എ ടുച്ച ത, from എ ടുക്കി ശതു, *vin. i. c. w.* അപർകൾ, understood. ¹⁷ തൂക്കി, from തൂക്കി ശതു, *vin. i. c. w.* അപർകൾ, understood, the in. ക doubled, A. G. S. 19. ¹⁸ അപ്പറാം, *adv.* A. G. S. 154, the fin. ഓ is changed to ല, A. G. S. 36. ¹⁹ കേപർക്കു, from കേപർക്കി ശതു, *vin. i. c. w.* അപർകൾ, understood. ²⁰ സ്വാന്നാശ, from സ്വാന്നാശ കു, *vin. i. c. w.* അപർകൾ, understood. ²¹ തുനുക്കേരാ, the *natural word* തുനുക്കു used *adverbially*, with the *infin.* എ റാ, A. G. S. 99. ²² നേത്തചമ, *sub. sing. nom.* placed absolutely, with the *infin.* പരയകക്ക. ²³ പരയകക്ക, from പരയകക്കു, *v. infin.* placed absolutely with the *sub.* നേത്തചമ. ²⁴ ത ഗ ണ്ണട്ടച്ച ത ഗ ണ്ണട്ട, from ത ഗ ണ്ണട്ടി ശതു, *vin.* repeated *i. c. w.* അപർകൾ, understood, the in. ക doubled, A. G. S. 22. ²⁵ നച്ചയ, see IV. 2, *acc.* ²⁶ കപ്പന്തുപോന്തു കൾ, *v. comp.* of *vin.* കപ്പന്തു, from കപക്കു, and പോന്തു കൾ, from പോകി ശതു, *past. 3rd pers. pl.* agreeing with അപർകൾ, understood, the in. ക doubled, A. G. S. 20.

XXV.

As soon as they mounted,³ on reaching (or, having reached)² the bank,¹ whilst⁹ they were jumping about⁸ rejoicing⁷ in proportion⁶ to the sorrow⁵ suffered,⁴ he named¹³ Mōōdan,¹² who

stood¹¹ in the rear,¹⁰ without including¹⁵ himself,¹⁴ counted¹⁷ the others.¹⁶

¹ கஞ்ச, see III. 20, *nom.* for *acc.*   ² சென்ற, see III. 21, *vin.* i. c. w. அபீட்கல்ட, understood.   ³ ஏற்றன வடனே, comp. of ஏற்றன, *past part.* from ஏற்றகிறது, and உடனே, see VI. 1 and 2.   ⁴ பட்ட, from படுகிறது, *past part.*   ⁵ சுந்தரக்ஞக்ஞி, from சுந்தரம், *sub. sing. dat.* gov. by the *postposition* அவ்வாக.   ⁶ அவ்வாக, *sub. gov.* with *infin.* ஆக, A. G. P. 3 of S. 151.   ⁷ மகிழ்நது, from மகிழ்கிறது, *vin.* i. c. w. அபீட்கல்ட, understood.   ⁸ துவ்வாக்கோண்டதுக்கிற, *part. comp.* of *vin.* துவ்வாக, from துவ்வாகிறது, *vin.* கோண்டு, and the *pres. part.* of the *sub. v.* i. c. w. போது.   ⁹ போது, see XVII. 16, A. G. P. 1 of S. 152.   ¹⁰ பீநசி, from பீநதுகிறது, *vin.* i. c. w. ஓபன்.   ¹¹ நீண்ட, from நீஷ்ணிறது, *past part.*   ¹² ஓபன், see II. 5, *nom.* to எண்ணை துண்.   ¹³ என்பவர், see VI. 9.   ¹⁴ கர்ன்னன, see XI. 8, *acc.* the in. க changed to ல, A. G. S. 33.   ¹⁵ கூட்டபாமஸ், from கூட்டுகிறது, *neg. vin.* i. c. w. ஓபன், the in. க doubled, A. G. S. 20, the fin. ஸ might have been changed to ன், A. G. S. 37.   ¹⁶ மழ்ஹபீட்கங்கள், from மழ்ஹபன், *derivative* from the *adj.* மழ்ஹ, *pl. acc.*   ¹⁷ எண்ணை துண், from எண்ணைகிறது, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with ஓபன்.

XXVI.

From perceiving,⁴ as he counted,¹ only³ five persons,² he gave¹⁷ a cry,¹⁶ saying,¹⁵ “Alas! alas!¹⁵ one person⁶ is gone⁸ with the stream;⁷ behold,⁹ we remain¹³ only¹² five¹⁰ persons,¹¹ Sir.”¹⁴

¹ എ ന്ന ണ്ണ നു യൈ പച്ച തീ ല, see XII. 3 and 4.
² ഇ പെ റ, see II. 7, *nom.* for *acc. gov.* by ക ന്ന പച്ച അ റേ. ³ മ ാ ച ച ി ട, *sub.* used *adverbially*, A. G. P. 2 of S. 151, the fin. ട changed to സ, A. G. S. 31.
⁴ ക ന്ന പച്ച അ ല, *c. abl.* of ക ന്ന പച്ച, see XVII. 6, as a *v. gov.* by ഫ പ ഞ, understood. ⁵ അ പ പ ട ഗ പ പ പ ട ഗ, *interj.* repeated. ⁶ ഏ രൂ വ ഞ, *num. deriv.* A. G. P. 1 of S. 136, *nom.* to പ ട ഗ അ റ ഞ. ⁷ ആ ശ ഷ ഇ റേ, see IV. 12, *sub. s. abl.* ⁸ പ ട ഗ അ റ ഞ, from പ ട ക ഇ റ, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* the particle എ *emphatic*. ⁹ ഓ ച ട, *interj.* ¹⁰ ഇ ന റ, *num. adj.* ¹¹ പ ട റ, *sub. sing. nom.* in apposition with ന റ ട, understood. ¹² മ ാ ച ച ി ട, see XXVI. 3, the final ട might have been dropped, according to A. G. S. 32. ¹³ ന റ ശ ക ഇ റേ ട, XXV. 11, *v. pres. 1st pers. pl.* agreeing with ന റ ട, understood. ¹⁴ ഘ ഷ ട, see XX. 25. ¹⁵ എ ന റ ല, see II. 1. ¹⁶ അ ട പ ട മ, *sub. nom.* for *acc. gov.* by ഓ ട ട ഞ. ¹⁷ ഓ ട ട ഞ, from ഓ ട ക ഇ റ, *v. past. 3rd pers. sing. masc.*

XXVII.

Having placed³ them all¹ in order,² the Gooroo⁸ himself,⁹ on examining¹¹ the account¹⁰ two⁴ times,⁵ (or) three⁶ times,⁷ since he¹⁷ always¹² added¹⁶ the account,¹⁵ omitting¹⁴ himself,¹³ pronounced,²⁰ “We remain but¹⁹ five persons.”¹⁸

¹ எஸ்ஸாதைம், see XXIII. 6, *acc.* gov. by நீலக்கி. ² பூறாதுசயாட், *sub.* பூறாது, with *vin.* ஆட், see XII. 11. ³ நீலக்கி, see XI. 32, i. c. w. குரு. ⁴ குரு, *num. adj.* A. G. P. 3 of S. 134. ⁵ குறை, *sub. sing.* for *pl. nom.* implying time. ⁶ சு, *num. adj.* A. G. P. 4 of S. 134. ⁷ குறை, see XXVII. 5. ⁸ குரு, see I. 4, *nom.* to என்று. ⁹ தானே, see XI. 8, *nom.* in apposition with the *sub.* குரு. ¹⁰ கணக்கு, *sub. sing. nom.* for *acc.* ¹¹ பார்க்க, from பார்க்கிலை, *infin.* or *vin.* of the *pres.* here used for *vin.* of the *past*, i. c. w. குரு. the in. உ doubled, A. G. S. 19. ¹² எப்போதும், *adv.* A. G. P. 2 of S. 152, also P. 6 of S. 140, the fin. டி is changed to ரு, A. G. S. 31. ¹³ தன்னா, see XXV. 14. ¹⁴ நீக்கி, from நீக்கிலை, *vin.* i. c. w. குரு. ¹⁵ கணக்கு, see XXVII. 10, *nom.* for *acc.* in. கு doubled, A. G. S. 21. ¹⁶ ஏற்றான, from ஏற்றகிலை, *past part.* i. c. w. பட்டியல்ல. ¹⁷ பட்டியல்ல, from பட்டி, *sub. sing. c. abl.* A. G. P. 3 of S. 153. ¹⁸ ஒப்பு, see XXVI. 2, *pl. nom.* in apposition with நாம், understood. ¹⁹ மாத்தீரமநீம்கூறேம், see XXVI. 12 and 13. ²⁰ என்று, see VI. 41, *hon.*

XXVIII.

Thus,¹ as⁸ each² leaving out⁴ (and) omitting⁵ himself,³ added together⁸ only⁷ the others,⁶ that¹¹ the river¹⁰ had swallowed¹¹ one,⁹ became¹⁵ a certainty¹⁴ among¹³ them.¹²

¹ அப்படி, *adv.* A. G. P. 4 of S. 153. ² அவன் பென், see VIII. 8. ³ தன்னா, see XXV. 14. ⁴ ரைட்டு, see IV. 15, i. c. w. அவன் பென். ⁵ கூறிந்து, from

குழில்கு, *vin.* i. c. w. அபனைப்பன். ⁶அபர்கஉண, see XIII. 13, *acc. gov.* by கூட்டனானலே. ⁷மாத்தீம, see XXVI. 3. ⁸கூட்டனானானலே, *c. abl.* of கூட்டனானு, *past verbal pagh. neut.* from கூட்டுகில்கு, as a *v. gov.* by அபனைப்பன். ⁹கருக்கஉண, from கருக்கன், *num. deriv.* A. G. P. 1 of S. 136, *acc. gov.* by வைகுங்கின்கு. ¹⁰ஆம், see IV. 12, *nom.* ¹¹வைகுங்கின்கு, see XIII. 8, *past neut. verbal pagh.* as a *v. agreeing with ஆம்*, as a *noun, nom. subject to the sub. v. ஆயம்*. ¹²கங்கலாக்கு, see XI. 28, *dat. gov.* by the *postposition*, உங்கேஷ. ¹³உங்கேஷ, *postposition*, A. G. P. 2 of S. 148. ¹⁴நங்சயம், *sub. nom. attribute to the sub. v. ஆயம்*. ¹⁵ஆயம், see XXII. 28.

XXIX.

Upon this¹ bewailing,⁴ as it were *koo-koo*,³ (and) weeping,⁶ as it were *gho*,⁵ among⁸ themselves,⁷ one⁹ embracing¹¹ another,¹⁰ they² exclaimed,⁸¹ “O cruel¹² river:¹³ more obdurate¹⁵ than a block,¹⁴ more fierce¹⁷ than a tiger;¹⁶ wretch,²⁹ hast thou not feared,²⁸ even a little,²⁷ to swallow²⁶ the disciple²⁵ of the Gooroo Paramārtan,²⁴ who is saluted,¹⁹ respected,²⁰ worshipped²¹ and praised^{22, 23} from the beginning to the end of the world?¹⁸ Is there³³ such a³¹ mighty³² heart³³ to you,³⁰ son³⁶ of a black³⁴ block,³⁵ offspring³⁹ of a cruel³⁷ tiger?³⁸ Shalt thou⁴⁰ exist⁴² in a future world;⁴¹ hereafter⁴³ shalt thou roll along^{46, 47} cool⁴⁴ water?⁴⁵ May thy⁴⁸ source⁴⁹ be totally⁵⁰ dried up⁵¹ and scorched!⁵² may the glare⁵⁶ dart⁵⁷ upon the sand⁵⁵ of thy bed!^{53, 54} may fire⁶⁰ devour⁶¹ thy⁵⁸ waves!⁵⁹ may thy⁶² meadows⁶³ be parched⁶⁴ and withered!⁶⁵ may thy⁶⁶ depths⁶⁷ be filled⁶⁹ with thorns!⁶⁸ Here-

after,⁷⁰ without⁷² moisture,⁷¹ without⁷⁴ coolness,⁷³ without⁷⁶ a vestige⁷⁷ of the place⁷⁶ where thou didst exist,⁷⁵ mayest thou be consumed away.”^{79, 80}

¹ அதுக்கு, see VII. 1   ² அபர்கள், see XIII. 13, 'nom. to என்றுர்கள்.   ³ சூ சூ பேன்ற, a natural word, with என்ற, see XIX. 14.   ⁴ அலா, from அல ஹக்கிலு, *vin.* i. c. w. அபர்கள்.   ⁵ கோபேன்ற, see XXIX. 3.   ⁶ அடிது, from அடிக்கிலு, *vin.* i. c. w. அபர்கள்.   ⁷ கம், from கான், *reflect. pron. pl. vett. togh. gov.* by the *postposition*, உவ்ட, the fin. ம doubled, A. G. S. 16.   ⁸ உவ்ட, *postposition*, A. G. P. 2 of S. 148, the fin. வ்ட is doubled, A. G. S. 16.   ⁹ ஏருபென், see XXVI. 6, *sing. nom.* placed absolutely with கடுக் கோண்டு.   ¹⁰ ஏருபென்ன, *acc.*   ¹¹ கடுக்கோடன்டு, comp. of *vin.* கடு, from கட்டுக்கிலு, and கோண்டு, see XI. 13, *past*, put for *pres. vin.* or *infin.* placed absolutely with ஏருபென்.   ¹² நேஷட்டுடுர், *adj.* ¹³ நசியே, see IV. 2, *voc.*   ¹⁴ கஸ்டினம், from கஸ்டு, *sub. vett. togh.* with the *particle உம்* affixed, which is a usual mode of expressing comparison, the fin. ம changed to ஸ, A. G. S. 31.   ¹⁵ கடுகே, from கடுமை, *vineik.* A. G. P. 1 of S. 122. *voc.*   ¹⁶ புலையனம், from புல, see XXIX. 14.   ¹⁷ கோடுகே, from கோடுமை, see XXIX. 15.   ¹⁸ லோகாஞ்சியநகம், *sub. used adverbially.*   ¹⁹ பண்ஸ்கி, *vin.* from பண்ஸ்கிலு.   ²⁰ பாம்புக்கி, *vin.* from பாம்புக்கிலு.   ²¹ உணைநக, *vin.* from உணைக்கிலு, the in. உ doubled, A. G. S. 21: these three *vineiyechchams*, according to the usual method of forming a *comp. verb* in *Tamul*, are

united with the following part. பகுப்பட்டபட்டம். ^{22, 23} பகுப்பட்டபட்டம், fut. part. passive voice, comp. of பகுப், infin. from பகுக்கூலது, and பட்டம், fut. part. from படுக்கூலது, A. G. S. 76, i. c. w. படமாற்கஞ்சியரண், the in. உ doubled, A. G. S. 22. ²⁴ படமாற்கஞ்சியரண், sub. vett. togh. i. c. w. சூடுண்ண. ²⁵ சூடுண்ண, see III. 5, sing. acc. ²⁶ வைக்க, see XIII. 8, v. infin. i. c. w. அஞ்சாநேபோனுயோ. ²⁷ சம்மும், see XII. 15. the in. ச doubled, A. G. S. 22. ²⁸ அஞ்சாநேபோனுயோ, neg. v. comp. of neg. vin. அஞ்சாநே, from அஞ்சக்கூலது, A. G. P. 3 of S. 101, and v. போனுயோ, from போக்கூல, past. 2nd pers. sing. the particle ஏ is added, to denote doubtful interrogation, A. G. P. 1 of S. 142. ²⁹ அபா, interj. ³⁰ உனக்கு, from from நீப், pers. pron. sing. dat. ³¹ அத்துண்ண, adj. ³² போய், adj. ³³ நேஞ்சோ, sub. நேஞ்சு, with the part. of interrog. ஏ, sing. nom. to the sub. v. understood, A. G. S. 87. ³⁴ கரும், from கருநம, adj. the fin. ம changed to ம், A. G. S. 31. ³⁵ கழப்பு, from கழு, vett. togh. i. c. w. மகனே. ³⁶ மகனே, from மகன், sub. sing. voc. ³⁷ கோடும், from கோடுநம, adj. ³⁸ வேங்க, sub. vett. i. c. w. டைப்பே. ³⁹ டைப்பே, from டைப்பு, sub. sing. voc. ⁴⁰ நீப், see XXIX. 30, nom. to ஆபாயோ. ⁴¹ ஒன்றோக்கத்தீல், from ஒன்றோக்கம், sub. sing. l. abl. ⁴² ஆபாயோ, from ஆக்கூலது, v. fut. 2nd pers. sing. the particle of interrog. ஏ is added. ⁴³ ஒன், adv. ⁴⁴ குஞ்சும், from குஞ்சுநம, adj. ⁴⁵ புணுலை, from புணர்ல், sub. sing. acc. ⁴⁶ உருடி, from உருட்டக்கூலது, vin. i. c. w. நீப், understood.

⁴⁷ പോപാധ്യേ, from പോകിയു, see XXIX. 41, the in. ഉ doubled, A. G. S. 21. ⁴⁸ ഉൻ, see XXIX, 30, vett. i. c. w. നൂർ ശ്രൂ, the fin. ണ doubled, A. G. S. 16. ⁴⁹ നൂർ ശ്രൂ, sub. sing. nom. placed absolutely with the *infin.* കായ, in an imprecative sense. ⁵⁰ മരു
കുമ, adv. ⁵¹ പെ ശ്രൂ, from പെ ശ്രൂ കിയു, vin. i. c. w. നൂർ ശ്രൂ. ⁵² കായ, from കാപ്കിയു, v. *infin.* placed absolutely with നൂർ ശ്രൂ, the in. ക doubled, A. G. S. 21. ⁵³ ഉൻ, see XXIX. 48. ⁵⁴ അടച്ച, sub. vett. i. c. w. മന്നരിലേ. ⁵⁵ മന്നരിലേ, from മന്നരി, l. abl. ⁵⁶ ക നീരി, sub. nom. see XXIX. 49. ⁵⁷ പത്യ, *infin.* from പാപ്കിയു. ⁵⁸ ഉൻ. ⁵⁹ അ ഉണകഉണ, see XXIV. 3, pl. acc. ⁶⁰ അക്കന്ന, sub. nom. ⁶¹ മേ
യ, *infin.* from മേപ്കിയു. ⁶² ഉൻ. ⁶³ പയശ, sub. sing. ⁶⁴ അ മുൻ ശ്രൂ, from അ മു ശ്രൂ കിയു, vin. i. c. w. പയശ. ⁶⁵ പെ ശ്രൂ, *infin.* from പെ ശ്രൂ കിയു. ⁶⁶ ഉൻ. ⁶⁷ പാന്തവാത, sub. nom. ⁶⁸ കാവാ
ലാപരേ, from കാവാലാ, c. abl. ⁶⁹ നീതമ്പ, *infin.* from നീതമ്പകിയു. ⁷⁰ ഓന്ന, see XXIX. 43. ⁷¹ എ⁷¹
തമ, sub. nom. gov. by the *postposition* ഓന്നാ. ⁷² ഓന്നാ, vin. used as a *postposition*, A. G. P. 3 of S. 102. ⁷³ കുലു
നമ, sub. nom. the in. ക doubled, A. G. S. 21. ⁷⁴ ഓന്നാ, see XXIX. 72. ⁷⁵ നീന്മ, see XXV. 11.
⁷⁶ ഓപക്ക, see XII. 4, vett. *togh.* ⁷⁷ അത്തപ്യാനാമ, sub. nom. ⁷⁸ ഓന്നാ. ⁷⁹ പേരു, from പേകിയു, vin. i. c. w. നീപ്, understood. ⁸⁰ കിപക്ക, from കിപക്ക
കിയു, v. *infin.* placed absolutely, in an imprecative sense, with നീപ്, understood. ⁸¹ എൻ ശർക്കാന്ത, see VI. 41. pl. agreeing with അപർക്കാന്ത.

XXX.

Thus¹ did they chatter² all sorts of³ abuse and railing,³ stretching forth⁵ (their) hands⁴ and cracking⁷ (their) fingers.⁶

¹ ദേപ്പട്ട, see XVIII. 1. ² പഞ്ചപാ, see IX. 7.

³ പരിസ്ഥനുകിമ്പട്ടൻ, *subs. sing. nom.* for *acc.* united by the *cop. conj.* ഉമ, repeated, and gov. by ടക്കമ്മാക്
കോൺട്ടാരകാർകാൾ; the usual change of the
nasals, A. G. S. 31. ⁴ റുക, *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.*

⁵ നേമാക്കു, from നേമാക്കുമ്മു, *vin. i. c. w.* ആപർക്കാൾ, understood. ⁶ രഹരാല, *sub. sing.* for *pl. nom.* for *acc.*

⁷ മുമ്മക്കീ, *vin.* from മുമ്മക്കുമ്മു, *i. c. w.* ആപർക്കാൾ, understood. ⁸ ടക്കമ്മാക്
കോൺട്ടാരകാർകാൾ, *v. comp.* of *vin.* ടക്കമ്മാ, from ടക്കമ്മക്കുമ്മു, *vin.*
കോൺട്ടു, and *sub. v. past. 3rd pers. pl.*

XXXI.

Nevertheless,¹ from hasty² stupidity,³ no one knew,^{11, 12} up to⁵
that time,⁴ that¹⁰ such a one⁹ among them⁶ had gone⁸ with the
river,⁷ nor enquired¹⁶ as to¹⁵ who¹⁴ that¹³ (person might be).

¹ ആക്കാളം, from ആക്കുമ്മു, *conjunctive mood*, with
the *particle* ഉമ, here used as a *disjunctive conj.* A. G.
P. 5 of S. 104. ² ടക്കമ്മാൻ, from ടക്കമ്മക്കുമ്മു,
past part. ³ മാഉലാസ്സത്താനക്കിന്നാൾ, from മാഉലാ
സത്താനമ, *sub. sing. c. abl.* the affix താനമ, has an
abstractive force; as മാഉലാസ്സൻ, “a fool,” മാഉലാ
സത്താനമ, “folly:” also, like the English affix *ness*, it
changes *adjs.* into *subs.* denoting state or quality; as

சூ ஸ்ரீ, “little or mean,” சூ ஸ்ரீ சு தீ ன் ட, “little-ness or meanness.” ⁴ அந்தேடம், *sub. comp.* of the *ind. letter* வி and கேடம், A. G. P. 1 of S. 60, *sing. nom.* gov. by the following *postposition*, the fin. ட is dropped, A. G. S. 32. ⁵ மட்டும், *sub. used as a postposition*, A. G. S. 150, the fin. ட changed to ட, A. G. S. 31. ⁶ சுங்க ஈக்குல்ட, see XXVIII. 12 and 13, the fin. எடு doubled, A. G. S. 16. ⁷ அக்லமேடை, see XXVI. 7. ⁸ போன்றை, from போடக்கூடது, *past verbal pagh. masc.* A. G. P. 1 of S. 113, *nom. subject of the sub. v. understood.* ⁹ ஓன்னான், from the *pron. adj.* ஓன்னா, *nominal pagh.* A. G. P. 1 of S. 122, *sing. nom. predicate of the sub. v. understood.* ¹⁰ என்று, see II. 1. ¹¹ ஏருபை, see XXVI. 6. ¹² அறையுவதற்குலை, *def. v.* ஓல்லை, used with the *infin.* அறையு, from அறைக்கூடது, to form a general *neg.* applicable according to the context, to any *tense, person, gender or number*, A. G. P. 1 of S. 102, the *cop. conj.* வி ட is interposed. ¹³ அபை, see XIX. 8, *nom. subject of the sub. v. understood.* ¹⁴ எப்பன், *interrog. pron. masc.* A. G. P. 1 of S. 59, *sing. nom. predicate to the sub. v. understood.* ¹⁵ என்று, see II. 1. ¹⁶ யைசார்க்கவுடில்லை, from யைசார்க்கூடது, same analysis as XXXI. 12.

XXXII.

At that juncture,¹ one,² a sensible person,³ who was a traveller,⁴ approaching⁵ and feeling compassion,⁶ asked¹⁵ thus:¹⁴ “How!⁸ Sir,⁸ how!⁹ what¹² (is) the misfortune¹¹ which has happened?¹⁰ say (ye).¹³

¹ அக்கலபாய் ரே, from அக்கலபாட், comp. of the *ind.* letter அ, A. G. P. 1 of S. 60, and the *sub.* கலபாட், *l. abl.* implying time, A. G. P. 4 of S. 49.
² வழப்போக்கனுக், comp. of *sub.* வழப், and *sub.* போக்கன், with the *infin.* ஆக, see II. 8. ³ புக்தி மான், *sub. sing. nom.* to கேட்டான், the in. உ doubled, A. G. S. 22. ⁴ ஒருவன், see XXVI. 6, in apposition with புக்தி மான். ⁵ சேன்ற, see XXV. 2, i. c. w. புக்தி மான். ⁶ மனதிரஸ்கி, from மனதிரஸ்கிலது, nominal *v. comp.* of *sub.* மனது, and *v.* இரஸ்கிலது, *vin. i. c. w.* புக்தி மான். ⁷ ஏது, *adv.* ⁸ ஓய்ட, see XX. 25. ⁹ ஏது, *adv.* ¹⁰ பெநக், see III. 12, *past part.* ¹¹ துறக்ட, *sub. sing. nom.* subject of the *sub. v.* understood. ¹² என்ன, *interrog. pron. adj.* used absolutely, as the predicate of the *sub. v.* understood. ¹³ சேடல் யுங்கேடால்ட, see VIII. 12, *v. imp. mood, 2nd pers. pl.* A. G. P. 1 of S. 68. ¹⁴ என்ற, see II. 1. ¹⁵ கேட்டான், see XV. 9, *v. past. 3rd pers. sing. masc.* agreeing with புக்தி மான்.

XXXIII.

And as they related¹,⁴ in order² what had happened,³ he⁵ perfectly⁸ perceiving⁹ their⁶ folly,⁷ said,³⁰ “All¹² that hath taken place¹¹ heretofore¹⁰ hath happened;¹³ if¹⁹ ye¹⁴ will make¹⁸ me¹⁵ a suitable¹⁶ recompense,¹⁷ there is²⁶ power²⁵ to me²⁴ to call²³ hither²² him who is gone²¹ with the river;²⁰ rest assured,²⁹ (I am) very²⁷ learned in arts.²⁸

¹ அவர்களுடம், see XIII. 13, *nom.* placed absolutely with the *infin.* சேடல்ல, the *cop. conj.* உடம் is added.

^२ கடுங்குபட, the *sub.* கடுங்கு, rendered *adverbial* by the *infin.* பட, from படுகீழது, A. G. P. 6 of S. 96.

^३ நபநதஞ்ச, *sing. acc.* of நபநதது, *neut. past. verbal* pagh. from நபநக்கிலது. ^४ சோல்ல, see VIII. 12, *v. infin.* placed absolutely with அபர்கல்ட, the *in. ச* doubled, A. G. S. 20. ^५ அபன், see XIX. 8, *nom.* to என்றான். ^६ அபர்கல்ட, see XX. 3, *vett. i. c. w.* the following word. ^७ மூலச்சங்களாத்தஞ்சஞ்ச, see XXXI. 3, *acc. gov.* by கண்டுகோண்டு. ^८ நன்றாட்ட, see XII. 11. ^९ கண்டுகோண்டு, comp. of *vin.* கண்டு, see VI. 7, and கோண்டு, see XI. 13 and XVI. 5, *vin. i. c. w.* அபன். ^{१०} ஏற்றா, *adv.* the *fin.* றா doubled, A. G. S. 16. ^{११} ஆனது, from ஆகிலது, *neut. past verbal* pagh. *nom.* to ஆயம்ல. ^{१२} எல்லாம், see XII. 19, *nom.* in apposition with ஆனது, A. G. Note in Page 29. ^{१३} ஆயம்ல, XXII. 28. ^{१४} நீங்கல்ட, see XXIX. 40, *pl. nom.* to சேய்வைர்கல்ட. ^{१५} எனக்கு, see VI. 22, *dat.* ^{१६} ஏக்க, from *def. v. ஏக்கும், past part.*

^{१७} வேகமானத்தஞ்ச, from வேகமானம், *sub. sing. acc.* ^{१८} சேய்வைர்கல்ட, see II. 4, *v. fut. 2nd pers. pl.* agreeing with நீங்கல்ட, the *in. ச* doubled, A. G. S. 20. ^{१९} ஆனல், from ஆகிலது, *conjunctive form of the v. A. G. P. 1 of S. 91.* ^{२०} ஆம்ரேடே, see XXVI. 7. ^{२१} கோனவைனா, see XXXI. 8, *acc. gov.* by அனம்படக்க. ^{२२} ஓங்கே, *adv.* ^{२३} அனம்படக்க, from அனம்படக்கிலது, *v. infin. gov.* by சீடாண்ணு. ^{२४} எனக்கு, see XXXIII. 15, *gov.* by உண்டு, see XV. 2. ^{२५} சீடாணி, *sub. sing. nom.* to உண்டு, the *in. ச* doubled, A. G. S. 19. ^{२६} உண்டு, from the root

உல்ட, *v. def.* ²⁷ பேஞ், *adj.* ²⁸ மைச் நடக படிச் சுபைன், comp. of the *sub.* நடக்குத, and படிச்சுபைன், *past verbal pagh. masc.* from படிக்கூறு, *sing. nom.* to the *sub. v.* understood. ²⁹ ஆக்கும், see X. 5. ³⁰ என்று, see XVII. 24.

XXXIV.

To that,¹ the Gooroo² rejoicing,³ replied,¹³ “If⁶ thou⁴ wilt do⁶ thus,⁵ we will give¹² thee¹¹ forty-five⁹ fanams,¹⁰ which were kept⁸ for the journey.”⁷

¹ அதுக்கு, see VII. 1. ² குருவானபை, *nom.* to the *v. என்று*, see VII. 2. ³ சுந்தோழப்பட்டு, see XIII. 14, *vin. i. c. w. குருவானபை*. ⁴ நூட், see XXIX. 40, *nom.* to the *conjunctive form சேய்தால்*. ⁵ இப்படி, see XVIII. 1. ⁶ சேய்தால், see II. 4, *conjunctive form, A. G. P. 1 of S. 91.* ⁷ வழக்கு, see III. 8, *dat.* ⁸ நுபத்திருநத, *part. comp.* of *vin. நுபத்து*, from *நுபக்கூறு*, and the *past part. இருநத*, from *இருக்கூறு*, *i. c. w. பணம்*. ⁹ நாற் பஞ்சத்துச், *num. adj.* ¹⁰ பணம், *sub. sing. for pl. nom.* for *acc. gov.* by தருவோம்; *neuter nouns* are always placed in the *sing.* instead of the *pl.* when preceded by a *num. adj.*; the *particle ஒ* added to denote totality. ¹¹ ஒனாக்கே, see XXIX. 30, the *particle ஏ* is added for the sake of emphasis. ¹² குருவோம், from குருகூறு, *v. fut. 1st pers. pl. A. G. S. 110*, the *ஒ* doubled, *A. G. S. 18.* ¹³ என்று, see XXVII. 20.

XXXV.

And² he,¹ brandishing⁵ a stick⁴ which he bore in (his) hand,³ said,²⁹ “In this⁶ to be sure⁷ this⁸ art⁹ is contained;¹⁰ if²⁴ ye,¹¹ having placed yourselves¹³ in a row,¹² on receiving¹⁹ by this¹⁴ stick¹⁵ a¹⁷ blow¹⁸ upon the back,¹⁶ each²⁰ telling²³ his²¹ name,²² will continue counting,²⁴ I will cause²⁸ all six persons²⁵ to be arrived²⁷ here.”²⁶

¹ அபன், see XXXIII. 5.   ² 2—ம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ம், A. G. S. 31.   ³ ஒகயலேந்தன், see V. 7 and 8.   ⁴ தடியை, from தடி, *sub. sing. acc.*   ⁵ கங்கி, from கங்கை ஈது, *vin. i. c. w.* அபன்.   ⁶ இதே, see XX. 1, *l. abl.*   ⁷ ஆக்கும், A. G. P. 1 of S. 104.   ⁸ இநத, see IV. 1.   ⁹ வைக்குத, *sub. sing. nom.* to வைத் யருக்குது.   ¹⁰ வைத்யருக்குது, comp. of the *vin. வைத்*, from வைத்தே ஈது, and the *sub. v. pres. 3rd pers. neut.*   ¹¹ நீங்கள், see XXXIII. 14.   ¹² நீநீநீநீயாய், *sub. நீநீ* repeated, with the *vin. ஆய்*, see XII. 11.   ¹³ இருந்து, from இருக்கை ஈது, *vin. i. c. w.* நீங்கள்.   ¹⁴ இநத, see IV. 1.   ¹⁵ தடியாஸ், see XXXV. 4, *c. abl.* the in. சு doubled, A. G. S. 24.   ¹⁶ ஏதுக்காஸ், from ஏதுகு, *sub. sing. l. abl.*   ¹⁷ காஸ், see III. 18.   ¹⁸ அடி, *sub. sing. nom.* for *acc. gov. by படவே*.   ¹⁹ படவே, from படகை ஈது, *v. infin.* placed absolutely with நீங்கள், the *particle ஏ* is added for the sake of emphasis.   ²⁰ உபனரவன், see VIII. 8, *nom.* to the *conjunctive form எண்ணோக்கோண்டுபறந்தாஸ்*.   ²¹ சுன், see XI. 10, the in. சு changed to ம், A. G. S. 33.   ²² பேய் நாட, from பேய்ட், *sub. sing. acc.*   ²³ சொஸ்ரை, see

XXIII. 4, i. c. w. அபனைபன், the in. σ doubled, A. G. S. 20. ^{24} எண்ணிக்கொண்டுபெந்தால், v. comp. of the *vin.* எண்ணி, see XXV. 17, *vin.* கொண்டு, and the *conjunctive* form பெந்தால், from பெறக்கூடு, A. G. P. 1 of S. 91; the several *tenses* of the *comp.* v. கொண்டுபெறக்கூடு added to the *vin.* of any other verb, give the force of continuance to the action, A. G. P. 2 of S. 106. ^{25} அறபெறும், see III. 2, *nom.* before the *infin.* பெந்திருக்க. ^{26} இங்கே, *adv.* see XXXIII. 22. ^{27} பெந்திருக்க, v. *infin.* comp. of *vin.* பெந்து, see III. 12, and the *infin.* of the *sub. v. gov.* by அறபெறும். ^{28} உண்ணுபேன், from உண்ணுக்கூடுது, v. *fut.* 1st pers. sing. the in. உ doubled, A. G. S. 22. ^{29} என்றுள்ள, see XVII. 24, agrees with அபன்.

XXXVI.

Having placed³ them² thus;¹ first⁴ planting¹⁰ a blow⁹ whack!⁸ upon⁷ the Gooroo's⁵ back,⁶ and¹² he¹¹ saying,¹⁷ "Holloa!¹³ I,¹⁴ myself,¹⁵ the Gooroo;"¹⁶ he¹⁸ pronounced,²⁰ one.^{19*}

¹இட்டப்பட, *adv.* see XVIII. 1. ²அபர்கஉவட, see XXVIII. 6. ³நூலுக்கி, see XI. 32, i. c. w. அபன், understood. ⁴ஏந்திடுந்தி, from ஏந்துக்கூடுது, *vin.* repeated, and here used *adverbially*, A. G. Note to Page 157. ⁵குருவடன், see XXVII. 8, *vett. togh.* i. c. w. ஏதுகள், the in. க doubled, A. G. S. 21. ⁶ஏந்து

* The Pronoun No. 11 is honorific, while the pronoun No. 18 is not so; which, in the original, clearly indicates that the former refers to the Gooroo, and the latter to the traveller.

கன், see XXXV. 16, *vett. togh.* gov. by the *postposition* மேலே. ⁷ மேலே, *postposition*, A. G. S. 147. ⁸ உருக்க, *a natural word*. ⁹ கட்டி, see XXXV. 17 and 18. ¹⁰ பொட, from பொகிலு, *infin.* placed absolutely with the *pron.* அவன், understood. ¹¹ அபர், see XXXIII. 5, *hon.* placed absolutely with the *infin.* என்ன. ¹² உம், *cop. conj.* ¹³ அப்பாடா, *interj.* ¹⁴ நடன், see VI. 35, *nom.* to *sub. v.* understood. ¹⁵ கடன், see VI. 40, the *in.* க changed to ம, A. G. S. 33. ¹⁶ குடு, see XXVII. 8, in apposition with நடன். ¹⁷ என்ன, from என்கிலு, *v. infin.* placed absolutely with அபர். ¹⁸ அபன், see XXXV. 1. ¹⁹ ஏன்ற, *noun of number*, used absolutely, A. G. P. 1 of S. 133. ²⁰ என்றன், see XVII. 24.

XXXVII.

In this manner,¹ he² striking⁶ all³ a⁴ stroke,⁵ and they,⁷ separately,¹⁰ both¹² pronouncing¹¹ their⁸ names⁹ and¹⁵ adding¹⁴ the account,¹³ they agreed²¹ in perceiving,²⁰ that¹⁹ even one¹⁸ was not missing¹⁹ of the six¹⁶ persons.¹⁷

¹ ஓவபாடு, comp. of the *ind.* letter ஒ, A. G. P. 1 of S. 60, and பாடு, *sub. sing. nom.* put for *l. abl.* ² ஓபன், see V. 2, placed absolutely with the *infin.* ஏச்சே. ³ எல்லாத்தயும், see XXVII. 1, *acc. gov.* by ஏச்சே. ⁴ குரு, *num. adj.* ⁵ ஏச்சு, *sub. sing. nom.* for *acc. gov.* by ஏச்சே, which therefore virtually governs two *accusatives*, A. G. S. 48. ⁶ ஏச்சே, from ஏச்கிலு, *v. infin.* placed absolutely with ஓபன்: the *particle* ஏ added (with the usual rules of orthography) appears to be expletive. ⁷ அபர்காநும், see XXXIII. 1, the fin.

ம் changed to ர, A. G. S. 31. ⁸கங்கள், see XI. 28, *vett. togh. i. c. w.* டேயர். ⁹டேயர், see XXXV. 22, *nom. for acc. gov. by ஒச்சாக்க*. ¹⁰வேறுவேறுக, *adj.* வேறு repeated with the *infin.* ஆக, see XVI. 10. ¹¹ஒச்சாக்க, from ஒச்சாக்கில்து, *v. infin.* placed absolutely with அபர்கள். ¹²ஒம், *cop. conj.* the fin. ம் changed to ஸ், A. G. S. 31. ¹³கணக்கு, see XXVII. 10. ¹⁴ஏற்ற, from ஏற்றிகில்து, *infin.* coupled with ஒச்சாக்க, by the *conj.* ஒம், repeated. ¹⁵ஒம், see XXXVII. 12. ¹⁶ஆல், *num. adj.* ¹⁷டேயரஸ், see XXXV. 22, *l. abl.* ¹⁸ஏருவனும், see XXVI. 6, *nom.* before the *infin.* குறையாமல்நீஞ்க; the *particle* ஒம் is added, which followed by a *negative*, has the force of *even*, A. G. P. 5 of S. 140; the fin. ம் changed to ஸ், A. G. S. 31. ¹⁹குறையாமல்நீஞ்க, *v. infin. neg.* formed by the *neg. vin.* குறையாமல், from குறைகில்து, and the *infin.* நீஞ்க, from நீஞ்கில்து, which is often used instead of the *sub. v.* A. G. P. 1 of S. 75, *gov. by ஏருவனும்*; the fin. ஸ் and *in. ரு* might have coalesced and become ன்: thus, குறையாமனீஞ்க, A. G. S. 37. ²⁰கண்டு, see VI. 7, *i. c. w.* உவர்கள், understood, the *in. க* doubled, A. G. S. 22. ²¹ஏக்குக்கோண்டார்கள், *v. comp. of vin.* ஏக்கு, from ஏக்கில்து, and கோண்டார்கள், *past. 3rd pers. pl.* agreeing with அபர்கள், understood.

XXXVIII.

Wherefore¹ being astonished,² greatly⁵ praising⁶ the divine conjurer⁴ who had come,³ (and) giving (him)⁹ the stipulated⁷ money,⁸ (they) went away.¹⁰

¹ ஆனுகயாஸ், *c. abl.* of ஆனுக, *verbal* in ஈ, from ஆகீஸ்து, used absolutely, A. G. Note to Page 117.
² அசீசேயப்பட்டு, from அசீசேயப்படுகீஸ்து, comp. of *sub.* அசீசேயம், and *v.* படுகீஸ்து, *vin.* i. c. w. அபர்கல்ட, understood. ³ பநாசு, see XXXV. 27, *past part.* i. c. w. தேவரைத்துக்காடுணா.
⁴ தேவரைத்துக்காடுணா, from தேவரைத்துக்காடுணா, comp. of தேவரன், and ரைத்துக்காடுணா, *deriv. noun*, from *sub.* ரைத்து, see XVIII. 5, *sing. acc. gov.* by உங்குசிக்கு. ⁵ மாகவம், from மாகுகீஸ்து, *infin.* with the *particle உம்* affixed, used *adverbially*. ⁶ உங்குசிக்கு, from உங்குசிக்கீஸ்து, *vin. i. c. w.* அபர்கல்ட, understood. ⁷ சோன்ன, see XXIII. 4, *past part.* the *in. ஈ* doubled, A. G. S. 19. ⁸ உணத்துக்காடு, from உணத்துக்காடு, *comp. of vin.* கோடுக்கீஸ்து, and *vin.* ரைட்டு, from ரைடுகீஸ்து, *comp. vin.* in which the *vin.* ரைட்டு is redundant, A. G. P. 2 of S. 109, i. c. w. அபர்கல்ட, understood, the *in. ஈ* doubled, A. G. S. 20. ¹⁰ கேடானுர்கல்ட, see XXIV. 26, agrees with அபர்கல்ட, understood, the *in. உ* doubled, A. G. S. 19.

FINIS.

